

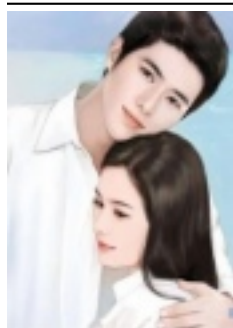
Ông Xã Ngốc Nghếch Rất Điên Cuồng

Contents

Ông Xã Ngốc Nghếch Rất Điên Cuồng	2
1. Chương 1: Không Phải Oan Gia Không Đụng Đầu	3
2. Chương 2: Mẹ Kiếp, Cô Khiến Tôi Mất Khổng Chế (thượng)	4
3. Chương 3: Mẹ Kiếp, Cô Khiến Cho Tôi Mất Khổng Chế (hạ)	5
4. Chương 4: Bé Con: Em Khiến Tôi Mất Hồn	7
5. Chương 5: Này? Cách Xa Cô Ấy	8
6. Chương 6: Mộng Xuân	9
7. Chương 7: Dáng Người Ma Mị Lộ Ra Ngoài	10
8. Chương 8: Chứng Sợ Nước	11
9. Chương 9: Bé Con Cấn Đau	13
10. Chương 10: Ngoan Ngoãn Mới Có Thể Yêu	14
11. Chương 11: Say Rượu	15
12. Chương 12: Thì Ra Là Cậu	16
13. Chương 13: Tôi Là Đàn Ông, Đừng Nên Thử Thách Tôi	17
14. Chương 14: Thù Địch	19
15. Chương 15: Nhanh Chóng Kết Hôn	20
16. Chương 16: Ba Mươi Năm Trước, Bọn Họ Yêu Nhau	21
17. Chương 17: Cô Dâu Mất Tích (Thượng)	22
18. Chương 18: Cô Dâu Mất Tích (Trung)	23
19. Chương 19: Cô Dâu Mất Tích (Hạ)	25
20. Chương 20: Trở Về	26
21. Chương 21: Hùng Phách Phát Uy	27
22. Chương 22: Tiểu Thư Ngực Lớn	28
23. Chương 23: Hôn Lễ Không Ngờ?	29
24. Chương 24: Máu Xử Nữ	31
25. Chương 25: Người Nào Điều Khiển Phía Sau?	32
26. Chương 26: Đêm Tân Hôn, Cô Dâu Ở Đâu?	33
27. Chương 27: Giống Như Mơ Mà Không Phải Là Mơ	35
28. Chương 28: Âm Mưu	36
29. Chương 29: Hai Cha Con Yêu Hai Mẹ Con	37
30. Chương 30: Chiếm Giữ	38
31. Chương 31: Hùng Phách Thối Tha– Xem Như Anh Lợi Hại	39
32. Chương 32: Cầm Tinh Con Khi	41
33. Chương 33: Lấy Vợ Theo Vợ	42
34. Chương 34: Bà Cô Đây Sẽ Cho Nổ Bay	43
35. Chương 35: Mê Ngất	44
36. Chương 36: Người Đàn Ông Bí Ẩn?	45
37. Chương 37: Thu Hồi Tiền Của Người	47
38. Chương 38: Duỗi Ra Sờ — Thấy Máu	48
39. Chương 39: Thân Thể Không Bình Thường	49
40. Chương 40: Tạo Hóa Trêu Ngươi – Con Dâu Lại Là Con Gái Ruột Thịt	50

41. Chương 41: Không Khóc – Không Khóc	52
42. Chương 42: Tôi Chỉ Thích Mạnh Mẽ, Kịch Thích	53
43. Chương 43: Súc Sinh – Cút Ngay	54
44. Chương 44: Cứu Cậu Ấy?	55
45. Chương 45: Đám Cháy Vô Tình	56
46. Chương 46: Dẫn Tới Họa Sát Thân	57
47. Chương 47: Mất Trí Nhớ Ngắn Hạn	58
48. Chương 48: Giấy Không Gói Được Lửa	60
49. Chương 49: Anh Mất Trí Nhớ, Nhưng Không Mất Thú Tính	61
50. Chương 50: Sức Lực Lạ Kỳ	62
51. Chương 51: Đụng Vỡ Cửa Sổ	63
52. Chương 52	64
53. Chương 53: Đánh Trả	65
54. Chương 54: Mua Bất Hạnh	67
55. Chương 55: Sát Thủ Biến Thái	68
56. Chương 56: Quan Tâm Quá Đáng	69
57. Chương 57: Cảm Động Đến Rối Tinh Rối Mù	70
58. Chương 58: Ai Là Dì Cả?	71
59. Chương 59: Được Cưng Mà Hoảng	72
60. Chương 60: Mua Thuốc	73
61. Chương 61: Mộng Đẹp Trở Thành Sự Thật	75
62. Chương 62: Làm Nũng	76
63. Chương 63: Bắn Điện Loạn Xạ	77
64. Chương 64: Thẹn Quá Thành Giận	79
65. Chương 65: Tin Dữ Đổ Xuống	80
66. Chương 66: Tận Lực.	82
67. Chương 67: Mất Đi Song Thân, Hạm Hạm Sắp Điên Rồi.	83
68. Chương 68: Tự Sát	85
69. Chương 69: Mạng Của Em Không Chỉ Là Của Em	86
70. Chương 70: Muốn Cùng Hạm Hạm Nói Yêu Thương.	87
71. Chương 71: Bảo Bối.	88
72. Chương 72: Tất Cả Đều Là Duyên Phận.	89
73. Chương 73: Đại Kết Cục.	90

Ông Xã Ngốc Nghếch Rất Điên Cuồng

Giới thiệu

Truyện xoay quay cô nhân vật chính Quan Vũ Hạm được cánh đàn ông hay gọi là ” Kim Bài Thánh

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ong-xa-ngoc-nghech-rat-dien-cuong>

1. Chương 1: Không Phải Oan Gia Không Đụng Đầu

“A, đừng như vậy, thật là nhột.” Quan Vũ Hạm ở trong nước không nhúc nhích, mặc cho con cá nhỏ hôn lên da thịt mình. Cô cười khanh khách, rất vui vẻ. Tiểu Mèo Hoang

Một người đàn ông bên cạnh đang thưởng thức người đẹp trước mắt. Anh yêu cô, Anh là tất cả của cô.

Quan Vũ Hạm bơi tới gần người đàn ông, bọn họ tay trong tay bơi tới nơi sâu nhất dưới biển.

“Nói cho em biết, tại sao em có thể thở trong nước.” Quan Vũ Hạm hỏi.

Người đàn ông nhìn cô gái nồng nàn “Đây là thế giới của chúng ta, ở đây em có thể thở trong nước, em có thể làm bất kỳ chuyện gì em muốn.” Cô gái không hiểu, nhưng cũng không hỏi thêm gì nữa.

Người đàn ông dịu dàng hôn lên đôi môi cô gái, đôi tay vuốt ve vóc người hoàn mỹ của cô. Nụ hôn của anh càng ngày càng điên cuồng, tay của anh càng ngày càng dùng sức.

Quan Vũ Hạm hoàn toàn chìm đắm trong đó, vóc người nhỏ nhắn mặc cho người đàn ông hưởng dụng, mái tóc thật dài trôi nổi trong nước, thân thể của hai người dạo quanh chơi đùa.

“Hạm Hạm, bảo bối, mau tỉnh đi.” Diễn đàn lê quý đôn

Quan Vũ Hạm mở ra cặp mắt mơ màng, không hiểu sao mình lại nằm mơ. Còn là giấc mộng kỳ lạ! Quan Vũ Hạm đi về phía bàn trang điểm, cô nhìn mình vào trong gương, thế nào cũng không giống một cô gái hai mươi tám tuổi, nếu như đi trên đường mà nói cô mười tám tuổi cũng không quá đáng, một đôi mắt to mê người, vừa đen vừa sáng, lông mi thật dài cong vút, cái miệng nhỏ nhắn vừa đầy đặn lại đỏ thắm, da thịt trắng như tuyết thật xinh đẹp động lòng người. Thế nhưng vì sao một người đẹp như vậy, bây giờ vẫn còn độc thân. Dừng lời của cô: Duyên phận còn chưa tới

Chủ nhật, Quan Vũ Hạm một mình đi tới khu phố phồn hoa nhất, trong miệng đang ăn loại kem có mùi vị thích nhất.

Hôm nay Quan Vũ Hạm mặc lên người bộ đồ thể thao màu hồng, trên đầu đội thêm cái nón trắng để che ánh mặt trời, vẫn xánh đôi với chiếc kính râm che nửa khuôn mặt, làm lộ ra vẻ lạnh lùng. Cô vừa đi dạo vừa hưởng thụ thức ăn ngon.

“A –” Quan Vũ Hạm đột nhiên bị một

bóng đen va ngã trên mặt đất, chiếc nón thì rơi trên mặt đất, một đầu tóc dài đen nhánh xỏa bung. Mắt kính cũng trượt xuống dưới mũi, thậm chí là bộ mặt dính đầy kem.

“Cậu làm sao vậy, đột nhiên chạy ra, đi bộ không nhìn đường sao?”

Đối phương không có lên tiếng.

Sau khi sửa sang lại, Quan Vũ Hạm ngẩng đầu lên, mắt kiếng cũng được lấy xong. Trời ạ! Đây là người hay là quỷ, vóc người cao lớn, hóa trang kì lạ, dưới chân đạp ván trượt, bộ mặt che kín căn bản không nhìn rõ mặt. Tiểu Mèo Hoang

“Này –? Có người như vậy sao? Đụng phải người ta mà không biết nói – xin lỗi sao?”

Người này là Lâm Trí, chính là thiếu gia của chủ tịch tập đoàn Lâm thị. Tập đoàn Lâm thị vốn là một công ty lớn đa quốc gia, là công ty mà tất cả mọi người mơ ước. Hễ như Lâm Trí đến đâu, sau lưng luôn có vô số người theo đuổi, trong đó đa số đều phái nữ. Đây cũng là

nguyên nhân mà hôm nay cậu hóa trang như vậy. Đúng dịp là, Quan Vũ Hạm chính là

quản lý chi nhánh tập đoàn Lâm thị, dĩ nhiên Quan Vũ Hạm cũng không biết người này là ai.

“Này? Này? Cậu có nghe thấy tôi nói chuyện không? — chẳng lẽ là cậu bị điếc?” Quan Vũ Hạm nghi ngờ đứng ở trước mặt cậu con trai này, cô bắt đầu có chút đồng tình với người tàn tật trước mắt. Tức giận lúc trước cũng trở nên bình tĩnh. Cô hoàn toàn không có chú ý tới đối phương đang đánh giá mình.?

Lúc này Quan Vũ Hạm mặc dù nhếch nhác, nhưng không mất đi vẻ đẹp. Lâm Trí bị cô gái trước mắt hấp dẫn, cô không giống những cô gái khác, trang điểm dày đậm, bộ mặt của cô, làm lộ ra sự trong sáng và khỏe mạnh.

“Mẹ kiếp, đây chính là người tôi muốn.” Lâm Trí nhẹ giọng nói ra tiếng lòng.

“Cậu...Cậu- có thể nói chuyện, cậu vừa nói cái gì?”

“Tôi – dĩ nhiên có thể nói chuyện” Lâm Trí cúi xuống cùng Quan Vũ Hạm đối mặt nói chuyện.

Lúc trước Quan Vũ Hạm cho là người này bị tàn tật, không ngờ. Cô tức giận trợn mắt.

“Cậu có bệnh sao? Có thể nói chuyện, tại sao đứng đó không nói lời nào?”

“Bé con- em muốn nghe tôi nói gì?” Diễn đàn lê quý đôn

“Bé con, cậu nói Shane?” Quan Vũ Thần sắp bị giận điên lên, lại dám nói tôi lùn, cô ghét

nhất là người khác xem thường mình, cô ột mét sáu, cũng không cho đây là khuyết điểm. Bởi vì mình tự tin, khiến cho sự nghiệp của cô có chút thành tích, cha cô thường nói con gái của mình rất thông minh, chuyện khác là vụn vặt.

“Oh –! Nơi này còn có người khác sao?”

Trong giọng nói của Lâm Trí tràn đầy sự đùa cợt cùng khiêu khích.

“Thật là quá đáng, có hiểu lễ phép hay không?” Quan Vũ Hạm giận đến cắn môi mình, chuẩn bị muốn cùng cậu triển khai cuộc chiến.

“Chủ nhân điện thoại tới, chủ nhân điện thoại tới.” Ngay giờ phút khẩn trương này, điện thoại Quan Vũ Hạm vang lên.

“Xin chào” Tiểu Mèo Hoang

“Quan quản lý đừng quên bốn giờ chiều hôm nay công ty mở dạ tiệc ăn mừng 10 năm thành lập công ty.”

“Tiểu Thôi, tôi biết rồi, đến lúc đó tôi sẽ tham gia đúng giờ, bai.” Quan Vũ Hạm cúp điện thoại, nhìn thời gian đã ba giờ. Diễn đàn lê quý đôn

“Hôm nay do tôi xui xẻo, gặp lại – không – vĩnh viễn không gặp.”

Quan Vũ Hạm quay đầu đi mất.

Khóe miệng Lâm Trí khẽ động“Bé con em không chạy thoát được đâu.” Từ nhỏ đến lớn chỉ cần cậu muốn, dù phương pháp gì cậu cũng sẽ lấy được. Đối với cậu mà nói càng khó có được càng vui, đưa tới cửa thì cậu không có hứng thú, đây chính là điều mọi

người thường nói “Hèn hạ!”

2. Chương 2: Mẹ Kiếp, Cô Khiến Tôi Mất Khổng Chế (thượng)

Trong dạ tiệc, Quan Vũ Hạm đã không còn ăn mặc như ban ngày, tóc đơn giản cột lại, lộ ra sự cao quý, trên người mặc một bộ dạ phục màu lam nhạt, dưới chân đi đôi giày cao gót khảm đá, ông trời đối với cô cũng không tệ, để cho vóc người cô chỗ nên mập thì mập, nên gầy thì gầy, thật khiến cho người cùng giới ghen tỵ, khiến khác giới phát điên.

“Vũ Hạm, cô đã đến rồi, tôi vốn đang tìm cô, không biết tôi có vinh hạnh mời cô làm bạn nhảy hay không.” Người nói chuyện chính là cấp trên của Quan Vũ Hạm, cũng là bạn học cũ của cô, nói rõ một chút: người này tên là Hàn Vinh Hi, tên rất đặc biệt! Giống như tên con gái, nhưng thật ra thì hoàn toàn khác biệt, anh được công ty công nhận là có mùi vị đàn ông, có trách nhiệm, có quyết đoán, quan trọng nhất là rất đẹp trai. Chẳng qua vị trai đẹp này lại khôn khổ theo đuổi Vũ Hạm tám năm, mà ở trong mắt người khác, chắc chắn Hàn Vinh Hi sẽ làm được, nhưng thật ra lại không dùng được với Vũ Hạm, cô vẫn xem Hàn Vinh Hi là anh trai, đây cũng là sự khổ sở nhất và không biết làm sao của Hàn Vinh Hi.

“Dĩ nhiên có thể” Vũ Hạm sảng khoái đồng ý, đối với cô mà nói thay vì cùng người khác nhảy còn không bằng cùng bạn học cũ nhảy! Tiểu Mèo Hoang

Đúng lúc này người chủ trì dạ tiệc đi lên đài “Các quý cô, các quý ngài, chúc mọi người buổi tối tốt lành, hoan nghênh mọi người đã tới tham gia tiệc mừng kỉ niệm 10 năm công ty, hiện tại xin mời tổng giám đốc Lâm nói vài câu.” Tiểu Mèo Hoang

Dạ tiệc vang lên tiếng vỗ tay nhiệt liệt, hôm nay công ty lớn nhỏ cổ đông đều tới.

Cuối cùng, tổng giám đốc Lâm nói: “Bây giờ bắt đầu lựa chọn bạn nhảy của mình, các đồng nghiệp, các bạn bè hãy thỏa thích khiêu vũ.”

Dĩ nhiên Vũ Hạm cũng không ngoại lệ, cô và Hàn Vinh Hi cũng lên nhảy.

Tổng giám đốc Lâm đi tới trong góc an tĩnh, bấm điện thoại “A Trí, làm sao con còn chưa tới, tất cả mọi người đã tới, cha định giới thiệu con với Mạnh tổng, ông ấy và con gái đã đến, A Trí ta nói cho con biết cô gái này không tệ rất ưu tú, cha đã nhìn xem giúp con rồi.”

“Cha đang ở thời đại nào vậy, cha còn ép hôn nữa à.” Diễn đàn lê quý đôn

“Thằng nhóc chết tiệt, rốt cuộc lúc nào thì con mới để cho ta bế cháu đây?”

“Cha, con mới hai mươi ba tuổi, cha đã để cho con kết hôn, thật là quá đáng đi!”

“Ta và mẹ của con đã có con năm hai mươi ba tuổi.” Thật ra thì tuổi Lâm Trí cũng không lớn, nhưng bởi vì lúc đi học có rất nhiều cô gái theo đuổi Lâm Trí, nhưng cậu luôn luôn không để ý tới, cho nên cho tới bây giờ cậu vẫn không có quen bạn gái, cha của cậu cho là con trai không có hứng thú với con gái! Cho nên đành giới thiệu cô gái cho con mình.

“Cha, con biết rồi, một lát sẽ đến, bai.” Lâm Trí bắt đầu cúp điện thoại.

Nửa giờ sau, Lâm Trí đi tới dạ tiệc. Trong dạ tiệc luôn có những cô gái rồi rít quãng tới ánh mắt ái mộ, Lâm Trí đã sớm thành thói quen.

Mà anh đang tìm cha mình trong đám người. Tiểu Mèo Hoang

“Này, nhìn thấy không? Người đẹp trai kia chính là con trai Lâm tổng.”

”Nghe nói còn chưa có bạn gái thì phải?” Trong đám người rồi rít bàn luận.

Lúc này ánh mắt Lâm Trí dừng lại ở một góc “Cô – là cô, tại sao cô lại ở chỗ này?”

Thật ra thì Lâm Trí thấy được Quan Vũ Hạm, bởi vì Vũ Hạm đã chưa ăn thứ gì cả ngày, nên bây giờ đang bổ sung dinh dưỡng cho cơ thể, cô thật sự rất đói, nghiêm túc hưởng thụ thức ăn ngon, hoàn toàn không chú ý có người đang nhìn cô.

Ánh mắt Lâm Trí từ tò mò biến thành thương thức, “Không ngờ vóc người bé con tốt như vậy, ban ngày mặc đồ thể thao nên hoàn toàn không có nhìn ra.

Thật là một người tham ăn, đi tới cũng chỉ ăn.” Diễn đàn lê quý đôn

“Vũ Hạm, này, đây là bánh ngọt cô thích ăn nhất.”

“Vinh Hi, cảm ơn anh,” Vũ Hạm cười nói.

Hai người vừa nói vừa cười, ánh mắt Lâm Trí lúc trước còn thương thức đã trở nên tức giận, lông mày cậu nhíu chặt, một loại chiếm giữ không rõ bốc lên.

3. Chương 3: Mẹ Kiếp, Cô Khiến Cho Tôi Mất Khống Chế (hạ)

“Cô là của tôi” Cậu lạnh lùng nói. Diễn đàn lê quý đôn

“A Trí, con đã đến rồi, đi thôi, ta dẫn con đến gặp con gái của Mạnh tổng. Đúng rồi con gái Mạnh tổng tên là Mạnh Tuệ Nhân, lát nữa con phải chủ động mời con bé khiêu vũ.”

“Lâm Trí gần như mất hồn, đi theo sau lưng cha cậu.”

Sau khi giới thiệu đơn giản, hai người xem như đã biết nhau. Thật ra thì Mạnh Tuệ Nhân cũng không tệ, các phương diện đều rất ưu tú, cha cậu cũng đã điều tra qua, mới dám giới thiệu cho Lâm Trí biết.

Lâm Trí cùng Mạnh tiểu thư đều không nói chuyện, cậu chỉ im lặng suy nghĩ, Mạnh Tuệ Nhân còn cố ý tìm chút đề tài mà nói, có lẽ cô cũng rất vừa lòng đối với Lâm Trí!

Âm nhạc vang lên lần nữa, sau khi hết thời gian nghỉ ngơi, điệu nhảy thứ hai sắp bắt đầu, Lâm Trí ngẩng đầu nhìn về phía Quan Vũ Hạm cách đó không xa, chân cậu cũng không sai khiến mà đi về phía cô.

“Xin chào, nhảy một điệu được không?” Tình huống thế này là sao, Lâm Trí phải nên mời Mạnh Tuệ Nhân khiêu vũ mới đúng!

“Xin lỗi, tôi không —” Quan Vũ Hạm còn chưa nói xong đã bị một bàn tay to lớn nắm lấy, kéo vào sàn nhảy, ép buộc khiêu vũ.

“Này cậu, hình như cậu đã hiểu lầm, tôi không muốn nhảy.”

“Yên lặng, khiêu vũ đi.” Lâm Trí ở trong lòng vui thầm, hình như cô không có nhận ra cậu.

“Hôm nay thật là ngày xui xẻo, lúc nào cũng đụng phải người lập dị.” Vũ Hạm bĩu môi nói. Diễn đàn lê quý đôn

“Vị tiểu thư này, tôi không cho là vậy, hôm nay đối với tôi mà nói thì rất có ý nghĩa.”

“Này cậu, xin hỏi chúng ta có quen biết không? Ở đây nhiều người đẹp như vậy, tại sao cậu lại cố tình muốn nhảy với tôi?” Quan Vũ Hạm nhìn chằm chằm vào mắt Lâm Trí. Hoàn toàn không có vẻ yếu thế.

“Tôi là thấy tội nghiệp cô không tìm được bạn nhảy, mới miễn cưỡng giúp đỡ.” Lâm Trí cố ý nói lẫy.

Hiện tại Quan Vũ Hạm rất tức giận, bởi vì đang khiêu vũ, bên cạnh đều là người quen, nên cô đành nhịn. Hơn hết Quan Vũ Hạm cũng không phải là người dễ chọc, cô cố ý đạp lên chân Lâm Trí, một cái, hai cái, ba cái.

Lâm Trí bị đạp lên chân, ngược lại không có tức giận, cậu vụng trộm nhìn người trước mắt, tim đập càng nhanh, cổ họng có chút khô khốc, bộ phận nào đó còn đang kích động hành hạ cậu. Khiến cậu dùng lực nắm chặt tay Vũ Hạm. Tiểu Mèo Hoang

“Cậu – nắm tôi đau” Vũ Hạm ngẩng đầu cau mày nói.

“Tôi không nhảy nữa” Vũ Hạm quay đầu chuẩn bị đi.

“Cô lại muốn đi” Lâm Trí không có buông tay, dùng sức lôi kéo người đẹp vào ngực. Quan Vũ Hạm còn chưa kịp phản ứng, người đã ở trong lòng Lâm Trí, cô không thể tiếp tục nhịn nữa, cô muốn nổi điên.

“Cậu —” Quan Vũ Hạm còn chưa kịp nói chuyện, liền bị người đàn ông này mạnh mẽ hôn lên môi. Lâm Trí cũng không hiểu nổi tại sao mình lại mất khống chế như vậy, giống như không có cách nào khống chế thân thể.

“Ôi trời, bọn họ đang hôn” trong sàn nhảy có người bàn tán. Đúng lúc này ở trong một góc có người đang cười: “Thằng nhóc chết tiệt, cuối cùng đã thông suốt” không cần phải nói người này chính là Lâm tổng.

Quan Vũ Hạm giơ tay lên dùng hết sức lực “Ba —” một cái tát đánh vào mặt Lâm Trí, Lâm Trí không có bất kỳ phản ứng nào.

“Ai — ui” người kêu lên chính là Lâm tổng. Ông dĩ nhiên là đau lòng cho con trai, nhưng hết cách rồi, ai kêu A Trí cưỡng hôn người ta. Thật ra thì tối nay ông luôn ở một bên để ý cậu.

Quan Vũ Hạm đỏ bừng cả mặt, chạy ra ngoài, vừa lúc lại gặp Hàn Vinh Hi vừa đi vào cửa.

“Vũ Hạm cô làm gì thế?” Hàn Vinh Hi hoàn toàn không biết chuyện gì hồi. Diễn đàn lê quý đôn

Quan Vũ Hạm đứng lại, “Vinh Hi đưa tôi về nhà đi.”

“Được”

Hai người rời đi, Lâm Trí nhìn bọn họ đi ra ngoài, thái độ càng ngày càng kinh khủng. Không có một người nào dám đến gần cậu, bởi vì ánh mắt kinh khủng của cậu có thể giết chết người. Mà đàn ông nhà họ Lâm đều nổi danh xấu tính.

4. Chương 4: Bé Con: Em Khiến Tôi Mất Hôn

Ban đêm, Quan Vũ Hạm nằm ở trên giường, thật sự rất buồn bực. Nụ hôn đầu của cô cứ vậy bị một người xa lạ đoạt đi, người đàn ông đáng ghét, trước mặt mọi người lại dám giả trò lưu manh. Thật ra thì chuyện ngày hôm nay, nếu như xảy ra ở trên người cô gái khác, họ sẽ hạnh phúc không ngủ được, vì được một trai đẹp cường hôn, hơn Tiểu Mèo Hoang nữa giá trị con người những vài tỷ, đứa ngọc mới có thể cự tuyệt, nhưng mà những thứ này đều vô dụng với Quan Vũ Hạm.

Nhà họ Lâm.

“A trí, chúng ta tâm sự một chút.”

Lâm Trí bị cha gọi lại, ngồi xuống đối diện cha mình.

“Giải thích một chút đi? Con và Quan Vũ Hạm biết nhau lúc nào?”

“Quan Vũ Hạm— Cô ấy tên là Quan Vũ Hạm?” Lâm Trí ngẩng đầu lên nói.

“Thằng nhóc chết tiệt, còn còn không biết con bé tên gì sao? Vậy hôm nay tại sao con lại muốn hôn người ta?”

“Con – không biết, dường như khi đối mặt với cô ấy, con không thể khống chế mình, con chưa bao giờ nảy sinh khát vọng như vậy, cho tới hôm nay đụng phải cô ấy. Con nghĩ con thích cô ấy.”

“A Trí, con nghiêm túc sao? Ta và mẹ của con hy vọng con có bạn gái, nhưng mà các con còn không có thật sự biết nhau? Con còn chưa hiểu rõ con bé.”

“Cha, con nghiêm túc, chưa bao giờ có cô gái nào có thể khiến con động lòng, cho đến hôm nay nhìn thấy cô ấy. Cha: nói cho con biết tất cả về cô ấy đi.” Lâm Trí vô cùng Diễn đàn lê quý đôn nghiêm túc nói. Cha cậu đột điều thuốc nghĩ Thâm: đứa nhỏ này rất giống ông, làm việc bằng cảm giác, trải qua kinh nghiệm nhiều năm, có lúc cảm giác không phải là đúng.

“Con bé là quản lý bộ phận chi nhánh công ty chúng ta, con đừng nhìn bề ngoài, nó rất khéo léo, cũng rất có thực lực, nó đã từng là Kim bài của công ty, các chi nhánh con bé quản lý hàng năm đều được bình chọn tốt. A Trí đây điều không dễ dàng.”

Lâm Trí nghe rất nghiêm túc, đây cũng là điều cha cậu lo lắng, nhưng nhìn ánh mắt con trai khấn cầu, nhưng lại không thể không nói tiếp: “Nghe nói năm nay Diễn đàn lê quý đôn Tiểu Mèo Hoang con bé hai mươi tám tuổi rồi, ở công ty có rất nhiều người từng theo đuổi, nhưng mà cũng chưa có bắt đầu thì đã kết thúc, không biết là vì sao?”

“Người đàn ông ở bên cô ấy hôm nay là ai ?” Lâm Trí nghiêm túc hỏi cha cậu.

“Đó là Hàn Vinh Hi, cậu ta là cấp trên của Quan Vũ Hạm, mấy năm này Hàn Vinh Hi vẫn luôn ở bên cạnh Quan vũ Hạm, người của công ty đều nói bọn họ là kim đồng ngọc nữ, nhưng không biết tại sao hai người cũng không có qua lại.”

“Nhưng mà – nhìn qua bọn họ rất tốt.” Trong lời nói của Lâm Trí đầy sự ghen tức.

“Bọn họ là bạn học, vào công ty cùng năm. Nhưng A trí, con bé lớn hơn con năm tuổi đó? Con cần phải suy nghĩ kỹ.”

“Vâng – cha: con hiểu rõ mình muốn gì, yên tâm đi.” Lâm Trí chuẩn bị đứng lên trở về phòng. Diễn đàn lê quý đôn

“A Trí, Phụ nữ đều rất phiền toái, nhất là phụ nữ thông minh.”

“Cha, con biết rồi, sớm nghỉ ngơi đi! Ngủ ngon.”

Lâm Trí trở về phòng của mình. Để một mình cha cậu ở lại phòng khách, Lâm tổng rơi vào trầm tư. Hiện tại phải vừa lo lắng vừa vui mừng!

Lâm Trí nằm ở trên giường, hồi tưởng lại tất cả những chuyện xảy ra ban ngày, hiện tại trên môi còn lưu giữ hơi thở của Quan Vũ Hạm, loại cảm giác đó không tẻ. Tiểu Mèo Hoang Trong thân thể bỗng dâng lên dự vọng cao lớn, cậu cần cô gái này. Cậu tin tưởng, cô vẫn chưa có kết hôn, nhất định là đang đợi cậu. Ôi trời – cậu cũng thật biết tìm tình nhân đáp án.

Ngày thứ hai, tập đoàn Lâm thị, mỗi người đều đang bận rộn công việc, Hàn Vinh Hi ngồi ở trên ghế làm việc, tự hỏi mình, chuyện tối ngày hôm qua anh đã nghe nói, trong lòng xông lên sự khó chịu, từ lúc đại học, trong lòng anh luôn có Quan Vũ Hạm, xung quanh có rất nhiều con trai theo đuổi cô, nhưng anh tại không lo lắng, bởi vì anh không có được, thì không người nào có thể làm được. Chính vì loại tự tin này, khiến anh canh giữ bên cạnh Vũ Hạm nhiều năm như vậy. Anh vẫn cho rằng sớm muộn Vũ Hạm cũng là của anh, không ngờ lần này, Anh thấy sợ, anh khó chịu, anh sợ người khác cướp đi Vũ Hạm.

5. Chương 5: Nay? Cách Xa Cô Ấy

Lâm gia:“Cha, con muốn đến công ty đi làm.” Đang dùng bữa Lâm tổng ngẩng đầu nhìn Lâm Trí. “Không phải con ghét nhất bị trời buộc sao? Chẳng lẽ con là vì – con bé đó?”

“Đúng vậy cha, con không thể bỏ qua cô ấy.” Lâm Trí kiên quyết tỏ thái độ.

“Hai người đang nói gì vậy? Con bé đó – là ai?” Mẹ Lâm Trí hỏi.

“Mẹ, là con dâu tương lai của người.” Lâm Trí cười xấu xa nói.

“Con nói cái gì? Ta không có nằm mơ chứ! Nhanh, mau nhéo ta một cái.” Mẹ Lâm mừng rỡ.

”Bà đừng có vui mừng sớm như vậy! Lâm tổng nói.

“A Trí, cố gắng lên, mẹ ủng hộ con. Chỉ cần là con thích, cái gì cũng được.”

Sau khi gia đình nhà họ hội nghị nghiên cứu, Lâm Trí đã được sắp xếp đến chi nhánh chỗ Quan Vũ Hạm làm việc. Chúc vụ là thiết kế, mà đối với gia đình lớn nhà họ mà phải đến đây là điều không nên, nhưng vì hương khói nhà họ Lâm, dù sao Lâm tổng vẫn phải gắng gượng đồng ý, chỉ là phải làm việc theo đúng trình tự, giống như những nhân viên khác mới được. Cả nhà thương lượng, nhất trí đồng ý. Diễn đàn lê quý don

Quan Vũ Hạm ở trong văn phòng chăm chú xem tài liệu, thư ký gõ cửa đi vào.

“Quản lý, thiết kế mới đã đến báo danh.”

“Gọi cậu ta vào đi” Thôi thư ký đưa người đi vào, len lén cười trộm rời khỏi, bởi vì cô ấy biết người tới là ai.

“Mời ngồi, xin chờ một chút.” Quan Vũ Hạm vẫn không có ngẩng đầu lên, mà còn đang chuyên tâm nhìn tài liệu trong tay.

Năm phút sau,“Mời cậu đưa sơ yếu lý lịch cho tôi xem” Quan Vũ Hạm nói xong, nhưng vẫn không có ngẩng đầu lên, mà vẫn đang nhìn tài liệu.

“Vâng” Lâm Trí đưa ra sơ yếu lý lịch.

Quan Vũ Hạm cẩn thận cầm lên nhìn“Oh! Không tệ, bằng trình độ học vấn của cậu tại sao lại nộp hồ sơ làm thiết kế, đây không phải là nhân tài mà không biết phát huy sao? Chỉ là trình độ học vấn có cao hơn nữa, thì cũng phải có thực lực mới được.”Quan Vũ Hạm vừa nói vừa ngẩng đầu lên“A –” Diễn đàn lê quý don

“Làm sao cậu lại ở đây? Ai cho cậu tiến vào?”

“Không phải là cô gọi tôi vào sao? Tôi chính là người thiết kế mới.”

“Không được, cậu không được.” Quan Vũ Hạm tức giận nói.

“Nhưng tôi đã trải qua sự sát hạch, không phải cô cũng mới nói rằng tôi rất tốt sao? Chẳng lẽ tập đoàn Lâm thị đều gạt người? Hay là cô sợ nhìn thấy tôi?”

Quan Vũ Hạm suy tư chốc lát, ngăn chặn nội tâm tức giận nói: “Cậu ở lại đi! Đi theo thư ký Thôi ra ghi danh là có thể làm việc.” Lâm Trí nghi ngờ đi ra ngoài.

Thật ra thì Quan Vũ Hạm đã biết Lâm Trí chính là con trai của Lâm tổng, cô cũng không phải là người yêu thích hư vinh, cho nên cô giữ Lâm Trí lại, là muốn giáo huấn cậu thiếu gia này chút, để cho cậu ta biết khó mà lui.

Phòng họp, Hàn Vinh Hi đang ọi người mở cuộc họp, ánh mắt thỉnh thoảng nhìn về phía Quan Vũ Hạm, mà tất cả cũng đều bị Lâm Trí nhìn thấy trong mắt.

Cuộc họp kết thúc, những người khác rời đi, chỉ có Hàn Vinh Hi và Lâm Trí còn ngồi ở chỗ đó, trong không khí nồng nặc mùi thuốc súng, giống như không cẩn thận sẽ tan xương nát thịt.

“Cách xa cô ấy” Lâm Trí nói trước.

“Đây chính là điều tôi muốn nói với cậu, tôi đích cần biết cậu là ai, nhưng tốt nhất cậu cách xa Hạm Hạm một chút, nếu không tôi sẽ không khách Diên đàn lễ quý đôn khí.” Hàn Vinh Hi nói ra lời nói giấu ở trong lòng rất lâu.

“Chỉ cần một ngày cô ấy chưa kết hôn, chúng ta đều bình đẳng, cô ấy – tôi sẽ không bỏ qua.” Lâm Trí nói xong liền rời đi.

Hàn Vinh Hi cảm giác cái người lẳng nhặng này rất nghiêm túc, đối với anh ta thì thật sự là một mối nguy hiểm, nhưng anh ta tuyệt đối không dừng bước. Cái tên nhóc tự đại này, chắc chắn anh sẽ khiến cậu ta bước vào trạng thái chiến tranh, mà thâm tâm anh ta cũng tự nói với mình, anh ta không có được, ai cũng đừng nghĩ lấy được, càng đừng muốn cướp Quan Vũ Hạm từ tay anh ta, một nụ cười kinh khủng xuất hiện, làm cho người ta nghe thấy đã sợ hãi.

6. Chương 6: Mộng Xuân

Mỗi ngày đều bận rộn công việc, chỉ có chủ nhật là Quan Vũ Hạm thích nhất. Ánh sáng mặt trời chiếu lên rèm cửa sổ, vậy mà nữ chính của chúng ta vẫn đang mơ một giấc mộng xuân.

Trong cuộc sống hiện thực, Quan Vũ Hạm rất đơn thuần, nhưng mà trong giấc mộng của cô thì hoàn toàn ngược lại, đây có lẽ là nội tâm sâu nhất trong lòng cô! Cô tin tưởng mỗi người đều có một mặt phóng túng, nhưng nhìn qua làm sao có thể hiểu, cá nhân cô cho là chỉ cần không làm thương hại đến ai, thì thỉnh thoảng phóng túng một chút cũng là sự an ủi với tâm hồn!

Trong giấc mơ của cô, trước mắt là một vùng biển rộng mênh mông, trên bờ biển nằm đầy trai đẹp và gái đẹp. Thật sự giống như một cái sân phơi bikini, nhưng thật sự là rất thỏa mãn.

Quan Vũ Hạm mặc một bộ đồ bơi màu đỏ, vóc người khêu gợi được màu đỏ tôn lên nóng bỏng, da thịt trắng như tuyết tràn đầy mị hoặc.

“Tối nào, đi bơi lội thôi, xem mọi người có ai có thể đuổi theo tôi” nói chuyện chính là Quan Vũ Hạm, nam nữ trên bờ biển đều không hẹn mà cùng đứng lên chạy về phía biển rộng, Quan Vũ Hạm bơi về phía trước, người phía sau đuổi theo không buông, bởi vì phe thắng có thể tùy ý chọn lựa bạn chơi. Thua thì chỉ có thể chọn chơi với những người còn lại. Dĩ nhiên Quan Vũ Hạm chọn lấy người tốt nhất. Mà nếu nói đến bạn chơi chính là cùng nhau vui vẻ.

Con trai da thì đen, con gái da rất trắng, khi bọn họ giao hòa một chỗ, giống như là đêm tối cùng ban ngày thay phiên, không chê vào đâu được. Chỉ có thể lư lại tiếng thở dốc, thở dốc, và thở dốc. Công việc, cuộc sống, trách nhiệm cũng kệ mẹ nó đi! Sẽ để cho thân thể hoàn toàn điên cuồng! Tận tình hưởng thụ mùi vị tình yêu. Mà trong lòng Quan Vũ Hạm khẳng định lắm lắm a di đà phạt dừng dừng lại, một cái, hai cái, ba cái. (Hix, không hiểu chị này mơ kiểu gì luôn)

“Tính tong, tính tong, tính tong.” Truyền đến tiếng chuông cửa.

Quan Vũ Hạm bị tiếng chuông cửa đánh thức, nhìn sang đồng hồ, má ơi, mười giờ. Nhà cô vốn rất ít khách tới, nhất định là cha cô hồ đồ không mang theo chìa khóa, cô liền đứng dậy đi mở cửa. Mặc đồ ngủ, tóc tán lác, tuy rằng mới tỉnh ngủ, nhưng lại vẫn lơ mơ không biết gì.

“Cha, nói cha bao nhiêu lần rồi, ra cửa phải cầm theo chìa khóa.” Quan Vũ Hạm mở cửa liền quay đầu trở về phòng ngủ, cô vừa đi vừa oán giận cha mình. Nhưng sau lưng không có bất kỳ tiếng nói nào, cô xoay người lại.

“A —” Quan Vũ Hạm bị dọa sợ kêu to.

“Này cô, lần đầu tiên tôi tới cô đã kêu tôi là cha, thật sự ngượng chết mất! Vả lại, không có chuyện gì thì đừng có kêu a, tôi là người chứ không phải quý.” Người nói chuyện chính là Lâm Trí.

“Cậu có biết là mình xuất quỷ nhập thần lắm không? Cậu so với quý còn đáng sợ hơn.” Quan Vũ Hạm nói xong đi về phía Lâm Trí, cô hoàn toàn quên mất tình huống bây giờ thế nào, thân thể thì mặc đồ ngủ màu trắng như ẩn như hiện, còn có thể loáng thoáng nhìn thấy hai quả nho nhỏ trước ngực, Lâm Trí dùng ánh mắt trêu đùa thưởng thức bộ ngực của cô. “Không tệ lắm.”

Quan Vũ Hạm như vừa thức tỉnh, vừa muốn kêu to, liền bị một bàn tay che miệng lại.

“Này cô, làm ơn đừng nữa kêu, tôi không muốn mình sẽ bị người ta coi là lưu manh bắt đi.” Quan Vũ Hạm cũng thức thời, dù sao hiện tại cô ăn mặc như vậy, bị người ta nhìn thấy cũng không tiện. Vì vậy giảm tiếng nói xuống nhiều.

“Cậu vốn chính là lưu manh! Nào có ai gặp lần đầu đã thân người ta, tên đáng ghét, đây chính là lần đầu” Quan Vũ Hạm phát hiện cậu vẫn còn xấu bụng nhìn lên thân thể mình, mặt mày đỏ ửng.

“Cậu – còn dám nhìn, không có việc gì thì đi nhanh đi! Cửa ở nơi đó, mời, không – không tiễn.” Quan Vũ Hạm bởi vì khẩn trương mà nói chuyện có chút lộn xộn.

7. Chương 7: Dáng Người Ma Mị Lộ Ra Ngoài

Lâm Trí không có rời đi, ngược lại đi về phía Quan Vũ Hạm: “Bởi vì tôi rất nhớ cô, mới đến tìm cô, cho nên tại sao phải rời đi? Mà cô là muốn nói tôi nộ hôn lần trước là nộ hôn đầu sao? Nếu như vậy thì tôi nên nghiêm túc một chút, hôn lâu hơn một chút mới đúng! Cho cô nhớ lại một chút kỷ niệm tốt đẹp! Điều tại cô không chịu phối hợp! Hết cách rồi, nộ hôn đầu không thể đền bù, cho nên đành để lần sau vậy! Tôi sẽ cho cô nhớ lại làm kỷ niệm.”

Ánh mắt của cậu rất thâm tình, khiến Quan Vũ Hạm cũng không thể không thừa nhận cậu tự xưng đến dọa người, nói thật, cô đã bị hấp dẫn. Trời ơi – nhất định là ông muốn khảo nghiệm cô mà.

“Chuyên tâm một chút được không?” Lâm Trí phát hiện Quan Vũ Hạm lại đang ngẩn người, mà những lời cậu mới vừa nói thì cô lại không có nghe vào trong lòng, vì vậy lấy tay nhắc nhở cô.

Lúc này Quan Vũ Hạm mới phát hiện cánh tay Lâm Trí đã ôm lấy eo nhỏ của mình, cô vừa muốn mở mồm nói chuyện, đã bị Lâm Trí mạnh mẽ hôn lên môi. Vũ Hạm dùng sức đẩy Lâm Trí ra, bởi vì cha cô sắp trở về rồi, nếu như bị cha nhìn thấy thì không bị tức chết mới lạ. Trái lại cha cô sẽ không bị tức chết, ông vẫn luôn lo lắng cho hôn sự của con gái, chỉ sợ không ai thèm lấy. Nếu như mà biết được con gái có bạn trai, khẳng định đã nói A Di Đà Phật, cuối cùng đã có người nhận thấy vẻ đẹp, con gái trong lòng ông hoàn mỹ không tỳ vết, không có gì so sánh nổi, tóm lại con gái là giỏi nhất.

Thật ra thì cha mẹ cô đã để lại một tấm giấy, nói là đi ra ngoài du lịch, tối mai mới trở về, Lâm Trí vừa vào cửa đã nhìn thấy, cho nên mới dám lớn mật như vậy.

Đôi môi Lâm Trí vừa đụng đến đôi môi mềm mại của Quan Vũ Hạm thì đã không thể ngăn cản nổi, nộ hôn của cậu rất lỗ mãng, hai tay cậu ôm lấy người đẹp trong ngực, cô lại mặc ít như vậy, vẻ đẹp của cô có thể kích thích cậu, mùi hương phái nữ của cô khiến cậu không có cách nào kháng cự, mà chỗ nào đó trên thân thể cũng không chịu thua kém cứng lên, kể lên bụng cô, dục vọng thân thể cậu càng ngày càng mãnh liệt, hoàn toàn không có biện pháp khống chế.

Ở phút cuối cùng này, Quan Vũ Hạm dùng sức đẩy cậu ra, thở hổn hển nói: "Không – được, cậu điên rồi sao?".

Lâm Trí dừng lại tất cả động tác, buông Quan Vũ Hạm ra, nhắm mắt lại nói: "Cô đi mặc quần áo tử tế vào, nếu không đừng trách tôi không bảo đảm tiếp đó sẽ xảy ra chuyện gì!" Quan Vũ Hạm chạy về phòng ngủ, Lâm Trí đi vào nhà tắm rửa mặt, để tỉnh táo chút hơn.

Quan Vũ Hạm mặc quần áo tử tế đi ra, Lâm Trí ngồi ở trên ghế sa lon nói: "Thật xin lỗi, mới vừa rồi rất xin lỗi, mỗi một lần đối mặt với cô, tôi đều không thể khống chế mình, không thấy được cô, tôi đều không có hứng thú với cô gái khác, xin tha hãy tha thứ cho tôi. Mà chúng ta cũng nên ra ngoài hóng mát một chút!" Cậu cười xấu xa nói.

"Được, chúng ta đi ra ngoài đi! Cùng cậu ở chung một chỗ thật sự là quá nguy hiểm. Tôi không phải là Hamburg của cậu, đối bụng là có thể găm, nếu sau này cậu còn như vậy, tôi sẽ không khách khí." Quan Vũ Hạm đưa ra nắm đấm đe dọa, đưa tay mở cửa, vừa đúng lúc đụng phải Hàn Vinh Hi muốn nhấn chuông cửa.

"Vũ Hạm, em muốn đi ra ngoài sao? Tôi muốn dẫn em đi bơi? Có rảnh không?" Quan Vũ Hạm không biết trả lời như thế nào. Thì Lâm Trí đã ở trong nhà giao hoạt thò đầu ra ngoài nói "Tốt quá, chúng ta cùng đi đi."

"Tại sao cậu lại ở đây?" Hàn Vinh Hi vô cùng nghi hoặc.

"Cũng như anh, cũng đến tìm Vũ Hạm, nếu chạm mặt, không bằng mọi người cùng đi!" Lâm Trí chắc chắn sẽ không bỏ qua bất kỳ cơ hội ở gần Quan Vũ Hạm.

"Đi thôi!" Lúc này Quan Vũ Hạm thật sự đành chấp nhận. Hàn Vinh Hi rất không bằng lòng, nhưng mà đối mặt với Vũ Hạm nên đành phải giữ phong độ, không thể làm gì khác hơn là nhẫn nhịn. Ba người họ lên xe Hàn Vinh Hi.

"Thằng nhóc chết tiệt, ra cửa cũng không lái xe, khiến người ta chiếm lấy ưu thế." Người nói chuyện chính là Lâm tổng, thì ra là sáng sớm nay, sau khi Lâm Trí ra cửa, ba mẹ cậu cũng đuổi theo tới, luôn luôn ở bên ngoài chờ đợi. Cho nên tất cả mọi chuyện trước mắt bọn họ đều thấy được.

"Nhanh lên, ông xã mau đuổi theo." Vợ ông thúc giục.

"Bọn chúng định đi chỗ nào? Trước mắt không phải hồ bơi sao!" Mẹ Lâm sợ nhất là nước, là vì di truyền, cho nên Lâm Trí cũng luôn sợ xuống nước, chỉ thấy nước là đã hoa mắt.

"Ôi trời – bọn chúng dừng lại, tiến vào, quả thật là tới hồ bơi, A Trí định làm gì thế?" Mẹ Lâm bắt đầu lo lắng. Còn nét mặt Lâm tổng không có biểu cảm, ông tin tưởng xe tới trước núi tất có đường. Mà thời điểm thí nghiệm con trai đã tới

8. Chương 8: Chứng Sợ Nước

"Có lẽ cậu Lâm Trí còn không biết, từ nhỏ Vũ Hạm đã biết bơi, cô ấy bơi rất tốt, lúc chúng tôi đi học cũng đều thường bơi với nhau." Hàn Vinh Hi nói ra chuyện này, mục đích là muốn nói với Lâm Trí, anh và Vũ Hạm rất thân, để cho cậu biết điều một chút.

Trên trán Tiểu Mèo Hoang Diễm đàn Lê quý Đôn Lâm Trí đổ mồ hôi, chẳng qua cũng không thể để anh ta được lợi, nên đành nhẫn nhịn, tùy theo hoàn cảnh mà làm.

"Thật sao? Vậy phải cảm ơn anh đã chăm sóc Vũ Hạm nhiều năm như vậy, nhưng sau này anh cũng không cần phải phí tâm nữa, cái thứ duyên phận này rất kỳ diệu, nhưng dù thời gian dài ngắn cũng không liên quan." Lâm Trí tuyệt đối không nhượng bộ nghĩ thầm: Mẹ kiếp, không phải ông trời muốn trừng phạt cậu chứ? Có duy nhất một người khiến cậu rung động, thế nhưng lại thích bơi lội, còn cậu chỉ cần nhìn thấy nước là đã hoa mắt.

"Được rồi, hai người không cần đấu võ mồm nữa, chúng ta tới đây để chơi." Quan Vũ Hạm đi thay quần áo. Chỉ chốc lát sau, Quan Vũ Hạm đã mặc một bộ đồ bơi màu xanh, thật đáng yêu, làm cho người

ta có cảm giác thân thiết. Cô nhảy một cái ùm vào trong nước, không để ý tới hai người đang kia.
TiểuMèoHoang Diễndần Lêquý Đôn

Lâm Trí trợn tròn mắt, trong một ngày được thấy hai lần Quan Vũ Hạm hấp dẫn như thế, không được, cậu cũng muốn xuống nước, không thể để cho bọn họ ở một chỗ. Nhưng cậu có chứng sợ nước! Không biết bơi lội! Nhưng hình như mực nước không sâu lắm, sẽ không có nguy hiểm, “con bà nó, liều mạng thôi.”

Cha mẹ Lâm Trí đang nằm uống nước ở gần hồ bơi..., cũng đều đã thay đồ bơi, bọn họ thư thái nằm tắm nắng trên ghế.

Hàn Vinh Hi cũng nhảy xuống, hai người bọn họ ở trong nước vừa nói vừa cười, Lâm Trí không chịu nổi, cậu từng bước từng bước đi tới, tận lực giữ vững biểu hiện bình tĩnh, cậu cũng không dám nhảy, đành phải nắm tay vịn đi xuống nước. Mà tất mọi chuyện cũng chỉ có cha mẹ cậu chú ý, còn bên ngoài cũng không có ai chú ý tới Lâm Trí, những người bên cạnh cũng chỉ biết chơi đùa vui vẻ.

“Ông xã, ông xem thằng nhóc nó xuống nước, như vậy thì phải làm sao bây giờ, A Trí xuống nước sẽ ngất. Ông nhanh đi cứu nó đi?”

TiểuMèoHoang Diễndần Lêquý Đôn

“Bà xã, bà đừng có gấp, không phải bây giờ vẫn chưa ngất sao?” Thật ra thì Lâm tổng cũng rất lo lắng, ông thương yêu con trai nhất, chẳng qua hiện tại không thể làm gì! Cho nên đành phải yên lặng theo dõi biến hóa. Ở trong thương trường nhiều năm như vậy, đã khiến cho ông rèn luyện được sức chịu đựng ngay nhiên, nên ông vẫn kiên nhẫn quan sát.

“Lâm Trí, đến bên này, chúng ta cùng tranh tài, xem ai bơi nhanh hơn.” Quan Vũ Hạm gọi cậu qua bơi chung, mỗi lần cô và Hàn Vinh Hi tranh tài, đều là Hàn Vinh Hi thắng, bởi vì thể lực của cô không đủ, nên đến cuối đều chậm mất.

“Mẹ kiếp! Sợ cái gì thì gặp cái đó, con bà nó. Bằng bất cứ giá nào, xin thần tiên tỷ tỷ phải phù hộ cho tôi?” Lâm Trí cắn răng, đi tới chỗ Quan Vũ Hạm, trong lòng lẩm nhẩm – nam mô A Di Đà Phật đừng để cho tôi ngất. Thật sự không có tác dụng, quả nhiên đi tới bên cạnh Quan Vũ Hạm. Trời đất di chuyển. Nước di chuyển. Người di chuyển. Không được, Thần Tiên tỷ tỷ cứu tôi, Ơc, nam chính của chúng ta ngất đi.

Sau khi ngất đi, Lâm Trí còn nói: “Thiên thần cứu tôi.” Quả nhiên có một đôi tay lôi đầu cậu ra khỏi mặt nước.

“Này, cậu làm sao vậy? Tỉnh lại đi?” Quan Vũ Hạm nóng nảy hỏi. TiểuMèoHoang Diễndần Lêquý Đôn

“Thì ra là thật” Hàn Vinh Hi nói.

“Vinh Hi, anh nói gì vậy?” Quan Vũ Hạm hỏi.

“Tôi nghe nói Lâm tổng phu nhân có chứng sợ nước, con trai của bà cũng giống như mẹ, thấy nước liền ngất, thì ra là thật!” Hàn Vinh Hi nói cho Quan Vũ Hạm.

“Ồ! Thì ra là cậu ta cũng có điểm yếu, ông trời rất công bằng!” Quan Vũ Hạm nở nụ cười.

Lâm Trí chỉ còn có chút cảm giác choáng váng, đây là mùi của Quan Vũ Hạm, cô ôm cậu sao? Thì ra là cảm giác bị ngất tốt như vậy. Hàn Vinh Hi nhận lấy Lâm Trí, kéo cậu lên trên bờ, anh ta cũng không muốn cho Vũ Hạm ôm lấy tên nhóc đáng ghét này, lên bờ, anh dùng tay vỗ nhẹ lên mặt Lâm Trí,

“Lâm Trí mau tỉnh lại”.

“Vũ Hạm, là cô sao?” Đôi mắt Lâm Trí còn chưa có mở ra, liền nhẹ nhàng nói ra lời. Sau đó mở hai mắt ra, “A –” Lâm Trí kêu to, thì ra là cậu nằm ở trong ngực Hàn Vinh Hi.

“Trời ạ.”

“Vẫn là anh ôm tôi sao?” Lâm Trí hỏi Hàn Vinh Hi. TiểuMèoHoang Diễndần Lêquý Đôn

“Dĩ nhiên, cậu cho rằng là ai ? Là tiên thần à?” Hàn Vinh Hi tức giận nói. Anh cũng không thể nói cho người này biết là Vũ Hạm ôm cậu. Nếu không cậu sẽ được voi đòi tiên!

“Ồ! Không phải thiên thần! Mà là cục phân!” Lâm Trí thất vọng nói, đứng lên đi về phía trước.

Vợ chồng Lâm Tổng ở một bên cười nhẹ, bọn họ đều đội nón che mặt trời, còn có kính mát, cho nên Lâm Trí đi qua bên cạnh bọn họ cũng không có nhận ra đó là cha mẹ.

9. Chương 9: Bé Con Cấn Đau

Tháng gần đây, mỗi người đều rất bận rộn, bởi vì công ty muốn ký hợp đồng với công ty E lớn nhất nước Mĩ. Công ty đối phương muốn họ đưa ra mẫu thiết kế vừa ý nhất, hơn nữa còn muốn người thiết kế phải có mặt giới thiệu ưu thế sản phẩm, nếu hài lòng mới có thể ký hợp đồng.

Cuối cùng tập đoàn Lâm thị chọn lựa sản phẩm do Lâm Trí thiết kế, đây cũng là điều mà cha Lâm Trí vui mừng nhất, đưa cậu ra khỏi nước là chính xác, cuối cùng không có uống phí cố gắng. Một tháng này Lâm Trí rất nghiêm túc làm việc, dù sao đây cũng là công ty nhà cậu, cho nên không có uống phí bỏ ra. Cậu thiết kế đồ cho đối phương, đối phương rất hài lòng. Sau đó là chuẩn bị đi sang Mĩ ký hợp đồng. TiểuMèoHoang Diễndần Lêquý Đôn

Ngoài người ký hợp đồng trong công ty, còn có Lâm Trí cùng đi, bởi vì cậu chưa có kinh nghiệm, lại còn có Quan Vũ Hạm cùng đi. Cho nên rất sẵn sàng, cuối cùng dự định thứ sáu lên đường, tới khi đến nơi thì nghỉ ngơi trước, thích ứng với sự chênh lệch múi giờ, rồi hẹn gặp mặt công ty đối tác vào thứ hai.

“Mẹ, con chỉ đi nhiều nhất là một tuần sẽ về, không cần đem nhiều đồ như vậy, rất phiền toái, nếu thiếu cái gì có thể mua ở bên đó là được!” Quan Vũ Hạm bủi môi nói.

“Ở bên ngoài phải chăm sóc mình thật tốt, nhớ mỗi ngày phải gọi điện thoại về nhà, báo cáo bình an.”

“Tuân lệnh, mẹ.” Quan Vũ Hạm chào mẹ.

Thứ sáu, mọi người đều đến sân bay đúng giờ, cùng nhau lên máy bay. Không cần phải nói Lâm Trí cũng sẽ ngồi chung một chỗ với Quan Vũ Hạm. Mà buổi tối hôm trước, chỉ cần nhớ tới có thể đi xa với Quan Vũ Hạm, thì cậu đã hưng phấn không ngủ được, cuối cùng cũng bỏ rơi được cái tên giả vờ chính đáng kia, cả ngày cứ đi theo sau mộng TiểuMèoHoang Diễndần Lêquý Đôn Quan Vũ Hạm, biết cậu có chứng sợ nước, lại còn cố ý hẹn Quan Vũ Hạm đi bơi, làm hại cậu không thể ở chung một chỗ với Quan Vũ Hạm, mỗi ngày phải sống trong đau khổ. Nhưng mấy ngày sắp tới, cô sẽ đều thuộc về cậu, nghỉ tới thôi cũng không khỏi cười khúc khích.

“Cậu cười cái gì vậy?” Quan Vũ Hạm đưa tay đẩy Lâm Trí một cái.

“Tôi đang cười là mấy ngày nay cô sẽ là của tôi.” Lâm Trí cười nói.

“Chớ đắc ý, lúc nào thì tôi trở thành người của cậu.” Quan Vũ Hạm không chịu nổi nói.

“Cũng không biết được, nói không chừng sau khi trở lại thì cô đã là người phụ nữ của tôi rồi.” Lâm Trí không buông tha nói.

Quan Vũ Hạm vươn tay nắm lấy cánh tay Lâm Trí, khiến lúc đầu Lâm Trí vẫn còn thích thú, sau đó lại là đau khổ, vì Vũ Hạm đã cắn một miếng lên cánh tay cậu.

“Nhớ lấy, sau này đừng hoang cho tôi, nếu không tôi sẽ không khách khí.”

Mặc dù rất đau, nhưng cậu không có phát ra tiếng gì, bởi vì đây trên máy bay, cần phải yên lặng, nếu như mà ở trong nhà Quan Vũ Hạm thì liền thê thảm, nhất định Lâm Trí sẽ đền đáp lại cô.

“Tôi thích cô không khách khí, bé con à. TiểuMèoHoang Diễndần Lêquý Đôn Cho dù bị tiếp, tôi cũng thích vậy.” Lâm Trí lại xấu xa cười nói.

“Cậu, không chỉ có chứng sợ nước, mà còn có chứng thích bị ngược đãi, quả thật là không có thuốc nào chữa được.”

“Không, cô sai lầm rồi bé con, cô chính là thuốc của tôi, là thuốc giải duy nhất.” Lâm Trí nói nghiêm túc. Bởi vì trong lòng cậu thấy rõ ràng, đã nhiều năm như vậy, cậu lại không có bất kì phản ứng với cô gái nào,

chỉ có khi ở chung một chỗ với Quan Vũ Hạm thì tiểu đệ của cậu mới có phản ứng, hơn nữa lại rất mãnh liệt.

“Dừng lại, sau này không cho phép gọi tôi là bé con, tôi muốn ói, hiểu chưa?” Vũ Hạm có chút tức giận.

“Không, cô đối với tôi mà nói, chính là – nhạt được bấu vệt, cô biết không? Cô mới vừa nói cái gì? Cô muốn ói? Cô không biết điều này thể hiện cái gì sao?” Mỗi một lần Lâm Trí nói chuyện với Quan Vũ Hạm đều luôn khó lòng nghiêm chỉnh, đây chính là tính cách trước đây chưa từng có, cho đến khi gặp phải Quan Vũ Hạm thì đều thay đổi.

“Thật không thể chịu nổi cậu, tôi muốn ngủ một lát, đến nơi thì gọi tôi.” Quan Vũ Hạm liền chuẩn bị nhắm mắt nghỉ ngơi.

“Toàn thế giới này cũng chỉ có mình cô là đầu gối đối với đại soái ca như tôi!” Lâm Trí tràn đầy tự tin nói.

10. Chương 10: Ngoan Ngoãn Mới Có Thể Yêu

Thật ra thì, Quan Vũ Hạm cũng không có ngủ, cô chỉ nhắm mắt nghỉ ngơi, vả lại ngày mai phải chuẩn bị ký hợp đồng, đây chính là lòng trách nhiệm với đối tác. Nên biết lần này tới nước Mỹ, đi chơi bởi cũng không quan trọng với cô, cho nên công ty thường đưa một vài hợp đồng quan trọng giao cho cô xử lý, bởi vì cô rất có thực lực.

Cũng không lâu sau Quan Vũ Hạm đã ngủ thiếp đi, ngủ rất say, Lâm Trí dựa đầu của cô lên vai mình, để cô có thể thoải mái một chút. Mà cậu nhìn Quan Vũ Hạm đến mất hồn.

“Đồ ngốc, lúc nào thì cô mới có thể hiểu tôi, lần đầu tiên, đây là lần đầu tiên tôi có tình cảm với phái nữ, vì vậy bé con à, tôi sẽ không buông tha cô.” Lâm Trí có Tiểu Mèo Hoang một tia đau buồn. Trong lòng cô thật sự cho rằng tôi là lưu manh sao? Trong dạ tiệc hôn cô cũng là nụ hôn đầu của cô, nhưng cô có biết đó cũng là lần đầu của tôi không. Người của cô, mùi của cô cũng làm cho tôi mê muội, khiến cho tôi kích động, thậm chí là điên cuồng.

“Bé con, phải làm thế nào mới có thể đi vào lòng cô?” Trên bộ mặt anh tuần tăng thêm mấy phần ưu sầu.

“Vũ Hạm, tỉnh lại đi, chúng ta đến nơi rồi.” Mới vừa bị đánh thức, Quan Vũ Hạm cũng rất mê người, khiến Lâm Trí không nhận sự mê hoặc, liền nhanh chóng hôn lên môi Vũ Hạm, lần này Vũ Hạm hoàn toàn tỉnh táo, “Cậu –” cô trợn to mắt.

“Xuyt.” Lâm Trí đưa tay ra dấu kêu cô chớ quấy rầy, Quan Vũ Hạm nhìn chung quanh một chút, mọi người trên khoang đều nhìn bọn họ, cho rằng đây là một đôi tình nhân, cũng mỉm cười hạnh phúc với họ.

“Thật ra thì chúng tôi không phải.” Lời còn chưa nói xong, Quan Vũ Hạm đã bị Lâm Trí nắm tay kéo ra ngoài.

“Thân ái việc gì phải giải thích nhiều như vậy! Thế này không phải rất tốt sao? Ngoan ngoãn mới có thể yêu?” Vũ Hạm Diễm đàn Lê quý Đôn vừa định phản kích, thì những đồng nghiệp khác đã chạy tới trước mặt, khiến cô không có biện pháp đánh trả, vì vậy cô liền dùng giày cao gót dẫm mạnh lên chân Lâm Trí nói: “Tôi sẽ ngoan ngoãn.” Sau đó xấu xa cười, để lại Lâm Trí bị thương.

Lâm Trí ở chung một chỗ với Quan Vũ Hạm rất vui, mặc dù bị dẫm rất đau, nhưng cậu vẫn không khổng chế được sự vui sướng, tiến lên gọi: “Vợ à chờ anh một chút.” Quan Vũ Hạm rất tức giận cũng không thể làm gì.

“Thật sự bị cậu đánh bại, kiếp trước tôi thiếu nợ cậu à?”

“Có lẽ kiếp trước cô thật sự thiếu nợ tôi, đời này phải đền trả nợ, cho nên cô phải trả cho bằng hết! Chúng ta kết hôn đi?” Lâm Trí đắc ý nói.

“Cậu đừng có đắc ý quá” Quan Vũ Hạm nói xong cũng rời đi.

Sau khi tới nước Mỹ, bọn họ bàn bạc chia làm hai đội, hai ngày nay có thể tự do hoạt động, thứ hai mới phải đi gặp đối tác, cho nên trước tiên có thể đi khắp nơi dạo chơi một chút, bọn họ còn cố ý để Lâm Trí và Vũ Hạm một đội, việc này Lâm Trí cũng biết rõ. Quan Vũ Hạm cũng không sao cả, dù sao nhà họ Lâm cũng sẽ không ăn thịt người.

Bọn họ đã ngồi máy bay từ bốn giờ sáng, khi đến nơi cũng đã là buổi trưa, nhưng nơi này là nước Mỹ, cho nên bây giờ là buổi tối. Vũ Hạm cũng đã nằm ngủ trên máy bay, hiện tại lại ngủ tiếp, khiến cô không thể ngủ được! Cho nên Quan Vũ Hạm Tiểu Mèo Hoang liền gọi điện thoại ẹ, báo mình bình an, nhưng bụng thấy hơi đói, vì buổi sáng cũng chưa có ăn bao nhiêu.

“Thùng thùng.” Có người gõ cửa.

“Ai vậy?”

“Vũ Hạm là tôi”

“Vào đi!” Lâm Trí đi vào phòng.

“Không ngủ được à! Tôi cũng không thấy mệt, không bằng đi ra ngoài ăn cái gì đi?” Lâm Trí đề nghị nói.

“Hiện tại – quá muộn rồi! Vả lại đi đâu ăn!” Vũ Hạm buồn bực nói.

“Cô quên à, Tôi đã từng học ở đây! Cho nên gần đây có một nhà hàng Trung Quốc rất ngon, nhanh chóng chỉnh đốn một chút, tôi sẽ ra bên ngoài chờ cô.” Lâm Trí đi ra ngoài trước.

Vừa nói đến ăn, Quan Vũ Hạm cũng không thể nhịn được sự cám dỗ, không ăn cũng uống, lại được ăn chùa, cho nên liền đổi một bộ quần áo thoải mái đi ra cửa.

11. Chương 11: Say Rượu

Lâm Trí nói không sai, nhà hàng này rất tuyệt, bọn họ ăn ngon đến nỗi vỡ bụng.

Diễn đàn Lê Quý Đôn Rời khỏi quán ăn, đi trên con đường lạ lẫm, hai người đều không nói chuyện, hưởng thụ sự yên tĩnh của ban đêm.

“Cám ơn cậu về bữa ăn.” Quan Vũ Hạm mỉm cười nói.

“Cô ăn no rồi sao? Nhưng tôi còn rất đói bụng!” Lâm Trí cười khê nói. Tiểu Mèo Hoang Diễn đàn Lê Quý Đôn

“Cậu đùa gì thế, mới vừa rồi ăn nhiều như vậy mà còn kêu đói?” Quan Vũ Hạm thực sự không tin.

“Bụng của tôi rất no, nhưng tôi còn có một chỗ rất đói! Làm sao bây giờ?” Lâm Trí xấu xa nói.

Quan Vũ Hạm biết mình bị chơi xỏ liền cầm lên túi sách muốn đánh cậu, Lâm Trí nhanh chân bỏ chạy.

“Cậu bị tâm thần à, có thể nghiêm chỉnh một chút được không? Nói cho cậu biết, cậu thật sự hết thuốc chữa rồi!” Quan Vũ Hạm lại bắt đầu dạy dỗ cậu.

“Trời ơi– cứu mạng, bé con lại muốn dạy dỗ người ta, thật không chịu nổi.” Lâm Trí cười ha ha.

“Bé con? Đã nghe qua ở đâu nhỉ?” Gần đây thật sự là quá bận rộn, khiến Quan Vũ Hạm không thể nghĩ ra, đành Tiểu Mèo Hoang lắc lắc đầu, để ỉnh thả lỏng một chút!

“Nước Mỹ – tôi tới đây” Quan Vũ Hạm lớn tiếng kêu lên, chạy về phía trước... Tiểu Mèo Hoang Diễn đàn Lê Quý Đôn

Hai người bọn họ đi ngủ cũng đã là năm giờ sáng, lúc này hai người đang ngủ ngon giấc! Đương nhiên là mỗi người một phòng.

“Đỉnh linh đỉnh, đỉnh linh đỉnh.” Điện thoại trong phòng Lâm Trí lại vang lên. Còn cậu đang buồn ngủ muốn chết, không có cách nào đành nhắm mắt nhận điện thoại.

“A lô?”

“Bạn học cũ, chúng ta gặp nhau đi? Đã đến đây rồi thì phải tụ tập chứ? Mấy anh đây đang ở dưới lầu, mau xuống đây nhanh lên, chờ cậu đó.” Bạn học của cậu không đợi cậu nói xong thì đã cúp điện thoại.

“Vẫn như vậy, không để ỉnh nói xong đã cúp điện thoại, Hai! Có bạn bè như vậy thật là đau buồn!” Lâm Trí đứng dậy, sau khi chải đầu rửa mặt liền ra cửa. Cậu đi tới cửa phòng Quan Vũ Hạm, không biết có nên nói cho cô một tiếng hay không, thôi đi, hiện tại khẳng định là đang ngủ say, chớ Diễm đàn Lê quý Đôn quấy rầy cô tỉnh dậy, cậu đành quay đầu đi xuống.

“A Trí -, Ở đây, anh em như cậu đó à, tới nước Mĩ cũng không nói một tiếng.”

“Tin tức của các cậu linh thông nhanh như vậy sao? Làm sao tìm được tôi vậy?” Lâm Trí thật sự tò mò hỏi. Nhưng thật ra là mẹ cậu đã thông báo cho nhóm bạn này.

“Anh em: việc này cậu không phải quan tâm, nói một chút đi? Người bạn gái nhỏ của cậu là ai vậy? Thăng nhóc cậu định học nuôi kim ốc tàng kiều à, lúc đi học có nhiều bạn gái đuổi theo cậu như vậy...cậu đều không thèm Tiểu Mèo Hoang Diễm đàn Lê quý Đôn ngoảnh lại nhìn, thế mà không định làm hòa thượng nữa, định hoàn tục à, mang bạn gái ra ra đây cho anh em mở mang tầm mắt chứ?”

“Tôi hỏi mấy cậu đã nghe ai nói, cái gì mà kim ốc tàng kiều chứ!” Lâm Trí không phục nói.

“Được rồi, chớ giả bộ, chúng tôi đều biết, rốt cuộc là cô gái thế nào, đã Tiểu Mèo Hoang khiến cho đại soái ca của chúng ta không thể giải quyết được! Mang ra cho anh em đây nhìn một chút.”

“Bạn học cũ, hôm nào đi! Giờ này người ta còn đang ngủ! Đi, tôi mời khách, vẫn chỗ cũ, không say không về.” Lâm Trí vừa nói chuyện vừa đẩy bạn học ra ngoài.

Không ngờ nói đi uống..., liền uống đến tận 4 giờ chiều. Lâm Trí trở lại khách sạn thì đã say bất tỉnh nhân sự, cũng bởi vì cậu không cho các bạn học thấy Quan Vũ Hạm, cho nên bọn họ đều trừng phạt cậu, kết quả là uống thành như vậy. Quan Vũ Hạm ở trong phòng nghe thấy âm thanh liền chạy ra ngoài, vừa lúc đụng phải đám bạn học dìu cậu về, cô liền chạy ra.

“Tại sao uống nhiều rượu như vậy?” Mọi người ngẩng đầu lên, nhìn Diễm đàn Lê quý Đôn cô gái trước mắt, chính là cô gái đã khiến thăng ngốc này uống nhiều rượu như vậy. Tiểu Mèo Hoang Diễm đàn Lê quý Đôn

“Cô chính là Quan Vũ Hạm?”

“Làm sao cậu biết?” Quan Vũ Hạm hỏi. Mọi người đồng thời chỉ chỉ Lâm Trí đang ngủ mê man.

12. Chương 12: Thì Ra Là Cậu

“Sau khi thăng ngốc này uống rượu say, thì liên tục gọi Quan Vũ Hạm, nên chúng tôi sẽ giao cậu ta cho cô, chăm sóc cho cậu ấy.” Các bạn học đặt cậu lên trên giường rồi định rời đi, một người bạn học trong đó quay đầu lại nói: “Cậu ấy là người đàn ông tốt, không nên tổn thương cậu ấy.” Tất cả mọi người rời đi, để lại sự yên tĩnh và mùi rượu khắp phòng.

Quan Vũ Hạm đứng ở đó mà ngẩn người, tình huống này là sao? Mặc kệ, trước mắt phải gọi cái người đang say bất tỉnh này dậy mới được. Tiểu Mèo Hoang Cô liền gọi điện thoại cho phục vụ, nói cho bọn họ biết ở đây cần canh giải rượu, mà canh giải rượu lại được đưa tới rất nhanh.

Quan Vũ Hạm vỗ nhẹ lên mặt của cậu, hy vọng có thể đánh thức cậu ngồi dậy uống canh giải rượu. Diễm đàn Lê quý Đôn

“Lâm Trí, Lâm Trí mau tỉnh lại. Này? Ngồi dậy uống canh đi đã.”

“Uh? Sao? Đừng làm phiền tôi?” Lâm Trí lại ngủ thiếp đi. Hết cách rồi, Quan Vũ Hạm lấy khăn lông ra, lau mặt cho cậu, hy vọng có thể khiến cậu tỉnh táo một chút.

“Vũ Hạm, Vũ Hạm.” Lâm Trí lẩm bẩm lầu bầu nói, âm thanh không lớn, nhưng lại có thể nghe thấy.

“Uh, tôi ở đây, tỉnh dậy chưa? Đứng lên uống chút canh đi?” Quan Vũ Hạm đến gần cậu, rồi nhìn cậu.

Mùi hương này rất quen thuộc, là của cô, đúng vậy, chỉ có mùi hương của cô mới khiến cho cậu si mê, nhưng tại sao không thể mở mắt ra, giơ tay lên đi tìm nơi phát ra mùi hương. Rồi bắt lấy Quan Vũ Hạm.

“Đừng đi, bé con.” Lâm Trí bỗng chốc ôm Quan Vũ Hạm vào trong ngực, ôm rất chặt, giống như nếu buông tay thì sẽ mất đi cô.

“Thì ra là cậu, cậu đã sớm biết, tên đáng ghét này!” Quan Vũ Hạm thầm nghĩ tới, người đụng phải cô chính là Lâm Trí. Tiểu Mèo Hoang Cái tư thế này khiến Quan Vũ Hạm cực kì khổ sở. Diễn đàn Lê Quý Đôn

“Này? Này? Cậu đã tỉnh chưa? Ôm đủ chưa?” Lâm Trí buông tay ra, đây không phải là mơ, mà là thật?

“Tôi vì cậu uống say, cho nên tha thứ cho cậu lần này.” Quan Vũ Hạm đứng dậy nói. Lâm Trí dùng sức xoa xoa thái dương, hiểu rồi, tôi đã uống say, cô đang chăm sóc tôi.

Nhất thời trong lòng nghĩ ra kế, tiếp tục giả vờ. Ha ha. Trong lòng cười thầm.

“Vũ Hạm, Vũ Hạm tôi rất khó chịu, không cần đi.” Lâm Trí lại nhanh chóng ôm lấy cô. Trong lòng đang len lén vui vẻ. Quan Vũ Hạm nhìn ra cậu đã tỉnh táo, liền tương kế tựu kế.

“Khó chịu ở đâu? Là chỗ này sao?” Quan Vũ Hạm để tay lên ngực cậu nói, lúc này Lâm Trí làm gì chú ý tới việc khác, đang hưởng thụ. Liền tùy ý trả lời một tiếng.

“Ừ” chính là chỗ đó.

“A – đau chết mất.” Lâm Trí bị bầu đến tỉnh.

“Cô thật là độc ác, muốn mưu sát chồng à!” Lâm Trí la lên

“Mau uống canh giải rượu đi, cậu phải duy trì tỉnh táo, chúng ta còn có chuyện chính phải làm !” Diễn đàn Lê Quý Đôn

“Đúng vậy! Mau – mau – mau tới làm chuyện chính, tôi đã chờ không kịp nữa rồi.”

“Thôi đi, có thể nghiêm chỉnh được không? Thấy cậu như vậy hẳn là không sao.” Quan Vũ Hạm đi tới.

Trong phòng làm việc, hai bên công ty đều đã đến, Lâm Trí đang nghiêm túc giới thiệu cho đối phương về mẫu sản phẩm mới, một giờ qua đi, đối phương yêu cầu nghiên cứu một chút, nửa giờ sau mới ra kết quả. Tiểu Mèo Hoang Trong lòng mỗi người của tập đoàn Lâm thị đều rất khẩn trương, vì thời gian qua bận rộn như vậy, là bởi vì chuẩn bị cho hôm nay, không biết sẽ thành công hay là thất bại.

Nửa giờ qua, lãnh đạo đối phương tiến vào, bọn họ không có biểu tình gì ngồi xuống, Lâm Trí có chút thất vọng, xem ra là không tốt rồi.

“Sau khi chúng tôi tỉ mỉ nghiên cứu, đối với sản phẩm của mọi người rất hài lòng, cho nên chúng ta có thể ký hợp đồng.”

Tổng giám đốc tập Lâm thị đoàn đứng lên nói: “Cám ơn quý công ty đã tin tưởng chúng tôi, nhất định chúng tôi sẽ không để cho các vị thất vọng.” Hai bên thuận lợi ký hợp đồng.

13. Chương 13: Tôi Là Đàn Ông, Đừng Nên Thử Thách Tôi

Ký hợp đồng rất thuận lợi, đương nhiên là phải ăn mừng, mấy người bọn họ liền đi tìm một quán rượu vui vẻ.

Không ngờ tửu lượng của Quan Vũ Hạm lại kém như vậy, chỉ mấy chén nhỏ xuống bụng mà đã không chịu được, đương nhiên cuối cùng là Lâm Trí đưa cô về. Tiểu Mèo Hoang Diễn đàn Lê Quý Đôn

Gọi xe, nhưng đến khách sạn, Quan Vũ Hạm đã đi đánh cờ với Chu công.

“Ôi? Không phải là tôi chiếm tiện nghi của cô! Tôi không thể bỏ cô lại được? Ha ha.” Lâm Trí được tiện nghi mà còn ra về, dọc đường cười khúc khích.

“Hiện tại tôi muốn ôm cô thì sao? Muốn bầu tôi chắc! Không được đâu? Đã không thể uống mà còn thể hiện.” Lâm Trí có chút đau lòng nói.

Đến gian phòng, đặt cô nằm lên giường, Lâm Trí cũng nằm nghỉ ngơi ở một bên.

“Cô ngốc, ngủ say như vậy, nếu có bị ăn thì cũng không biết.” Lâm Trí oán trách nói.

“Ừ –” Quan Vũ Hạm ừ một tiếng, lật người, ngủ tiếp.

“Má ơi! Cô coi tôi làm gối ôm sao?” Nửa người trên của Lâm Trí liền bị cánh tay của Quan Vũ Hạm ôm lấy, nửa người dưới thì bị chân của cô đè ép, mà nếu như là đàn ông thì đều không thể chịu nổi! Lâm Trí quay mặt về phía Quan Vũ Hạm nói: “Tôi là một người đàn ông, đàn ông bình thường, mà bộ dạng này của cô, khiến tôi không chịu nổi liền muốn ăn cô? Đây? Cô có nghe không?” TiểuMèoHoang Diễndần Lêquý Đôn

Bị làm ồn cũng không có phản ứng. Khoảng cách của họ rất gần, có thể nghe được tiếng hô hấp của đối phương, Lâm Trí cũng không kiên trì nổi nữa nói: “Quan Vũ Hạm, tôi cho cô biết: cô đừng thử thách tôi, tôi không phải Thánh Nhân, mà là đàn ông.”

Lâm Trí nghiêng người đè lên Quan Vũ Hạm nói: “Là cô buộc tôi.”

Cậu bắt đầu hôn môi cô, phần cổ cô, rồi lại tiếp tục hôn xuống đỉnh nói pháp phòng, cậu không dừng lại được, nhưng cũng không thể lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn!

“Vũ Hạm, Vũ Hạm, cô biết phải làm gì không? Cô có biết chúng ta muốn làm gì không? Mẹ kiếp, tỉnh lại đi được không?” Dục vọng trong thân thể khiến cậu càng phát điên.

Không được, phải nhịn xuống, không thể vì nhất thời vui sướng, mà mất đi thứ yêu thích cả đời. Đúng lúc đó thì Vũ Hạm ói ra. Lâm Trí liền dịch sang chỗ khác, may mà tránh kịp, nếu không sẽ bị ói đầy mặt, lần này Lâm Trí có thể sống rồi. Cậu đi tìm quần áo sạch sẽ, không thể để cho cô cứ mặc quần áo bẩn đi ngủ được!

“Tôi cho cô biết? Không ăn cô cũng không sao, chỉ là tôi muốn nhìn cho đã mắt, dù sao cô cũng không mất miếng thịt nào.” Cứ như vậy, Lâm Trí thay quần áo cho Quan Vũ Hạm, không rời đi, sợ cô ói thêm lần nữa hoặc là tỉnh lại muốn nước uống, liền nằm ở bên cạnh, rồi ngủ tiêu đi mất.

“A – cậu – sao cậu lại ở trên giường của tôi?” Quan Vũ Hạm tỉnh lại kêu to, chỉ vào Lâm Trí hỏi. Lâm Trí mở mắt ra, không để ý tới cô liền ngủ tiếp.

“Cậu đã làm gì tôi vậy, chúng ta, chúng ta. Quần áo của tôi, ngày hôm qua tôi không có mặc bộ này mà?” Quan Vũ Hạm thắc mắc đầy đầu. TiểuMèoHoang Diễndần Lêquý Đôn

“Đây cô, cô muốn cho toàn thế giới này biết chúng ta đã ngủ chung giường sao? Tôi không phản đối, cứ tiếp tục kêu đi?” Lâm Trí làm bộ tỏ vẻ không liên quan đến mình.

Quan Vũ Hạm che miệng lại, nếu như bị người khác biết, thì một đời thanh danh của cô coi như xong.

“Đây – rốt cuộc chúng ta có hay không.” Vũ Hạm hạ thấp giọng hỏi.

“Cô nghĩ cái gì vậy? Có em bé, đừng sợ tôi đã dùng biện pháp, sẽ không có.” Lâm Trí liền đùa giỡn với cô.

“Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ? Làm sao cậu có thể thừa dịp tôi uống say, cậu...cậu.” Quan Vũ Hạm cực kì khổ sở.

Ở trong lòng Lâm Trí vui vẻ, cô thật là ngốc. Cậu lại tiếp tục biểu diễn. Nhìn xem cô ngốc này sẽ như thế nào.

“Thật ra thì ngày hôm qua tôi cũng không định thế, chỉ là cô ôm tôi không buông, hơn nữa chân của cô còn gác lên chân tôi, như sợ tôi chạy mất thì phải? Cho nên tôi cho là cô cần, cho nên mới cho cô.” Cậu giả bộ rất vô tội, thật ra thì trong lòng đang vui mừng.

“Tôi...Nhất định là tôi đã coi cậu trở thành gối ôm rồi, tôi đi ngủ đều phải ôm thứ gì đó thì mới ngủ được? Không ngờ tôi lại uống say như vậy, một ít ấn tượng cũng không có.” Quan Vũ Hạm cúi đầu nói.

“Chỉ là nói thật, cô rất hưởng thụ, mọi việc đều tốt đẹp. Cô yên tâm tôi sẽ phụ trách.”

“Tôi – không cần cậu phụ trách, chỉ cần cậu giữ lấy bí mật này.” TiểuMèoHoang Diễndần Lêquý Đôn

“Tôi không tốt sao? Tại sao lại không thể tiếp nhận tôi?” Câu này cậu chỉ nói ở trong lòng, cậu luôn luôn chờ đợi cô.

“Thật xin lỗi, để cho tôi yên tĩnh một chút được không? Tôi đã từng thề, lần đầu tiên của mình sẽ dùng vào đêm tân hôn, nhưng mà cái gì cũng không còn.” Nhìn cô đau lòng như vậy, cậu thật sự muốn nói cho cô biết sự thật. Nhưng không được, không thể nói, bởi vì cậu muốn có chút quan hệ với cô.

Tiếp đó, chính là phải trở về nước.

14. Chương 14: Thù Địch

Quan Vũ Hạm đi ra nước ngoài mấy ngày nay, trong lòng Hàn Vinh Hi cũng không bình tĩnh, anh ta sợ mất đi Quan Vũ Hạm, cũng may hôm nay bọn họ sẽ trở về, anh ta liền chuẩn bị đi đón máy bay.

“Vũ Hạm ở đây” Hàn Vinh Hi hướng về phía Quan Vũ Hạm gọi, lần này chỉ có hai người bọn họ trở về nước, các lãnh đạo khác còn có chuyện, sẽ ngồi chuyển bay sau trở lại.

Lâm Trí vừa nhìn thấy anh ta, liền lẩm bẩm nói: “Cao dán trên da chó, đã chạy tới đây rồi.”

“Vinh Hi, anh tới đón chúng tôi sao.” Quan Vũ Hạm kéo lấy hành lý đi tới. Hàn Vinh Hi TiểuMèoHoang Diễndần Lêquý Đôn nhận lấy hành lý của cô, nói với bọn họ: “Hôm nay không cần tới công ty, nghỉ ngơi một chút, ngày mai chính thức đi làm, đứng rồi hình như Lâm Trí không thuận đường với chúng tôi, cậu gọi xe trở về đi! Tôi đưa Vũ Hạm về nhà trước, tạm biệt.” Nói xong bọn họ liền rời đi, cái trường hợp này không chỉ xuất hiện trước mặt Lâm Trí một lần, cậu cũng không thể nhận được, cô ở chung một chỗ với người đàn ông khác, nhất là người đàn ông có dụng ý xấu này, không được, nhất định phải hành động.

“Vũ Hạm, lần này đi công tác có mệt hay không, có vui hay không?” Hàn Vinh Hi quan tâm hỏi, thật ra thì anh ta quan tâm giữa cô và Lâm Trí có xảy ra gì không.

“Vẫn rất tốt! Chỉ là ngồi máy bay hơi mệt, về nhà nghỉ ngơi một chút là được, vậy mấy ngày nay anh thế nào? Công ty có bận rộn không?”

“Công ty sao? Vẫn như cũ, mấy ngày nay không nhìn thấy cô, chính là rất nhớ cô.” Hàn Vinh Hi vừa lái xe vừa nói. Thật ra thì mấy ngày nay, anh ta rất bận rộn, Quan Vũ Hạm đi TiểuMèoHoang Diễndần Lêquý Đôn công tác, chuyện lớn nhỏ đều do anh ta làm chủ, sau khi tan việc thì còn thường hẹn bạn bè đi ăn cơm, người bạn này không phải ai khác chính là Mạnh Tuệ Nhân trong bữa tiệc, cô ta bị Lâm Trí lạnh nhạt, thật ra rất tức giận, nhưng mà vừa thấy đã yêu Lâm Trí, cho nên cô ta phải cố gắng có được cậu. Nên hai người bọn họ thường xuyên gặp mặt, bởi vì bọn họ có chung một mục đích.

Quan Vũ Hạm lại đang ngẩn người, mới rời nhà mấy ngày, sau khi trở về đều đã thay đổi, cô không còn là một cô gái đáng tự hào, cô phải nói với cha mẹ thế nào đây! Bởi vì say rượu mà mất đi trong sạch, cô nên mở miệng thế nào đây! Một loại đau lòng trào lên, bất tri bất giác rơi nước mắt, Hàn Vinh Hi phát hiện, liền tìm một nơi dừng xe lại.

“Vũ Hạm, cô làm sao vậy?”

“A – Hả” Vũ Hạm đang ngẩn người được Hàn Vinh Hi đánh thức. Lúc này mới phát hiện mình đang khóc, liền lau nước mắt đi.

“Tôi không sao, chúng ta đi thôi.”

” Quan Vũ Hạm kiên trì muốn về nhà, Hàn Vinh Hi không thể làm gì khác hơn là đưa cô về nhà, sau đó anh ta cũng không rời đi, mà bấm điện thoại gọi cho Lâm Trí, hẹn cậu đi ra ngoài gặp mặt, địa chỉ là bờ biển.

Lâm Trí cúp điện thoại nói: “Mẹ kiếp, ông đây vẫn đang bức xúc, không ngờ tự vác xác tới cửa.”

Bờ biển, hai người đối mặt với biển lớn, giống như ai cũng không muốn nhìn thấy TiểuMèoHoang Diễndần Lêquý Đôn đối phương. Hàn Vinh Hi đứng ra đánh vỡ sự yên tĩnh này.

“Cậu đã làm gì với cô ấy vậy?” “Việc này có liên quan tới anh sao?”

“Đương nhiên là có liên quan, tôi không cho phép bất kì người nào khi dễ cô ấy, bao gồm cả cậu.”

“Anh quá tự tin rồi, anh hoàn toàn không biết cô ấy cần gì?” Lâm Trí tận lực khống chế cảm xúc của mình.

“Cậu không thích hợp với cô ấy, cậu không hiểu rõ cô ấy.” Hàn Vinh Hi nói xong. Lâm Trí có chút mất khống chế, nếu không phải bởi vì anh ta là bạn học cũ của Vũ Hạm, thì cậu đã sớm đánh anh ta.

“Tôi yêu cô ấy, như vậy là đủ rồi, và lại chúng tôi đã. Vốn chuyện này không có quan hệ với anh, nhưng mà tôi vẫn phải nhắc nhở, về sau cách xa cô ấy ra.” Lâm Trí không thể nhịn được nữa nói hết.

“Bụp. . .” Hàn Vinh Hi đánh ra một đấm, vừa lúc đánh lên trên mặt Lâm Trí.

“Mẹ kiếp, ông đây đã sớm muốn dạy dỗ anh rồi.” Lâm Trí vốn đang tức giận, nên cậu cũng không chút khách khí, giơ lên nắm đấm đánh trả, anh một đấm, tôi một đấm. Hai người liền đánh nhau lẫn lộn.

15. Chương 15: Nhanh Chóng Kết Hôn

Tập đoàn Lâm thị. Hàn Vinh Hi chuẩn bị triệu tập cuộc họp, muốn thảo luận về sản phẩm mới, Quan Vũ Hạm cầm tài liệu đi vào, nhìn thấy vết thương trên mặt Hàn Vinh Hi liền hoảng sợ. “Vinh Hi, mặt của anh sao vậy, đánh nhau sao?” Vũ Hạm quan tâm hỏi.

“Không có việc gì, bị chó đuối, nên té ngã.” Hàn Vinh Hi hàm hồ trả lời.

Chỉ chốc lát sau nhà thiết kế của chúng ta chạy vào, tất cả mọi người liền hiểu. Chỉ thấy khóe miệng Lâm Trí sưng lên, mắt cũng bị tím bầm thành mắt gấu mèo 0.0, so với Hàn Vinh Hi cũng không tốt hơn là bao, ôi! Thật là hồng nhan họa thủy, khiến bộ mặt của Tiểu Mèo Hoang hai đại soái ca hoàn toàn bị biến dạng.

“Về sau làm phiên người thiết kế đến sớm một chút, cậu không thấy tất cả mọi người đang đợi mình sao?” Hàn Vinh Hi không khách khí nói.

Lâm Trí không để ý tới anh ta, mở ra bản thiết kế của mình, đem ý tưởng của mình nói ọi người nghe, mà không khí trong phòng làm việc rất hồi hộp. Mỗi một Diễn đàn lên quý đôn người đều không dám nói nhiều lời, chỉ sợ không cẩn thận sẽ trở thành nơi trút giận.

Cuộc họp kết thúc, những người khác không kịp chờ đợi thì đã biến mất, để lại ba người bọn họ, Quan Vũ Hạm cũng đã hiểu rõ giữa họ xảy ra chuyện gì.

“Sau khi tan việc, chúng ta ra ngoài nói chuyện, gặp nhau ở quán cà phê đối diện.” Nói xong Quan Vũ Hạm đứng dậy rời đi. Năm rưỡi chiều, trong quán cà phê, ba người yên lặng ngồi ở đó, ai cũng không nói ra lời nào, mà hai người đàn ông giống như đều đang đợi Quan Vũ Hạm tuyên án.

“Phải làm thế nào, thì hai người mới có thể chung sống hòa bình đây, ” Quan Vũ Hạm bình tĩnh nói.

“Vũ Hạm, tôi đã nói cho anh ta biết quan hệ của chúng ta.” Lâm Trí mở miệng nói trước.

“Cậu nói bậy gì đó, chúng ta có quan hệ gì? Lần đó Diễn đàn lên quý đôn chỉ là ngoài ý muốn!” Quan Vũ Hạm lo lắng nói.

“Ngoài ý muốn – tại sao cô không coi nó là như trời cao xấp đặt?” Lâm Trí khẳng định nói.

“Đủ rồi, cậu không cần kiểm soát ỉnh nữa.” Hàn Vinh Hi tức giận nói.

“Tôi lấy cớ gì, sự thật là do cái người ngoài cuộc như anh cản trở, Vũ Hạm chỉ coi Tiểu Mèo Hoang anh là bạn tốt, nói cho anh biết, cô ấy đã là người phụ nữ của tôi rồi, hiện tại tôi muốn cầu hôn với cô ấy.” Lâm Trí kiên quyết nói.

“Cậu – tên khốn khiếp.” Hàn Vinh Hi bị đâm vào chỗ đau, những năm qua Quan Vũ Hạm đối với anh ta thế nào, trong lòng anh ta vẫn hiểu rõ, chỉ là không muốn đối mặt.

“Vũ Hạm, gả cho tôi được không? Không phải cô nói rằng mình muốn lần đầu tiên phải để lại cho đêm tân hôn sao? Có lẽ đây chính là duyên phận.” Lâm Trí thừa dịp rèn sắt khi còn nóng.

Đúng vậy! Biện pháp giải quyết tốt nhất bây giờ chính là gả mình ra ngoài, còn cậu nhóc trước mắt này, tuy nhiên có lúc rất đáng ghét, nhưng nụ hôn đầu của cô, lần đầu của cô cũng bị cậu ta cướp mất, cái này có thể chính là nghiệt duyên! Diễn đàn lê quý đôn

“Được, tôi đồng ý với cậu.” Quan Vũ Hạm trả lời.

“Vũ Hạm cô điên rồi sao?” Hàn Vinh Hi không thể ngồi yên, giống như sấm sét giữa trời quang, quá tàn nhẫn, cái này không công bằng, bọn họ bên nhau nhiều năm như vậy, cuối cùng thành công đã trảng.

“Vinh Hi, thật xin lỗi, nhất định anh sẽ tìm được người tốt hơn tôi.” Vũ Hạm rất xin lỗi nói.

Hàn Vinh Hi tức điên, rồi chạy ra ngoài, rồi đi chưa xa, anh ta liền lấy điện thoại di động gọi cho Mạnh Tuệ Nhàn.

“Tôi là Hàn Vinh Hi, liền làm theo lời cô nói.” Cúp điện thoại, một chàng tiếng Tiểu Mèo Hoang cười thâm độc: “Là em buộc tôi làm vậy.”

“Cái gì? Hạm Hạm, con muốn kết hôn, cùng ai, tại sao chúng ta lại không biết, lúc nào thì xảy ra chuyện này?” Cha mẹ cô liên tiếp hỏi một chuỗi vấn đề.

“Mẹ, về sau con sẽ từ từ nói ọi người, chuyện quan trọng nhất trước mắt là bàn bạc về hôn sự của con.”

“Đứa nhỏ này, cho chúng ta trở tay không kịp.” Cha của cô vui mừng nói

16. Chương 16: Ba Mươi Năm Trước, Bọn Họ Yêu Nhau

Nhà họ Lâm.

“Cái gì? Kết hôn – con đang nói đùa sao? Con định kết hôn với ai?” Lâm Đông cũng phản ứng giống cha của Quan Vũ Hạm.

“Con muốn kết hôn với Quan Vũ Hạm” Lâm Trí vui mừng nói.

“Thằng nhóc chết tiệt, con muốn nói giỡn sao? Con bé còn lớn hơn con những năm tuổi đó!”

“Cha, con biết rõ, nhưng con cũng nghiêm túc, không phải nói giỡn.”

“Con trai, ta ủng hộ con, mau hẹn thời gian để hai bên gặp mặt. Còn ba con TiểuMèoHoang Diễnđàn Lêquý Đôn do ta quyết định” Mẹ Lâm thật sự vui mừng, cuối cùng cũng đợi được đến ngày này.

Chủ nhật, tại khách sạn.

Vợ chồng Lâm Đông ở trong phòng đơn ngồi chờ thông gia tương lai, Lâm Trí thì đứng chờ ở cửa.

“Vũ Hạm, ở đây, bác trai, bác gái mạnh khỏe, chúng ta vào thôi, ba mẹ con đang chờ ở trong.” Lâm Trí dẫn đường, còn bọn họ dùng ánh mắt trao đổi ở phía sau, ý là rất hài lòng đối với người con rể tương lai.

“Cha, mẹ, đây là bác trai, bác gái, đây là Vũ Hạm.”

“Hoan nghênh hoan nghênh, mời ngồi.” Tầm mắt Lâm Đông dừng lại ở. . . . bà, đúng, đúng là bà ấy, không ngờ đời này còn có thể nhìn thấy bà ấy.

Những người khác đang vì đôi bên mà vui mừng, TiểuMèoHoang Diễnđàn Lêquý Đôn không có ai chú ý tới Lâm Đông khác thường.

“Thật xin lỗi, tôi đi toilet một chút.” Mẹ Vũ Hạm đứng dậy nói.

“Mẹ, có muốn con đi cùng không.”

“Không cần” nói xong liền đi ra ngoài. Thật ra thì bà không muốn đi toilet, chỉ là – đã nhiều năm không thấy, không ngờ lại ở đây. Gặp được ông ấy, lấy tay đè lại trái tim xúc động, để ỉnh có thể giữ vững bình tĩnh, điều chỉnh tâm trạng tốt, rồi đi ra khỏi toilet.

Hai bên gia đình đều vui vẻ ăn xong bữa cơm này, cũng nhất trí quyết định hôn sự của bọn nhỏ vào mùa xuân sáu tháng sau.

Lâm Đông về đến nhà nói: “Hai người đi nghỉ ngơi đi, tôi còn có chút tài liệu phải xem qua.” Tất cả mọi người đều đắm chìm trong hạnh phúc, không ai chú ý tới sự khác thường của Lâm Đông. Đi vào TiểuMèoHoang Diễndàn Lêquý Đôn thư phòng, mở khóa kết sắt, lấy ra một tấm hình được đặt ở dưới.

“Linh Tuệ, nhiều năm qua bà đã đi đâu? Có sống tốt không? Ba mươi năm không gặp, không nghĩ tới hôm nay lại nhìn thấy bà trong hoàn cảnh này, chẳng lẽ là ông trời biết tôi luôn luôn tìm bà, cho nên cố ý an bài con gái của bà có duyên với con trai tôi, muốn chúng ta quên đi mối tình duyên đó.” Lâm Đông nhìn tấm hình đau khổ, bọn họ đã từng yêu nhau bao nhiêu, thế nhưng lại không có duyên đến với nhau, hôm nay bọn nhỏ gắn kết, có lẽ là trời uốn bù đắp cho lỗi lầm của ông. Thật ra thì người phụ nữ trong hình tên là Lý Linh Tuệ, chính là mẹ của Quan Vũ Hạm, bà đã từng là mối tình đầu của Lâm Đông, cả hai đều rất yêu đối phương.

“Mẹ, hôm nay mẹ không thoải mái sao?” Vũ Hạm ghé vào lưng mẹ hỏi.

“Đứa nhỏ ngốc, mẹ vì nghĩ đến việc con phải rời khỏi chúng ta, cho nên có chút không muốn. Cũng đã khuya lắm rồi mau đi ngủ đi.” Vũ Hạm trở về phòng nghỉ ngơi. Mẹ của cô rơi vào trầm tư: nếu như năm đó không phải vì cha ông không muốn có cuộc hôn nhân này, thì có lẽ bà đã cùng Lâm Đông kết hôn. Cũng sẽ không để lại tiếc nuối bây giờ. Đã từng đau lòng nên kết thúc, cho nên hãy để bọn nhỏ kéo dài một tình.

Tất cả mọi người trong tập đoàn đều biết con trai của chủ tịch tập đoàn Lâm thị muốn kết hôn, cô dâu lại là kim bài gái ế, đây chính là danh hiệu mà nữ đồng nghiệp trong công ty đặt cho Quan Vũ Hạm, còn tất cả đàn ông đều gọi Quan Vũ Hạm là kim bài Thánh nữ. Nhưng những điều này cũng không quan trọng gì đối với Quan Vũ Hạm.

“Vinh Hi, gần đây anh đang bận rộn gì vậy, lúc nào cũng không thấy anh đâu? Sắc mặt của anh cũng không tốt lắm, phải nghỉ ngơi nhiều.” Quan Vũ Hạm rất quan tâm tới Hàn Vinh Hi, nhưng không biết làm thế TiểuMèoHoang Diễndàn Lêquý Đôn nào cho phải.

“À!! Chỉ là bận bịu thôi! Vũ Hạm, khi em kết hôn tôi có thể đưa đón em đi được không?” Hàn Vinh Hi hỏi.

“Nếu như anh bằng lòng, đương nhiên là được vô cùng vinh hạnh.” Quan Vũ Hạm rất vui vẻ, bạn học cũ có thể suy nghĩ như vậy, cô cũng yên tâm.

17. Chương 17: Cô Dâu Mất Tích (Thượng)

Gần đây cuộc sống của Lâm Trí giống như nằm mơ, hạnh phúc đã tới quá nhanh, cũng chưa cảm nhận được cảm giác chân thật. Hôm nay phải đi chụp ảnh cưới với Quan Vũ Hạm, cuối cùng thì cậu cũng ôm được người đẹp về nhà, trong lòng không khỏi vui sướng.

Còn Quan Vũ Hạm đối với việc kết hôn cũng không hưng phấn đến không ngủ được, Diễndàn Lêquý Đôn gần đây ít nhiều gì cũng phải nuôi dưỡng tình cảm với Lâm Trí.

Mà Đông Lâm rất ưng ý cái người sắp làm con dâu này, thì rất ưng ý, cho nên đã chuẩn bị tất cả mọi thứ cho hôn lễ, mà có lẽ tình yêu của ông còn kéo dài, nên trong tên của Lâm Trí có một chữ (Trí), cũng là vì mẹ của Vũ Hạm- Lý Linh Tuệ, Lâm Đông yêu bà, bởi vì nhớ nhung, cho nên đặt tên này cho con trai.

=> trong tiếng trung thì Trí và Tuệ đồng âm nhé

Quan Vũ Hạm và Lâm Trí mất một ngày chụp ảnh cưới, nên rất vất vả mới được về nhà nghỉ ngơi, điện thoại lại vang lên.

“A lô? Anh khỏe chứ : Vinh Hi.” Quan Vũ Hạm mệt chết đi được, thì ra chụp ảnh khổ cực như vậy, người chụp ảnh luôn bắt bọn họ làm ra nhiều tư thế mới Tiểu Mèo Hoang vừa ý, trời đất, thì ra kết hôn khổ như vậy.

“Vũ Hạm, đi ra ngoài một chút đi, chúng ta ăn cơm với nhau nhé.”

“Được thôi! Tôi lập tức đi ra.” Quan Vũ Hạm cúp điện thoại, muốn nói cho ba mẹ một tiếng, nhưng trong nhà không ai, Diễndàn Lêquý Đôn tất cả mọi người đều rất bận rộn.

Gần đây nhà họ Lâm và nhà họ Quan thật sự rất bận rộn, mỗi ngày đều đi ra ngoài mua đồ, trong lòng hận không thể mua hết những đồ tốt nhất về đây. Mấy ngày nay còn có một người rất bận, chính là Hàn Vinh Hi, anh ta và Mạnh Tuệ Nhân thường xuyên gặp mặt, hai người đang bí mật tiến hành kế hoạch đoạt lại tình yêu.

Mạnh Tuệ Nhân từ nhỏ ăn sung mặc sướng, nếu nhìn trong mắt người ngoài thì cô ta rất ưu tú, nhưng thực ra cô ta không hề như vậy, chỉ cần cô ta muốn, cha cô ta cũng sẽ mua cho cô ta.

Lần trước xem mắt, từng thấy cô ta im lặng, nhưng mầm móng thù hận đã chôn trong lòng, cô ta vẫn cho rằng Quan Vũ Hạm cướp đi Lâm Trí, cho nên cô ta đem toàn bộ sự căm hận đều đổ trên đầu Quan Vũ Hạm.

Quan Vũ Hạm ra khỏi nhà, đi không bao xa, ngay lập tức bị một bóng đen bắt ép kéo lên xe, sau đó bản thân không còn ý thức. Bởi vì là buổi tối, cho nên không có người nào phát hiện ra chuyện vừa này.

Đây chính là một phần trong kế hoạch của Hàn Vinh Hi Diễm đàn Lê quý Đôn và Mạnh Tuệ Nhân, chính là bắt cô dâu đi. Nhưng tại sao Hàn Vinh Hi Tiểu Mèo Hoang lại hợp tác cùng Mạnh Tuệ Nhân? Vì Mạnh Tuệ Nhân có quen biết với một đại ca Hắc bang, quan hệ cũng không tệ lắm. Từng thấy bề ngoài Mạnh Tuệ Nhân xinh đẹp động lòng người, thật ra thì trong lòng rất đáng sợ.

Đáng thương cho Hàn Vinh Hi bị tình yêu làm mê muội đầu óc, và một cuộc trả thù sẽ bắt đầu.

“Hạm Hạm, bảo bố mau tới đây, xem mẹ mua cho con cái gì này.” Mẹ của cô vui mừng gọi Quan Vũ Hạm

“Này bà: có phải đã đi ra ngoài ăn cơm với Lâm Trí rồi không, hai đứa bé này, đã trễ như thế cũng không gọi điện thoại về báo.”

“Ông này: ông không phải lo lắng như vậy, có Lâm Trí ở cùng, thì sẽ không có chuyện gì đâu, dù thế nào đi nữa bọn chúng cũng sắp kết hôn, nên chúng ta mau tắm rửa rồi đi ngủ trước đi.”

“Đúng vậy! Cùng bà đi dạo cũng đã mỏi chân, đi ngủ trước thôi.” Bọn họ tắm xong đều đi nghỉ ngơi.

Quan Vũ Hạm bị đưa đến một ngư trường cách nội thành rất xa, xe lái cả đêm, Vũ Hạm cũng không có tỉnh lại.

“Đại ca: có phải cho thuốc hơi nhiều rồi không, tại sao Tiểu Mèo Hoang con nhỏ này còn chưa có tỉnh đây?” Một người trong đó nói.

“Không có việc gì, chỉ là ngủ thêm một lát, không chết Diễm đàn Lê quý Đôn được.” Người được xưng là đại ca nói.

Ngày thứ hai, mẹ của Quan Vũ Hạm ở phòng bếp chuẩn bị điểm tâm.

“Hạm Hạm, mau rời giường.” Không có ai trả lời.

“Đứa nhỏ này, cũng đã mấy giờ rồi, còn chưa chịu rời giường.” Mẹ cô vừa nói vừa đi vào phòng Quan Vũ Hạm.

“Ông à, trong phòng không có ai, chăn mềm cũng đã gấp gọn, chẳng lẽ Hạm Hạm đã đi làm từ sáng sớm rồi?” Mẹ cô ngạc nhiên nói.

“Bình thường lúc này vẫn còn đang ngủ mà! Nó rất ít khi dậy sớm như vậy? Có phải đã có hẹn với Lâm Trí cho nên đi ra ngoài từ sớm không. Như vậy đi! Sau khi ăn sáng xong tôi sẽ gọi điện thoại cho Lâm Trí.”

< align=“center” style=“margin-left:-9px; margin-bottom:7px;”>

18. Chương 18: Cô Dâu Mất Tích (Trung)

Vợ chồng nhà họ Quan đang ăn sáng, chuông cửa vang lên.

“Ông mau xem đi, Hạm Hạm đã về.” Mẹ Vũ Hạm đi ra mở cửa.

“A Trí, bác đang muốn gọi điện cho con, O- con không ở cùng với Hạm Hạm sao?” Mẹ Vũ Hạm thò đầu ra ngoài cửa nhìn.

“Bác gái, con đã gọi điện thoại cho cô ấy nhưng cô ấy không nhận, cho nên con mới tới đây, hôm nay cũng đã hẹn nhau đi đăng kí, cô ấy cũng không có ở nhà sao?” Lâm Trí không hiểu hỏi.

“Hả – từ buổi tối hôm qua chúng ta đã không nhìn thấy con bé, vốn tưởng rằng nó đi với con, vì vậy mới đi ngủ trước, sáng sớm hôm nay ta cũng không thấy nó trong phòng, không biết nó đã đi đâu?” Mẹ cô liền lo lắng.

Cha của Quan Vũ Hạm đứng dậy đi nhanh tới máy điện thoại, gọi điện thoại cho Quan Vũ Hạm, nhưng không gọi được, trạng thái đã tắt máy.

Lâm Trí cũng lo lắng, cầm điện thoại lên gọi cho bạn bè của Quan Vũ Hạm.

“Ồ! Cô ấy không có ở đây sao? Vậy làm phiền cậu có tin tức gì thì báo cho tôi biết.” Gọi điện cho tất cả mọi người, cũng không có tin tức, Lâm Trí bắt đầu lo lắng.

“Bác gái, bác gọi cho tất cả bạn bè người thân của cô Tiểu Mèo Hoang ấy đi, con muốn đi ra ngoài tìm cô ấy, bác trai cũng hãy đi tìm, đi đến những nơi mà cô ấy có thể tới, sau đó hãy liên lạc lại với nhau.” Lâm Trí gần như nổi điên chạy đi.

“Cha, không thấy Vũ Hạm đâu? Làm thế bây giờ?” Lâm Trí tìm khắp tất cả mọi nơi cũng không thấy, cậu đành bất lực gọi điện thoại cho cha.

“Cái gì? Làm sao lại như vậy?” Lâm Đông đang ngồi liền Diễm Đan Lê quý Đôn đứng bật dậy. Trong giọng nói của con trai cũng cho ông biết tính nghiêm trọng của chuyện này, vận rủi lại một lần nữa rơi xuống người con trai ông sao? Ba mươi năm trước, ông đã từng điên cuồng đi tìm người mình yêu, kết quả là ông đã mất Lý Linh Tuệ vĩnh viễn. Ông tuyệt đối không thể để con trai cũng phải chịu khổ sở khi mất đi người mình yêu, sự đau lòng đó ông đã từng trải nghiệm. Ông quyết không thể để bất hạnh đó rơi xuống người con trai ông được.

“A Trí, trước hết con đừng gấp gáp quá, chúng ta sẽ nghĩ biện pháp.” Lâm Đông an ủi con trai.

“Cô ấy sẽ đi đâu? Những nơi nên tìm đều đã tìm, điện thoại cũng không gọi được, vậy chúng ta có nên báo cảnh sát hay không?”

“Con trai, con về nhà trước đi, cùng nhau thương lượng một chút, trước hết không cần báo cảnh sát, có lẽ con bé sẽ trở về.” Lâm Trí cúp điện thoại, chuẩn bị về nhà.

Quan Vũ Hạm ngủ mê cả đêm, cuối cùng cũng tỉnh lại, phát hiện tay của mình bị trói chặt, miệng bị dán băng, cô liền hoảng sợ. Tình huống này là sao? Trên TV thường thấy người ta bị bắt cóc, không ngờ việc đó sẽ xảy ra trên người mình.

Đầu cô cực kì choáng quáng, cẩn thận nghĩ lại mọi chuyện, nhớ rằng sau khi mình ra cửa thì bị người ta kéo lên xe, sau đó cũng không nhớ. Lúc này cửa mở ra, mấy người đi vào, sau đó lại đóng cửa lại, bên trong nhà rất tối, không thấy rõ diện mạo của họ, có lẽ là bọn họ sợ Quan Vũ Hạm thấy rõ bộ mặt của họ.

Quan Vũ Hạm mắt to ngập nước nhìn về phía trước, mặc dù cô không thấy rõ bộ mặt của họ, nhưng cô biết rằng có bốn Tiểu Mèo Hoang người đàn ông đi vào, mà người đàn ông đứng canh ở cửa nhìn thông qua cửa sổ thì thấy rõ ràng diện mạo của Quan Vũ Hạm, đây thật sự là một cô gái xinh đẹp, khiến đàn ông cũng khó kháng cự, chỉ là giờ phút này không thể làm gì được.

Miệng Quan Vũ Hạm bị dán lại không thể nói chuyện, nhưng cô vẫn có thể phát ra tiếng : ừ, ừ, ừ giống như đang nói tại sao bắt tôi vậy?

”Ai ấy người trói cô ta lại, cởi ra, chúng ta chỉ lấy tiền thay người làm việc, đi lấy một ít thức ăn, rồi khóa cửa lại.” Người nói chuyện, giọng nói tràn đầy từ tính, lộ ra sự uy nghiêm, trong đôi mắt nhiều hơn là sự thương hại, mà ở trước mặt anh ta, mỗi người đều không dám nói linh tinh, bởi vì khiếp sợ, nên càng sợ nói bậy.

“Anh, đại ca định làm gì vậy, trước kia không thấy làm như vậy thì phải?” Tên đàn em nhìn thấy đại ca rời đi, mới dám nói chuyện.

“Mẹ nó , ai biết chuyện gì xảy ra? Có lẽ là bởi vì vụ mua bán này lớn! Đừng có quan tâm nhiều như vậy, cỏi ra.” Vừa nói chuyện, vừa cỏi sợi dây cho Quan Vũ Hạm.

“Mẹ nó , mau ngoan ngoãn cho tôi, lấy được tiền rồi thì sẽ cho cô về nhà, cô đừng nên chạy trốn, bên ngoài đều là người của chúng tôi.” Nói xong tất cả Diễđàn Lêquý Đôn mọi người rời đi.

19. Chương 19: Cô Dâu Mất Tích (Hạ)

Lâm gia.

Bạn bè người thân đều ở trong phòng, đều lo lắng Quan Vũ Hạm sẽ gặp chuyện không may, mẹ Quan Vũ Hạm khóc suốt, Lâm Đông nhìn thấy, cảm thấy đau lòng, nhưng ông không thể tiến lên an ủi, bởi vì bà đã không còn là của ông.

“Cha, đã qua 24 tiếng, chúng ta báo án đi?” Lâm Trí đứng lên nói.

“Được, báo án.” Lâm Đông rất đau lòng mà nói. Kể từ khi biết Vũ Hạm là con của Lý Linh Tuệ, ông đã coi cô là con TiểuMèoHoang Diễđàn Lêquý Đôn của mình để thương yêu, cũng không chỉ là con dâu, mà còn là một loại tình yêu giấu kín.

“A lô? Sở cảnh sát đó sao? Tôi muốn báo án.”

Lâm Trí giải thích tường tận về việc Quan Vũ Hạm mất tích, hơn nữa còn treo giải thưởng lớn cho ai cung cấp tin tức. Cảnh sát cũng đã lập hồ sơ.

Hàn Vinh Hi làm bộ như rất đau khổ khi không thấy Quan Vũ Hạm đâu, anh ta nhìn thấy bộ dạng đau lòng của Lâm Trí thì rất thỏa mãn. Anh ta không có được cô, thì ai cũng đừng có được. Mạnh Tuệ Nhân đã sớm muốn xuống tay với Quan Vũ Hạm, nhưng Hàn Vinh Hi một mực bắt cô ta chờ đợi, vì chuyện này có lẽ còn có khả năng chuyển biến, nhưng không nghĩ tới mình đã đoán sai, không ngờ bọn họ trở lại liền nhanh chóng kết hôn, lúc này mới ép TiểuMèoHoang Diễđàn Lêquý Đôn Hàn Vinh Hi, nếu không chiếm được, thì thả phá hỏng, cũng không thể cho tên nhóc này được lợi, liền bắt cóc cô dâu, xem cậu ta có thể kết hôn cùng ai, việc đó độc ác bao nhiêu.

Hái hoa không được, liền phá hoại hoa, độc, thật là độc.

Vũ Hạm đã mất tích một ngày hai đêm, Lâm Trí vẫn không đi ngủ, cậu không ngừng nhìn điện thoại di động, một ngày phải đến sở cảnh sát vài chuyến, hi vọng sẽ có tin tức của Quan Vũ Hạm. Tính khí nóng cuồng tuổi trẻ của cậu vẫn không thay đổi, liền ở trong đồn cảnh sát chờ đợi: các người làm việc thế này sao? Mau xuất động tất cả cảnh sát đi tìm, nếu như Quan Vũ Hạm có bất kỳ sơ xuất, thì tôi sẽ dẹp sạch sở cảnh sát của các người. Cảnh sát trưởng biết cậu là con trai Lâm tổng, cha cậu hàng năm đã nộp rất nhiều tiền thuế cho nhà nước, cho nên lần này cậu vì người thân mà lo lắng thì họ cũng không có kiện cậu vì tội gây rối!

Trong lòng Quan Vũ Hạm rất sợ hãi: nếu như đây chỉ là mơ thì tốt biết bao! Một cơn ác mộng, tỉnh lại thì sẽ tốt hơn. Ôi! Rốt cuộc thì cô đã đắc tội người nào, mà khiến cho họ hao tổn tâm sức như vậy. Nhớ tới người nhà, liền đau lòng khóc.

“Này, là tôi, bao giờ thì chuyển tiền qua, chúng tôi cũng có quy tắc, nhiều nhất là hai ngày, nếu không sự việc lớn lên, đối với ai cũng không tốt, tôi mặc kệ nguyên nhân của các người là gì, nếu phá bỏ quy tắc thì cứ cẩn thận, ông đây cũng không phải kẻ ngốc không.” Người đàn ông khí phách kia vừa nói chuyện.

“Anh Quan, đừng nóng giận, tôi bảo đảm đã nói là sẽ giữ lời, chỉ là giá tiền sẽ tăng gấp TiểuMèoHoang Diễđàn Lêquý Đôn ba lần ban đầu.” Người nói chuyện là Mạnh Tuệ Nhân.

“Oh? Điều kiện là cái gì? Việc giết người, ông đây không làm, chút tiền này Quan Hùng Phách tôi còn không thiếu.” Người này tên như đồn đại, có sự khí phách, có thể lực, trông coi tất cả Hắc bang, có thể hô

phong hoán vũ, cho nên nếu như lần này không phải là Mạnh Tuệ Nhân ra mặt tìm anh ta, thì chuyện như vậy anh ta sẽ không ra mặt.

“Không, không nhờ anh Quan giết người, chỉ muốn các anh chơi đùa với cô ta, để cho các anh em thỏa mãn một chút, nghe nói Quan Vũ Hạm vẫn còn là một xử nữ.” Mạnh Tuệ Nhân ác độc nói.

“Ồ đồ, chúng tôi không phải lũ lưu manh. Chớ chọc vào lòng vũa tôi, hãy làm như ban đầu nói.” Quan Hùng Phách cúp điện thoại. Độc nhất vẫn là lòng dạ đàn bà, chỉ là một Mạnh Tuệ Nhân anh ta còn không để vào trong mắt.

“Cô ta họ Quan, cũng cùng họ với anh ta, ” vẻ mặt lạnh lùng, vẫn không có biện pháp che giấu sự thương hại trong ánh mắt, đây là điều chưa bao giờ có.

Lâm gia.

Tất cả mọi người lo lắng cho Quan Vũ Hạm, Lâm Trí như là nỗi điên tìm kiếm khắp nơi, cậu không thể để cho bản thân dừng lại, vì nghĩ tới Vũ Hạm, tim của cậu sẽ đau nhói, mỗi lần cậu tới sở cảnh sát hỏi thăm, tất cả mọi người không dám tiếp đón, nhìn cậu tới cũng đều lẩn. Tiểu Mèo Hoang Diễm đàn Lê quý Đôn tránh, ai cũng không muốn tiếp đón cái người cố tình gây sự, gào thét chửi bới ngang ngược như vậy. Hai ngày nay, người trong sở nhìn thấy cậu liền nhúc nhích.

20. Chương 20: Trở Về

“Cô gái, tôi đưa cô về nhà.” Quan Hùng Phách bình thản nói.

Quan Vũ Hạm nghĩ thầm: đây là tên đại ca kia, tiếng nói của anh ta tràn đầy từ tính, rất đặc biệt. Không phải anh ta muốn giết cô chứ. Một loại sợ hãi trào lên trong lòng.

“Các anh, thật sự muốn đưa tôi về nhà?” Quan Vũ Hạm cẩn thận nói.

Quan Hùng Phách nhìn vẻ mặt sợ sệt trước mắt, thật sự không nhịn được ôm cô vào trong ngực, cho cô sự an toàn.

“Dừng sợ, cô có thể trở về nhà.” Quan Hùng Phách cố gắng làm giảm giọng nói dịu dàng chút, sợ sẽ hù dọa cô. Anh ta lấy ra một bộ quần áo phụ nữ, đều là đồ mới, hơn nữa đều là hàng hiệu, kỳ quái hơn là số đo đúng với số đo của Quan Vũ Hạm.

“Thay nó đi, quần áo của cô đã bẩn, tôi đi ra xe chờ cô.” Quan Hùng Phách rời đi.

Quan Vũ Hạm cảm thấy nghi hoặc, nhưng mà, vừa nghĩ tới mình phải về nhà, liền mau chóng thay lấy bộ quần áo sạch sẽ, vì quần áo trên người cô thật sự là quá bẩn.

Đi ra khỏi phòng tối, một chiếc xe dừng lại phía trước, thấy cô ra ngoài, cửa xe mở ra, cô ngoan ngoãn lên xe. Trong xe chỉ có hai người bọn họ, xe chạy đi. Quan Vũ Hạm không dám nhìn người đàn ông trước mắt này, cô sợ bị diệt khẩu, bởi vì cô có thể cảm thấy khí chất trên người Tiểu Mèo Hoang Diễm đàn Lê quý Đôn này, mọi người ở trước mặt anh ta, chỉ có phục tùng. Cứ như vậy, hai người đều không nói chuyện. Sau khi đổi quần áo, Quan Vũ Hạm xinh đẹp hơn nhiều, vì sắc đẹp trời sinh luôn luôn bộc lộ ra ngoài, mà quần áo trên người lại rất thích hợp với cô.

“Anh à, đại ca làm sao vậy? Đối phương còn chưa chuyển tiền qua, mà đã đưa người đi? Hơn nữa cảnh sát cũng đã nhúng tay vào chuyện này, cứ trở về như vậy rất thì rất nguy hiểm!” Một tên côn đồ không hiểu nói.

“Mẹ kiếp, ai biết được, trước kia chưa từng có loại tình huống này, !@#%\$#@, mày cũng đừng quan tâm.”

Thật ra thì Quan Hùng Phách có thể xử lý được đám cảnh sát, chỉ là bọn họ đã mất công toi, bởi vì anh ta đã tự mình thả người, đối phương cũng không trả tiền, nhưng nguyên nhân là gì mà khiến anh ta làm như vậy?

Bao nhiêu năm oai phong một cõi, đã trở thành một người có danh tiếng nham hiểm, nhưng không hiểu sao lần này lại như vậy? Chẳng lẽ là.

“A Trí, con ăn chút đi? Tiếp tục như vậy thì thân thể sẽ ốm mất.” Mẹ cậu cũng đau lòng dụ dỗ con trai ăn một chút.

“Mẹ, Mẹ nghĩ cô ấy sẽ đi đâu?” Lâm Trí thật sự hết hi vọng, rất khổ sở mà nói.

“A Trí, Vũ Hạm sẽ trở lại, con yên tâm, mẹ bảo đảm, nào con trai, mau ăn một chút đi?”

“Mẹ, con không ăn nổi.” Đinh đinh đình. Điện thoại vang lên. Lâm Trí nhanh chóng chạy tới.

“A lô, đã tìm được chưa?”

“A Trí, ta đang muốn nói cho con biết, Hạm Hạm đã trở lại, đang ở bên cạnh ta.” Mẹ Vũ Hạm hưng phấn nói.

“Bác gái, con biết rồi, con sẽ nhanh chóng qua đó.” Cúp điện thoại xong liền bỏ chạy, vừa chạy vừa nói: “Mẹ, Vũ Hạm đã trở lại, con đi đây.” Không đợi mẹ cậu nói chuyện, người Tiểu Mèo Hoang Diễm Đan Lê quý Đôn đã sớm chạy không còn bóng dáng.

“Vũ Hạm, Vũ Hạm, người còn chưa có vào thì đã gọi to.”

“Tôi ở đây.” Quan Vũ Hạm đi ra từ trong nhà. Lâm Trí ôm cổ cô, cha mẹ Vũ Hạm cười cười trở về phòng ngủ.

“Em đã đi đâu? Em đã đi đâu? Nếu em không về tôi sẽ phát điên.” Cậu ôm cô thật chặt, chỉ sợ cô chạy nữa, Vũ Hạm không có nói chuyện cô bị bắt cóc, cô không muốn làm chuyện lớn hơn, cũng không muốn đưa người đại ca kia vào ngục.

Quan Vũ Hạm bị Lâm Trí ôm lấy, trong lòng cũng không chịu nổi liền ô ô. khóc, hận không thể khóc hết sự sợ hãi mấy ngày nay.

Nhìn thấy Vũ Hạm khóc, đáy lòng Lâm Trí cũng đau nhói. Quan Vũ Hạm thật sự vất vả mới dừng được khóc. Cô phải mượn cớ vì sao mất tích? Kết quả là:

“Tôi đụng phải một thầy tướng số, ông ấy tính ra tôi muốn kết hôn, cảm thấy chính xác, liền trò chuyện vài câu, không ngờ ông ấy nói: chú rể không thương cô dâu, không tin thì tôi phải thử cậu, cho nên đã mất tích mấy ngày, xem cậu có thật lòng hay không, cho nên muốn giữ bí mật, cũng không nói với ai. Vì vậy, đêm hôm đó, tôi liền ngồi xe ra vùng ngoại ô, tìm phòng vắng vẻ để ở, sau đó thấy trên ti vi thông báo tìm người, tôi liền trở lại.” Thật ra thì Vũ Hạm cũng không biết cái thông báo tìm người này, những thứ này đều là nghe mẹ cô nói.

21. Chương 21: Hùng Phách Phát Uy

Quan Vũ Hạm mất tích mấy ngày nay, thì Lâm Đông cũng không có nhàn rỗi, ông đã vận dụng tất cả các mối quan hệ, hắc đạo bạch đạo đều có. Đứng thấy sở cảnh sát không có tin tức gì, thật ra thì thông qua thế lực của Hắc bang, cũng đã thu thập được vài dấu vết, cũng không biết vì sao Quan Vũ Hạm mất tích, hơn nữa còn có liên quan tới Quan Hùng Phách, nghe nói anh ta là kẻ hung ác, có thể nói là muốn gió có gió muốn mưa có mưa, nên Diễm Đan Lê quý Đôn biết tính nghiêm trọng của chuyện này, Lâm Đông cũng không có nói cho ai biết, một là sợ mọi người lo lắng hơn, hai là sợ đối phương sẽ có bất lợi với Quan Vũ Hạm.

Hôm nay Vũ Hạm bình an trở về, mặc dù không có nói chuyện bị bắt cóc, có lẽ là sợ hù dọa mọi người, nhưng chắc chắn Lâm Đông sẽ không dừng lại việc điều tra nguyên nhân. Ông đã lấy ra một khoản tiền lớn nhờ vào Hắc bang, nên tuyệt Tiểu Mèo Hoang đối không cho phép cuộc sống của con mình có nguy hiểm. Nhưng ông vẫn không thể nào hiểu nổi vì sao Quan Vũ Hạm lại thoát được khỏi đó?

“Anh Quan, tại sao anh lại thả con nhỏ đó? Chúng ta đã có thỏa thuận?” Mạnh Tuệ Nhân đè ép nội tâm phần nộ, nói chuyện với Quan Hùng Phách, vì cô cũng sợ Quan Hùng Phách phát uy.

“Tôi làm việc không tới phiên người khác quơ tay múa chân, về phần số tiền gửi lúc trước, tôi sẽ trả lại đủ, nên thỏa thuận lần này đến đây chấm dứt.” Quan Hùng Phách như đinh đóng cột nói.

“Anh Quan, tiền là chuyện nhỏ, chủ yếu là tôi không muốn con nhỏ đó sống dễ chịu, coi như lần này cô ta may mắn, Diễn đàn lê quý đôn lần sau nhất định tôi sẽ không cho cô ta được tốt như vậy.” Mạnh Tuệ Nhân nói ra ý nghĩ của mình.

“Đủ rồi, cuộc nói chuyện của chúng ta đến đây là kết thúc.” Quan Hùng Phách cúp điện thoại, trong lòng không hiểu vì sao lo lắng.

Mạnh Tuệ Nhân không hiểu nổi Quan Hùng Phách lại cáu giận như vậy, có lẽ làm đại ca đều như vậy!

Thời gian trôi qua rất nhanh, hôn lễ của Lâm Trí và Quan Vũ Hạm đã tới, tất cả mọi Tiểu Mèo Hoang người đều đang đắm chìm trong vui sướng, chỉ có Hàn Vinh Hi và Mạnh Tuệ Nhân là không có chút vui sướng nào, lần trước thất bại, cũng không có thay đổi ý nghĩ độc ác của bọn họ, cũng không có dừng lại việc trả thù, mà nó mới thật sự bắt đầu.

Kể từ lần Quan Vũ Hạm trở về bình an, trong lòng lại xuất hiện một cảm giác khó hiểu, lúc nào cũng không tập chung. Lâm Trí cũng không biết có chuyện gì xảy ra, nhưng cậu lại có cảm giác, có việc gì đó? Có lúc cậu sẽ nghĩ: nếu như Vũ Hạm biết bọn họ không có xảy ra quan hệ, thì còn có thể gả cho cậu hay không? Vì lấy được Quan Vũ Hạm, cậu liền bắt đầu đi nói dối.

Mà nếu như muốn từ từ theo đuổi cô, thì không biết đến ngày tháng năm nào? Cô gái này nhìn thì yếu đuối, nhưng thật ra đối với tình cảm rất coi trọng, Lâm Trí cũng không muốn lúc này lại nảy sinh sự cố, liền ra tay trước thì chiếm được lợi thế, tình cảm có thể từ từ bồi dưỡng, cũng không tin là không thể giải quyết được cô.

Lâm Trí biết Quan Vũ Hạm có tâm sự, nhưng cậu không biết phải làm thế nào. Chẳng lẽ là cô không có tình cảm với cậu cho nên khổ sở sao? Không – tuyệt đối không – tuyệt đối không thể buông cô ra, cô là người phụ nữ của Diễn đàn lê quý đôn cậu, coi như bây giờ không phải, thì cũng sẽ nhanh thôi. Tôi – Lâm Trí, không thể nào không có Quan Vũ Hạm bên cạnh, một loại tham muốn giữ lấy không chế Lâm Trí.

Yêu là ích kỷ, yêu là bá đạo, yêu là không có cách nào chia sẻ .

“Chào: A Trí, tôi là Mạnh Tuệ Nhân, có thời gian rảnh không? Ăn chung một bữa cơm nhé? Nghe nói anh sắp kết hôn, chúc mừng, chúc mừng.”

Lâm Trí vừa tiếp điện thoại, liền sững sờ, ai là Mạnh Tuệ Nhân? Chẳng lẽ là?

“Oh, Xin chào, xin chào, có thể chứ, lần trước thật sự rất xin lỗi, tôi sẽ mời khách, coi như là nhận lỗi đi.” Lâm Trí Tiểu Mèo Hoang cúp điện thoại, nếu như không phải bởi vì bác Mạnh và cha của cậu là bạn tốt, thì cậu cũng không để ý tới! Ghét nhất là những cô gái ông ọ.

22. Chương 22: Tiểu Thư Ngực Lớn

Quả nhiên là đại tiểu thư của nhà họ Mạnh, tìm chỗ cũng không tệ, rất sang trọng và tao nhã.

Chính là một nhà hàng đồ ăn Nhật, mà Lâm Trí phiền nhất là ngồi dưới đất ăn, Tiểu Mèo Hoang nhưng không còn cách nào khác vì người ta đã chọn nơi này!

“A Trí, anh đã đến rồi, chúng ta vào thôi.” Mạnh Tuệ Nhân thật sự cao hứng khi mời được vị soái ca này, cô cư xử giống như rất thân quen, mà Lâm Trí thấy bộ dạng tự cho là đúng của cô ta như vậy, thì rất ghét, thế nhưng đành nhận.

Lâm Trí vừa dùng đồ ăn vừa ứng phó với vị tiểu thư ngực lớn này, nó có thể khiến đàn ông chảy máu mũi, nhưng hôm nay, cô ta đụng phải cậu thì chẳng có ích, vì ngoài Quan Vũ Diễn đàn lê quý đôn Hạm ra, thì cậu đều miễn dịch với người phụ nữ khác, nói thật hôm nay Mạnh Tuệ Nhân ăn mặc cực kì quyến rũ, hơn nữa lại cực kỳ hấp dẫn, chẳng qua tất cả đều vô dụng, coi như có cởi hết toàn bộ ra, thì người này chưa chắc đã cần cậu.

“A Trí, anh cứ dùng từ từ, tôi đi rửa tay một chút.”

“Được, đi đi.” Cuối cùng Lâm Trí thở dài một hơi: mẹ kiếp, A Trí với cả A Trí, khiến cậu nổi cả da gà, ở chung một chỗ với loại phụ nữ này thật sự rất mệt mỏi.

Mạnh Tuệ Nhân ở trong phòng vệ sinh gọi điện thoại Tiểu Mèo Hoang cho Hàn Vinh Hi.

“Mấy người tới đây đi!” Nói xong cúp máy.

Thật ra thì bây giờ Hàn Vinh Hi đang ở chung một chỗ với Quan Vũ Hạm.

“Vũ Hạm, thời gian không còn sớm, không bằng chúng ta đi ăn cơm đi, rồi trở lại công ty sau?” Hàn Vinh Hi cố làm ra vẻ bình tĩnh nói.

“Được, tôi thật sự cũng đói bụng, nhưng đi đâu ăn đây?”

“Tôi biết một nhà hàng Nhật rất ngon, cách chỗ này rất gần, chúng ta đến đấy đi?”

“Nghe anh vậy.” Hai người rất vui vẻ cùng đi.

Mạnh Tuệ Nhân đi ra khỏi phòng vệ sinh, trở lại phòng ăn, Diễn đàn lê quý đôn cố ý không đóng cửa, Lâm Trí cũng không nói gì, cậu chỉ muốn mau chóng ăn xong bữa cơm này.

Gian phòng này thông với đường đi bên ngoài, cho nên Quan Vũ Hạm và Hàn Vinh Hi đều phải đi qua. Lúc này điện thoại của Mạnh Tuệ Nhân rung lên, cô ta liền hiểu. Bởi vì di động đã tắt chuông, cho nên Lâm Trí không nghe thấy.

“A Trí, tôi ăn no rồi, anh ăn no chưa?” Mạnh Tuệ Nhân ân cần hỏi.

“Ồ, đã ăn no, không bằng chúng ta trở về đi!” Hai người đều đứng dậy. Hôm nay Mạnh Tuệ Nhân lại đi đôi giày rất cao, liền cố ý vấp một cái.

“A! Chân của tôi.” Lâm Trí vội vàng tiến lên đỡ, Mạnh Tuệ Nhân thừa dịp nằm ở trong lòng Lâm Trí. Một màn trước mắt vừa lúc khiến Quan Vũ Hạm đi vào nhìn thấy.

“Lâm Trí, cậu ở đây làm gì vậy?” Quan Vũ Hạm lớn tiếng.

Hàn Vinh Hi tỏ vẻ xem kịch nói.

“Lâm Trí, cậu thật là quá đáng? Cậu là người sắp kết hôn, lại vẫn không kiềm chế như thế, thì Vũ Hạm phải làm sao?” Hàn Vinh Hi tỏ vẻ người tốt nói.

“Vũ Hạm, không phải như em thấy đâu.” Lâm Trí lập tức buông Mạnh Tuệ Nhân ra, vừa kinh ngạc vì sao Vũ Hạm ở đây.

Quan Vũ Hạm nhìn người phụ nữ quyến rũ trước mắt, dường như đã hiểu rõ mọi chuyện. Cô chỉ vào Lâm Trí kêu to:

“Cậu thật vô liêm sỉ, đi tới đâu cũng giở trò lưu manh.” Quan Vũ Hạm tức giận đến nỗi tìm hết những lời khó nghe để nói thì mới hả giận. Mặc dù Lâm Trí bị oan uổng, nhưng nghe thấy chữ lưu manh, tính tình càng nóng nảy, đi tới trước mặt Vũ Hạm nói: “Đừng tranh cãi nữa, cùng tôi trở về.”

“Đừng có dùng bàn tay bẩn thỉu của cậu chạm vào tôi, cậu thật sự là ghê tởm.” Lâm Trí mạnh mẽ lôi kéo Quan Vũ Hạm đi. Trái lại Mạnh Tuệ Nhân và Hàn Vinh Hi tươi cười.

Quan Vũ Hạm bị Lâm Trí nhét vào trong xe. Lâm Trí rất buồn lòng, cậu đã liều mạng mới có được cô, chẳng lẽ. Tiểu Mèo Hoang Cô không có nhận ra. Cô nàng ngốc nghếch, nhất định tôi sẽ khiến em yêu tôi, bất luận người nào cũng đừng muốn cướp em khỏi tay tôi.

Qua mấy ngày liên tiếp, Quan Vũ Hạm cũng không để ý tới Lâm Trí, mà Lâm Trí cũng Diễn đàn lê quý đôn không giải thích, vì cậu cho là không có cần thiết. Dù sao cô cũng sẽ là vợ của cậu, là người phụ nữ của Lâm Trí cậu.

23. Chương 23: Hôn Lễ Không Ngờ?

Mặc dù Lâm Trí không có giải thích với Quan Vũ Hạm, nhưng ngày kết hôn cũng đã đến, nên chỉ có thể thuận nước đẩy thuyền mà kết hôn.

“Hạm Hạm, đã chuẩn bị xong chưa?” Mẹ Vũ Hạm vội vàng hỏi con gái.

Từ hai giờ sáng đã bắt đầu bận rộn, thợ trang điểm, người chụp ảnh, áo cưới của cô dâu, lễ phục, còn có lễ phục của ba mẹ mình, đều do Lâm Trí chuẩn bị đầy đủ hết. Cả nhà không ngừng bận tui Diễm đàn Lê quý Đôn búi. Cha Vũ Hạm nhìn thời gian nói:

“Mưa Hạm, xe hoa đã đến, con đã chuẩn bị xong chưa?”

“Cha, đã chuẩn bị xong rồi.” Tiểu Mèo Hoang

Lâm Trí cầm hoa cô dâu, tác phong nhanh nhẹn đi tới cửa nhà Quan Vũ Hạm, thật sự là trai tài gái sắc, khiến người khác phải ghen tị. Lâm Trí ôm lấy Vũ Hạm vào trong xe, nghĩ thầm: Bé con, cuối cùng thì em cũng là của tôi.

Lâm Đông đã đặt khách sạn sang trọng nhất, tất cả đã sẵn sàng. Người điều khiển chương trình lên tiếng:

“Xin mời mọi người ngồi vào bàn” tất cả khách quý cũng đưa tới những lời chúc phúc.

Sau khi nghi thức cử hành xong, trong đại sảnh đưa tới rất nhiều hoa tươi, còn có rất nhiều khách lạ đến, giới chính trị, giới văn nghệ, và cả nghệ thuật gia. Tóm lại là rất nhiều, cũng là nhân vật có máu mặt. Bọn họ đều nói là bạn bè của Quan Vũ Hạm. Lâm Trí thấy vậy đi về phía cha cậu nói: “Cha, là cha mời người ta tới sao?” Diễm đàn Lê quý Đôn

“Không phải là cha” Lâm Đông cảm thấy kì lạ. Ông cũng không quen biết gì nhiều với những người này, dù sao thì ông cũng làm trên thương trường, đều biết là người trong giới làm ăn.

“Vũ Hạm, em biết những người này sao? Bọn họ đều nói là bạn của em?” Lâm Trí hỏi.

“Tôi không biết, chuyện này là sao? Những người có tiếng đó làm sao là bạn của tôi được chứ, tôi chỉ mới nhìn thấy trong TV thôi?” Mặc dù hai người đang nói chuyện, nhưng vẫn giữ vững nụ cười. Đang mãi nói, những người có tiếng này đi tới, bọn họ đều tới chúc phúc.

“Quan tiểu thư: chúc hai người hạnh phúc.”

“Cám ơn.”

Cả hai không biết chuyện gì, chỉ có thể nói cảm ơn.

Lâm Đông bận rộn cả ngày, khách khứa cũng đã đi, ông đi tới trước cửa sổ, đốt điếu thuốc, đây cũng là thói quen nhiều năm, trong lòng có chuyện liền muốn hút một điếu.

Gần đây có nhiều chuyện kì quặc xảy ra. Vũ Hạm tự nhiên bị bắt cóc, đối phương không có đòi tiền, kì lạ hơn là vì sao Vũ Hạm có thể chạy thoát. Còn có việc hôm nay, trong hôn lễ lại có rất nhiều nhân vật lớn tới? Mà Lâm Đông ở trong giới thương trường cũng là một công ty nhất nhì, thế nhưng ông cũng rất khó mà tiếp xúc được với họ. Nhưng tại sao? Những người này lại tự xưng là bạn bè của Quan Vũ Hạm? Tiểu Mèo Hoang

Lâm Trí cầm theo danh mục quà tặng đi tới.

“Cha, những người này ra tay thật hào phóng, làm cho con phải hoảng sợ.” Có thể thấy được số lượng không nhỏ, Lâm Trí là người không thiếu tiền, trên phương diện làm ăn thì cha cậu cũng kiếm rất nhiều, nên cậu cũng đã thấy qua. Nhưng những người danh tiếng hôm nay đến đây, cũng đã khiến hôn lễ trở nên long trọng vẻ vang hơn, không ngờ mỗi người còn tặng bao lì xì lớn như vậy. Diễm đàn Lê quý Đôn

Cha của cậu không nói gì, có lẽ là không biết nói gì. Lâm Trí cũng im lặng nhìn ra ngoài cửa sổ, nét mặt hai cha con đều giống nhau.

“Cha, có một số việc nhìn bề ngoài rất yên lặng, nhưng chưa chắc đã thế. Lần này Vũ Hạm mất tích, khẳng định là có liên quan tới chuyện hôm nay, người tới đều nói là bạn bè của cô ấy, nhưng tại sao? Hơn nữa còn ra tay hào phóng như vậy.”

“A Trí, con nghĩ quá nhiều, không còn sớm nữa, mau đưa Vũ Hạm trở về nghỉ ngơi đi! Ngày mai còn có nhiều việc.” Lâm Đông an ủi con trai.

“Cha, con biết rồi, cha cũng về sớm một chút.”

Lâm Trí và Vũ Hạm đi tiễn tất cả bạn bè và người thân xong, cậu liền đưa Vũ Hạm về nhà trước.

Vũ Hạm đi tới nhà mới có chút không quen, Lâm Trí liền dắt tay cô.

“Vũ Hạm, tôi dẫn em đi xem tổ ấm của chúng ta một chút.” Bọn họ liền đi lên lầu hai.

“Nhìn xem, thích không?” Lâm Trí dịu dàng nói.

“Ừ, rất thích.” Nhìn nét mặt Vũ Hạm cũng biết là cô rất hài lòng. Vì cái phòng tân hôn này là Lâm Trí đã tốn rất nhiều tâm tư, chính là vì muốn cô vui vẻ, cuối cùng cũng không có phí công sức. Cậu kéo Vũ Hạm ngồi xuống, mình thì đứng ở trước mặt cô nói:

“Cám ơn em đã gả cho tôi...tôi sẽ dùng cả đời yêu em.”

Quan Vũ Hạm nhìn người đàn ông trước mắt, đã từng ngang ngược vô lễ, thì lúc này lại thâm tình bao nhiêu, khiến cô đã bị rung động. Bọn họ bốn mắt nhìn nhau, trong mắt chỉ có đối phương.

24. Chương 24: Máu Xử Nữ

Lâm Trí đã đợi giây phút này rất lâu, cậu liền đè ngã Quan Vũ Hạm lên giường, dịu dàng hôn cô dâu. Tay cậu cũng bắt đầu không thành thật, liền nhẹ nhàng cởi xuống lễ phục của Quan Vũ Hạm, cả tay, cả miệng đều sử dụng. Trời ơi: vóc người nhỏ nhắn mà lại có thể che dấu bộ ngực to lớn, lần trước mới chỉ nhìn đã mất, lần này nhất định phải sờ xem cảm giác như thế nào.

“Không tệ” Lâm Trí dừng lại nụ hôn, kìm lòng không được nói.

“Cái gì không tệ?” Vũ Hạm ngây thơ hỏi.

“Rất mềm mại, còn có rất dãn.” Lâm Trí trêu đùa nói. Quan Vũ Hạm đỏ hết cả mặt.

“Cậu, thật là ghét.” Lâm Trí không chịu nổi dục vọng của thân thể, liền muốn.

“Lần trước, có cảm giác gì? Vì sao tôi lại không có ấn tượng gì nhỉ?” Vũ Hạm hỏi.

“Bé con, để tôi dùng hành động thực tế nói cho em biết.” Lâm Trí nói xong liền giữ lấy cô.

“A – thật là đau.” Vũ Hạm đột nhiên bị công kích, nước mắt liền rơi xuống. Cô dùng sức đánh lên bả vai Lâm Trí. Diễm đàn Lê quý Đôn

“A..., a..., thật xin lỗi.” Lâm Trí hoàn toàn rõ ràng, cô thật sự là xử nữ.

“Khá hơn chút nào không?” Lâm Trí dịu dàng hơn rất nhiều.

“Tại sao lần trước tôi không có cảm thấy đau?” Ngay lúc quan trọng, Vũ Hạm còn có thời gian nghĩ đến chuyện khác.

“Làm ơn, tập trung tinh lực được không?” Lâm Trí nhẹ nhàng dùng miệng cắn lên môi Quan Vũ Hạm, hy vọng có thể nhắc nhở cô phải làm gì.

Được ăn no, Lâm Trí càng yêu Quan Vũ Hạm hơn, bởi vì cô không chỉ xinh đẹp ở vẻ bên ngoài, mà không ngờ bên trong càng nguy hiểm hơn, xong rồi, Lâm Trí thật sự bị đánh bại bởi Quan Vũ Hạm, thật sự là anh hùng không qua ải mỹ nhân.

“Tôi đi tắm rửa đây.” Quan Vũ Hạm nói xong, nhưng Lâm Trí còn đang say mê, cho nên không nghe thấy.

Quan Vũ Hạm không để ý đến cậu, liền đi tắm rửa, qua một lúc lâu, Lâm Trí mới phát hiện trong phòng chỉ còn mình cậu, lại nghe thấy có tiếng nước chảy, thì ra là. Cậu liền chạy tới.

“Cô vợ thân yêu: có cần giúp một tay không?” Lâm Trí ghé đầu vào hỏi.

“Không, không cần, cậu làm tôi sợ đấy.” Vũ Hạm nhanh chóng đưa tay ra che ngực nói, mặc dù hai người mới vừa xảy ra quan hệ, nhưng vẫn có chút ngượng ngùng.

Lâm Trí huyệt sáo một tiếng, dùng mắt nói với Vũ Hạm là phía trên che kín, nhưng phía dưới.

“Cậu mau đi ra.” Vũ Hạm đi tới đóng cửa lại. Tiểu Mèo Hoang

Mặt mày Lâm Trí nóng lên, mặc dù mới vừa được ăn no, nhưng khi nhìn thấy một màn vừa rồi.

“Ôi! Không nên nghĩ nữa, nếu không sẽ thêm muốn hơn.” Vừa nói, cậu vừa mặc quần áo tử tế rồi đi xuống lầu.

“Thằng nhóc này, thật là gấp. Thế nào rồi?” Mẹ cậu vui vẻ nói. Vẫn không quên hỏi thăm chuyện riêng tư của con trai.

Lâm Trí không trả lời, chỉ nghịch ngợm đưa ra ngón tay cái. Bỗng nhiên lại quay đầu lại, đi tới trước mặt mẹ cậu nói: “Mẹ, trên giường bị dính máu, thật xin lỗi, phải nhờ mẹ thu dọn rồi.” Diễm đàn Lê quý Đôn

“Sống cho con” mẹ cậu cũng nói đùa với con trai.

“Mẹ, cha đâu rồi?”

“Nói là tối nay muốn mời một ít bạn bè ăn cơm, muốn con và Vũ Hạm cùng đi.”

“Vâng, con đi chuẩn bị rồi xuống, chúng ta lập tức đi.” Lâm Trí chạy ngay lên lầu. Vũ Hạm đã tắm rửa xong đi ra, thấy vết máu trên giường, đang tò mò.

“Lâm Trí, vì sao lại có máu?” Tiểu Mèo Hoang

Vũ Hạm chất vấn.

“Bé con, đó là máu xử nữ của em.” Lâm Trí ở bên thay quần áo vừa nói, không cần thận nói ra lời nói thật.

“Như vậy, một đêm kia, chúng ta không có.” Vũ Hạm bừng tỉnh hiểu ra.

“Em cho là thật à? Lâm Trí tôi còn chưa có hèn hạ như vậy.” Lâm Trí hả hê nói.

“Cậu vì cái gì mà luôn nói dối thế?” Diễm đàn Lê quý Đôn

“Vợ à, tôi đâu có lừa em, là em cho là chúng ta đã như vậy, mà tôi cũng chỉ từ ý nghĩ của em mà nói đùa một chút.” Ai ngờ nói đùa lại khiến cậu kiểm được một người vợ.

25. Chương 25: Người Nào Điều Khiển Phía Sau?

Trong nhà hàng.

Lâm Đông đã đặt vài bàn, hầu như khách khứa đều đã đến hết, đều là bạn bè trong giới thương nghiệp. Lâm Trí và Quan Vũ Hạm cũng đến.

“Các vị, hôm nay là hôn lễ của con tôi, Lâm Trí và Vũ Hạm, cảm ơn mọi người trong lúc bận rộn đã giành chút thời gian, lần nữa tôi xin bày tỏ sự cảm ơn, ly rượu này tôi sẽ cạn hết.” Lâm Đông nói xong liền nâng ly uống một hơi. Lâm Trí và Quan Vũ Hạm cũng bưng rượu đứng lên nói:

“Cảm ơn các vị tiền bối đã tới tham gia hôn lễ của tôi và Vũ Hạm, tôi cũng xin kính mọi người một ly, hi vọng mọi người ăn uống vui vẻ.” Nói xong cậu và Vũ Hạm cũng nâng ly uống.

Mỗi người đều ăn uống vui vẻ, mà lời Lâm Đông vừa nói có chút khách sáo, nhưng thật ra thì những người này mong còn không được, vì trong buôn bán, ai mà chả muốn nịnh bợ. Lâm gia lại còn là thương nghiệp to lớn không người nào có thể so sánh. Lúc này điện thoại vang lên, Lâm Đông đi ra ngoài nghe, giống như rất bí mật.

“A lô? Thế nào rồi?” Lâm Đông không có nói thêm gì nữa, chỉ cúp điện thoại, sắc mặt lại rất kém. Tiểu Mèo Hoang Diễm đàn Lê quý Đôn

“Cha, làm sao vậy?” Vũ Hạm đi lên trước hỏi.

“Không có chuyện gì, tuổi đã cao nên uống có mấy ly đã cảm thấy choáng quá.” Thật ra thì qua bao nhiêu năm xã giao làm gì có chút rượu đã say được, mà bởi vì cú điện thoại vừa rồi khiến ông không thoải mái.

Điện thoại Vũ Hạm vang lên, vừa muốn nhận, đối phương liền cúp máy, liên tục nhiều lần đều như vậy.

“Vũ Hạm, điện thoại của ai vậy?” Lâm Trí hỏi.

“Dãy số lạ, không biết là người nào? Mỗi lần tôi muốn bắt máy đều lại cúp máy, có thể là lừa dai thôi?” Vũ Hạm thấy khó hiểu. Không bao lâu, trên điện thoại di động gửi tới một đoạn video, Vũ Hạm nhìn xong, mặt mày xanh mét.

“Vũ Hạm sao vậy?” Lâm Trí hỏi.

“Cậu đừng xía vào”, nói xong Vũ Hạm bưng rượu lên uống.” Chuyện này là sao? Không thể hiểu nổi. Tiểu Mèo Hoang Diễm đàn Lê quý Đôn

Sau khi thấy tử lượng của Quan Vũ Hạm không tốt, Lâm Đông liền gọi con trai đưa cô về trước, sau đó sẽ trở lại, vì ở đây còn có khách. Lâm Trí đưa Vũ Hạm về đến cửa nhà nói: “Vũ Hạm mau vào đi, tôi phải quay lại, để cha một mình thì tôi không yên lòng, cho nên đợi giải tán tôi sẽ về.”

“Tôi biết rồi, cậu đi đi.” Lâm Trí cùng tài xế lái xe đi. Quan Vũ Hạm cũng không có đi vào nhà, mà tìm một chỗ để ngồi. Giọng nói có chút xay xin không lưu loát, mở miệng lẩm bẩm nói: “Lâm – Trí – thôi – đợi cậu – trở lại – sẽ tính sổ với cậu.”

Lúc này một chiếc xe lái tới, đèn xe rất sáng, khiến Quan Vũ Hạm không thể thấy rõ phía trước. Chỉ thấy hai người đàn ông che mặt đi xuống, kéo Vũ Hạm đi, vừa lôi vừa kéo vào xe.

“Lại tới bắt cóc sao?” Vũ Hạm say rượu nói.

“Đại ca, người phụ nữ này uống sau như vậy thì chơi như thế nào?”

“Mày thật ngu? Như vậy không phải là tốt hơn sao, chúng ta muốn chơi thế nào thì chơi thế đó.”

Xe lái đi rất nhanh, đi tới một nơi vắng vẻ thì dừng lại.

“Đại ca, ở đây đi, nơi này không ai tới, liền chơi trực tiếp ở đây đi.” Hai người đàn ông che mặt nói xong, cũng bắt đầu cởi quần áo. Tên được gọi là đại ca nói: “Tao lên trước.” Tên đó bắt đầu xé rách quần áo của Quan Vũ Hạm, Vũ Hạm say rượu, đầu rất choáng váng, nhưng vẫn còn có ý thức.

“Anh – muốn làm – gì? Buông tôi – ra.”

“Con khốn này, cứ chậm rãi hưởng thụ đi, anh đây sẽ chăm sóc cô em thật tốt.” Cái tên đại ca che mặt biểu lộ sự háo sắc, còn cười không ngừng, “Người anh em: cái mặt hàng thật đúng là rất tốt, muốn xinh đẹp có xinh đẹp, muốn thân hình có thân hình.” Tiểu Mèo Hoang Diễm đàn Lê quý Đôn

Ngay lúc này, cửa sổ xe bị người ta đập bể, một bàn tay kéo mở cửa ra. Hai anh em này vừa thấy người đến không có ý tốt, cùng tiến lên, đánh nhau bùm bụp. Hai người đều bị đánh cho lê lét.

“Nói – ai sai các người tới? Nếu muốn sống thì phải nói thật.” Một giọng nói đáng sợ khiến hai anh em họ run lập cập.

“Chúng tôi không biết là người nào, có một hôm nhận được cú điện thoại, muốn chúng tôi chơi với cô ta thì ột số tiền lớn, hơn nữa đã thanh toán một phần, mà hai bên cũng chưa từng gặp mặt, cho nên chúng tôi không biết đối phương, nên xin đại ca tha mạng, xin tha mạng?”

“Cút cho tao, mau cút, nhớ lấy, nếu dám động tới người phụ nữ này, nhất định tao sẽ giết – chúng mày.” Giọng nói của anh ta cho chúng biết anh ta nói được là làm được, khiến hai anh em chúng bị dọa sợ hãi, bò dậy bỏ chạy, xe cũng không dám lấy.

26. Chương 26: Đêm Tân Hôn, Cô Dâu Ở Đâu?

Người này chính là Quan Hùng Phách, từ lần trước nhìn thấy Quan Vũ Hạm, thì giống như mê muội, không thể quên được cô. Nhìn quần áo của Quan Vũ Hạm xộc xệch, tim của anh ta nhói đau, trong mắt tràn đầy lo lắng, thật hối hận vì đã không thịt hai tên đó. Anh ta nhanh chóng mặc quần áo tử tế cho Quan Vũ Hạm, nhìn người đẹp ngủ trước mắt, hồi lâu sau.

“Đồ ngốc, vì sao lại uống nhiều rượu như vậy? Không sao rồi, tôi sẽ đưa em về nhà.” Quan Hùng Phách ôm lấy Vũ Hạm, đặt vào trong xe mình, thay cô nằm tư thế thoải mái. TiểuMèoHoang Diễndần Lêquý Đôn

“Hôm nay em kết hôn, hiện tại em lại. Hừ! Thật là tạo hóa trêu ngươi?” Quan Hùng Phách luôn luôn lạnh lùng vô tình, lúc này là dịu dàng và săn sóc như vậy.

“Là ai? Là ai muốn hại em?” Lòng mày anh ta nhúu chặt.

“Nhất định tôi sẽ không bỏ qua cho kẻ đó.” Anh ta khởi động xe đi.

Lâm gia.

“Mẹ, mẹ đừng nói giỡn, con thật sự đã đưa Vũ Hạm về rồi.” Lâm Trí về nhà phát hiện Vũ Hạm không có ở đây, thực sự lo lắng.

“Con trai, mẹ thật sự không có nhìn thấy con bé? Không có nói đùa, là thật.” Tất cả mọi người cũng đều lo lắng.

“Đều là lỗi của con, cô ấy uống nhiều rượu như vậy, con nên đưa cô ấy vào.” Lâm Trí oán giận bản thân .

“Chẳng lẽ là.” Đột nhiên Lâm Trí nhớ tới lúc ăn cơm, Vũ Hạm nhận được một video, chẳng lẽ là có liên quan tới nó. Mặc dù không biết nội dung, thì cũng xác định không phải chuyện tốt, nếu không thì tại sao trong đêm tân hôn mà cô dâu lại đi đâu. Thật là kì lạ, lần trước mắt tích, Lâm Trí vẫn có một loại dự cảm xấu.

Quan Hùng Phách dừng xe ở trong công viên gần nhà họ Lâm, ôm Vũ Hạm xuống, rất thâm tình nhìn cô nói: “Dường như chúng ta đã quen biết từ lâu, có lẽ kiếp trước em là của tôi. Nếu không thì sao tôi lại không thể quên được em. Em ở đây nghỉ ngơi một chút, người nhà của em sẽ lập tức tới đón em trở về.” Quan Hùng Phách dùng điện thoại của Quan Vũ Hạm nhắn tin cho Lâm Trí, sau đó đậu xe ở gần đấy, tắt đèn xe, tầm mắt vẫn chưa rời khỏi Quan Vũ Hạm.

Lâm Trí nhận được tin nhắn, chạy tới công viên bằng tốc độ nhanh nhất, thấy Vũ Hạm, cậu mới buông lỏng giận dữ.

“Đứa ngốc, em làm tôi sợ muốn chết. Tại sao lại chạy tới đây.” Vừa đến gần, nhìn thấy Vũ Hạm đang ngủ, liền thấy kì lạ là tin nhắn do cô gửi sao? TiểuMèoHoang Diễndần Lêquý Đôn

Lâm Trí cởi áo khoác xuống, phủ thêm cho Vũ Hạm, nhẹ nhàng ôm Vũ Hạm vào trong ngực, sau đó đi về phía nhà.

Quan Hùng Phách nhìn bọn họ rời đi, trong mắt tràn đầy tiếc nuối.

“A Trí, sao vậy?” Lâm Trí ôm Vũ Hạm đi vào, mẹ cậu liền thấy vậy đi tới.

“Mẹ, mẹ đi ngủ đi, ở đây có con rồi, Vũ Hạm chỉ uống say thôi.” Lâm Trí không có vẻ mặt gì nói.

“Thiệt là, uống nhiều như vậy làm gì?” Mẹ cậu cầu nhàu rời đi.

Lâm Trí nhẹ nhàng đặt Vũ Hạm lên giường, cậu kéo một cái ghế tới, ngồi ở bên giường. Nhìn quần áo cô cậu cũng biết đã có chuyện xảy ra.

“Sau khi tôi rời đi, rốt cuộc em đã đi đâu? Mà lúc trước tôi đã ra công viên tìm, nơi đó không có bất kỳ người nào, vậy thì em đã xảy ra chuyện gì?” Nét mặt Lâm Trí rất lạnh lùng.

“Đây chính là đêm tân hôn của chúng ta sao? Em.” Lâm Trí đứng dậy đi lấy quần áo ngủ, cậu cởi áo khoác của Vũ Hạm xuống, chuẩn bị thay cho cô. Vũ Hạm bị lật qua lật lại, có chút tỉnh táo, mơ màng nói:“Lâm Trí thôi- tại sao cậu – muốn cùng.” Lời còn chưa nói xong, đã lại ngủ say mất rồi.

“Vũ Hạm, Vũ Hạm?” Lâm Trí cầm điện thoại Vũ Hạm lên, tìm cái video hôm nay gửi tới. Cậu trợn tròn mắt.

“Là ai ? Là ai ? Muốn chơi trò đùa này.” Về mặt Lâm Trí rất khó coi.

“Vợ à, đây chính là nguyên nhân khiến em uống nhiều rượu như vậy sao? Em là đang ghen?” Vốn là biểu tình lạnh nhạt liền nở ra nụ cười, trong lòng cô đã có cậu, ha ha. TiểuMèoHoang Diễndần Lêquý Đôn

Nhưng mấy giờ này em đã làm gì, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

27. Chương 27: Giống Như Mơ Mà Không Phải Là Mơ

Lâm Trí cũng không có ngủ, đang suy nghĩ một ít chuyện, có lẽ tất cả mọi chuyện đều có người đứng phía sau, rốt cuộc là người nào? Thời gian trôi qua rất nhanh, nháy mắt đã qua hai giờ, vừa thấy thời gian đã khuya lắm rồi, liền đi tới bên giường ngủ. Nhìn vợ yêu ngủ say nói:

“Đây chính là đêm tân hôn của chúng ta sao? Tôi đã mong đợi rất lâu.” Rõ ràng là cậu có chút thất vọng, Lâm Trí đưa tay tắt đèn ngủ cho Tiểu Mèo Hoang Vũ Hạm, tay còn chưa có rút về, đã bị Quan Vũ Hạm kéo lấy.

“Ôi trời, lại coi cậu là ôm gối rồi, Thần Tiên tỷ tỷ, rốt cuộc thì người đã tìm cho tôi một cô vợ thế sao? Tôi không muốn cuộc sống sau này phải làm ôm gối!” Lâm Trí không biết làm sao nói, trong khi đó thì một mùi thơm quen thuộc xông vào mũi, trực tiếp chuyển tới đại não, khiến tất cả bộ phận thân thể cũng nhận được sóng điện, một loại sóng điện kích thích cậu mạnh mẽ.

“Vợ à, đừng trách tôi...chúng ta là vợ chồng hợp pháp.” Lâm Trí nói xong đã cúi miệng xuống, bắt đầu hôn vợ yêu xinh. Diễn đàn lê quý đôn đẹp, cậu rất chuyên tâm, chỉ sợ bỏ qua mỗi một tắc da thịt. Quan Vũ Hạm có phản ứng, cô mơ hồ cho là đây chỉ là giấc mơ, một giấc mơ ngọt ngào, vì vậy cô nghiêng hợp với nụ hôn. Có Quan Vũ Hạm phối hợp, Lâm Trí càng thêm hưởng thụ, được kích lệ, tất cả đều hoàn mỹ.

“Vợ à, em biết bây giờ đang làm gì sao? Em đã tỉnh chưa?” Lâm Trí nhìn Quan Vũ Hạm vẫn nhắm mắt lại, thì muốn xác định có phải thật không. Nhưng vô dụng, không có động tĩnh.

“Em không nói lời nào, chính là ngằm cho phép, vậy tôi sẽ tiếp tục đây?” Mọi thứ đều tiến hành thuận lợi, cuối cùng Quan Vũ Hạm cũng đã hiểu, giống như mơ thật ra thì không Tiểu Mèo Hoang phải mơ. Cô cố gắng mở mắt, thấy tất cả đều là thật, Lâm Trí đang ở trên người cô, rất gần, rất gần, khiến cô ngượng ngùng.

“Cậu...cậu làm gì vậy.” Quan Vũ Hạm ngượng ngùng nói.

“Bé con, không nhìn ra là đang làm gì sao? Bốn vương đang thực hiện nghĩa vụ làm chồng.”

Đã lúc này rồi, Lâm Trí vẫn không quên nói giỡn, thật là chịu thua cậu. Quan Vũ Hạm vẫn cười, nhưng không có nói lời nào.

“Bạn học Quan Vũ Hạm, tôi muốn tố cáo em, đã không làm tròn trách nhiệm trong đêm tân hôn, ngày mai hãy cùng tôi biện luận nói?” Lâm Trí bắt lấy chuyện này không tha.

“Còn không phải tại cậu?” Vũ Hạm quệt mồm nói.

“Bé con, cái trò đùa đó mà em cũng tin, trừ em ra, tôi thề không có người phụ nữ khác.” Quan Vũ Hạm không hiểu cậu, cậu rất khó chịu. Thật ra thì video được gửi tới hôm nay có quay cảnh Lâm Trí và người phụ nữ khác ôm nhau.

“Hôm nay bỏ qua cho cậu.” Quan Vũ Hạm cũng không muốn tất cả mọi người không vui, cho nên lần này cho qua.

“Đừng mà, đến đây đi, trừng phạt tôi đi, nhiệt liệt Diễn đàn lê quý đôn chào đón.” Lâm Trí không đứng đắn nói.

“Cậu đừng thừa cơ cợt nhả, nếu có lần sau nữa, tôi sẽ không bỏ qua cho cậu.” Hai người cậu một cậu tôi một cậu, liền dai dẳng trôi qua. Cuối cùng đêm tân hôn cũng không có tiệc nuôi.

Thời gian gần nhất, Hàn Vinh Hi cũng không nhàn rồi, anh ta lợi dụng chức quyền công ty, lấy một vài tài liệu bí mật của công ty chuyển ra ngoài, trong đó có bản thiết kế sản phẩm, thư từ kế hoạch, đem bán ột công ty D ở Mỹ, cộng thêm điều kiện thầu tóm tập đoàn Lâm thị. Thật là chiêu ác độc, muốn giải quyết tận gốc tập đoàn Lâm thị.

Tất cả mọi người nhà họ Lâm đều đắm chìm trong Tiểu Mèo Hoang vui sướng, Lâm Đông nhận được một văn kiện từ nước Mỹ gửi tới, nội dung là họ đã vi phạm điều thứ 13 trong hợp đồng: Hết là sản phẩm đã ký hợp đồng, thì không thể ký hợp đồng với người giao dịch khác, nếu không Công Ty sẽ phải chịu toàn bộ thiệt hại vì vi phạm hợp đồng

28. Chương 28: Âm Mưu

Sau khi Lâm Đông xem xong, thì có một dự cảm xấu, bằng nhiều năm kinh nghiệm trên thương trường, thì công ty có nội gián. Đầu ông rất đau, đây chính là một khoản không nhỏ?

“A Trí, hôm nay con và ta tới công ty, để Vũ Hạm nghỉ ngơi một ngày.” Nét mặt Lâm Đông đã biểu lộ cho con trai biết công ty đã xảy ra chuyện, lại còn là chuyện lớn?

“Vâng cha, con nói cho Vũ Hạm một tiếng.” Lâm Trí chạy lên lầu.

“Vợ à, tôi và cha đi tới công ty một chuyến, hình như có chuyện, buổi chiều sẽ trở lại.” Lâm Trí ở trên mặt Vũ Hạm hôn một cái nói.

“Công ty có chuyện gì?” Vũ Hạm đã bỏ ra rất nhiều tâm huyết đối với công ty, vừa nghe công ty có chuyện, cô cũng rất lo lắng.

“Tôi sẽ đi cùng mọi người, chỉ lo vợ và kết hôn, nên gần đây cũng không tới công ty!” Quan Vũ Hạm nói xong liền bắt đầu thay quần áo. Một lát sau liền đi ra.

“Cha, con đi cùng mọi Diễm đàn lê quý đôn người.”

“Được rồi!” Ba người ngồi chung một xe.

Ở trong xe Lâm Đông đưa ra bưu kiện buổi sáng nhận được cho bọn họ xem.

“Cha, đây là chuyện gì?” Lâm Trí cũng giật mình. Quan Vũ Hạm cũng có vẻ mặt này.

“Cha, con thấy trước mắt là phái người đi Mỹ điều tra một chuyến, điều tra người đã ăn trộm sản phẩm của công ty chúng ta, có lẽ như vậy có thể thu hồi một phần tổn thất.” Vũ Hạm đề nghị nói.

“Hơn nữa muốn tìm người phải là người tin tưởng, tốt nhất là người của mình.” Lâm Trí bổ sung.

Lâm Đông không lên tiếng, mà đang trầm tư.

Đến công ty, tất cả mọi người đều tới chúc mừng, chúc mừng đôi vợ chồng mới cưới, Hàn Vinh Hi cũng không ngoại lệ, giả vờ nói một đồng lời chúc mừng.

“Vinh Hi, gần đây công ty có bận bịu gì không?” Vũ Hạm hỏi.

“Hả, công việc của Tiểu Mèo Hoang chúng tôi vẫn tốt, mọi người cũng vẫn vui mừng.” Hàn Vinh Hi cố gắng vỗ tay.

“Được, được, được, cảm ơn mọi người, đều đi làm việc thôi.” Quan Vũ Hạm cười nói. Sau đó cùng Hàn Vinh Hi trở về phòng làm việc.

“Thật xin lỗi, trong lúc tôi nghỉ ngơi, đã khiến anh vất vả rồi bạn học cũ.” Lúc không có người, Quan Vũ Hạm luôn gọi như vậy.

“Khách khí như vậy làm gì? Chúng ta không chỉ là bạn học mà còn là bạn tốt chứ?” Hàn Vinh Hi vừa nói chuyện vừa đi pha một ly trà, trong lòng rất áy náy, không dám nhìn Diễm đàn lê quý đôn thẳng vào Quan Vũ Hạm. Thật ra thì bản tính của Hàn Vinh Hi không có xấu xa như vậy, chỉ là bị tình yêu làm cho đầu óc mê muội, cho nên mới can đảm phản bội công ty, cũng là do Mạnh Tuệ Nhàn giật giây, nếu không anh ta cũng không làm vậy.

Vũ Hạm tìm tòi lại tư liệu trong máy tính, hy vọng có thể tìm được một chút dấu vết, hiện tại ai cũng không thể tin tưởng, nhất định trong công ty có nội gián, nếu như sản phẩm mà công ty D kia sản xuất là của Lâm Trí thiết kế, vậy ai sẽ là người đánh cắp? Nhất định phải tra rõ, nếu không sau này càng phiền toái hơn.

“Cha, để con đi cho? Con rất quen thuộc nước Mĩ.” Lâm Trí và cha cậu nói chuyện ở trong phòng làm việc.

“Không được, nếu như công ty có nội gián, con không thể ra mặt, phải phải. Trong lòng ta có tính toán, muốn tìm một bộ mặt mới, như vậy sẽ không để cho người khác chú ý.” Lâm Đông trầm lặng nói.

Lúc này có điện thoại gọi tới.

“Không phải tôi đã nói rằng về sau không nên gọi điện thường xuyên tới sao?. Nói đi, có chuyện gì?” Lâm Đông nghiêm nghị nói cho đối phương biết.

“Vâng, ông chủ, ông phải tôi đi điều tra, đã có đầu mối rồi. Tất cả những người lạ đến dự hôn lễ đều do một người nhờ tới, hình như người này họ Quan.” Đối phương trả lời.

“Được rồi, tiếp tục điều tra.” Lâm Đông nói xong liền cúp máy.

“Ai vậy cha?” Tiểu Mèo Hoang

“Là anh ta, quả nhiên là anh ta, giống như ta suy đoán, người có thể mời rất nhiều nhân vật lớn tới tham gia hôn lễ của con như vậy, cũng chỉ có anh ta – Quan Hùng Phách. Nhưng làm sao anh ta lại biết Vũ Hạm?”

“Cha, nghe nói Quan Hùng Phách là kẻ bụng dạ nham hiểm, là kẻ nhẩn tâm, vậy vì sao. Nghĩ đến Vũ Hạm, cậu lại có một dự cảm xấu, chẳng lẽ anh ta đối với. Không được, con nhất định phải gặp người này một lần. Người phụ nữ của con thì ai cũng đừng đụng vào.”

“A Trí, có lẽ không phải như con nghĩ, trước hết không nên kích động, người này là một nhân vật nguy hiểm, chúng ta còn không biết anh ta muốn làm gì?” Lâm Đông khuyên bảo con trai, ông không cho phép con mình mạo hiểm.

“Cha, con mặc kệ anh ta là thần thánh phương nào, đây là quốc gia có sự quản chế, Diễn đàn lê quý đôn nếu xảy ra chuyện thì đã có pháp luật, cha yên tâm, con có có chừng mực.” Lâm Trí quát cường nói.

29. Chương 29: Hai Cha Con Yêu Hai Mẹ Con

Lâm Trí không sợ trời không sợ đất, tính cách cũng không giống ba cậu, có lẽ là còn trẻ, dù sao mới có 23 tuổi.

Quan Vũ Hạm đều bận rộn từ sáng đến tối, đầu đã cúi vào trong tư liệu thì sẽ khó mà rời khỏi.

“Vợ thân yêu, nên tan việc rồi.” Lâm Trí thấp thò thụt chạy vào.

“Ồ, thời gian trôi qua thật nhanh.” Vũ Hạm đuổi lưng một cái nói.

Lâm Trí đi tới, liền hôn một cái.

“Này, đây là công ty, mọi người nhìn thấy thì sao.” Tiểu Mèo Hoang Diễn đàn Lê quý Đôn

“Thôi đi, nhìn ra ngoài mà xem, đây là giờ tan tầm, ai mà thèm quan tâm việc tôi hôn vợ chứ?” Lâm Trí lại hôn một cái nữa.

“Cậu, được – rồi cậu hôn thành nghiện à?” Quan Vũ Hạm thật sự không còn cách với cậu.

Thu dọn một chút, hai người cùng đi về. Hoàn toàn không biết ở một gian phòng khác, đang có một đôi mắt âm hiểm nhìn bọn họ.

“Tất cả mọi thứ vốn là của tôi, đều là cậu ra tay cướp lấy, tôi sẽ khiến cho cậu phải trả giá thật lớn.” Người nói chính là Hàn Vinh Hi. Thật ra thì video lần trước được gửi đến cũng là do anh ta tìm cao thủ máy vi tính ghép. Vốn định ở đêm tân hôn, quấy nhiễu một chút, không ngờ lại khiến bọn họ tốt đẹp hơn. Nhà họ Lâm.

Mọi người đều đang ăn cơm, giống như đều có tâm sự, khiến mẹ Lâm Trí không thể chịu nổi.

“Này? Mấy người làm sao vậy? Biết đang ăn gì không?”

“Xin lỗi mẹ” Vũ Hạm nói trước.

“Mẹ – không phải không được nói chuyện khi ăn cơm sao?” Lâm Trí nói tiếp. TiểuMèoHoang Diễndần Lêquý Đôn

“Thằng nhóc này, trước kia không để cho con nói, con càng nói, hôm nay lại yên tĩnh như vậy là có vấn đề?” Lâm mẹ rất nhạy cảm.

“Bà à, ăn cơm đi, không có việc gì đâu, chỉ là mấy đứa trẻ mới kết hôn, nên còn chưa thoải mái thôi? Sau này sẽ tốt.” Nghe Lâm Đông nói như vậy, cuối cùng cũng yên tâm, tiếp tục ăn cơm.

Sau bữa cơm chiều, Quan Vũ Hạm mặc đồ ngủ đi xuống lầu, cô muốn tìm một quyển sách, hoàn toàn không có chú ý tới cha chồng đang ngồi một bên, vì mới vừa tắm xong, tóc không có buộc lại. Cô không có chú ý tới cha chồng, nhưng cha chồng đã sớm nhìn thấy cô.

“Linh –Tuệ” Lâm Đông không kìm lòng được nói ra. Bởi vì lúc này Quan Vũ Hạm rất giống bộ dạng khi còn trẻ của mẹ cô năm đó, tóc xõa trên vai còn có bộ dạng rất giống. Vũ Hạm đột nhiên bị tiếng nói làm sợ hết hồn.

“Ai cơ?” Quan Vũ Hạm hỏi. Lâm Đông biết mình lỡ miệng.

“À, ta tưởng là A Trí.”

“Cha, cha mới vừa nói gì vậy?”

“À, ta đang đọc sách, tưởng rằng A Trí xuống.” Lâm Đông giải thích.

“Vâng, con cũng không ngủ được, nên đến tìm sách để xem.” Quan Vũ Hạm nói.

Quan Vũ Hạm tìm được sách liền trở về phòng. Lâm Đông lấy ra tấm hình kẹp ở trong sách: “Quá giống, Vũ Hạm thật sự rất giống bà lúc còn trẻ, thật là việc đời treu người, hai cha con yêu hai mẹ con, kiếp này tôi và bà không có duyên phận, nhưng A Trí may mắn hơn tôi, tôi sẽ để cho bọn nhỏ tiếp diễn tình yêu.” Người trong hình chính là mẹ của Vũ Hạm Lý Linh Tuệ.

“A Trí, vừa rồi tôi xuống lầu, nghe cha gọi tên Tuệ(=Trí) gì đó, hình như là gọi tên mẹ tôi. Không, không thể nào.” Quan Vũ Hạm đầy ắp nghi ngờ nói. TiểuMèoHoang Diễndần Lêquý Đôn

“Nhờ cha gọi tên tôi thì sao?” Lâm Trí tùy ý trả lời.

“Nhưng tên mẹ tôi cũng có âm Trí, nên mới vừa rồi nghe giống như.” Quan Vũ Hạm khó hiểu nói. Lâm Trí vỗ nhẹ lên đầu cô nói.

“Đoán mò cái gì vậy? Có rất nhiều người đặt tên với âm ”Trí“, có thể là thấy sự thông minh.”

“Hừ! Người khác có thể thấy thông minh, còn cậu– không nhìn ra, bảo cậu là tên gốc thì thích hợp hơn đó?” Quan Vũ Hạm cười nhạo cậu.

“Được rồi! Tên gốc thì tên gốc, chỉ là tên gốc làm việc gì cũng không cần gánh vác trách nhiệm? Cho nên em phải biết một chút sức mạnh của tên gốc này, tên gốc tới cũng.” Lâm Trí không chút khách khí cời hết tất cả quần áo của Quan Vũ Hạm.

“Cậu, lại giả trò lưu manh, cứu mạng với?” Xong rồi, Quan Vũ Hạm lại trở thành đồ ăn, hơn nữa còn là thứ hảo hạng.

30. Chương 30: Chiếm Giữ

Lâm Trí thật là quá đáng, kể từ sau khi kết hôn, Quan Vũ Hạm đều phải tăng ca mỗi đêm, có lúc không chỉ làm một lần, mà còn khiến cô hoàn toàn bị đánh bại.

Chớ thấy cậu chỉ bận rộn buổi tối, ban ngày cũng không có nhàn rỗi, mấy ngày nay luôn luôn chú ý tới Quan Hùng Phách, cậu hoài nghi chuyện của công ty cũng có liên quan tới anh ta. Mục tiêu của Quan Hùng Phách chính là Quan Vũ Hạm, cậu có thể chắc chắn. Nghĩ tới đây liền tức điên, thân là một người đàn ông, nếu như không thể bảo vệ được người phụ nữ của mình, còn đáng là đàn ông không, Lâm Trí lạnh lùng nói: TiểuMèoHoang Diễndần Lêquý Đôn

“Quan Hùng Phách, tôi không cần biết anh là ai? Người phụ nữ của Lâm Trí tôi thì chớ hòng nghĩ tới.” Trong giọng nói tràn đầy ngang ngược và quyết liệt.

Gần đây Lâm Trí luôn xuất hiện ở trong hắc đạo, mà Quan Hùng Phách cũng biết.

“Nên tôi thì cũng đã tới.” Trong miệng Quan Hùng Phách ngậm điều xì gà, cực kì nắm chắc nói. Nghĩ rằng: Nhất định là tên nhóc này vì cô— Quan Hùng Phách rơi vào trầm tư. Mà nội tâm luôn bình tĩnh lại trở nên phức tạp. Mấy năm nay luôn đánh đánh giết giết, phụ nữ bên cạnh vô số, nhưng anh ta chỉ dùng họ để phát tiết, cho đến khi nhìn thấy — Quan Vũ Hạm. Cái người đại ca Hắc Bang tâm địa sắt đá này đã bị hòa tan.

“Quan Vũ Hạm— có lẽ kiếp trước em là người phụ nữ của tôi, là người phụ nữ của Quan Hùng Phách, nếu không thì sao nhìn thấy em, lại có cảm giác duyên phận.” Về mặt Quan Hùng Phách lạnh lùng nói.

Mấy ngày này Lâm Trí thăm dò, khiến cậu càng kinh ngạc, thì ra là chuyện Quan Vũ Hạm mất tích trước khi kết hôn cũng có quan hệ tới anh ta.

“Mẹ kiếp, anh ta dám đánh chủ ý lên người phụ nữ của cậu, cứ chờ 60 năm nữa đi!” Lâm Trí còn trẻ tuổi nhưng giọng điệu lại không nhỏ, tuyệt đối không chịu thua là bản tính của cậu. Ý muốn bảo vệ càng khiến cậu điên cuồng hơn.

“Đồ ngốc, bị bắt cóc, vì sao không nói? Chẳng lẽ là.” Lâm Trí suy đi nghĩ lại, thật sự là kẻ trộm gặp phải cảnh sát — tâm tính không yên.

TiểuMèoHoang Diễndàn Lêquý Đôn

“Không — em là của tôi, đời này nhất định là người phụ nữ của tôi, Quan Vũ Hạm phải yêu tôi. Hơn nữa chỉ có thể yêu một mình tôi, người khác không có tư cách lấy được tình yêu của em.” Lâm Trí ngang ngược, thật sự là không ai bằng. Người — cũng có thể ép buộc. Yêu — cũng có thể ép buộc sao? Còn trẻ tuổi, thô bạo mười phần.

Mấy ngày nay, Lâm Đông phái thân tín của mình đi sang Mĩ điều tra, kết quả chứng minh là ông đã đúng, công ty có nội gián, bên công ty D ở Mĩ đã thông qua thủ tục mà làm, có mua bán hợp đồng, lần này thì khó rồi. Dự tính xấu nhất là phải gánh chịu mọi tổn thất từ công ty E, công ty của mình tiết lộ cơ mật, nhưng trên thương trường, cái quan trọng nhất là coi trọng chữ tín. Mình đã vi phạm điều ước trước, nên chỉ có thể gánh chịu mọi tổn thất. Vì vậy ông ra lệnh cho thư ký, làm một phần tài liệu về hiệp ước bồi thường, rồi gửi tới cho công ty đối phương. Hi vọng có thể thuận lợi giải quyết, như vậy sau này vẫn còn có cơ hội hợp tác.

Công ty E ở Mĩ thấy tập đoàn Lâm thị gửi tới giấy tờ bồi thường, rất có thành ý, vì vậy không có ý định làm lớn. Không tới mấy ngày sau, đã gửi tới một phần giấy tờ, là nội dung liên quan đến bồi thường, đối phương tiếp nhận một phần bồi thường, ngoài ra yêu cầu tập đoàn Lâm thị dùng bản thiết kế mới trao đổi.

Tin tức này đối với Lâm Đông là chuyện rất tốt, bởi vì đối phương thấy tập đoàn Lâm thị có thành ý, cho nên ột cơ hội hợp tác. Mà Lâm Trí lại phải bận rộn, vừa điều tra Quan Hùng Phách, vừa thiết kế sản phẩm mới, mà lần này đối phương yêu cầu bản thiết kế phải có ý sáng tạo hơn.

Lâm Trí lòi ra sở học cả đời, hy vọng có thể làm cho đối phương hài lòng, có công mài sắt, có ngày nên kim, đã khiến công ty đối phương vô cùng hài lòng.

TiểuMèoHoang Diễndàn Lêquý Đôn

Hàn Vinh Hi hết sức tức giận đối với chuyện này, vốn định thông qua việc này để đả kích Lâm Trí, không ngờ chuyện lại như vậy, thật là tiện nghi cho nhà họ Lâm.

“Mẹ kiếp, người xui xẻo thì đến cả uống nước cũng mắc nghẹn đến ông trời cũng giúp nhà họ.” Hàn Vinh Hi chửi rủa.

31. Chương 31: Hùng Phách Thối Tha— Xem Như Anh Lợi Hại

Cuối cùng khủng hoảng của công ty cũng đã qua, Lâm Trí cũng đã điều tra được hết về Quan Hùng Phách. Theo hiểu biết, năm nay người này 36 tuổi, khi mười bảy tuổi đã gia nhập Hắc Bang, hai mươi tuổi đã làm

chủ của một Bang hội, cho tới nay thì anh ta đã quản lý tất cả các thế lực của Hắc Bang, đã là đại ca trên vạn người.

Lâm Trí đi tới cửa phòng làm việc của Quan Hùng Phách, ấn chuông cửa.

“Vào đi” một giọng nói đặc biệt phát ra. Lâm Trí ưỡn ngực đi vào.

“Anh là Quan Hùng Phách?” Lâm Trí hỏi.

“Đúng vậy” biểu hiện của Quan Hùng Phách rất bình tĩnh.

“Chúng ta nói chuyện một chút đi” Về mặt Lâm Trí rất lạnh lùng, giống như là đến không có ý tốt.

“Cứ ngồi” Quan Hùng Phách vẫn bình tĩnh. Màu da ngăm đen khiến cho người ta không thể đoán ra anh ta đang nghĩ gì?

“Nói đi? Tại sao anh lại làm như vậy?” Lâm Trí tiếp tục hỏi.

“Ý cậu là gì?” Quan Hùng Phách thức thời hỏi, nói xong liền đốt một điếu thuốc, hít một hơi, thổi ra làn khói dày đặc.

“Có muốn một điếu không?” Quan Hùng Phách cầm bao thuốc lên hỏi Lâm Trí.

“Trả lời tôi đi?” Lâm Trí đuổi ép không buông.

“Cậu vì vợ mình mà tới sao? Quan Hùng Phách tôi dám làm dám nhận, tôi và vợ cậu không có chuyện gì cả, cậu muốn nghe cái gì? Hay là cậu hi vọng sẽ xảy ra chuyện gì?” Quan Hùng Phách hỏi ngược lại Lâm Trí .

“Tại sao tôi phải tin tưởng anh?”

“Đó là chuyện của cậu, có tin hay không thì tùy.” Nếu như không phải Quan Hùng Phách coi trọng Vũ Hạm, thì anh ta đã sớm đuổi cậu ra ngoài rồi. Bởi vì anh ta hi vọng Quan Vũ Hạm có thể hạnh phúc, nhìn thẳng nhóc miệng còn hôi sữa này, thật sự là có khí phách xông pha giang hồ của anh ta năm đó, chỉ là thiếu đi sự bình tĩnh. Đúng lúc này, điện thoại Lâm Trí vang lên.

“A lô? Vợ à, có chuyện gì sao?” Lâm Trí vừa thấy là điện thoại của Quan Vũ Hạm liền nhận nhanh. Đúng lúc này cánh tay cầm xì gà của Quan Hùng Phách khẽ run lên.

“Cậu đi đâu vậy? Trong phòng làm việc cũng không thấy đâu, buổi trưa có đi ăn cơm không? Nếu không tôi sẽ đi trước.” Quan Vũ Hạm gọi điện thoại rủ Lâm Trí cùng đi ăn cơm.

“Được, chúng ta gặp nhau ở nhà hàng, em giúp tôi gọi món trước đi, lát nữa tôi sẽ đến.” Lâm Trí cúp điện thoại.

“Hôm nay chỉ nói đến đây thôi, hiện tại tôi phải bồi vợ yêu đi ăn rồi.Tạm biệt.” Nói xong liền rời đi. Quan Hùng Phách vốn chỉ lạnh nhạt bỗng nhiên nở nụ cười.

”Thật sự giống mình khi còn trẻ, có khí phách, có can đảm, có cá tính bất cần đời. Mà người này, trong ánh mắt không có sợ hãi, mà nhiều hơn là sự khiêu chiến. Trong khi đó thì mọi người nhìn thấy Quan Hùng Phách cũng phải sợ hãi ba phần, .

Lâm Trí lấy tốc độ nhanh nhất chạy tới nhà ăn, Quan Vũ Hạm đang dùng bữa ăn.

“Tôi đã gọi đồ ăn giúp cậu, cậu xem có hợp khẩu vị hay không.” Vũ Hạm vừa ăn vừa nói.

“Oh, là vợ thân yêu đã gọi thì sao tôi có thể không thích, chỉ là em xem chồng em như động vật ăn chay để nuôi sao? Tôi không ăn thịt làm sao được! Buổi tối lấy hơi sức đâu mà làm việc.” Lâm Trí vừa nhìn thức ăn đều là đồ chay, miệng lưỡi liền trơn tru .

“Bớt lắm mồm đi, có thể quan tâm đến thể hình hay không, trong đầu cậu không còn gì khác sao? Nhanh ăn đi, sắp nguội rồi.” Quan Vũ Hạm cắn nhả Lâm Trí .

“Trong đầu tôi chỉ có em, không thể không có em. ’ hết cách rồi, đối mặt với em, tôi không thể nghiêm chỉnh được, mà nếu nghiêm chỉnh thì sẽ hù em mất.” Lâm Trí vừa nói vừa hát. Mỗi lần cậu đối

mặt với Quan Vũ Hạm, giống như con sư tử hướng về bữa ăn. Đồi mặ t với người phụ nữ khác, cậu lạnh lùng như tuyết, nhưng đưng đến Quan Vũ Hạm cậu liền thay đổi.

“Cậu có thể nghiêm chỉnh một lần cho tôi thấy được hây không? Tôi mà sợ sao?” Quan Vũ Hạm cười nhạo Lâm Trí .

“Được, em dám cười nhạo tôi. Về nhà, tôi sẽ cho em biết thế nào là nghiêm chỉnh.” Lâm Trí xấu bụng nói.

32. Chương 32: Cầm Tinh Con Khi

“Được được, không chọc nữa được chưa? Nhìn cậu ngốc như vậy, bảo cậu là tên ngốc cũng không sai.” Quan Vũ Hạm cười nói.

“Tôi tình nguyện làm người chồng ngốc, cũng không muốn làm chồng của người khác.” Lâm Trí dừng lại tiếng cười nói.

“Còn ai khác cơ, ai sẽ muốn cậu chứ, thôi đi, tôi thấy người đó còn chưa ra đời đâu.” Vũ Hạm lại tiếp tục trêu đùa Lâm Trí. Chẳng biết rằng có bao nhiêu thiếu nữ đã từng yêu thương nhưng nhớ cậu, nhưng đều đã bị Lâm Trí lạnh lùng cự tuyệt.

Thiệt là, hai người chỉ ăn có bữa cơm thôi mà đã náo nhiệt hơn cả xem phim rồi. Mà ban ngày Quan Vũ Hạm đã đá kích Lâm Trí, khiến Lâm Trí bị kích thích lớn, nên Quan Vũ Hạm về đến nhà liền thê thảm.

“Vũ hạm, các con đã về, mau rửa tay chuẩn bị ăn cơm, hôm nay đều là món hai đứa thích đấy.” Lâm mẹ nói.

“Chỉ có mẹ hiểu con thôi, nhìn thấy không?. Biết con trai của bà cần thêm dinh dưỡng đó.” Lâm Trí tự tin nói. Bởi vì Quan Vũ Hạm đang ở trước mặt mẹ chồng, liền ngượng ngùng, đỏ mặt. Lâm Trí thấy vậy trong lòng liền ngứa ngáy. Kéo Vũ Hạm lên lầu.

“Mẹ, hai người ăn trước đi, con và Vũ Hạm còn có chuyện phải bàn, lát nữa sẽ ăn.” Nói xong đã như một làn khói biến mất.

“Đứa nhỏ này, chuyện gì vậy? Không thể ăn cơm xong mới bàn à.” Mẹ cậu cầu nhàu nói. Lâm Đông ở một bên nở nụ cười.

“À – , hiểu rồi, thằng nhóc này làm gì gấp như vậy, mặc kệ nó đi, chúng ta ăn cơm trước.” Hai vợ chồng cùng nhau ăn cơm.

“Này? Chuyện gì vậy, cơm cũng không ăn, tôi sắp đói chết rồi?” Vũ Hạm không hiểu hỏi.

“Em rất đói sao?”

“Ừ, cậu không đói à? Bận rộn cả buổi chiều.”

“Đói, tôi cũng rất đói, được rồi, bây giờ chúng ta sẽ ăn.” Lâm Trí bắt đầu không yên nhào tới. Quan Vũ Hạm liền hiểu.

“Cậu, tên ngốc này, cậu làm gì thế? Bây giờ là ban ngày đó?”

“Người nào quy định là ban ngày không được, tôi cũng đã nhin cả một buổi chiều rồi. Em muốn để cho tôi kìm nén mà hỏng sao?” Lâm Trí cũng không cười đùa, bộ mặt nghiêm túc nói. Khiến Quan Vũ Hạm ha ha. cười.

“Xem cậu kia, không hổ là cầm tinh con khi, bộ dạng gấp gáp.” Lâm Trí cũng không để ý đến cô. Ngay lập tức dè ngã vợ yêu xuống giường.

“Vũ Hạm, em biết không? Trước kia tôi luôn so sánh chiều cao của em và chiều cao của tôi, nếu như vậy, có phải là chênh lệch hay không, nhưng thì ra không cần để ý đến chiều cao, chỉ cần ở giữa cân nhau là được.”

“Cậu lại khi dễ tôi?” Vũ Hạm đỏ mặt nói.

“Em là vợ của tôi, chẳng nhẽ em lại đồng ý để tôi đi tìm người khác hạ hỏa sao? Em cũng không thể ngược đãi chồng em như vậy? Và lại chỉ cần mình em, người khác tôi không muốn. Em biết không? Em khiến tôi nổi điên.” Cậu nói cực kỳ nghiêm túc. Kết quả là bọn họ cùng nhau điên cuồng.

Thu thập một chút, hai người đi xuống lầu ăn cơm, mà Lâm Trí vừa được ăn no cho nên rất có tinh thần, ăn cơm cũng cảm thấy ngon hơn.

“Vũ Hạm, em biết Quan Hùng Phách sao?” Lâm Trí đang ăn cơm liền nói ra nghi ngờ trong lòng.

“Ai cơ? Quan Hùng Phách? Là họ hàng của tôi sao?” Vũ Hạm ngẩng đầu lên nói, bởi vì nghe là họ Quan, cô cho là thân thích của nhà mình.

“Em không phải biết sao?” Lâm Trí dừng lại việc ăn cơm, thấy nét mặt của Quan Vũ Hạm bình tĩnh, chẳng lẽ cô không biết người này là ai sao?

“Là cha tôi nói cho cậu biết sao? Tại sao tôi chưa nghe qua nhỉ?” Quan Vũ Hạm tò mò.

“Không phải là cha em nói, anh ta là một người bạn của tôi, tôi nghĩ rằng em đã gặp qua trong lễ kết hôn? Thôi, mau ăn cơm đi.” Hai người lại tiếp tục dùng bữa.

Lâm Trí thầm nghĩ: Sao Vũ Hạm lại không biết chứ? Là cô nói dối sao? Nhưng mà nhìn không giống, hoặc cũng có thể là Quan Hùng Phách không có lấy tên thật tiếp xúc với Vũ Hạm. Thật là tên sảo trá.

33. Chương 33: Lấy Vợ Theo Vợ

Tiếp theo là cuộc du lịch mười ngày mà mỗi năm tổ chức một lần của tập đoàn Lâm thị. Công ty đã chia ra mấy nhóm ra ngoài du lịch.

Hàn Vinh Hi là nhóm thứ nhất, có thể mang theo người thân đi cùng, nhưng anh ta khôngDiễn đàn lê quý đôn có bạn gái, vì vậy liền hẹn Mạnh Tuệ Nhân. Mà Quan Vũ Hạm và Lâm Trí cũng cùng một nhóm với họ. Toàn bộ mọi người trong tổ đã sẵn sàng, ngày mai lên đường.

Thật ra thì Lâm Trí không thích đi du lịch, lấy gia thế cậu, muốn đi đâu thì đi tới đó? Căn bản không cần tham gia náo nhiệt với nhiều người như vậy. Chẳng qua là thấy Quan Vũ Hạm thích đi cùng nhiều đồng nghiệp, cho nên mới phải đi theo, ai bảo Lâm Trí lấy vợ theo vợ.

Buổi tối, Quan Vũ Hạm bắt đầu thu xếp quần áo. Tiểu Mèo Hoang

“Vợ à: chỉ chúng ta đi du lịch không tốt hơn sao? Đi cùng nhiều người ở công ty như vậy sẽ rất bất tiện, chúng ta cũng có thể coi như đi hưởng tuần trăng mật? Mà tại Diễn đàn lê quý đôn, sao em còn cảm động bơi theo?”

“Cậu không thấy nói rằng chúng ta sẽ tới hồ Thủy Lộ chơi sao? Nhất định ở đó sẽ có chỗ bơi, nếu như hưởng tuần trăng mật, thì nó cũng rất có ý nghĩa. Nói cậu ngốc đúng thật là ngốc? Nhiều người mới phải đi chơi, như vợ sẽ náo nhiệt hơn mà.”

“Nhưng nhiều người như vậy, sẽ không có thể giới của hai người, có một số việc có thể không tiện làm? Em phải xuống nước bơi, nhưng tôi có chứng sợ nước đó!” Lâm Trí ngang bướng nói.

“Đúng rồi, ông chồng ngốc của tôi sợ nước! Chỉ là không sao cả, cậu có thể phụ trách trông đồ trên bờ, tôi và đồng nghiệp đi bơi.” Quan Vũ Hạm vui vẻ nói, vẫn không quên giễu cợt Lâm Trí. Mà kể từ khi hai người kết hôn, đã lâu rồi Vũ Hạm không có đi bơi, cho nên rất hưng phấn. Tiểu Mèo Hoang

Ngày thứ hai, ba giờ sáng, tất cả mọi người đều đông đủ, Hàn Vinh Hi điểm danh xong liền xuất phát, đại khái trời sáng là đã đến nơi, cho nên mọi người dậy rất sớm, lên xe không lâu đều ngủ cả, Hàn Vinh Hi dùng anh mắt tức tối không ngừng liếc nhìn về phía vợ chồng Lâm Trí, nghĩ thầm: rốt cuộc đã đợi được cơ hội này, lần trước thất bại, để cho cậu trốn mất, cho Diễn đàn lê quý đôn, lần này tôi sẽ không bỏ qua cho cậu.

Trạm thứ nhất: Tây Song Bản Nạp, nghe nói nơi này có khu sinh thái, du khách có thể tham quan, mọi người đều rất hưng phấn, cũng rất mong đợi. Ngồi liên mấy giờ cuối cùng cũng tới.

Mọi người cơm nước xong liền bắt đầu đi chơi..., cái nơi sinh thái này thật sự là non xanh nước biếc, quá đẹp, tất cả mọi người đều rất thoải mái. Tiểu Mèo Hoang

Quan Vũ Hạm chơi rất vui vẻ, Lâm Trí cảm thấy không có gì hay, cho nên đã sớm chuẩn bị, mang theo máy tính, có thể giải buồn. Trạm thứ hai: Thạch Lâm, có thể xem Khổng Tước. Trạm thứ ba: Thành cổ Lệ Giang, cũng chính là Thủy Lộ. Nơi này là nơi Vũ Hạm mong đợi nhất, khắp nơi đều là nước, núi non đẹp đẽ, thật sự không thể tả nổi. Lâm Trí không thích nước, nhưng không thể bỏ đi, cho nên đành miễn cưỡng đi theo.

“A Trí, tôi thấy trạm này cậu không cần theo, khắp nơi đều có nước.” Vũ Hạm thấy Lâm Trí nhàm chán, liền quan tâm nói.

“Không có việc gì, coi như giết thời gian.” Lâm Trí lại không yên tâm để Quan Vũ Hạm ở chung một chỗ với Hàn Vinh Hi, cậu cảm thấy Mạnh Tuệ Nhân và Hàn Vinh Hi ở chung một chỗ sẽ không có chuyện gì tốt, dù sao thì cậu cũng cảm thấy tâm tư của Mạnh Tuệ Nhân nhắm vào mình. Luôn có một dự Diễn đàn lê quý đôn cảm xấu, nhưng cũng không nói được kì lạ chỗ nào?

Thành cổ Lệ Giang vẫn rất hấp dẫn Lâm Trí, cậu chụp rất nhiều hình, trong đó đa số đều có Vũ Hạm. Các đồng nghiệp cũng không bỏ qua cảnh đẹp như vậy, cho nên đều chụp hình làm kỉ niệm. Hàn Vinh Hi còn cố ý chụp hình Vũ Hạm, mà Lâm Trí cũng chú ý tới, chỉ là không có lên tiếng, dù sao người ta cũng không có làm chuyện gì phạm pháp!

34. Chương 34: Bà Cô Đây Sẽ Cho Nổ Bay

Mạnh Tuệ Nhân len lén chụp hình Lâm Trí, Lâm Trí giả vờ như không biết.

“Vinh Hi, mau tới đây, tôi và A Trí là bạn bè, mau chụp cho chúng tôi một tấm hình đi?” Mạnh Tuệ Nhân mềm mại nói.

“A Trí, có được không? Vợ anh sẽ không ghen chứ?” Mạnh Tuệ Nhân khiêu khích nói, cố gắng nâng cao hai trái bom siêu bự, hình như là muốn khiêu chiến: anh mà dám không đồng ý, bà cô đây sẽ cho nổ bay.

Lâm Trí không muốn cho cô ta sĩ diện, liền nghĩ tới Quan Vũ Hạm.

“Vũ Hạm, em qua đây.” Quan Vũ Hạm nghe thấy Lâm Trí gọi, liền chạy tới.

“Cậu ở đây làm gì? Bên kia đẹp hơn, có thật nhiều cô gái dân tộc xinh đẹp đó, nơi này thật sự là thiên đường của nhân gian!” Quan Vũ Hạm cứ nói không ngừng, hoàn toàn không có chú ý tới Mạnh Tuệ Nhân và Hàn Vinh Hi đứng ở cách đó không xa.

“Vị này chính là Lâm phu nhân sao? Quả nhiên là người đẹp.” Mạnh Tuệ Nhân nâng cao hai cục thịt heo đi tới, quần áo căng cứng như muốn bung ra. Quan Vũ Hạm vừa thấy cô ta, thì nhận ra ngay cô ta là người ngực lớn hôm đó. Người đến không có ý tốt, nhưng mà bây giờ cô ta lại là bạn gái của Hàn Vinh Hi, không nể mặt thầy cũng phải nể mặt phật, đành tha cho cô ta vậy.

“Oh – cô gái xinh đẹp này, hình như đã gặp qua ở đâu rồi thì phải?” Quan Vũ Hạm cố làm ra vẻ điềm tĩnh.

“Ai –, nhanh như vậy đã quên sao, trí nhớ của vợ A Trí thật sự không tốt!” Mạnh Tuệ Nhân cũng không phải người dễ chọc, trong giọng nói mang theo ý tứ gây sự.

“Oh – nhớ rồi.” Quan Vũ Hạm chỉ vào đôi thịt heo trước ngực Mạnh Tuệ Nhân mà nói. Nghĩ thầm: Quan Vũ Hạm cô đã làm ăn trên thương trường nhiều năm như vậy, người nào chưa từng thấy qua, còn cô ta. Té ra chỗ khác đi, đối phó với loại phụ nữ ngực lớn như vậy quả thật rất dễ dàng.

Đều nói ba người phụ nữ thì thành cái chợ, mà bây giờ mới chỉ có hai mà đã diễn trò như vậy rồi.

“Lâm phu nhân không ngại để tôi chụp chung một bức ảnh với A Trí chứ?”

“Dĩ nhiên không – để ý, tôi cũng không keo kiệt như vậy.” Quan Vũ Hạm cười nói.

Hàn Vinh Hi chụp hình cho họ, Quan Vũ Hạm thì đứng ở bên.

“Vinh Hi, tại sao anh lại quen biết với người phụ nữ này vậy?” Quan Vũ Hạm hỏi.

“Lần trước quen biết ở trong nhà hàng Nhật, sau khi cô và Lâm Trí rời đi, chúng tôi đã cùng nói chuyện.” Hàn Vinh Hi nói rõ ra.

“Vinh Hi, cô ta không thích hợp với anh, tôi nói thật đó.” Quan Vũ Hạm rất quan tâm tới người bạn cũ này.

“Vũ Hạm, em nghĩ đi đâu rồi? Chúng tôi chỉ là bạn bè bình thường.” Hàn Vinh Hi giải thích.

“Thật sao? Công ty có rất nhiều cô gái tốt, nếu anh thấy thích ai? Tôi sẽ làm mai mối cho anh, tôi bảo đảm.” Quan Vũ Hạm thật lòng hi vọng anh ta có thể hạnh phúc.

Mạnh Tuệ Nhân không có kiêng kỵ Vũ Hạm đang ở bên cạnh, mà cứ bắt đầu tiến công đối với Lâm Trí, ôm cậu thể hiện rất thân mật, có loại cảm giác say mê. Nhưng Lâm Trí ở bên lại thấy rất phiền phức, nếu cứ tiếp tục chắc chắn cậu sẽ nôn mất, mà Mạnh Tuệ Nhân được đằng chân lên đằng đầu, cho rằng với bộ ngực của mình, có thể đánh bại được Quan Vũ Hạm. Cô ta còn không ngừng dùng hai cục thịt heo cạo vào thân thể Lâm Trí. Vốn tưởng rằng có thể lấy nhu thắng cương, ai ngờ có thể nghĩ tới, Lâm Trí không có phản ứng. Nếu mà đối là người đàn ông khác thì đã phóng theo lao rồi.

Ai! Xem ra muốn phóng điện, đầu tiên phải coi mục tiêu là ai, nếu không, không thu tiền điện về được, mà còn có thể bị cắt mất điện!

Lâm Trí thấy Quan Vũ Hạm mãi mê tiếp chuyện với Hàn Vinh Hi, một loại ghen tuông trào lên trong lòng.

“A Trí, anh thấy chúng ta thật giống như một đôi tình nhân không?” Mạnh Tuệ Nhân liếc mắt lấy lòng Lâm Trí, nhưng đều vô dụng, mềm không được cứng không xong, thật sự chính là tảng đá vừa thối vừa cứng.

“Được rồi, chúng ta đi thôi.” Lâm Trí rời khỏi Mạnh Tuệ Nhân, liền đi tới chỗ Quan Vũ Hạm.

“Anh chính là bàn thức ăn, bà cô đây sẽ ăn hết, sớm muộn gì cũng có một ngày anh là của tôi.” Mạnh Tuệ Nhân lẩm bẩm nói.

“Hai người vừa rồi tán gẫu gì vậy?” Lâm Trí đi ra tra hỏi Quan Vũ Hạm.

“Nói chuyện linh tinh thôi, cậu làm sao vậy? Không thấy đã nghiền khi ở cùng thịt heo sao?”

Nhắc tới Mạnh Tuệ Nhân Lâm Trí liền thấy ghê tởm.

“Ghê tởm” Lâm Trí vừa nói chuyện vừa đi về phía trước.

“Đừng đánh trống lảng, sướng quá còn gì nữa, nếu tôi mà không ở đây, không biết sẽ như thế nào?” Quan Vũ Hạm trêu tức không tha.

35. Chương 35: Mê Ngất

“Tất cả các bạn: tiếp theo chúng ta sẽ cùng lên thuyền, để có thể tới hang động phía trước, trong hang động này rất đặc biệt, nghe nói đã có từ bốn trăm năm trước, được gọi là ba nơi tuyệt nhất ở đây, nhưng lại phải đi thuyền, cho nên chỉ có thể ngồi sáu người, nên bây giờ mọi người hãy xếp thành hàng.” Hướng dẫn viên du lịch kiên nhẫn giới thiệu.

“Lâm Trí, cậu đi về đi? Trước mặt đều là nước, hãy tới khách sạn chờ chúng tôi.” Quan Vũ Hạm quan tâm nói. Lâm Trí thấy Mạnh Tuệ Nhân vẫn luôn đeo bám, cho nên cũng cảm thấy phiền.

“Được rồi! Tôi về khách sạn chờ em, em hãy mang theo máy ảnh, có gì thì chụp lưu làm kỷ niệm.” Lâm Trí dặn dò, rồi hôn một cái lên mặt Vũ Hạm. Nghĩ rằng ở đây nhiều đồng nghiệp như vậy, chắc chắn Hàn Vinh Hi cũng không dám làm chuyện gì quá đáng. Nên cũng yên lòng, một mình trở về trước.

Quan Vũ Hạm và Hàn Vinh Hi, Mạnh Tuệ Nhân ở chung một tổ, ngồi lên cùng một chiếc thuyền lên đường. Hướng dẫn viên du lịch dẫn đường phía trước, bọn họ cùng nhau đi tới hang động, nhưng vì thời tiết có chút ẩm, cho nên xung quanh cũng đều ẩm ướt, mà nhìn từ xa cũng chỉ thấy một mảnh trắng xóa, mọi người vừa vào hang động, buộc thuyền lại. Rồi cùng nhau ngắm cảnh.

“Vũ Hạm, này, uống nước đi.” Hàn Vinh Hi đưa tới một chai nước.

“Cám ơn, Vinh Hi, trong ba lô của tôi cũng có.”

“Cầm đi! Tiết kiệm cho cô cơ mà.” Quan Vũ Hạm liền cười nhận lấy, mở ra uống một ngụm. Tiếp tục đi vào bên trong, thật là thần kỳ! Hang núi đá này rất nổi tiếng, quả nhiên chăm nghe không bằng một thấy, dung nham chảy thành tầng tầng lớp lớp, trong động có nhiều hang động, sâu không thấy hết. Quan Vũ Hạm vẫn đi về phía trước, muốn nhìn xem phía trước rốt cuộc là gì. Tất cả mọi người tách ra, hẹn tới 4 giờ thì tụ hợp ở cửa hang động.

Đi tới đi lui cũng chỉ còn lại có Quan Vũ Hạm và Hàn Vinh Hi một tổ.

“Vinh Hi, hình như hơi nóng, chúng ta trở về đi?” Vũ Hạm vừa quay đầu lại gọi, Hàn Vinh Hi đã không thấy.

“A! Đi đâu rồi? Mới vừa rồi còn ở phía sau mà?” Không còn cách nào khác, Quan Vũ Hạm đành một mình đi về phía trước. Thật có chút hối hận vì đã đi xa như vậy, còn phải dựa vào trí nhớ để tìm đường về.

Đi tới một cái góc rẽ, trước mặt bỗng tối sầm.

Quan Vũ Hạm bị một người bịt thuốc mê làm ngất, rồi kéo tới nơi vắng vẻ. Lại nữa, phụ nữ xinh đẹp thật sự là không thể nào an toàn, đã nhiều lần bị cướp sắc như vậy, không biết lần này ông trời sẽ cho ai cứu lấy nữ chính đây.

Sau khi Lâm Trí chia tay với Quan Vũ Hạm cũng không trở về khách sạn, mà đi dạo khắp nơi một chút, muốn mua cho cô một ít đặc sản địa phương. Bởi vì cô rất thích ăn vặt, mà cũng được ông trời quan tâm, cho nên dù ăn thế nào cũng không thấy béo.

Thời gian trôi qua thật vui vẻ, tất cả mọi người đều đến cửa động tụ hợp, chỉ có Quan Vũ Hạm còn chưa đi ra, hướng dẫn viên du lịch cảm thấy lo lắng.

“A, đúng rồi, Quan Vũ Hạm vừa nói với tôi, cô ấy muốn đi tìm ông xã nhà mình, cho nên hình như đã gọi thuyền khác trở về.” Mạnh Tuệ Nhân liền nói.

Vì vậy mọi người ngồi lên trên thuyền rồi đi, trở lại khách sạn, mọi người đều rất mệt mỏi, nên đều trở về phòng của mình đi nghỉ.

Lâm Trí chờ tới mồm mồm, vẫn chưa có thấy Vũ Hạm trở về, liền chuẩn bị đi ra để đón, nhưng không nghĩ tới vừa mới ra cửa thì lại đụng phải đồng nghiệp.

“Àh, các cậu đã trở lại. Vợ tôi đâu?” Lâm Trí nóng nảy hỏi. “Không phải Quan quản lý đã trở về từ trước sao, nói là trở lại tìm cậu.” Lâm Trí nghe thấy như sấm sét giữa trời quang.

“Cái gì? Tôi không hề nhìn thấy cô ấy.” Lâm Trí lo lắng, cầm điện thoại lên để gọi, không gọi được, cậu chạy nhanh đi tìm hướng dẫn viên du lịch, hi vọng có thể tìm được Quan Vũ Hạm.

“Trước hết cậu đừng có gấp, bây giờ tôi sẽ đi với cậu, có lẽ cô ấy vẫn còn ở trong hang động.” Hướng dẫn viên du lịch an ủi Lâm Trí nói, vì vậy hai người cùng nhau lên đường. Bởi vì sắc trời đã tối, cho nên bọn họ đều phải mang theo đèn pin.

Dọc theo đường đi, Lâm Trí thấy nước mà chỉ muốn ngất, nhưng ý chí kiên cường, nhắc nhở cậu không thể ngất đi, tung tích Vũ Hạm không rõ. Lo lắng chiến thắng sợ hãi, cho nên cậu thuận lợi đi tới cửa hang động. Hướng dẫn viên du lịch đi ra buộc thuyền. Trong động cũng đã tối đen, chỉ là cũng may, còn có đèn pin.

36. Chương 36: Người Đàn Ông Bí Ẩn?

“Vũ Hạm?” Lâm Trí vừa đi vừa gọi.

“Ở đây tối như vậy, làm sao vợ tôi có thể ở đây?” Lâm Trí tức giận quay sang trách móc hướng dẫn viên du lịch, thấy thiếu người mà vẫn rời đi sao? Nhưng bây giờ không nói tới việc này, quan trọng nhất là phải tìm người.

“Quan Vũ Hạm, em đang ở đâu?” Tìm khắp các hang cũng không có, Lâm Trí càng lo sợ. Đã trễ thế này, cô ấy sẽ đi đâu? Chợt cậu bị một cái gậy gỗ làm ngã, cầm đèn chiếu lên, khiến cậu bị hù cho giật mình.

“A – hướng dẫn viên du lịch, mau tới đây?” Lâm Trí la lên. Thì ra là cách đây một mét hình như có người đang nằm.

“Anh xem, người này sao vậy?” Lâm Trí có dự cảm xấu. Cậu đến gần người nọ, vừa nhìn thấy là một người đàn ông, đang nằm trên mặt đất, trong lỗ mũi chảy ra máu, liền lấy tay thử xem có còn hô hấp không.

“Mau gọi điện thoại, còn chưa có chết.” Lâm Trí nói với hướng dẫn viên du lịch.

“Trong hang động không có tín hiệu, chỉ có thể ra ngoài gọi thôi”

“Anh ra ngoài gọi điện báo cảnh sát trước, thuận tiện thì gọi 120.”

“Được.” Hướng dẫn viên du lịch chạy ra khỏi hang động. Lâm Trí nhìn kỹ người đàn ông này, người này mang mặt nạ che kín, khẳng định không phải người tốt, nhưng vì sao lại ngất xỉu ở đây? Nhìn lỗ mũi chảy máu, chẳng lẽ là? Lâm Trí nhìn kỹ vị trí của cây gậy, hẳn là anh ta bị người khác đánh lên sau lưng. Đây là cái gì? Cậu cầm lên một cái khuyên tai.

“Đây là của Vũ Hạm.” Lâm Trí xác định nói. Vốn vẻ mặt lạnh lẽo, nay càng đáng sợ hơn.

“Mẹ kiếp, ai ăn gan hùm mật gấu, dám đụng đến người phụ nữ của cậu, cậu sẽ không bỏ qua chúng.” Lâm Trí lật người đàn ông đó lại, muốn tìm ra đầu mối, tháo mặt nạ của anh ta ra thì là người xa lạ. Bên dưới người anh ta còn có áo khoác của Quan Vũ Hạm. Nét mặt Lâm Trí càng ngày càng đáng sợ. Cậu nắm lấy cổ áo anh ta.

“Nếu như không phải mày đang hôn mê, thì tao sẽ thiên mày, mẹ kiếp, đời này mày đừng có nghĩ muốn chơi phụ nữ nữa.” Lâm Trí chửi mắng nói. Cậu cầm áo khoác của Vũ Hạm lên, trong lòng thật sự rất khổ sở.

“Tại sao? Tại sao? Ông trời lại phải trừng phạt tôi như vậy? Kiếp trước tôi đã làm điều gì sai? Mà kiếp này muốn tôi phải trả nợ, ông trời ơi: đời này tôi chỉ muốn một người phụ nữ thôi? Hãy trả cô ấy lại cho tôi?” Lâm Trí gần như gào thét.

“Chẳng lẽ Vũ Hạm đã đánh ngất người đàn ông này, rồi chạy ra ngoài.” Lâm Trí vừa phân thành tích nói. Cậu đứng dậy đi ra ngoài, nhất định là Vũ Hạm không có ở đây, cậu phải trở về, có lẽ Vũ Hạm cũng đã trở về khách sạn rồi.

“Hướng dẫn viên du lịch, anh ở lại đi, cảnh sát sẽ đến ngay, có lẽ người này biết rõ ở đây xảy ra chuyện gì? Tôi muốn trở về nhìn xem Vũ Hạm đã về khách sạn chưa? Nếu anh có tin tức của cô ấy, thì lập tức báo cho tôi biết.” Lâm Trí nói xong liền leo lên thuyền, chịu đựng bệnh sợ nước, cuối cùng cũng tới được bờ bên kia. Lấy tốc độ nhanh nhất chạy tới khách sạn, mở cửa phòng ra, vẫn không có ai, cậu cảm thấy thất vọng liền gọi điện thoại cho Vũ Hạm. Mà vừa rồi gọi cho Vũ Hạm không được, lần này chỉ ôm một chút hi vọng.

“A lô?” đã gọi được. Chẳng qua là giọng đàn ông, tình huống này là sao? Nhìn lại tất cả mã số, đúng là số của Vũ Hạm.

“Ông là ai? Vì sao lại có điện thoại của vợ tôi?” Lâm Trí nghi ngờ nói.

“A, ra là vậy, có một người đàn ông nhờ vả tôi, muốn tôi tạm thời chăm sóc cô gái này.” Đối phương trả lời, Lâm Trí cẩn thận lắng nghe thì nhận ra đây là giọng nói bản địa.

“Tôi là chồng cô ấy, hãy bảo cô ấy nghe điện thoại, nói cho tôi biết cô ấy đang ở đâu?” Lâm Trí vừa nói vừa chạy ra ngoài.

“Chúng tôi đang ở khách sạn Côn Minh, tiên sinh, phu nhân ngài được người ta ôm tới, hình như còn chưa tỉnh lại, không biết là tại sao nữa? Người kia nói không có việc gì, qua một lúc sẽ tỉnh.”

Lâm Trí ra cửa gọi xe, ước chừng khoảng 20’ thì tới khách sạn. Mà một người đàn ông gần sáu mươi tuổi đứng ở ngoài cửa chờ.

“Anh là?” Ông ta thấy Lâm Trí đến liền hỏi.

“Tôi là Lâm Trí, tôi tới tìm vợ mình – Quan Vũ Hạm.” Lâm Trí lo lắng giải thích nói.

37. Chương 37: Thu Hồi Tiền Của Người

“Lâm tiên sinh mời đi theo tôi.” Người đàn ông dẫn Lâm Trí đi vào. Người này vừa nhìn cũng rất đàng hoàng, thấy lưng có chút cong, nhìn thân thể hình như không tốt.

“Xin hỏi ông: làm sao ông lại gặp được vợ của tôi vậy?” Lâm Trí tò mò hỏi.

“Thứ cho tôi nói thẳng, tôi đã đồng ý với đối phương là sẽ không nói bất kì điều gì cho người có liên quan với cô ấy, bao gồm cả chồng cô ấy.” Ông ta quay đầu lại nói, trong ánh mắt giống như cầu xin Lâm Trí không nên hỏi nữa, tôi sẽ không nói gì. “Ông à, làm phiền ông.” Lâm Trí lấy ra một xấp tiền đưa cho ông ta. Tiểu Mèo Hoang

“Chàng trai, làm người phải có chữ tín, tôi đã đồng ý với người khác, nhất định sẽ làm được.” Nhìn thân thể ông ta suy yếu, không ngờ lại có ý chí kiên quyết như vậy, đối mặt với một xấp tiền mà không chút dao động, làm cho người ta bội phục.

“Ông à, tôi không có ý gì khác, xin ông nhận lấy, coi như tôi bày tỏ tấm lòng cảm ơn.” Lâm Trí kín đáo đưa cho ông ta.

“Chàng trai, thu hồi tiền của cậu lại, tôi không có tiền, nhưng tôi cũng có nguyên tắc làm người.” Ông ta tiếp tục đi vào trong, đi tới một căn phòng thì đẩy cửa đi vào.

“Vũ Hạm?” Lâm Trí chạy nhanh vào đó.

“Vợ tôi làm sao thế? Tôi muốn đưa cô ấy đi tìm bác sĩ?” Lâm Trí đứng dậy muốn đưa Vũ Hạm đi.

“Chàng trai, cậu yên tâm, bác sĩ đã xem rồi, vợ cậu bị người ta hạ độc, hình như là một loại thuốc kích thích.” Ông ta nói ra từng câu từng chữ. Tiểu Mèo Hoang

“Hạ thuốc? Tại sao lại hôn mê?” Lâm Trí lạnh lùng nói.

“Bác sĩ nói rằng hình như còn có thuốc mê, đúng rồi, vợ cậu đã có thai một tháng, thế nhưng đứa bé không thể giữ được, nên cậu hãy mau bình tĩnh, dù sao các cậu còn trẻ.” Ông ta an ủi Lâm Trí.

Lâm Trí không nói câu nào, trong mắt lộ ra một tia độc ác.

“Chàng trai, cậu không sao chứ?” Ông ta cảm thấy không khí có chút sát khí.

“Cám ơn ông, tôi muốn mang cô ấy đi, về sau có cơ hội, tôi sẽ báo đáp ông.” Lâm Trí cởi áo khoác của mình xuống, phủ thêm lên người Vũ Hạm, ôm lấy cô đi ra khỏi khách sạn, gọi taxi, rồi rời đi.

Lâm Trí ôm Vũ Hạm trong ngực, trong lòng cảm thấy bị dày vò, cảm nhận được đắng cay mặn ngọt.

Trong ngực có chút phản ứng, hình như Vũ Hạm sắp tỉnh lại.

“Người xấu. Người xấu.” Vũ Hạm đứt quãng nói xong. Tiểu Mèo Hoang

“Vợ à, không sao đâu, em đã an toàn rồi.” Lâm Trí đau lòng nói.

“Người xấu, người xấu.” Quan Vũ Hạm vẫn không ngừng lặp đi lặp lại.

Lâm Trí nhẹ nhàng khê hôn lên trán cô.

“Vợ à, anh không biết em bị uất ức gì? Chẳng qua anh sẽ không bỏ qua cho tên khốn đó.” Lâm Trí độc ác nói. Quan Vũ Hạm tỉnh dậy.

“...tôi, ở đây là.” Quan Vũ Hạm dùng sức nghĩ lại tất cả mọi chuyện xảy ra.

“Ô ô.” Cô khóc lên.

“Vũ Hạm, Vũ Hạm, em làm sao vậy? Là tôi đây.” Lâm Trí nhìn cô nói. Quan Vũ Hạm không nói lời nào, chỉ không ngừng khóc lóc. Lâm Trí nhìn thấy mà đau lòng.

Trở lại khách sạn, Quan Vũ Hạm không nói câu nào.

“A lô? Là tôi – Lâm Trí đây, cảnh sát dẫn người đi chưa? Tên đó đã tỉnh chưa?” Lâm Trí đi ra bên ngoài gọi điện cho hướng dẫn viên du lịch. Cậu tin tưởng chuyện này sẽ không đơn giản như vậy, Vũ Hạm không chỉ đừng phải kẻ xấu, mà cũng không thể nào trùng hợp, nhất định sau lưng có một âm mưu. Nội chuyện xảy ra gần đây cũng rất kì lạ.

“Lâm tiên sinh, người đàn ông kia đã được đưa tới bệnh viện, cảnh sát đã lấy khẩu cung, còn vợ của anh thì sao?” Tiểu Mèo Hoang

“Tôi đã tìm được cô ấy, tên đó đang ở bệnh viện nào, tôi sẽ tới đó một chuyến.” Lâm Trí lạnh lùng nói, đối phương cảm thấy một dòng nước lạnh truyền tới từ đầu bên kia điện thoại, vì vậy cái gì cũng không dám nói, chỉ ngoan ngoãn nói cho cậu biết địa chỉ.

38. Chương 38: Duỗi Ra Sờ — Thấy Máu

Lâm Trí cúp điện thoại, nghĩ thầm: rốt cuộc là ai đã hạ thuốc với Vũ Hạm? Là ai mang cô tới khách sạn? Và ai đã đánh ngất người kia? Chẳng lẽ là.

“Vợ à, em nằm xuống nghỉ một lát đi, tôi ra ngoài một chút, nhớ là không được ra ngoài.” Lâm Trí cầm một cái chăn lông mỏng đắp lên cho Vũ Hạm, mang theo một bụng nghi ngờ ra cửa.

Sau khi Lâm Trí đi, Quan Vũ Hạm mở mắt. Cô không ngủ được, mà gần đây làm sao vậy? Một lần lại một lần bị đánh bất ngờ, rốt cuộc là mình đã đắc tội với ai? Lại còn nhiều lần xuống tay với cô như vậy, mà cái bóng đen hôm nay đã làm gì cô? Vì sao bụng lại đau?. Hai lần trước cũng không có nói cho Lâm Trí biết, lần này lại trùng hợp hay là mưu tính? Giống như đối phương không làm được việc thì sẽ không chịu bỏ qua, như vậy còn có lần sau hay không, thật là đáng sợ, là ai? Chẳng lẽ là – cô ta?

Bệnh viện.

Lâm Trí đẩy cửa phòng ra, nhìn thấy người đàn ông đang nằm trên giường bệnh. Cậu đi tới. Người đàn ông nghe thấy có tiếng bước chân, liền mở mắt, vừa thấy người đến là người lạ, thì cho là cảnh sát, cho nên lại nhắm nghiền mắt.

“Anh là ai?” Lâm Trí lạnh lùng nói. Người đàn ông nghe thấy một loại âm thanh sâu thẳm, giống như truyền lên từ vực sâu, thì khẽ mở mắt, chỉ là không thêm để ý. Người đàn ông vốn không thêm để Lâm Trí trong mắt, nhìn cậu còn trẻ, khẳng định không có chức quyền gì.

“Không cần khảo nghiệm tính nhẫn nại của tôi.” Lâm Trí lại mở miệng nói. Người đàn ông trên giường bị âm thanh lạnh lùng này làm chấn động, không ngờ thẳng nhóc trước mắt này, lại có vẻ mặt lạnh lùng như vậy, trong ánh mắt hung ác toàn là tia sát khí, nhưng những điều này hoàn toàn không phù hợp với bề ngoài. Nhưng lại không giống cảnh sát. Người đàn ông mở miệng nói, là muốn thăm dò cái người giống như đỉnh núi kia.

“Chúng ta quen biết sao?”

“Anh chỉ cần trả lời vấn đề của tôi, anh là ai? Vì sao lại xuất hiện trong hang động?” Lâm Trí cúi người xuống nhìn chằm chằm người đàn ông hỏi.

“Cậu là cảnh sát sao? Tôi muốn tìm luật sư.”, người đàn ông cảm thấy lạnh lạnh ở sống lưng, xem ra đã toát mồ hôi lạnh!

Lâm Trí không nhịn được, đưa tay hướng xuống đáy quần người đàn ông, nhanh chóng nắm lấy cửa quý của người đàn ông, dùng sức bóp nghiền.

“A – , buông tay, buông tay.” người đàn ông bị đau mà mở miệng trách móc.

“Không cần vòng vo với tôi, cẩn thận tôi không vui, thì đời này anh cũng đừng nghĩ tới chuyện gặp phụ nữ.”

“Được được, tôi nói, tôi nói, tôi tên là Lý Hi Du, hôm nay định tới hang động tìm thú vui, không ngờ còn chưa được việc đã bị người ta đánh ngất. Tôi cũng không biết sau đó thế nào, nhưng khi tôi tỉnh dậy thì đã nằm ở trong bệnh viện rồi.” Người đàn ông nói từng câu từng chữ. Thỉnh thoảng còn liếc trộm Lâm Trí, trong lòng lộ ra điều không thành thật.

“Tìm thú vui? Vậy anh biết cô gái trong hang đó? Anh xem tôi là đứa trẻ ba tuổi sao? Đi tìm phụ nữ? Bên ngoài còn nhiều? Tôi đây cũng không có thời gian nghe anh nói bậy, mẹ kiếp.” Lâm Trí dùng thêm sức, người đàn ông thiếu chút nữa thì ngã đi.

“Được – tôi nói, hôm nay tôi không biết người phụ nữ kia, là có người nhắn tin cho tôi, nói tôi đi kiếm cô ấy, sau đó chụp được hình. Nếu hoàn thành thì sẽ nhận được một số tiền lớn.” người đàn ông bị đau đến run lập cập.

“Là ai đã sai anh?” Lâm Trí lại hỏi.

“Đại ca, cái này tôi thật sự không biết, chúng tôi làm việc đều thường liên lạc qua điện thoại.” Người đàn ông bị dọa sợ tới mức không còn cách nào, đành phải đem hết những điều biết được nói ra.

“Đưa điện thoại cho tôi?”

“Được được” người đàn ông đưa điện thoại cho Lâm Trí. Lâm Trí nhấn gọi, đối phương không có tiếp máy. Manh mối đã mất, nhất định số này là số rác. Lâm Trí rời khỏi bệnh viện, đi tới một quán ăn, mua cho Vũ Hạm mấy thứ mà cô thích ăn, mang về khách sạn.

“Vợ à, nhìn xem tôi mua đồ em thích ăn nhất này.” Không có phản ứng, Lâm Trí để thức ăn xuống, cho là Vũ Hạm đang ngủ. Thì đi tới bên giường, phát hiện sắc mặt Vũ Hạm trắng bệch.

“Vợ à, em đừng làm tôi sợ, em không thoải mái sao?” Lâm Trí nhẹ nhàng lung lay Vũ Hạm. Nhìn đôi môi cô tái nhợt, nhất định phải tới bệnh viện, đưa tay ôm lấy Vũ Hạm, cảm thấy bên dưới dinh dính, vừa nhìn thì ra đầy máu, vén lên tẩm chăn lại càng là một mảng.

39. Chương 39: Thân Thể Không Bình Thường

Lâm Trí ôm lấy Quan Vũ Hạm chạy ra ngoài, Hàn Vinh Hi từ sát vách đi ra, thấy vậy liền vội vã chạy tới.

”Chuyện gì xảy ra vậy? Nói xong muốn đưa tay qua.

“Cút ngay, đừng đụng vào cô ấy.” Lâm Trí giận dữ. Ra cửa gọi xe taxi.

“Bác tài lái nhanh một chút, vợ tôi cần cấp cứu.” Lâm Trí nói với tài xế taxi. Tài xế vừa thấy rất gấp, liền liên lạc với cảnh sát giao thông dẫn đường, chỉ chốc lát sau, cảnh sát giao thông đã chạy tới trước mặt bọn họ để mở đường.

Đi tới bệnh viện đã có y tá chờ sẵn, thì ra là cảnh sát giao thông đã thông báo cho bệnh viện, y tá đặt Quan Vũ Hạm lên xe đẩy, Lâm Trí cầm lấy tay cô.

“Vợ à, vợ à.” Bởi vì hạ thân ra máu, cho nên Quan Vũ Hạm bị đẩy tới khoa phụ sản. Lâm Trí thì bị cản ở ngoài.

Nhìn bàn tay đầy máu, lần đầu tiên cậu thấy sợ hãi, cầm điện thoại di động gọi về cho gia đình, nói cho họ biết địa chỉ ở đây.

Lâm Trí ở ngoài cửa phòng giải phẫu lo lắng chờ đợi, từng giây từng phút.

“Ông trời, xin ông đừng mang cô ấy đi, van xin ông.” Giờ phút này cậu cảm thấy tuyệt vọng, nhất định là kiếp trước cậu đã tổn thương rất nhiều người phụ nữ, cho nên kiếp này ông trời mới trừng phạt cậu như vậy. “Mẹ kiếp, hãy nhắm vào tôi, hãy trừng phạt tôi đi? Xin bỏ qua cho Vũ Hạm.” Nội tâm Lâm Trí bất lực vùng vẫy, chỉ mong có thể gánh chịu toàn bộ cho cô.

Trong nhà nhận được điện thoại, liền nhanh chóng đi tới.

Trên máy bay.

“Tại sao lại vào bệnh viện, không phải là đi du lịch sao?” Mẹ Lâm Trí cảm thấy nghi ngờ. Còn mẹ Vũ Hạm thì vẫn lo lắng, không ngừng rơi nước mắt.

Ước chừng qua hơn hai giờ, bác sĩ mới bước đi ra, Lâm Trí vội vàng đi đến.

“Bác sĩ, thế nào rồi?”

“Bệnh nhân chảy rất nhiều máu, nên cần truyền máu, nhưng bệnh viện chúng tôi không có loại máu này.”
Bác sĩ giải thích.

“Tại sao không có? Đó là máu gì?” Lâm Trí giận dữ.

“Không ngờ, bệnh nhân thuộc nhóm máu RH âm tính, đây là một loại máu rất hiếm thấy, trong vạn người mới chỉ có 1–5 người có loại máu này.”

Lâm Trí nghe thấy chấn động, máu RH âm tính.

Nhưng vào lúc này, hai bên cha mẹ cũng đã tới nơi.

“Như thế nào rồi? A Trí? Vũ Hạm sao rồi?” Cha Vũ Hạm nóng nảy hỏi.

“Cha, bác sĩ nói phải truyền máu.” Lâm Trí khổ sở nói.

“Vậy làm đi? Cứu người quan trọng hơn.” Cha Lâm Trí nói.

“Nhưng mà cha, trong bệnh viện không có loại máu RH âm tính.” Lâm Trí bất lực nói.

“Cái gì? Con nói loại máu gì?” Mẹ Lâm Trí giật mình nói.

“Máu RH âm tính” Lâm Trí lặp lại.

Cha Quan Vũ Hạm nghe vậy liền lập tức ngồi sụp xuống đất.

“Cũng oán trách tôi, cũng oán trách tôi, là tôi vô dụng.” Ông xót xa nói.

“Ông à, đây không phải là lỗi của ông. Đây là số mệnh!” Mẹ Vũ Hạm khổ sở nói.

“Cha, mẹ, hai người đang nói gì vậy? Cứu người quan trọng hơn đây?” Lâm Trí bối rối, nhất định bọn họ có cùng nhóm với Vũ Hạm.

“Mẹ Quan Vũ Hạm càng khóc đau lòng hơn, chúng ta không cứu được con bé. Năm đó, sau khi ta và cha Vũ Hạm kết hôn vẫn không có con, cuối cùng không còn cách nào khác, chúng ta mới phải thụ tinh nhân tạo, lúc ấy đã chọn một cậu sinh viên đại học, cái gì Vũ Hạm cũng không biết, nếu như không phải vì hôm nay, chúng ta nhất định sẽ giữ bí mật này cả đời.” Mẹ Vũ Hạm nói ra bí mật giấu ở trong lòng 29 năm.

“Hả –” Lâm Trí quay sang nói với bác sĩ: “Nhất định mấy người phải có biện pháp, chúng tôi không tiếc bất cứ giá nào.”

“Chúng tôi sẽ tìm nguồn máu.” Bác sĩ nói.

“Bác sĩ, đợi chút, tôi sẽ đi làm kiểm tra.” Lâm Đông ở bên trầm mặc nói.

“Ông à, tôi nhớ không nhầm thì ông cũng có nhóm máu RH này đúng không?”

“Cha, thật vậy sao?” Lâm Trí thấy tia hi vọng.

“Đúng vậy con trai, ta sẽ đi làm kiểm tra.” Lâm Đông xác định nói. Lâm Trí ôm lấy cổ cha của mình.

“Thật tốt quá.”

“Thông gia, làm phiền ông.” Cha Vũ Hạm vui mừng ngẩng đầu lên, ông trời thật sự không tuyệt đường sống.

40. Chương 40: Tạo Hóa Trêu Người – Con Dâu Lại Là Con Gái Ruột Thịt

“Chúng ta là người một nhà, khách sáo làm gì.” Lâm Đông đi theo bác sĩ. Tất cả kết quả kiểm tra cũng đã làm xong, mọi thứ đều phù hợp, có thể truyền máu cho người bệnh. Tất cả mọi người cảm thấy có hy vọng.

Lâm Đông được đưa đến phòng bệnh, chuẩn bị truyền máu, ông nghiêng đầu nhìn sang Vũ Hạm vẫn còn hôn mê.

“Ông trời thật sự trêu người, chia rẽ ông với Linh Tuệ, nhưng lại. Haizz – nhất định con là đứa bé của ta, là con gái ruột của Lâm Đông này.” Thì ra là khi Lâm Đông còn học đại học tại Bắc Kinh thì đã yêu Lý Linh Tuệ, sau đó bởi vì cha bà không đồng ý, quyết định chia rẽ bọn họ, từ đó Lý Linh Tuệ giống như biến mất ra khỏi thế gian, Lâm Đông mất đi người yêu, đau lòng không dứt, ông thấy tuyệt vọng liền đi đóng góp cho bệnh viện. Sau đó lại nhận được phiếu báo cáo kiểm tra sức khỏe mà bệnh viện đưa tới mới biết là mình thuộc máu RH âm tính, lúc ấy bệnh viện cực kỳ vui mừng, nói đã phát hiện máu mới, mà bệnh viện chưa có loại máu này, cho nên trong một phần mười cơ hội. Không ngờ một lần kích động đã khiến sinh mệnh mới ra đời. Bây giờ, con gái ông đang ở trước mặt của ông, nhưng nó lại là con dâu ông. Thật sự là duyên phận.

Mọi người và Lâm Trí lo lắng đứng chờ bên ngoài, không biết tình hình bên trong ra sao.

Máu của Lâm Đông chảy vào cơ thể Vũ Hạm, vì cha truyền cho con gái, cho nên máu cùng hòa tan. Đối với Lâm Đông mà nói thì đây là chuyện hạnh phúc đường nào, đây là lần đầu tiên ông có quan hệ đối với con gái, nhưng khi nhìn thấy con gái hôn mê, thì ông cảm thấy đau lòng.

Quan Vũ Hạm được truyền máu, sắc mặt đã tốt hơn nhiều, người thân có thể tiến vào, Lâm Trí liền đi vào nhanh, nhìn thấy sắc mặt cha tái nhợt, rồi lại nhìn Quan Vũ Hạm một chút, Lâm Trí cảm thấy áy náy khi nhìn người thân nằm ở trên giường bệnh mà cậu lại chẳng thể làm gì.

Tất cả mọi người cảm thấy tò mò và cũng nghi ngờ, tại sao lại khéo như vậy? Đây là loại máu hiếm thấy, nhà mình lại có tới hai người, giải thích duy nhất chỉ là trùng hợp, nếu không thì quá đáng sợ. Mọi người cũng không dám nghĩ gì thêm, cuối cùng thì cuộc hôn nhân mà ông trời tạo ra đã khiến cho họ hỗn loạn, nếu như là vậy.

Lâm Trí xác định hai người đều không có việc gì, còn mình len lén ra khỏi phòng bệnh. Đi tới một góc vắng vẻ, nghĩ thầm: ba là nhóm máu RH, vì sao cậu lại là máu AB?

“Con trai, con chạy ra đây làm gì.” Mẹ của Lâm Trí thấy cậu có tâm sự nặng nề đi ra khỏi phòng, thì thấy không yên cũng cùng đi theo.

“Mẹ – mẹ thuộc máu gì vậy?”

“Thằng ngốc, mẹ là máu AB mà.” Mẹ cậu chắc chắn rằng cậu sẽ hỏi như thế.

“À, hoá ra là như vậy, làm con cảm thấy kì lạ khi cha là máu RH.” Lâm Trí thở phào nhẹ nhõm.

“Mẹ, chúng ta vào thôi?” Lâm Trí lo lắng cho Vũ Hạm nên phải trở về.

“Được, con trai, mẹ đi ra ngoài mua ít đồ đã, con trở về trước đi.”

“Mẹ, để con mua cho, mẹ muốn mua gì?” Lâm Trí đau lòng ẹ liền nói.

“Thằng ngốc, là thứ đồ cho phụ nữ, để bà già này đi mua, con trở về phòng trước đi?” Lâm Trí nghe vậy thì cười, tự mình vâng lời rời đi, còn mẹ cậu ở phía sau nhìn theo cậu, thằng bé thật tốt: “Con trai, mẹ xin lỗi.” Bà áy náy rơi nước mắt.

Lâm Trí đi tới phòng bệnh, Vũ Hạm cũng đã tỉnh lại, thuốc tê đã hết, cho nên có chút đau đớn, sắc mặt vẫn không tốt hơn.

“Vợ à, em đã tỉnh rồi sao, định dọa chết mọi người à.” Lâm Trí nắm tay Vũ Hạm nói.

“Ai là người thân của Quan Vũ Hạm thì mau ra gặp bác sĩ?” Y tá ở cửa kêu gọi. Lâm Trí đứng dậy.

“Vợ à, anh sẽ lập tức quay lại.” Lâm Trí đi ra bên ngoài. Mẹ của Vũ Hạm cũng thấy không yên, vội vàng đi theo.

“Bác sĩ, vợ tôi sao rồi?” Lâm Trí hỏi.

“Vợ anh bị sinh non anh có biết không? Đứa bé sắp hai tháng rồi, đây là tình trạng nguy hiểm, may nhờ đưa tới kịp thời, nếu không cả mẹ cũng gặp nguy hiểm.”

41. Chương 41: Không Khóc – Không Khóc

“Cái gì? Bác sĩ nói con tôi sinh non?” Mẹ của Vũ Hạm ngạc nhiên hỏi.

“Đúng vậy, lúc đưa tới đã chảy rất nhiều máu.” Bác sĩ nói.

“A Trí, chuyện gì xảy ra vậy? Tại sao lại bị sinh non?” Mẹ vợ của cậu nóng nảy tra hỏi.

“Mẹ, hôm nay con cũng mới biết Vũ Hạm mang thai, con rất xin lỗi, cũng nên trách con vì không chăm sóc cô ấy thật tốt!” Lâm Trí cảm thấy tự trách.

“Con bé đã mang thai, tại sao còn không nói ra? Nếu biết thì hai đứa không nên ra ngoài du lịch, như vậy rất dễ sinh non.”

“Mẹ – chúng ta trở về thôi, Vũ Hạm sẽ thấy lo lắng.” Lâm Trí đi cùng mẹ vợ trở về phòng bệnh.

“Mẹ, Bác sĩ tìm mẹ có chuyện gì sao? Con không bị bệnh gì chứ? Tại sao thân thể của con lại không thoải mái?” Quan Vũ Hạm yếu đuối hỏi.

Lâm Trí cùng với mẹ vợ nhìn vào mắt nhau, chẳng lẽ.

“Con à, con không biết mình đang mang thai sao?” Mẹ cô hỏi.

“Mang thai? Con mang thai sao? Mẹ nói con mang thai?” Quan Vũ Hạm lấy lại tinh thần hỏi.

“Đúng vậy, chỉ là, đứa bé, đứa bé không có giữ được.” Mẹ cô tiếc nuối mà nói. Quan Vũ Hạm không hề nói gì, nước mắt chảy xuống.

“Đứa bé ngoan, không khóc, không khóc, hai đứa còn trẻ, rồi sẽ có thôi.” Cha của cô đau lòng lau nước mắt cho con gái.

“Cha, đứa bé của con, đứa bé của con không còn, là con, là con không có bảo vệ cho nó.” Quan Vũ Hạm khóc lóc mà nói, cảm xúc cực kỳ kích động. Cha của cô cảm thấy đau lòng cho con gái, đến mình cũng không chịu nổi, nắm tay con gái không nói ra lời.

Tất cả mọi người bị màn trước mắt cảm thấy đau đớn.

Lâm Đông nằm ở bên cạnh, nhìn thấy tất cả vào mắt, tuy không phải là máu mủ, nhưng họ còn hơn máu mủ, trong lòng cảm thấy khó chịu. Vợ ông vừa nghe con dâu mang thai, lại bị sinh non, cháu trai không còn, cũng thấy tiếc nuối.

Lâm Trí cũng không nói gì, thù này nhất định cậu sẽ trả lại.

“Cha, cảm ơn cha.” Lâm Trí nắm lấy tay cha mình nói.

“Con trai, cha không sao cả, nghỉ ngơi một chút là được.” Lâm Đông nhìn thấy bộ dạng con trai đau lòng, không biết xảy ra chuyện gì? Chẳng lẽ tất cả chuyện này.

“Cha, cha sao thế?” Vũ Hạm mới vừa phát hiện cha chồng nằm ngay bên cạnh.

“Con dâu, cha chỉ bị tăng huyết áp thôi, chốc lát sẽ khỏi.” Lâm Đông không muốn con gái biết tới thân phận của mình, sợ cô sẽ bị đả kích, kỳ thật mọi người cũng đều nghĩ như vậy.

Mấy ngày gần đây, Vũ Hạm đều ở bệnh viện, bọn họ chưa có về nhà, vì sợ Vũ Hạm nghỉ ngơi không tốt, cũng vì sinh non nên phải tĩnh dưỡng, vì thế đều ở bệnh viện, thật sự thì người có tiền cũng rất may mắn.

Mấy ngày nay mỗi sáng Lâm Trí đều tới bệnh viện một chuyến, đến gặp Vũ Hạm một lúc, sau đó đến tối mới quy trở lại. Bởi vì công ty Lâm Đông rất bận, cho nên ông đã cùng vợ trở về nhà trước, còn cha mẹ Vũ Hạm ở lại chăm sóc cho cô.

Thì ra là Lâm Trí luôn luôn bí mật điều tra về người đàn ông thần bí kia, kỳ lạ là, người này giống như biến mất khỏi thế gian vậy, một chút đầu mối cũng không thấy, ngay lúc thất vọng, chợt hỏi thăm được một người đánh cá biết chuyện ngày ấy, cho nên có công mài sắt, có ngày nên kim.

“Chào ông: cháu muốn hỏi thăm một chút, ngày mùng 10 tháng 5, ông có thấy qua cô gái này chưa.” Lâm Trí lấy ra tấm hình của Quan Vũ Hạm đưa cho ông ta nhìn. Ông ta nhìn xem tấm hình sau đó nhìn sang Lâm Trí, cuối cùng nhỏ giọng nói.

“Chàng trai, cậu là người bên ngoài đúng không? Tôi khuyên cậu mau rời khỏi đây đi, tránh gặp chuyện chẳng lành.” Ông ta thấy Lâm Trí còn trẻ, có lẽ không biết tình hình nơi đây, vì vậy có ý nhắc nhở.

“Ông à, xin ông nói cho cháu biết hôm đó đã xảy ra chuyện gì? Chuyện này lại rất quan trọng với cháu, làm ơn.” Lâm Trí chấp tay trước ngực cầu xin ông ta.

42. Chương 42: Tôi Chỉ Thích Mạnh Mẽ, Kích Thích

Ông ta nhìn Lâm Trí vô cùng chân thành, liền kéo cậu đến khoang tàu.

“Chàng trai: ở chỗ chúng tôi có bang Côn Luân, trong năm Bang chủ thì có lão Tam, anh ta rất ngang ngược, rất háo sắc, phụ nữ qua tay thì rất nhiều, có thể so với phi tử của hoàng đế, hôm đó tôi thấy anh ta khiêng một cô gái trên vai, đi ra từ trong hang động, chính là cô gái trong hình.” Ông lão nhớ lại nói.

“Ông à, anh ta tên là gì?” Lâm Trí muốn đi gặp người này.

“Chàng trai, tôi thấy cậu còn trẻ, chớ trêu chọc những người như thế, rất nguy hiểm.” Ông lão tốt bụng nói.

“Ông à, nói cho cháu đi?” Lâm Trí đòi hỏi nói. Vì vậy ông lão lại tiếp tục nói.

“Bang chủ của Côn Luân tên là Mục Hung Hi, người cũng như tên, thích những cô gái ngực to. Nghe nói trong tên của năm người quản lý trong bang đều có một chữ Hung , chỉ là đồng âm nhưng không đồng nghĩa, Bang Côn Luân ở đây chính là bá chủ, không ai dám đi trêu chọc.” Lâm Trí nghe ngóng cẩn thận. Lúc đi cậu còn vụng trộm để lại một khoản tiền, hi vọng ông ấy có thể có một cuộc sống tốt hơn.

Lâm Trí hỏi thăm nhiều người cuối cùng cũng biết Mục Hung Hi ở đâu. Cậu mang theo nghi vấn trong lòng mà tìm tới.

“Đại ca: bên ngoài có một thằng nhãi muốn tìm anh, mấy ngày nay luôn luôn dò hỏi về anh, cho nên anh có muốn đuổi thằng nhãi đó ra ngoài không?” Một tên côn đồ báo cáo.

“Oh? Cho vào, để ông đây xem xem là tên nào dám liều mạng như vậy.” Mục Hung Hi cúp điện thoại, tiếp tục chiến đấu hăng hái.

Chỉ chốc lát sau Lâm Trí được đưa vào, trong phòng không có ai, nhưng hình như bên trong còn có một căn phòng khác, loáng thoáng nghe thấy tiếng người nói chuyện.

“!@#%\$@, em khiến tôi kích tình. Đồ đàn bà dâm dăng.” Người nói chuyện chính Mục Hung Hi.

“Ghét – người ta còn chưa có chuẩn bị xong đây? Vậy mà đã xông vào.” Một giọng nói phụ nữ mềm mại lên tiếng.

“Anh chỉ thích chơi mạnh mẽ, lúc đấy mới kích thích. Mẹ nó, con quý nhỏ, nước thật nhiều. nhưng anh thích.” người đàn ông bận rộn nói.

Tên côn đồ ở bên ngoài len lén cười, Lâm Trí mặt không đổi sắc. Ước chừng qua hơn nửa giờ thì Mục Hung Hi mới chịu đi ra. Vung tay kêu đàn em đi ra ngoài.

“Nhóc con, là cậu tìm tôi.” Mục Hung Hi hỏi. Lâm Trí nhìn thấy người này đúng là tên thô bỉ.

“Đúng vậy, tôi có việc muốn hỏi.” Lâm Trí giữ gìn lễ độ nói, dù sao cũng trên địa bàn của người ta.

“Có rắc rối thì phóng, đừng có vờ vịt với tôi.” Mục Hung Hi không nhịn được nói.

“Được, vậy tôi sẽ nói thẳng, anh đã từng thấy qua cô ấy hay chưa?” Lâm Trí lấy ra tấm ảnh của Quan Vũ Hạm hỏi.

Mục Hung Hi sững sờ, nhìn qua hình, rồi nhìn Lâm Trí. Xem ra cậu ta biết gì đó?

“Tôi đã gặp qua? Cậu là ai? mau nói tên ra?” Mục Hung Hi thừa nhận.

“Cô ấy là vợ của tôi, tôi muốn biết hôm đó xảy ra chuyện gì?” Lâm Trí nói ra mục đích.

“Ha ha.” Một trận cười điên cuồng. Nghĩ thầm: thì ra là đại ca muốn mình bảo vệ một cô gái đã có chồng, khẩu vị thật nặng, nhưng nói đi thì phải nói lại, cái cô gái đó rất có khẩu vị, kể từ khi nhìn thấy cô ta, thì những người anh ta đã chơi qua cũng không bằng? Nhất là bộ ngực đẹp dễ đó. Nếu như không phải đại ca đã dặn dò là không được chạm vào, thì đã trở thành đồ ăn rồi. Chứ đâu tiện nghi cho tên nhóc này.

Lâm Trí kiên nhẫn chờ đợi, Mục Hung Hi dừng lại tiếng cười.

“Tôi không biết vợ cậu, tôi chỉ nhận chỉ thị của người khác mà ngẫu nhiên cứu vợ cậu, còn cái khác không biết gì cả.” Mục Hung Hi cực kì thẳng thắn. Xem ra người này chỉ mỗi háo sắc, tính tình thì lại phóng khoáng.

“Lâm Trí lại thay vợ mình cảm ơn ân nhân cứu mạng, rồi hẹn gặp lại.” Nói xong cũng rời đi luôn. Mục Hung Hi nhìn theo bóng lưng của cậu mà ngẩn người ra. Sau đó điện thoại vang lên.

43. Chương 43: Súc Sinh – Cút Ngay

“Đại ca, là anh à? Em đang muốn tìm anh đây? Chuyện anh nhờ em bảo vệ cái cô gái đó? Lại còn không cho người khác đi làm chuyện này, phải bắt buộc em ra mặt, thì ra là người đã có chồng rồi? Khẩu vị của đại ca đủ nặng lắm đấy?” Mục Hung Hi giễu cợt nói.

“Ít nói nhảm thôi, gần đây thế nào rồi?” Đối phương nghiêm túc hỏi.

“Đại ca, người còn ở trong bệnh viện, không có gì phải đáng lo nữa.”

“Bệnh viện? Tại sao lại ở bệnh viện?”

“Đại ca, cô ta bị xuất huyết, cũng may đã không sao rồi.” Mục Hung Hi giống như báo cáo công việc. Nhưng người bên kia điện thoại không nói lời nào.

“Đại ca, anh đang nghe đấy chứ?” Mục Hung Hi cảm thấy đối phương không nói gì, liền xác nhận một chút.

“Ừm! Lần này đã vất vả cho cậu rồi.”

“Đại ca, em thấy hôn anh đã bị cô ta câu mất rồi, có muốn em đi thủ tiêu luôn chồng cô ta không, như thế cô ta sẽ là của anh.” Mục Hung Hi lấy lòng nói.

“Ngậm cái miệng thú vị của cậu lại, không cho phép quấy rầy cô ấy.” Đối phương liền cúp điện thoại.

“Đại ca luôn luôn lạnh lùng lại có thể chung tình với phụ nữ như thế! Nếu đã là anh em thì nên giúp thế nào đây?” Mục Hung Hi cúp điện thoại xong, ngồi ở chỗ đó suy nghĩ, vì anh em anh ta có thể lên núi đao xuống biển lửa. Nhưng phải làm thế nào mới có thể để đại ca có được cô ta đây? Nhất định phải nghĩ chu toàn một chút.

Lâm Trí đi ra khỏi phòng làm việc của Mục Hung Hi, trong lòng nghĩ xem là ai sai khiến anh ta làm như vậy, vừa rồi cũng không có hỏi vì sợ bắt dây động rừng, có lẽ người này chỉ là con cờ, là ai có thể sai khiến bang chủ Côn Luân như thế? Hơn nữa cái người sắc quỷ này lại còn không động tới Vũ Hạm, Vụ Hạm sinh non vì bị kinh sợ, chứ bác sĩ cũng không có nói cô ấy bị quan hệ dẫn tới sinh non, sau đó kiểm tra thân thể cô ấy cũng không có thứ gì, cũng không có dấu hiệu bị hành hạ.

Rốt cuộc người đứng sau là ai? Lâm Trí trở về bệnh viện, có lẽ cô ấy sẽ biết tất cả xảy ra thế nào.

“Gần đây cậu đang bận rộn gì vậy?” Quan Vũ Hạm hỏi Lâm Trí.

“Anh đang tìm người đã cứu em từ hang động?” Lâm Trí cẩn thận nhắc tới chuyện này.

“Vậy sao? Tìm được chưa?” Lâm Trí nhìn thấy cảm xúc của Quan Vũ Hạm rất ổn định liền tiếp tục nói.

“Tìm được rồi, nhưng mà anh ta chỉ nhận ủy thác của người khác, hết lòng làm việc cho người đó, cho nên cũng không biết anh ta là ai.”

“Rốt cuộc người đó là ai chứ?” Quan Vũ Hạm tiếp tục hỏi.

“Vợ à, anh không có hỏi, bởi hỏi cũng sẽ không nói, anh ta lại là người đứng đầu ở đây, nhưng cách ứng xử cũng thấy thẳng thắn.” Lâm Trí nhìn người rất chuẩn, coi như cậu hỏi, thì Mục Hung Hi cũng sẽ không nói cho cậu biết.

“Vợ à, hôm đó xảy ra chuyện gì em còn nhớ không? Điều này rất quan trọng, anh không muốn em bị nguy hiểm?” Lâm Trí rất lo lắng cho Quan Vũ Hạm mà an ủi.

Quan Vũ Hạm không có bất kỳ biểu tình gì, giống như cô cũng muốn biết chân tướng là ai? Vì vậy liền suy nghĩ cẩn thận mọi chuyện xảy ra hôm đó, hy vọng có thể có chút đầu mối.

“Hôm đó, sau khi lẻ mình đi khỏi đoàn, tôi bỗng đi thật xa, cuối cùng cảm thấy rất nóng, vì vậy cũng định trở về, đi tới một cái vách tối, đột nhiên có một bóng đen, lúc ấy tên đó dùng tay bịt miệng tôi lại, sau đó tôi thấy chóng mặt liền ngồi dưới đất, không còn ý thức, tay chân thì không thể điều khiển, sau đó tên đó nắm tóc tôi, rồi kéo rơi khuyên tai của tôi xuống.” Lúc này, Lâm Trí mới móc khuyên tai ra.

“Là cái này sao?”

“Cậu tới hang động à?” Quan Vũ Hạm hỏi.

“Đúng vậy, anh không thấy em đâu nên đã đi tìm!” Lâm Trí nắn chí nói. Vũ Hạm tiếp tục nói tiếp.

“Tên kia đúng là súc sinh, hắn ta xé rách quần áo của tôi, tôi rất sợ hãi, nhưng không nhúc nhích được, đúng lúc này có một người tới, anh ta kêu ‘dừng tay’ thì tên súc sinh kia vừa quay đầu lại, liền bị một cái gậy đánh phải. Sau đó tôi cũng không biết gì nữa.” Quan Vũ Hạm đem hết những gì nhớ được nói ra.

“Vậy trước khi bị ngắt, em có ăn gì hay không?” Lâm Trí đang nghĩ có người có thể hạ thuốc đối với Vũ Hạm?

44. Chương 44: Cứu Cậu Ấy?

Quan Vũ Hạm không biết vì sao Lâm Trí lại hỏi như vậy, nhưng mà vẫn cố gắng nhớ lại tất cả.

“Vào trong động, chỉ uống một chút nước, cũng chưa ăn gì cả.” Quan Vũ Hạm nói.

Lâm Trí cảm thấy nghi ngờ, nước cũng là của mình, không thể nào có vấn đề được. Quan Vũ Hạm nhìn cậu trầm tư khẽ hỏi.

“Sao vậy? Cậu phát hiện gì sao?”

“Em biết không? Hôm đó em bị người ta hạ thuốc, cho nên tên súc sinh kia muốn nhân cơ hội chụp hình, những tôi lại không biết em bị hạ thuốc như thế nào.”

Quan Vũ Hạm cũng loáng thoáng hiểu ra, thì ra mình cảm thấy nóng trong người, là do thuốc tác quái.

Quan Vũ Hạm chợt nhớ tới nước uống mà Hàn Vinh Hi đưa cho, a – sẽ không, sẽ không phải chứ, thật đáng sợ, bọn họ đã là bạn bè nhiều năm, làm sao có thể làm vậy? Quan Vũ Hạm cũng không nói ra là Hàn Vinh Hi đưa nước, cô muốn tự mình đi hỏi anh ta, tại sao lại làm như vậy?

Quan Vũ Hạm đã không còn gì đáng ngại, cho nên hôm nay chuẩn bị xuất viện về nhà.

“Vũ Hạm, cha đã kêu chú Lý tới đón chúng ta, đang ở lầu dưới đó.” Chú Lý này chính là tài xế ở nhà bọn họ, cũng đã nhìn Lâm Trí lớn lên. Cha mẹ Quan Vũ Hạm ở trong phòng bệnh thu dọn hành lý, Lâm Trí và Vũ Hạm đang làm thủ tục xuất viện.

“Lão Đại, khi nào thì động thủ, nếu không thằng nhóc này sẽ đi mất.” Ở cửa bệnh viện có một tên côn đồ nói nhỏ.

Thì ra là Mục Hung Hi phái người giám sát Lâm Trí, muốn tìm cơ hội xuống tay với cậu, nhưng mà không thể để cho người ta tìm ra manh mối, nếu không đại ca sẽ không bỏ qua.

“Được rồi, cứ theo kế hoạch ban đầu mà tiến hành.” Mục Hung Hi quyết định.

“Chú Lý, chúng ta đi thôi.” Lâm Trí và tài xế chào hỏi, tất cả mọi người cũng đã lên xe. Nhưng không một ai chú ý tới phía sau.

Chiếc xe vừa đi, phía trước là một đập nước lớn, ngay lúc này, không biết từ đâu chui ra một chiếc xe tải, đột nhiên quay đầu, đâm đổ xe Lâm Trí xuống nước.

Sau khi xe rơi xuống nước, thì nghe có người kêu lên, mau cứu người.

Những người ở trong xe đều cảm thấy sững sờ và hoảng hốt, vừa rồi vẫn còn bình thường, không hiểu tại sao đã rơi xuống nước. Rốt cuộc chuyện này là sao?

Xe đã hoàn toàn chìm vào trong nước, tài xế cầm lấy vật cứng đập vào cánh cửa, hi vọng có thể chui ra khỏi xe. Lúc này có mấy người chạy tới, bọn họ đập kính xe liên với tay vào cứu giúp, cha mẹ Vũ Hạm đã được kéo ra ngoài trước, nước càng ngày càng tràn vào trong xe, chú Lý cũng được kéo ra, chỉ còn Lâm Trí liều mạng đẩy Quan Vũ Hạm ra ngoài, hi vọng cô có thể bình an, Vũ Hạm cố gắng nắm lấy cánh tay Lâm Trí, bởi vì cô biết Lâm Trí có chứng sợ nước, cho nên có thể gặp nguy hiểm, lúc này lại có một người đàn ông bơi tới, định kéo lấy Quan Vũ Hạm ra ngoài, Nhưng Quan Vũ Hạm dùng sức xua tay, để cho anh ta có thể cứu Lâm Trí trước, bởi vì cô còn biết bơi. Nhưng người nọ hình như không hiểu, cứ cố gắng kéo Quan Vũ Hạm ra ngoài, khi quan mưa hạm được kéo ra ngoài, thì vẫn không chịu rời đi, mà bám lấy cửa xe nhìn theo Lâm Trí, nhưng Lâm Trí đã nhắm nghiền hai mắt, người đàn ông phía sau thì dùng hết sức kéo Quan Vũ Hạm lên trên, Vũ Hạm liều mạng giãy giụa, nhưng đều phí công vô ích, càng ngày cô càng cách xa chiếc xe, khi lên khỏi mặt nước, anh ta mới chịu buông tay.

“Tại sao anh không cứu cậu ấy? Cậu ấy không biết bơi.” Quan Vũ Hạm hít một hơi thật sâu, lại chui vào trong nước, nhưng khi cô bơi xuống đó, trong xe lại trống không, cô liền tìm kiếm xung quanh, nhưng cũng không có gì cả, sợ hãi càng ngày càng tới, chẳng lẽ cô sẽ mất đi cậu sao?

Cảm thấy ngột thở cô liền trở lại mặt nước.

“Lâm Trí, Lâm Trí, Lâm Trí.” Cô liều mạng kêu gọi, nhưng không có ai trả lời.

Chú Lý liền gọi điện báo cảnh sát, cảnh sát cũng tới rất nhanh.

“Đồng chí, xin các anh phải tìm được cậu chủ của tôi.” Chú Lý khẩn cầu cảnh sát.

“Yên tâm, nhất định chúng tôi sẽ cố gắng hết sức.”

45. Chương 45: Đám Cháy Vô Tình

Quan Vũ Hạm ngồi bệt trên mặt đất. Mẹ cô ôm lấy cô.

“Tại sao? Tại sao lại như vậy?” Trong miệng lẩm bẩm nói.

Vào giờ phút này Quan Vũ Hạm mới chính thức hiểu rõ hàm nghĩa hoạ vô đơn chí, cho tới bây giờ cô mới biết mình yêu Lâm Trí bao nhiêu, nhưng tất cả đều đã quá muộn, cô còn có thể gặp được cậu sao?

Cha mẹ Lâm Trí chạy tới gần như sụp đổ.

“Con trai? Con trai?Mau trở lại?” Mẹ cậu ở trên bờ kêu gọi, hi vọng con trai có thể nghe thấy, nhưng không ai trả lời, bà cảm thấy tuyệt vọng. Lâm Đồng đỡ bà, nước mắt đã rơi, ai nói đàn ông không dễ dàng khóc, chỉ là chưa tới lúc đau lòng.

“Ông à, ông mau nghĩ cách đi, tôi không thể mất A Trí được?” Bà liều mạng lắc đầu, cảm thấy mọi thứ đều tàn nhẫn, đau đớn hai mươi năm trước đã là đả kích lớn đối với bà, chẳng lẽ hôm nay lại xảy ra bi kịch lần nữa sao? Số bà thật khổ.

Mẹ Lâm Trí họ Hoắc, tên Giai, gọi là Hoắc Giai. Hai mươi năm trước bà và chồng mình kinh doanh mua bán nhỏ, mặc dù không giàu có, nhưng cuộc sống vẫn rất tốt, mỗi ngày hai vợ chồng đều dậy sớm về muộn. Có một ngày sau khi thu dọn cửa hàng để về nhà, khi đi qua một nhà trọ thì phát hiện bên trong bị cháy, chồng bà là Lâm Đồng chạy vào cứu người, công Lâm Đồng đang bất tỉnh ra ngoài, rồi quay lại cứu những người khác thì Lâm Đồng không ra nữa, mạng sống của ông đã bị đám cháy vô tình nuốt mất.

Hoắc Giai nằm trên mặt đất kêu trời trời không thấu, kêu đất đất chẳng hay, đau khổ tang chồng, khiến bà gần như muốn đi tự sát.

Lâm Đông được cứu tỉnh lại thì biết xảy mọi chuyện, liền an táng cho Lâm Đồng, nhưng Hoắc Giai đã có thai ba tháng, vì vậy Lâm Đông đã thề, đời này sẽ không lấy vợ, mà chăm sóc hai mẹ con họ, để đứa bé có một gia đình hoàn chỉnh, sau khi sinh đứa bé, bọn họ đã cử hành hôn lễ. Nhưng hàng năm Lâm Đông đều đi thăm viếng người hùng này, vì báo đáp ơn cứu mạng mình, Lâm Đông đã vứt bỏ ý muốn có con với Hoắc Giai. Toàn tâm toàn ý chăm sóc Lâm Trí, ông rất yêu thương con trai, hoàn toàn vượt qua tình cảm ruột thịt.

Hoắc Giai không chịu được đả kích này liền ngã xuống đất ngất đi, đau khổ tang chồng, cơn đau xót mất con, thì không phải người thường nào có thể chịu đựng được. Lâm Đông nhanh chóng gọi xe cấp cứu.

“Ông Lý, ông hãy tới bệnh viện với phu nhân tôi, tôi muốn ở lại tìm A Trí.” Lâm Đông đau lòng nói.

Tài xế đi theo xe cấp cứu tới bệnh viện. Hoắc Giai đi theo Lâm Đông hưởng phúc, nhưng trong lòng vẫn chứa Lâm Đồng, con trai lại là trụ cột tinh thần của bà, nếu như nó đã không còn, thì bà sẽ càng suy sụp. Lâm Đông cũng chưa từng được bước vào trong lòng bà, giống như Hoắc Giai cũng không thể bước vào trong lòng ông, họ đều chứa một người khác, cho tới nay, bởi vì trách nhiệm mà lệ thuộc vào nhau, không ngờ giờ phút này, Hoắc Giai đau lòng muốn chết, Lâm Đông cũng cảm thấy đau lòng, nhiều năm chung sống như vợ chồng như vậy, đã sớm tăng thêm sự thân tình.

“Bà à, thật xin lỗi, không thể ở cùng bà, tôi muốn ở lại tìm A Trí, yên tâm, nhất định tôi sẽ không buông tay con trai.” Lâm Đông kiên cường nói.

“Cha, con có thể cảm thấy Lâm Trí còn sống, anh ấy đang đợi chúng ta.” Quan Vũ Hạm bò dậy nói, mẹ của cô thấy cô bị đả kích mà nói mê sảng, thì cũng thấy thương, nhưng cũng đã cả ngày, nếu như mà ở trong nước, thì đã.

Cảnh sát đi tới nói: “Xin lỗi Lâm tiên sinh, chúng tôi đã dùng hết sức, hy vọng còn sống rất nhỏ, mong ông nén đau buồn! Nhưng mà chúng tôi sẽ tiếp tục truy tìm.”

“Không – không – mọi người đừng đi, cậu ấy vẫn còn sống, tôi biết, thật mà, xin hãy tin tôi.” Quan Vũ Hạm cầu xin cảnh sát.

“Lâm phu nhân, tôi có thể hiểu tâm tình của cô, nhưng mà hãy tiếp nhận sự thực!” Cảnh sát nói xin lỗi.

46. Chương 46: Dẫn Tới Họa Sát Thân

Tất cả cảnh sát đã rời đi, chỉ có người thân là không chịu từ bỏ.

“Cậu ấy vẫn còn sống, cậu ấy vẫn còn sống.” Quan Vũ Hạm đi quanh bờ sông tìm kiếm.

Luôn nói phụ nữ có giác quan thứ sáu, đúng là rất chính xác, thì ra là thật.

Ở cách đập nước 4, 5 cây số, trong một gian nhà nhỏ, có một người nằm trên giường, bên cạnh có một ông già đang ngồi.

“Chàng trai, tôi đã dặn cậu đừng đi trêu chọc vào bang Côn Luân, cậu không nghe tôi khuyên bảo, mới dẫn tới họa sát thân! Bọn họ giết người không nhúng máu, may mà hôm nay có tôi vớt được cậu, nếu không thì cái mạng nhỏ của cậu đã sớm đi gặp Diêm Vương rồi.” Ông ta lầm bầm nói chuyện.

Thì ra là hôm nay ông ta đi qua đây, thấy ở khúc quanh có chiếc xe buýt ở đó, đã đỗ rất lâu mà không chịu rời đi, vì vậy ông ta cũng biết có việc xảy ra, cho nên đã dấu thuyền của mình đi, một mình núp ở một bên xem kịch. Sau đó ông ta đều đã nhìn thấy mọi chuyện rõ ràng, ngay lúc Quan Vũ Hạm được người ta kéo lên, thì ông ta lại chui vào trong nước, dùng hết sức lực toàn thân để kéo Lâm Trí ra ngoài, rồi bơi sang bờ bên kia. Cho nên khi Quan Vũ Hạm quay lại mặt nước thì trong xe không còn có ai.

Người nằm trên giường chính là Lâm Trí, dùng thấy cậu đang nhắm mắt, nhưng thật ra là đã tỉnh lại, cho nên cậu đã nghe hết những gì ông ta nói. Vì vậy sinh lòng tính kế, vì không muốn người nhà lo lắng, cũng vì không muốn liên lụy tới ông. Nên cậu chợt mở mắt ra.

“Đây là đây vậy? Tôi rất sợ, tôi rất sợ.” Lâm Trí giả ngu nói.

“Chàng trai, cậu không biết tôi sao? Là tôi, là người đánh cá đây.” Ông ta chỉ mình nói.

Lâm Trí dùng sức lắc đầu, “Tôi muốn về nhà, tôi muốn về nhà.” Ông ta cảm thấy không hiểu nổi, cậu là sợ đến choáng váng, hay là đầu óc bị ngấm nước. Ông ta không thể chịu nổi việc cậu ồn ào, không thể làm gì khác hơn là dẫn cậu ra khỏi nhà.

“Chàng trai, tôi không muốn cậu đi chịu chết, sau khi tới sở cảnh sát, bọn họ sẽ thông báo cho người nhà của cậu, nếu nhìn thấy người nhà, mọi người hãy rời khỏi đây mau lên.” Ông ta vừa đi vừa nói.

Lâm Trí thầm nghĩ: xin lỗi ông, nhất định sau này tôi sẽ trở lại báo đáp công ơn cứu mạng. Ông ta đưa Lâm Trí đến cửa sở cảnh sát.

“Chàng trai, mau vào đi!” Ông ta nhìn cậu đi vào, rồi mới rời đi.

“Alo? Là Lâm tiên sinh sao? Tôi là người ở sở cảnh sát, đã tìm thấy con trai ông, mọi người mau tới đây xem thử?” Một cảnh sát nói. Trong lòng Lâm Đông hết sức khấn nguyện.

“Xin hỏi, nó – có khỏe không?” Lâm Đông cảm thấy rất lo sợ, rốt cuộc con trai ra sao.

“À, Lâm tiên sinh không phải khấn nguyện, con trai của ông rất tốt, đang đứng ở trước mặt tôi.” Lâm Đông vừa nghe thấy vậy, con trai vẫn đang đứng đấy, thấp thỏm trong lòng cũng dần vơi đi.

“Được, được, chúng tôi sẽ đến ngay. Cám ơn đồng chí.”

“Bà à, con trai không sao cả, nó không có việc gì.” Lâm Đông vui mừng nói năng lộn xộn.

Tất cả mọi người liền chạy lại.

“Thật sao?” Mọi người cùng nhau hỏi.

“Đúng vậy, bây giờ chúng ta phải tới sở cảnh sát đưa nó về, đi thôi.” Tất cả mọi người vui mừng lên đường. Dọc theo đường đi Hoắc Giai đều lẩm nhẩm nam mô a di đà phật, cảm ơn ông trời đã phù hộ cho con trai tôi. Mà lòng bàn tay Vũ Hạm cũng đã đổ mồ hôi.

Đi tới sở cảnh sát, thấy Lâm Trí bình yên đứng đó. Cả nhà ôm lấy cậu khóc.

“Con trai, con đã đi đâu vậy?” Mọi người vừa vui lại vừa buồn.

“Lâm Trí, tôi biết ngay là cậu không có việc gì mà.” Quan Vũ Hạm ôm chặt lấy cậu, hai tay không ngừng sờ soạn chứng minh cảm giác là thật. Nếu như chỉ còn hai người, Lâm Trí đã sớm không thể giả bộ được, vì ai mà chịu nổi việc cô sờ soạn lung tung. Khiến hạ thân của cậu đã có phản ứng.

Thì ra chỉ mới mất tích mà đã nhận được nhiều yêu thương như vậy, nhất là đối với người vợ không lạnh không nóng của cậu, hiện tại lại giống như một con cừu nhỏ ngoan ngoãn, đang chờ cậu ăn thịt. Trước kia biểu hiện của cô đối với Lâm Trí là có cũng được mà không có cũng không sao, nhưng không ngờ cô lại quan tâm tới cậu như vậy. Cảm giác này cũng không tệ lắm.

“Chờ một chút, trước hết mọi người đừng nên kích động, hình như cậu ấy không biết mình là ai?” Cảnh sát đứng ở bên nói.

47. Chương 47: Mất Trí Nhớ Ngắn Hạn

“Hả –” Mọi người đều nhìn về phía Lâm Trí. Quan Vũ Hạm kiễng chân lên, hai tay cầm lấy mặt Lâm Trí, nhìn trái nhìn phải.

“Ông xã, cậu biết mọi người đúng không?” Trong đôi mắt Vũ Hạm ngân ngấn nước mắt nhìn Lâm Trí.

Lỗ mũi Lâm Trí chua xót, tại sao hôm nay cô lại động lòng người như thế. Nhưng mà bây giờ còn chưa lộ được, vì cái nhà này, nhất định cậu không thể để lộ.

“Xin hỏi? Cô là ai vậy?” Quan Vũ Hạm lui về phía sau, cậu không biết cô sao? Nước mắt lại rơi xuống lần nữa.

“Con trai, con là Lâm Trí của chúng ta. Con không nhớ sao?” Hoắc Giai dịu dàng nói.

“Lâm Trí, vừa rồi cảnh sát cũng gọi Lâm Trí, ai là Lâm Trí vậy?” Cậu lại vẫn giả bộ, khiến tất cả mọi người đều bị gạt.

“Cậu tên là Lâm Trí.” Cảnh sát nói.

“Không, tôi không phải Lâm Trí, tôi là tên ngốc.” Lâm Trí tiếp tục diễn. Quan Vũ Hạm nghe được lời này, bỗng nhiên ngắc đầu.

“Cậu không quên, cậu còn nhớ rõ.” Lời của Quan Vũ Hạm khiến cho tất cả mọi người đều phải choáng váng.

“Vũ Hạm, con có ý gì vậy?” Lâm Đông hỏi.

“Cha, bình thường chúng con toàn đùa giỡn mà gọi vậy.” Quan Vũ Hạm cảm thấy hi vọng. Mọi người cũng nghĩ giống nhau, có lẽ đây là mất trí nhớ ngắn hạn.

“Chúng ta về nhà thôi con, cha sẽ tìm bệnh viện tốt nhất, nhất định sẽ chữa khỏi cho con.” Ký xong thủ tục, cả nhà cùng nhau lên đường trở về.

Từ sở cảnh sát ra ngoài, Quan Vũ Hạm vẫn nắm chặt tay Lâm Trí không buông, sợ cậu lại đi lạc, lên xe vẫn còn nắm, hi vọng cho cậu sự ấm áp, có thể giúp cậu khôi phục trí nhớ.

Lâm Trí giả bộ hết sức, vì thỉnh thoảng Quan Vũ Hạm lại mang ấm áp cho cậu, khiến cậu cảm thấy trăm mối cảm xúc xen kẽ!

Bang Côn Luân.

“Đại ca, bây giờ phải làm sao? Không ngờ thằng nhóc đó mạng lớn vậy, lại không có chết, nhưng đã dò hỏi được rằng đầu óc nó bị nhúng nước, đã thành thằng ngốc rồi.” Một tên côn đồ nói.

“!@#\$\$%&@, không ngờ khiến ông đây rối hơi một hồi. Thả nó đi, nếu đại ca biết, chúng ta sẽ thăm, dù sao cũng thành thằng ngốc rồi, vậy còn có thể làm gì. Mẹ nó, thằng ngốc lại có một cô vợ tốt như vậy, nếu tao được chơi đùa với nó, thì chắc chắn sẽ rất thích thú. Ánh mắt đại ca cũng không tệ, nhưng không thể ăn gì?” Bang chủ Mục Hung Hi thô lỗ nói. Thật sự là người thô thiển nói chuyện!

Cứ như vậy, nhóm người Lâm Đông đã về đến nhà bình an.

Ngày thứ hai, bọn họ đi tới bệnh viện kiểm tra cho Lâm Trí, kết quả kiểm tra đều bình thường, bác sĩ nói có lẽ là mất trí nhớ ngắn hạn, không có gì đáng lo, chỉ cần định kỳ đến kiểm tra là được, khiến cả nhà đều vui mừng.

Quan Vũ Hạm và Lâm Trí về đến nhà, sau đó gọi điện thoại cho Hàn Vinh Hi.

“Chúng ta gặp mặt đi! Tại quán bar Thanh Xuân.” Trong lòng Quan Vũ Hạm cảm thấy nghi ngờ cho nên tự mình đi giải quyết.

“Được.” Sau khi Hàn Vinh Hi cúp điện thoại, lại thấy có một dự cảm xấu.

Bởi vì Lâm Trí mất trí nhớ, Quan Vũ Hạm gọi điện thoại cũng không có tránh né cậu. Lâm Trí Tâm thầm nghĩ: gọi cho ai vậy, lại thần bí như thế? Cũng may đã biết địa điểm

“Lâm Trí: tôi đi ra ngoài một lát, cậu ở nhà nghỉ ngơi thật tốt đi.” Quan Vũ Hạm dịu dàng nói.

“Em đi đâu vậy?” Lâm Trí làm bộ ngây thơ nói.

“Đi gặp một người bạn.” Quan Vũ Hạm nói xong liền đi ngay. Lâm Trí vội vàng chuẩn bị đi theo. Mới vừa xuống lầu.

“Con trai, sao con không ở trên lầu nghỉ ngơi, xuống đây làm gì? Có phải đói bụng rồi không, mẹ sẽ đi nấu cơm cho con ăn.” Mẹ Lâm lôi kéo cậu tới phòng khách. Nhìn mẹ hiền lành, cậu không thể cứ đi như vậy, vì vậy ngoan ngoãn ngồi lại một chỗ. Nhưng trong lòng cảm thấy tò mò không biết Vũ Hạm đi gặp ai, chờ một lát sẽ rời đi, cũng may đã biết ở đâu.

48. Chương 48: Giấy Không Gói Được Lửa

Lâm Trí ăn xong đồ ăn do mẹ làm, rồi dụ dỗ mẹ đi nghỉ ngơi, còn mình thì chạy ngay tới quán bar Thanh Xuân.

“Vũ Hạm, tôi ở đây.” Hàn Vinh Hi gọi Vũ Hạm qua.

Quan Vũ Hạm ngồi xuống đối diện anh ta, gọi một ly nước đá.

“Vinh Hi? Tại sao vậy?” Quan Vũ Hạm trực tiếp tiến vào vấn đề, hỏi Hàn Vinh Hi không hiểu ra sao.

Quan Vũ Hạm cầm ly nước đá lên uống một hớp, dò xét cẩn thận ly nước trước mặt.

“Tôi cho là tình bạn của chúng ta cũng giống như ly nước đá, trong suốt nhìn thấy đáy.” Quan Vũ Hạm không thể đành lòng vạch trần hoài nghi của mình, dù sao đã có giao tình nhiều năm như vậy, hơn nữa còn là bạn học cũ, cho nên muốn cho anh ta giữ chút mặt mũi.

“Vũ Hạm, rốt cuộc em muốn nói gì vậy? Tại sao tôi nghe không hiểu?” Hàn Vinh Hi vẫn còn vùng vẫy sống chết, chuyện ngày đó, có quan hệ trực tiếp tới anh ta, nếu như mọi chuyện thành công, ai cũng không nghĩ tới một chai nước, vì vậy anh ta mới sẽ mạo hiểm lớn như vậy, không ngờ nửa đường nhảy ra một tên trình giáo kim.

“Vinh Hi, chai nước mà anh cho tôi, sau khi tôi uống.” Quan Vũ Hạm nghĩ đến chuyện này thì thấy khó chịu, điều chỉnh cảm xúc một chút.

“Tại sao lại làm như vậy? Chẳng lẽ tôi đã làm ra chuyện gì có lỗi với anh sao?” Ánh mắt của Quan Vũ Hạm do dự, cô nhìn Hàn Vinh Hi, hi vọng tất cả đều là giả, mà chưa từng xảy ra chuyện gì.

“Đúng, đúng là tôi đã làm.” Hàn Vinh Hi nhìn thấy chân tướng đã bị vạch trần, cũng không có nguy biện nữa, vì vậy liền thừa nhận.

Biết rõ tất cả đều là thật, nhưng nghe từ miệng anh ta nói ra thì thấy khổ sở.

Sắc mặt Hàn Vinh Hi rất khó coi, ban đầu đã nghĩ có thể có ngày hôm nay, vì giấy không gói được lửa.

“Nhưng? Tại sao anh lại làm như vậy?” Quan Vũ Hạm hỏi lại lần nữa. Bởi vì cô thật sự không thể nghĩ ra, đã nhiều năm như vậy, cảm thấy mình rất hiểu rõ anh ta mới đúng.

“Tại sao? Tại sao? Chẳng lẽ em không phải biết sao? Tôi đã chờ đợi em bao nhiêu năm, không ngờ cuối cùng em lại lựa chọn cái thằng nhóc kia, thật không công bằng, cái này thật không công bằng!” Nét mặt Hàn Vinh Hi thật là đáng sợ, Quan Vũ Hạm chưa từng thấy Hàn Vinh Hi như vậy bao giờ, có lẽ cho tới bây giờ cô đều không hiểu anh ta. Cô sai lầm rồi, sai rất lớn.

“Nhưng – tôi cho là – chúng ta là bạn bè, bạn rất thân. Tôi cho là anh đã nghĩ thông suốt rồi chứ?” Quan Vũ Hạm không phải là không nghĩ tới chuyện này, nhưng biểu hiện của Hàn Vinh Hi khiến cho cô thấy yên tâm. Nhưng bây giờ mọi chuyện lại không như vậy – thì trong lòng cảm thấy lo lắng.

“Bạn bè –” Hàn Vinh Hi lặp lại, ánh mắt tuyệt vọng. Quan Vũ Hạm không biết phải làm thế nào cho phải, rốt cuộc đây là lỗi của người nào? Con người – thật sự là loài động vật phức tạp. Có lúc cảm thấy hâm mộ động vật có thể có được cuộc sống không buồn không lo.

“Vinh Hi – thật xin lỗi, tôi không muốn tổn thương anh.” Quan Vũ Hạm cẩn thận nói, sợ mình lại kích thích đến anh ta.

“Ha ha.” Hàn Vinh Hi cười lớn.

“Vinh Hi, anh không sao chứ? Tôi rất xin lỗi.” Quan Vũ Hạm áy náy nói.

“Là tôi, là tôi, vẫn khẳng khái một mực, tôi biết rõ em chỉ coi tôi là bạn bè, nhưng tôi lại không dám đối mặt.” Hàn Vinh Hi nói ra lời trong lòng.

“Hôm nay nói ra, trong lòng tôi còn cảm thấy dễ chịu hơn nhiều, việc đã đến nước này, em muốn thế nào thì làm, tôi sẽ tiếp nhận bất kỳ trừng phạt nào.” Hàn Vinh Hi hít sâu một hơi, giống như mình đã nhìn thấu toàn bộ thế giới.

“Vinh Hi, tôi cũng có trách nhiệm, quá khứ nên để cho nó đi qua đi, chúng ta vẫn là bạn bè được không?” Quan Vũ Hạm vươn tay ra muốn cùng Hàn Vinh Hi bắt tay, Hàn Vinh Hi xấu hổ cười, chậm rãi vươn cánh tay ra, tất cả đều đã đi qua.

Lâm Trí đã sớm tới từ này, nhưng mà việc này là chuyện của họ cho nên để họ tự mình giải quyết. Quan Vũ Hạm chưa nói cho cậu biết những việc này, có lẽ hi vọng không làm lớn chuyện.

49. Chương 49: Anh Mất Trí Nhớ, Nhưng Không Mất Thú Tính

Quan Vũ Hạm về đến nhà, thấy Lâm Trí đang đọc sách, cảm thấy vì bất ngờ.

“Lâm Trí, cậu đã nhớ gì sao? Đây là cuốn sách cậu thích nhất. Ông xã ngốc nghếch rất điên cuồng. Trước kia, cậu vừa có thời gian thì sẽ lôi ra đọc.” Quan Vũ Hạm hưng phấn nói.

“Nhìn vào đây, lần trước cậu mới xem đến đây này, có ấn tượng gì không? Cậu có biết tại sao lại nhớ tên mình là tên ngốc không? Cũng bởi vì vai nam chính trong quyển sách này có lúc rất ngu ngốc và đáng yêu, giống như cậu vậy, cho nên tôi mới có thường bảo cậu là tên ngốc.” Quan Vũ Hạm nói tiếp, cô sẽ không bỏ qua bất kỳ một cơ hội nào có thể giúp được Lâm Trí khôi phục trí nhớ.

“Lâm Trí – cậu làm sao vậy?” Quan Vũ Hạm vừa mới phát hiện từ khi cô bước vào cửa, cũng chỉ có mình cô đang nói chuyện, Lâm Trí thì luôn nhìn về phía cô. Cô đưa tay ra sờ lên đầu cậu, xem cậu có phải bị bệnh hay không.

Lâm Trí nắm lấy tay cô.

“Anh có thể hôn em không?” Lâm Trí đột nhiên hỏi, khiến cho Quan Vũ Hạm không kịp ứng phó.

“Hả –” Quan Vũ Hạm đỏ mặt, mặc dù bọn họ là vợ chồng, nhưng Lâm Trí đã mất trí nhớ, căn bản không nhận ra mình, cho nên khiến cô có cảm thấy là lạ.

“Không phải em nói em là vợ tôi sao? Cho nên bây giờ anh rất muốn, không được sao?” Lâm Trí cố ý giả bộ đáng vẻ ngu ngốc. Hai! Quan Vũ Hạm không biết làm sao, ngày trước khi cậu hôn cô cũng không thêm hỏi tiếng nào, bây giờ lại tốt như vậy, còn hỏi có được hay không. Làm cô không thể không biết xấu hổ mà nói: Được, đến đây đi – hôn tôi đi! Không biết phụ nữ trời sinh có da mặt mỏng sao!

“Nhưng mà, cậu biết mình là ai sao? Cậu còn chưa khôi phục trí nhớ mà?” Quan Vũ Hạm kiểm soát qua loa.

“Đúng vậy – anh chưa có khôi phục trí nhớ, đầu óc vẫn còn bị bệnh, nhưng mà thân thể lại bình thường, cho nên ”nó” cũng cảm thấy khó chịu?” Lâm Trí chỉ chỉ bên dưới. Khiến Quan Vũ Hạm càng đỏ mặt hơn.

“Cái người này đã mất trí nhớ mà vẫn như không chịu yên tĩnh.” Quan Vũ Hạm xấu hổ nói.

“Người nào quy định bị mất trí nhớ thì không thể thâm mật với phụ nữ chứ? Có lẽ chờ thêm chút nữa, có thể giúp anh khôi phục trí nhớ thì sao?” Tài ăn nói của Lâm Trí thật tốt, da mặt cũng dày, không phải luyện qua thì đúng là không chịu nổi.

“Oh – cũng đúng! Vậy thì thử một chút đi, xem chút nữa có thể trợ giúp cho cậu hay không.” Quan Vũ Hạm chậm rì rì nói.

Lâm Trí đã bắt đầu hành động, cậu thuần thực hôn lên da thịt cô vợ của mình, nhưng Quan Vũ Hạm cảm thấy rất kỳ quái, hóa ra cũng không có gì khác nhau?

“Này– có phải cậu đã nhớ ra rồi hay không, tại sao tôi lại cảm thấy cậu thành thực hơn bình thường nhỉ.” Quan Vũ Hạm đang bị xâm chiếm, trong đầu cũng vẫn không quên suy nghĩ.

“Hừ – anh bị mất trí nhớ, chứ không bị mất thú tính, em cứ như thế không thể được, làm sao có thể giúp anh khôi phục trí nhớ, em phải chủ động tiến công.” Lâm Trí nói xong thì nghiêng người nằm xuống.

“Nằm lên đi.” Ý của Lâm Trí là Quan Vũ Hạm nằm úp sấp trên người cậu.

“Hôn anh đi.” Lâm Trí ra lệnh cho Quan Vũ Hạm.

Tình hình thế nào rồi? Quan Vũ Hạm bắt đầu lơ mơ.

“Chuyên tâm chút đi, nhanh lên một chút.” Lâm Trí thúc giục nói.

“Đây, là cậu muốn, vì sao cậu không chịu lao động? Tên lười.” Quan Vũ Hạm dạy dỗ Lâm Trí.

“Anh đang bảo em giúp anh trị liệu bệnh mất trí nhớ, chẳng lẽ em muốn anh sẽ vĩnh viễn không nhớ nổi sao? Vả lại em cũng không có tổn thất gì? Lại còn có thể chơi đùa với một mỹ nam miễn phí.” Lâm Trí cười nói, là một nụ cười đều đặn, khiến Quan Vũ Hạm phải nở nụ cười ha ha.

“Được – hôm nay sẽ để cho cậu biết được sự lợi hại của tôi.” Quan Vũ Hạm mãnh liệt tiến công. Một lát sau.

“Có cảm giác không? Nghĩ ra gì không?” Quan Vũ Hạm hỏi. Lâm Trí cố làm ra vẻ điềm tĩnh.

“Hình như có một chút, nhưng vẫn chưa đủ. Nói không chừng chút sẽ nhớ ra. Chúng ta tiếp tục đi.” Lâm Trí giả bộ nghiêm chỉnh nói. Thật ra thì trong lòng đã sớm bay bổng.

50. Chương 50: Sức Lực Lạ Kỳ

Trên thế giới có rất nhiều kẻ lừa gạt, có lừa tiền, nhưng chưa có nghe nói tới lừa tình dục. Quan Vũ Hạm là người đầu tiên bị lừa. Khiến cô mệt chết, nằm ngủ thiếp đi trên giường.

Lâm Trí nhìn Quan Vũ Hạm đang ngủ say, tuổi của cô và tính cách rất khác nhau, nét mặt rất đáng yêu, rất cần người chăm sóc và bảo vệ, đừng nhìn sự giỏi giang trong công tác, cô cũng rất độc lập và kiên cường. Nhưng trong cuộc sống lại ngược lại.

Cậu mặc quần áo tử tế, ghi lên giấy nhớ: bà xã, cảm ơn em đã giúp anh, tên gốc đã nhớ lại tất cả mọi chuyện, anh đi ra ngoài một lát, em yên tâm. Ông xã yêu em – Trí.

Thật ra thì đã trễ thế này Lâm Trí còn muốn đi đâu? Hóa ra là cậu muốn đi gặp Quan Hùng Phách, đề tài lần trước còn chưa có nói xong, mà chuyện xảy ra lần này với Quan Vũ Hạm hình như cũng có dính líu tới anh ta, con gấu đen này không hề đơn giản, chỉ là Lâm Trí không sợ, nghĩ đến Quan Vũ Hạm thì cậu giống như có thêm sức lực. Thật là điều lạ kỳ.

Lâm Trí đi tới văn phòng làm việc của Quan Hùng Phách thì dừng lại.

”Mẹ kiếp, một Hắc bang lão đại, lại chú trọng tới phòng làm việc như thế, không biết còn tướng bên trong là Nghệ Thuật Gia! Mụ nội nó, thật là Hầu Tử học đi bộ – giả mù sa mưa. Lâm Trí cười nhạo nói.

“Đây? Cậu ở đâu ra đấy?” Một tên côn đồ đi tới hỏi. Trong miệng còn ngậm điếu thuốc, thật sự là không hợp với nơi này.

“Tôi tìm Quan Hùng Phách.” Lâm Trí đơn giản trả lời. Tên côn đồ này nhìn Lâm Trí từ trên xuống dưới, nhìn thấy cậu có khí thế, còn dám gọi thẳng tên của lão đại, không biết nhân vật phương nào, cho nên thay đổi giọng nói.

“A, chờ một chút, tôi đi xem đại ca có ở trong đó hay không?” Người này vừa mới chuẩn bị đi vào, đối diện đi tới một người.

“Làm gì vậy?” Người nói chuyện là anh em thân thiết của Quan Hùng Phách, mọi người đều gọi anh ta là anh Cường.

“À, anh Cường, là tìm đại ca, em muốn đi thông báo một tiếng.” Tên Cường khoát tay chặn lại.

“Ở đây không có việc của cậu, cậu đi về đi.” Tên Cường ra lệnh cho tên đó đi về. Sau đó nhìn về phía Lâm Trí.

“Là cậu! Lại tới làm gì vậy? Đại ca của chúng tôi không có thời gian gặp một thằng nhóc thò lò mũi xanh như cậu.” Tên Cường đã gần bốn mươi tuổi, vẫn luôn đi theo bên cạnh Quan Hùng Phách, đã thấy rất nhiều nhân vật lợi hại, lại nhìn đáng ngoài so với tuổi tác của cậu còn nhỏ, vì vậy không để cậu ở trong mắt, vốn định qua loa đuổi đi.

“Không muốn gặp tôi, chưa chắc, có lẽ Quan Hùng Phách đang đợi tôi tới đây.” Lâm Trí không chịu lùi bước nói.

“Oh – giọng điệu không nhỏ, đại ca gặp cậu, tại sao phải gặp cậu, Hừ!” Tên Cường dùng mắt liếc qua Lâm Trí một cái, bày tỏ ra sự coi thường.

“Ha ha. Thì ra đàn em của Quan Hùng Phách oai phong một cõi lại là mắt chó nhìn người, ý đồ bì ổi.” Lâm Trí chọc giận, thật là giang sơn dễ đổi, bản tính khó dời! Cũng không nhìn xem bây giờ ở đâu, đứng trên địa bàn người ta, chẳng lẽ không muốn mạng sống nữa sao?

Tên Cường vừa thấy sức bật của cậu rất mạnh, nhưng mà đối với anh ta thì quá non nớt.

“Giọng điệu của cậu không nhỏ, tôi thấy cậu chưa mọc đủ lông cánh! Về nhà uống thêm hai năm sữa đi!” Người này tiếp tục đùa cợt Lâm Trí, hoàn toàn không có chú ý việc cậu đã nhẫn nại đến cực hạn.

“Đúng, lông của tôi chưa có mọc đủ, dù sao cũng tốt hơn anh không có lông!” Lâm Trí nhìn thấy người nọ hói đầu, vì vậy lấy đầu anh ta mà ra trêu đùa. Nhưng tên Cường này cũng không phải hạng dễ đối phó như thế, cố làm ra vẻ trấn định. Nếu như không phải lão đại đã đã từng phân phó không được sử dụng vũ lực, nhất định lần này Lâm Trí sẽ phải thua thiệt, dù sao đây cũng là nhà người ta.

51. Chương 51: Đụng Võ Cửa Sổ

“Ha ha. Có thú vị, tôi rất thích, đủ mạnh mẽ, rất lâu rồi không có tìm được một đối thủ như vậy, không ngờ hôm nay lại được đụng phải. Tay tôi lại đang ngứa ngáy! Oh – không, phải là miệng đang ngứa ngáy.” Không ngờ Lâm Trí lại trọng giận anh ta, ngược lại khiến cho anh ta càng thêm hăng máu.

“Anh muốn đấu khẩu, tôi lại không có rảnh rồi.” Lâm Trí nói tiếp.

“Nếu như cậu không rảnh, vậy thì mời trở về đi!” Tên Cường mất hứng mà nói.

“Đương nhiên không có thời gian với anh, thế nhưng nếu như là Quan Hùng Phách, thì tôi vẫn có thời gian.” Lâm Trí vẫn tự đại nói.

“Giọng điệu thật lớn, không quá được Cường Tử này, cậu đừng có mà muốn gặp đại ca của tôi, và lại tên của đại ca cũng không đến lượt cậu có thể gọi?”

“Anh ta là lão đại của anh, còn tôi không liên quan gì, không gọi là Quan Hùng Phách chẳng lẽ phải gọi là gấu đen sao?” Vừa mới mở mồm, lại sợ Cường Tử xông tới, cho nên không định nói thêm gì nữa.

“Thằng nhóc cậu chán sống rồi à, không có phép tắc, nếu như là trước kia, thì cái mạng nhỏ của cậu đã sớm không còn.” Cường Tử trở nên an phận rất nhiều.

“Được rồi! Cậu chờ một chút, tôi đi thông báo một tiếng.” Cường Tử rời đi.

Lâm Trí cố ý nói lời như vậy, tục ngữ đã nói không sai: mềm sợ cứng, cứng sợ liều mạng, thật đúng là có tác dụng.

“Đại ca, em đã thử qua thằng nhóc kia, giống như chui ra từ trong kẽ đá, thực cứng, hơn nữa lại rất mạnh mẽ. Là một hạt giống tốt. Đại ca nói không sai. Kế tiếp phải làm thế nào?”

“Ừ – lần đầu tiên thấy cậu ta, đến tôi cũng cảm thấy ngoài ý muốn, cậu ta giống như mọc ra trong giếng, cái rễ cắm vào rất sâu. Tương lai nhất định có thể thành tài, chỉ là vẫn còn trẻ người.” Quan Hùng Phách hút điếu xì gà nói, khói mù nồng nặc vây quanh, làm cho người ta cảm giác thần bí.

“Đi gọi cậu ta vào đi, xem cậu ta còn có chuyện gì?” Quan Hùng Phách nói.

“Vâng” Cường Tử đi ra ngoài.

“Ê, mau vào đi.” Cường Tử nói với Lâm Trí.

“Tiến vào.” Vẫn là cái giọng nói từ tính đó. Lâm Trí đẩy cửa đi vào.

“Muốn gặp anh, thật đúng là không dễ dàng.” Lâm Trí phàn nàn nói.

“Không phải cậu đã tiến vào rồi sao, nói đi, là chuyện gì? Tôi rất bận.” Quan Hùng Phách nghiêm túc nói.

“Anh có biết Mục Hung Hi không?” Lâm Trí hỏi Quan Hùng Phách.

“Nhóc con, việc này có quan hệ gì tới cậu sao?” Quan Hùng Phách không thể bình tĩnh mà nói.

“Đương nhiên là có quan hệ, người này muốn giết tôi, anh nói xem, đây có coi là có quan hệ hay không?” Lâm Trí cúi xuống nhìn Quan Hùng Phách.

Quan Hùng Phách nhìn không chuyển mắt khỏi người Lâm Trí.

“Vậy nói rõ cậu còn tác dụng, có chỗ dùng nên bị giết, chứ có người bị giết mà không có tác dụng, ít nhất bây giờ cậu còn được sống không phải hay sao?” Quan Hùng Phách lạnh lùng nói. Quả nhiên Quan Hùng Phách là lão đại danh bất hư truyền. Người nhất gan đã sớm bị lời của anh ta hù dọa. Nhưng mà đối với Lâm Trí, chỉ là kinh ngạc một chút, còn không thể dọa tới cậu.

“Tôi rất rất tò mò, anh ta chưa từng gặp tôi trước kia sao, tại sao lại muốn giết người? Chẳng lẽ có người sai khiến nên làm như thế?” Lâm Trí nhìn Quan Hùng Phách nói, hiện rõ câu nói có hàm ý khác.

“Nhóc con, nói cho rõ ràng, đừng có giống phụ nữ, nói chuyện quanh co, không mạnh mẽ chút nào.”

“Được – rất thẳng thắn. Tôi là nói có phải anh sai người này làm vậy hay không?” Lâm Trí kích động nói ra lời nói trong lòng.

“Mẹ kiếp– Quan Hùng Phách tôi sẽ không bao giờ làm việc mờ ám, muốn tôi giết người, thì đã không cần tốn sức như vậy.” Quan Hùng Phách cảm thấy tức giận, liền tiếp mắng người .

52. Chương 52

Trúng kế Lâm Trí thấy vậy xem ra cũng biết không có quan hệ trực tiếp tới anh ta, chắc chắn là do Mục Hung Hi làm.

“Chẳng qua anh không thể phủ nhận, vì hai người là anh em?” Lâm Trí tiếp tục truy hỏi đến cùng.

“Cậu cho rằng mình là Thám Tử Conan sao? Hay là Địch Nhân Kiệt? Tôi thấy cậu xem nhiều tiểu thuyết trinh thám quá rồi?” Quan Hùng Phách gần như quát lên.

“Thế nhưng đó là sự thật, anh dám nói mình không biết Mục Hung Hi sao?” Lâm Trí xác định nói.

“Tôi quen biết rất nhiều người, cũng đều phải khai báo với cậu? Cậu cho rằng gặp cậu một lần thì cậu có thể muốn làm gì thì làm sao? Ha ha... Nếu như là quá khứ, thì cái mạng nhỏ của cậu đã sớm không còn rồi. Chỉ với tính khí ngông cuồng của cậu, thì cậu đã sớm chết con mẹ nó 100 lần rồi.” Quan Hùng Phách bị Lâm Trí làm cho tức giận đến nổi đầy miệng thô tục, bây giờ hai người không còn cùng nhau nói chuyện phiếm, mà trong miệng không còn một câu sạch sẽ.

“Anh nổi giận, chứng minh là tôi đoán đúng.” Lâm Trí nói tiếp.

Quan Hùng Phách bình tĩnh hiểu ra, là phép khích tướng! Anh ta đã trúng kế. Không ngờ một đời thanh danh đã bị tên nhóc này hãm hại.

“Đúng—, chúng tôi là anh em, chỉ là tôi không có hứng thú với cái mạng nhỏ của cậu, giết cậu thì có tác dụng gì đối với tôi.” Quan Hùng Phách nói đến đây, trong lòng cảm thấy chột dạ. Anh ta hàng ngày hàng đêm nhớ đến phụ nữ, lại còn là vợ của cậu ta. Nếu như thật sự giết người, thì đã không còn vương bận, nhưng anh ta không thể làm thế, bởi vì đây là người đàn ông của Quan Vũ Hạm, không thể để cho cô ấy đau lòng.

Lâm Trí thấy Quan Hùng Phách không giống như đang nói láo, bèn đứng một bên suy nghĩ, có lẽ vụ việc chiếc xe rơi xuống nước không có quan hệ trực tiếp với anh ta, nhưng nhất định là có quan hệ gián tiếp, chỉ là không có chứng cứ nào, không thể làm gì khác hơn là chấm dứt tại đây.

“Tôi tin tưởng anh, đã quấy rầy, hẹn gặp lại.” Lâm Trí liền rời đi.

Quan Hùng Phách lại một lần nữa nhìn theo bóng lưng của cậu, “Thằng nhóc chết tiệt, nói đến là đến, nói đi là đi, cũng chỉ có cậu mới dám làm như thế, nếu như là người khác, dù có cho người đó ba lá gan thì cũng không dám. Tính tình của cậu làm cho người ta không thể chịu nổi, chẳng qua rất quyết đoán, ngat cả có chút xúc động, thì vẫn có thể suy xét đánh nhanh thắng nhanh, tương lai chắc chắn sẽ nắm quyền trong tay.”

Lâm Trí rời khỏi nhà không lâu, thì Quan Vũ Hạm đã tỉnh lại, thấy giấy dán đầu giường, thì rất vui mừng chạy xuống lầu báo cáo.

“Mẹ, cha, Lâm Trí đã khôi phục trí nhớ rồi.”

“Hả— thật sao, thật tốt quá, nó đâu rồi? Sao không xuống cùng con vậy?” Mẹ Lâm Trí vui mừng hỏi.

“Cậu ấy đi ra ngoài rồi, nói lập tức sẽ trở lại.”

“Đứa nhỏ này, đã trẻ như vậy còn đi nơi nào? Oh— mẹ đi nấu đồ ăn khuya, nhất định khi nó trở về sẽ cảm thấy đói.”

“Vậy bà nấu nhiều một chút, mỗi người một phần.” Lâm Đông khai lòng nói, vừa nghe con trai tốt lên, lập tức muốn ăn nhiều hơn.

Quan Vũ Hạm đi qua hỗ trợ, Lâm Trí còn chưa vào nhà, thì đã kêu lên rồi.

“Thừa dịp con không ở nhà, mọi người ăn vụng gì vậy, thật là thơm, khiến con thèm chảy nước dãi.” Lâm Trí nghịch ngợm cũng đã trở về rồi. Mọi người nghe thấy cũng đều vui mừng.

“Đây là mẹ đặc biệt làm cho cậu.” Quan Vũ Hạm vừa nói thì cũng đã bừng lên.

“Con mau nói ẹ xem, con làm sao khôi phục trí nhớ vậy?” Lâm Trí cố ý há to mồm chuẩn bị nói. Vũ Hạm thấy vậy vội vàng uhm một tiếng, sợ cậu sẽ nói thật. Lâm Trí cũng không để ý đến cô mà làm bộ không có nghe thấy.

“Mẹ, con nói ẹ biết, lần này có thể khôi phục trí nhớ là nhờ Vũ Hạm đã giúp con một tay, bằng không thì còn lâu. Lâm Trí vừa ăn cháo vừa nói.

“Vũ Hạm nói ẹ nghe con đã làm thế nào vậy?” Mẹ Lâm có lòng hiếu kỳ thật đúng là không ai bằng!

“A—a, là— như vậy, chúng con cùng nhau nhớ lại những chuyện xảy ra trong quá khứ, cho nên cậu ấy đã tốt lên” Quan Vũ Hạm có chút đỏ mặt, coi như cũng đã trả lời hài lòng.

“A— dễ dàng như vậy sao.” Mẹ Lâm vốn tưởng sẽ rất đặc sắc, cho nên có hơi thất vọng.

“Mẹ, không dễ dàng như vậy đâu! Rất vất vả đó.” Lâm Trí lại chen vào một câu. Khiến Quan Vũ Hạm tức giận, nghĩ thầm trở về phòng sẽ cho cậu đẹp mặt. Nhưng trước mắt phải trả lời mẹ chồng thế nào đây!

“Vũ Hạm nói xem nào.” Ai! Mẹ chồng giống như đứa trẻ, lại thích nghe chuyện xưa. Hết cách rồi, đành phải diễn thôi.

“À, con không chỉ giúp cậu ấy ôn lại kỷ niệm mà còn làm mấy hành động, giúp cậu ấy nâng cao tư tưởng suy nghĩ, thật đó mẹ, không còn gì khác, chỉ có những việc này.” Quan Vũ Hạm đứng dậy đi rửa bát, lại còn quay đầu trừng mắt với Lâm Trí, ý là lát nữa tôi sẽ cho cậu biết tay, sợ mẹ chồng sẽ truy hỏi tiếp, liền vội vàng chạy biến.

53. Chương 53: Đánh Trả

Quan Vũ Hạm dọn dẹp xong thì trở về phòng.

“Mẹ sớm nghỉ ngơi đi, con lên lầu trước đây.” Lâm Trí tạm biệt xong thì cũng lên lầu.

Lâm Trí trở về phòng, Quan Vũ Hạm đã ngồi trước máy vi tính, nhưng không để ý tới cậu.

“Bà xã yêu quý, anh tới đây.” Lâm Trí vươn hai cánh tay ra.

“Đồ xấu xa, hôm nay cậu thật là quá đáng, có phải cậu rất thỏa mãn không?” Quan Vũ Hạm đứng dậy đi tới, nhón chân lên, đưa tay nắm lấy lỗ tai Lâm Trí.

“Chơi rất vui sao?” Vũ Hạm dùng sức nhéo lỗ tai cậu.

“A—, em muốn giết chồng à.” Lâm Trí ha ha cười nói, sau đó ôm chặt lấy Quan Vũ Hạm, rồi quay tròn.

“A— thả tôi xuống.” Quan Vũ Hạm bị dọa sợ mà kêu to.

“Bà xã à để anh cho em ngồi cáp treo miễn phí.” Lâm Trí ôm Quan Vũ Hạm quay vòng.

Sau đó hai người cùng nhau ngã xuống giường. Quan Vũ Hạm bị đè phía dưới.

“Bà xã à anh muốn.” Lâm Trí hí mắt nói.

“Cậu— hôm nay không được. Ai bảo hôm nay cậu lại bắt nạt tôi trước mặt mẹ, không được.” Quan Vũ Hạm giận dỗi nói.

“Ông xã yêu cầu mà em cũng từ chối, được rồi! Bây giờ anh sẽ chuộc tội, cố gắng đền bù cho em.” Lâm Trí không hề đứng đắn nói.

“Cảm ơn, nhưng không cần.” Quan Vũ Hạm cười nói.

“Không được—, em nói gì thế, em muốn từ chối việc chúng ta tạo người sao? Cẩn thận sau này anh sẽ nói cho con biết: bảo bối, ban đầu mẹ con không muốn có con đó?” Lâm Trí dụ dỗ nói.

“Đồ xấu xa, đừng nói hươu nói vượn nữa.” Quan Vũ Hạm liếc cậu một cái.

“Đó chính là đồng ý, được— xuân tiêu một khắc đáng giá ngàn vàng. Mau lên, không nên lãng phí thời gian, lãng phí thời gian chính là phạm tội.” Lâm Trí vẫn không quên làm trò.

“Cậu lấy đâu ra lí do ngụy biện đó vậy, chỉ có mình cậu nói.” Giờ phút này Quan Vũ Hạm đã nhận được làn sóng điện. Lâm Trí bắn về phía cô 350W điện cao thế, khiến Quan Vũ Hạm không thể làm gì.

“Đây là quyền lợi của đàn ông, cũng là nghĩa vụ và trách nhiệm. Bản tôn đang thực hiện nghĩa vụ làm chồng. Cũng là có trách nhiệm đối với con cái.” Lâm Trí luống cuống tay chân vẫn không quên lừa gạt.

Mới vừa rồi còn là một cô gái nhỏ lỗ măng, thì bây giờ giống như một con cừu non. Mà Lâm Trí giống như sói xám.

Ngay khi vợ chồng Lâm Trí đang triền miên, tại một căn phòng khác đang trình diễn một hồi tiết mục mỹ nữ và dã thú rất phấn khích, chẳng qua là do người thật biểu diễn.

Người đàn ông thô bạo xé nát quần áo một người phụ nữ, dùng sức giày xéo đôi bánh bao lớn, sau đó đè cô ta xuống đất, từ phía sau tiến vào thân thể cô ta, cô ta chỉ có thể phục tùng, không dám phản kháng, một người xong chuyện, lại tới một người khác, cuối cùng mới hài lòng rời khỏi thân thể cô ta.

“Cái gì cho được tôi cũng đã cho, cho nên hai người hãy giúp tôi làm xong việc kia.”

“Cô cứ yên tâm, chúng tôi nói được thì sẽ làm được. Nếu như không phải được thêm thân thể của cô, thì cô không thể mời nổi chúng tôi rồi nui” thì ra hai người đàn ông này chính là sát thủ. Bọn họ chỉ nhận những vụ mua bán lớn, chứ còn loại mua bán nhỏ này, bọn họ sẽ không quan tâm, nhưng đổi lấy được người đẹp, cho nên bọn họ chịu giúp.

Mạnh Tuệ Nhân mặc lại quần áo tử tế, sửa sang thân thể một chút, nghĩ thầm: may mà đã nhờ hỏi thăm sở thích của hai quái thai này, nếu không thì thật đúng là rất khó khăn nhờ được. Hai người quái thai này có tướng mạo xấu xí, nhưng lại là tên háo sắc, chẳng qua khẩu vị cũng rất cao, bởi vì trong tay có tiền, cho nên tìm được rất nhiều người đẹp, mà mỗi lần tìm được, cả hai đều luôn cùng nhau chơi đùa, thật đúng là ngư tâm ngư, mã tâm mã, phải gọi là bọn biến thái, thủ đoạn cực kỳ ác độc, mà những người phụ nữ kia nếu không vì đồng tiền dơ bẩn của họ, thì người bình thường cũng không chịu nổi. Nhưng rất đáng giá, mỗi một lần đều kiếm được một khoản không nhỏ.

54. Chương 54: Mua Bất Hạnh

” Cô cũng đừng có quēc còn hai lần nữa nhé? Phục vụ hai anh đây cho tốt, về sau có việc gì còn có thể liên lạc.” Một người sát thủ trong đó nói. Thì ra là giá cả ban đầu đã bị bọn họ thêm vào điều kiện, chính là muốn chơi đùa Mạnh Tuệ Nhân ba lần, thì mới chịu mua bán này. Nếu không thì không bán nữa? Mà người nào nghe thấy tên họ thì đã phải sợ, quỵ nhìn thấy còn phải tránh xa, quả thật là hóa thân của ma quỷ. Bởi vì hai người chưa từng làm việc thất bại, vì vậy ra giá rất cao, họ muốn giết người nào vào miệng một, thì tuyệt đối không sống tới miệng hai. Nhưng họ không vội nhận lời mời trực tiếp, mà lần này Mạnh Tuệ Nhân đã có chuẩn bị, ăn mặc rất mê người, khiến anh em họ cảm thấy sục sôi. Cho nên mới nghĩ ra điều kiện này để được thỏa mãn.

” Chuyện của tôi, hai người không thể nuốt lời ?” Mạnh Tuệ Nhân nhấn mạnh lần nữa, nghĩ lại còn hai lần nữa, thì cảm thấy buồn nôn, bộ dạng hai người thật xin lỗi đại chúng, miệng lớn không nói, nhưng lỗ mũi cũng lớn, chơi đùa phụ nữ cực kì dã man, lại còn chơi lạ hai nạn một nữ. Nếu da mặt mỏng thì đúng là không thể chịu được chuyện này.

” Cái này cô yên tâm, chúng tôi không bao giờ nhận làm mà không nắm chắc phần thắng, nhưng điều kiện trước tiên là chúng tôi muốn chơi hết ba lần thì mới có thể động thủ. Lần sau coi phải lấy hết bản lĩnh của mình, để hai anh em chúng tôi cảm thấy vui vẻ.” Sát thủ Ma Điều nói.

” Các người không nên quá đáng, tôi cũng không phải là gái điếm.” Mạnh Tuệ Nhân tức giận nói.

” Ha ha..... Ít giả bộ thanh thuần đi, cô cho rằng cô là ai ? Chỉ cần hai anh em chúng tôi đã chơi qua thì đều giống nhau cả, nhất định cô phải lấy hết bản lĩnh, ông đây còn chưa thỏa mãn.” Ma Điều hùng hùng hổ hổ nói. Không ngờ hai người không chỉ có bộ dạng xấu xí, mà nội tâm cũng rất xấu xa. Lại còn không giữ chữ tín.

Mạnh Tuệ Nhân vừa thấy mọi chuyện biến đổi, lập tức thay đổi sắc mặt.

” Chao ôi, anh Điều, đừng nóng giận mà? Tôi chỉ nói giỡn, anh lại coi là thật sao.” Mạnh Tuệ Nhân lấy tay nhẹ nhàng vuốt ve trước ngực Ma Điều, hy vọng có thể phóng điện với hắn ta, thật đúng là có tác dụng. Ma Điều vui vẻ, bắt lấy cánh tay Mạnh Tuệ Nhân, liền kéo xuống dưới.

” Anh Điều, đừng nóng giận, đây là lần đầu tiên của người ta đấy ! Về sau vẫn còn hai lần nữa, nhất định khiến anh hài lòng.” Mạnh Tuệ Nhân biết hai người này lại muốn làm gì, cũng sợ làm họ phát bực, đến lúc đó trộm gà không được còn mất nắm gạo, mà lúc này Ma Điều đã bị dẫn dụ, vì vậy bắt đầu động tay động chân.

Mạnh Tuệ Nhân không thể chịu nổi, lẩm bẩm kêu :” Anh muốn ăn lần thứ hai nhanh vậy sao ? Vậy thì không thú vị.” Mạnh Tuệ Nhân giả hoạt nói.

” Đúng vậy người anh em, thức ăn ngon không sợ nguội, đừng vội vàng, hãy giữ lại, không nên dùng xong một lần.” Ma Đát ở bên cạnh nói. Thật đúng là có tác dụng. Ma Điều dừng lại động tác, chỉ là vẫn không phục. Nhưng hắn ta vẫn nghe lời đại ca, liền mặc lại cái quần dài vừa mới cởi xuống, đi qua một bên, xem ra là muốn tự mình an ủi tiểu đệ đệ một chút.

” Cô đi trước đi, đến lúc đó sẽ thông báo cho cô, nhớ rằng nếu gọi thì phải tới nhanh.” Ma Đát nói xong, ý bảo Mạnh Tuệ Nhân rời đi.

” Được, được.” Mạnh Tuệ Nhân lấy tốc độ nhanh nhất biến mất khỏi phòng, cuối cùng cũng được rời khỏi hai tên biến thái này, cô ta có chút hối hận khi đã trêu chọc hai người kia rồi, chỉ nghĩ đến thứ thuộc về người đàn ông của mình, lại bị người khác cướp mất, cô ta không thể cam lòng. Nhưng làm như vậy mới tốt. Còn tên Hàn Vinh Hi thật là vô dụng. Bây giờ chạy đến nước Mỹ mở một nhà hàng. Đúng là đồ vô dụng, con rùa rút đầu, cho nên bây giờ không còn cách nào khác đành phải dựa vào hai tên biến thái này thôi, sau khi chuyện thành thì sẽ không còn liên lạc.

55. Chương 55: Sát Thủ Biến Thái

Mấy ngày nay, Quan Vũ Hạm ra cửa cứ có cảm giác có người bám đuôi phía sau, nhưng khi quay đầu lại thì không phát hiện người nào khả nghi.

”Đại ca, không ngờ con nhỏ chúng ta ra tay lại là mặt hàng tốt như vậy, làm sao đây, em cũng không muốn lãng phí.” Ma Điều ở trong xe nhìn Quan Vũ Hạm nói.

”Con mẹ nó đúng thật vậy, hai mươi mấy năm nay anh đây đã chơi không ít phụ nữ, như loại hàng này cũng chưa từng thử qua.” Ma Đát cũng mất hồn nói.

”Đại ca, con nhỏ hôm qua cũng không tồi lắm, không ngờ hôm nay lại càng thú vị hơn. Gần đây không xem hoàng lịch, có phải anh em chúng ta có số đào hoa hay không?” Ma Điều nói xong nước miếng cũng muốn chảy ra.

”Nhưng chúng ta cũng có quy củ, nhận tiền thay người làm việc.” Ma Đát nói.

”Chúng ta vẫn nhận tiền giết người, nhưng chúng ta cũng không thiếu tiền, mà thiếu phụ nữ!” Ma Điều nói.

”Để sau hãy nói, chúng ta cứ quan sát, xem tình huống mà hành động.” Thật ra thì Ma Đát cũng rất thèm thuồng.

”Con mẹ nó, hai chúng ta không thể bắt người rồi cao chạy xa bay sao, đến lúc đó chúng ta muốn chơi thể nào thì chơi thể đó, chẳng phải tốt hơn sao?” Ma Điều nói ra kế hoạch của mình.

”Không được, muốn chạy là chạy sao? Chúng ta không thể vì một con nhỏ mà cắt đứt đường tài lộc.” Ma Đát suy nghĩ nói.

”Anh, dù sao chúng ta có tiền, chúng ta cũng nên rửa tay, mỗi người một cô coi như lấy vợ. Dù sao em cũng không muốn lãng phí con nhỏ hôm qua.” Ma Đát nói lên giấc mơ ban ngày của mình.

Chớp mắt một tuần đã qua, Mạnh Tuệ Nhân có phần mất kiên nhẫn, vì vậy cầm điện thoại lên, gọi cho Ma Điều.

“Anh Điều, lúc nào thì hai người định hành động vậy?” Mạnh Tuệ Nhân nũng nịu nói.

”Em nóng lòng như thế, không đợi được mà muốn anh đây chơi đùa sao?” Ma Điều nói.

”Không phải anh Điều, đã qua một tuần lễ rồi.” Mạnh Tuệ Nhân nịnh nọt nói.

”Anh đây cũng chưa vội, em gấp cái gì, anh đây còn chưa chơi đùa đủ đâu đấy!” Ma Điều quát lên trong điện thoại.

”Anh Điều đừng nóng giận chứ, em chỉ hỏi một chút.” Mạnh Tuệ Nhân cảm thấy hối hận khi cùng hai tên biến thái này làm giao dịch. Nhưng đã dấn vào thì phải theo cho nên đành nhẫn.

”Kêu cái gì mà kêu, lần sau anh đây sẽ cho cô ngậm đủ, sẽ khiến coi em no chết.” Ma Điều hùng hùng hổ hổ nói chuyện, giống như mới vừa ăn qua đậu phụ thối, miệng đầy mùi hôi. Mạnh Tuệ Nhân nghe có chút ghê tởm, chỉ là cũng không dám để cho người kia biết.

”Được được, tất cả sẽ nghe theo anh, em cúp máy trước.” Mạnh Tuệ Nhân vội vã cúp điện thoại, chạy vào toilet rửa mặt, vốn chỉ nghĩ tới hai tên biến thái này đã thấy ghê tởm, không ngờ hẳn ta còn nói tới món đồ kia, nhớ tới lần trước liền chịu không nổi, bởi vì sau khi trở về quả thực mất đi hứng thú đối với đàn ông, mấy ngày liền ăn không ngon, cứ có cảm giác ghê tởm trong miệng.

Phụ nữ ghen ghét thật là đáng sợ, đến tôn nghiêm cũng có thể vứt bỏ, vì thỏa mãn mọi thứ mà tình nguyện để người ta chà đạp, còn phải làm một số chuyện bẩn thỉu, thật ra thì đến động vật cũng không biến thái như thế. Lúc này, Mạnh Tuệ Nhân thật sự không thể cứu chữa!

”Đại ca, làm sao đây, con điểm kia gọi điện tới hỏi khi nào hành động.” Ma Điều cúp điện thoại nói với Ma Đát.

”Chờ thêm chút, dù sao cũng còn có hai lần chơi đùa nữa.” Ma Đát nói.

” Đại ca, còn chờ gì sao ?” Ma Điều thiếu kiên nhẫn nói.

Thật ra hai anh em này nhờ có Ma Đất mưu mô, chứ còn Ma Điều chỉ được cái ngang ngược, tuyệt đối không có bản lĩnh gì. Ma Đất thì không giống vậy, xem ra là có mưu tính thâm sâu.

56. Chương 56: Quan Tâm Quá Đáng

Kể từ từ lần trước Quan Vũ Hạm bị tập kích trong hang động, Lâm Trí đã dẫn dò cô, không có việc gì thì ít đi ra ngoài, mà hai tuần gần đây, Quan Vũ Hạm giống như mất đi tự do, chỉ đi làm rồi tan việc. Khiến cô cảm thấy ngột ngạt, vì vậy liền gọi điện thoại hẹn bạn bè ra ngoài chơi đùa, vài người bọn họ đi tới quán KTV. Quan Vũ Hạm thoải mái ca hát: tên ngốc, tên ngốc, vì anh lo lắng. Tên ngốc, tên ngốc, cho anh trừng phạt.

Tên ngốc, tên ngốc, rất yêu anh. Tên ngốc, tên ngốc, không có cách nào kiềm chế.

Thật ra thì lần này Lâm Trí xảy ra chuyện ngoài ý muốn, Quan Vũ Hạm mới thật sự hiểu được mình đã yêu cậu. Trước khi kết hôn cô đã nghĩ rằng mình đã thất thân vì cậu, cho nên mới cùng kết hôn với người kém mình năm tuổi, ở công ty cũng cùng biết gái ế và con trai của tổng giám đốc cưới nhau. Hôn nhân của họ đã trở thành một câu chuyện lớn, được coi là nam tài nữ sắc. Nhưng Quan Vũ Hạm đối với hôn nhân của mình là cam chịu. Mặc dù vẫn thực hiện nghĩa vụ làm vợ, nhưng trong lòng cũng không biết nên yêu cậu hay là hận cậu. Bởi vì lời nói dối của Lâm Trí, cô đã gả cho cậu, thậm chí cũng không có yêu đương gì. Cho nên Quan Vũ Hạm cho là không có gì, cũng chưa bao giờ nói yêu.

Cho đến ngày hôm đó cô ở trên mặt nước liễu mạng gọi Lâm Trí, cô mới ý thức được, Lâm Trí đã sớm ở trong lòng mình, cái người đàn ông nhỏ hơn mình này, đã từ từ tiến vào lòng cô.

Thì ra là chuyện yêu đương sau khi kết hôn cũng sẽ xảy ra trên người của cô.

Cô ra sức hát, hi vọng có thể thức tỉnh bản thân mình. Âm nhạc mở rất to, đến tiếng điện thoại vang lên, cô cũng không hề biết.

“Vũ – Hạm, cậu– không có – chuyện gì – chứ?” Bạn họ tên San San của cô quan tâm hô to. Quan Vũ Hạm để mic xuống, cầm lên một cốc nước, uống cho đỡ khô cổ họng.

“Mình chỉ cảm thấy gần đây rất mệt mỏi.”

“Sau khi cậu kết hôn, cũng không thấy cậu mấy, hai ngày nữa chúng mình còn có một buổi tụ họp bạn bè cũ, cậu sẽ tham gia chứ?” San San lớn tiếng nói.

“Ở đâu vậy? Đến lúc đó nhất định mình sẽ đi.” Quan Vũ Hạm rất vui mừng, không có bạn bè thật sự là không có tinh thần.

Quan Vũ Hạm bên này đang cùng bạn bè chơi đùa, còn Lâm Trí sau khi tan việc không thấy cô đâu nên rất lo lắng, vì vậy đã gọi điện thoại, nhưng không có ai nhận, gọi liên tiếp chục cuộc, vẫn không có người nhận. Cậu bắt đầu đứng ngồi không yên.

Quan Vũ Hạm cùng bạn bè chơi đùa đến khuya mới giải tán, rời khỏi KTV mới lấy điện thoại di động ra nhìn, mười bốn cuộc gọi nhỡ, tất cả đều là ông xã gọi tới, lúc ấy lại thấy vui mừng, nói rõ là cô rất quan trọng. Vì vậy gọi lại cho Lâm Trí.

“Alo – em đang ở đâu vậy? Tại sao không nhận điện thoại?” Lâm Trí bởi vì sốt ruột, nên trong lời nói có mùi thuốc súng.

“Tôi và bạn bè ra ngoài ca hát.” Quan Vũ Hạm trả lời, nhưng cũng không hài lòng với giọng nói quan tâm của Lâm Trí.

“Không phải anh đã nói với em không thể ra ngoài linh tinh sao? Đã trễ thế này em còn không biết đường về nhà à?” Lâm Trí vì sợ mất đi Quan Vũ Hạm, cho nên nói chuyện cũng không dễ nghe, khiến Quan Vũ Hạm không còn kiên nhẫn.

“Đương nhiên tôi biết về nhà, cậu phát cái gì?” Lâm Trí quát to, chọc giận Quan Vũ Hạm.

“Em đừng có mà không biết lòng tốt của người khác được không? Đã mấy giờ rồi hả?” Lâm Trí làm âm ỉ.

“Cậu bị thần kinh à.” Quan Vũ Hạm tức giận cúp điện thoại.

“Mẹ kiếp, dám cúp điện thoại của cậu.” Sở dĩ hôm nay Lâm Trí tức giận như vậy, tất cả là vì cậu đi tìm cô khắp nơi, kết quả là cô lại đi ca hát với bạn bè, đến gọi điện báo cũng không có, khiến cậu rất lo lắng.

Quan Vũ Hạm cúp điện thoại, có chút hối hận, thật ra thì cô nên nói trước cho cậu biết, nếu không thì cậu cũng không tức giận như vậy, tất cả cũng vì lo lắng cho cô. Nhưng lo lắng thì lo lắng, nhưng không thể nói để nghe một chút sao, đúng là quá thái.

57. Chương 57: Cảm Động Đến Rối Tinh Rối Mù

Lâm Trí cầm điện thoại do dự có nên gọi lại cho Quan Vũ Hạm hay không, mới vừa rồi vì quá sốt ruột, bây giờ biết cô không sao thì rất yên tâm, nhưng cô ở đâu cũng chưa kịp hỏi. Bên ngoài lại nhiều sắc lang như vậy, Lâm Trí càng thêm lo lắng. Mà bởi vì vừa rồi mới còn nổi nóng với Quan Vũ Hạm, vì vậy gửi một tin nhắn: em đang ở đâu vậy? Mau về nhà đi. Quan Vũ Hạm nhìn thấy tin nhắn, cảm thấy không có một chút thành ý, gọi cô về nhà cũng không thêm gọi trực tiếp.

Quan Vũ Hạm tức giận tắt nguồn điện thoại, trở nên phách lối. Rốt cuộc hôm nay cô bị sao vậy, tính khí trở nên kì lạ, thì ra là vì đi cả cửa cô sắp tới, cho nên mỗi tháng luôn có mấy ngày phiền muộn, luôn luôn tức giận, chờ đi cả tới, thì sẽ tốt lên, tâm tình sẽ lại như thường. Trước kia lúc chưa kết hôn thì ba mẹ cô cũng biết chuyện này, cho nên cũng đều nhân nhượng cho cô mấy ngày, chờ hết là lại tốt thôi.

Đáng thương cho Lâm Trí không biết chuyện này, kể từ sau khi kết hôn, không lâu sau đó thì Vũ Hạm mang thai, mặc dù đứa bé không có giữ được, nhưng tính khí cũng khá hơn nhiều, cho nên bây giờ mọi thứ mới khôi phục lại bình thường. Mà kỳ sinh lý lại hành hạ cô, khiến cô không thể không chế mình không tức giận, cho nên cũng là lý do cô muốn ca hát, hi vọng có thể phát tiết một chút.

Quan Vũ Hạm tắt điện thoại, cũng chưa muốn trở về, nghĩ rằng sau khi trở về có thể lại tranh cãi, cho nên đi chơi một lát! Cô đi tới một quán đồ nướng, muốn ăn cá mực.

“Lâm Trí đáng ghét, ai kêu cậu chọc tôi.” Cô ăn từng miếng từng miếng, hận không thể đem Lâm Trí như cá mực ăn hết.

Lâm Trí nhìn thấy không có tin nhắn trả lời, quyết định gọi điện thoại tới! Ai ngờ điện thoại lại không gọi được. Lúc này thấy cậu giống như hòa thượng với tay không sờ tới đâu (*vì phải suy nghĩ theo cách của người khác nên không biết mình suy nghĩ gì), không hiểu tình huống bây giờ là sao? Không hiểu bà xã hiền lành bị làm sao nữa.

“Con trai, đã mấy giờ rồi các con vẫn chưa về nhà sao?” Lâm Trí vừa thấy mẹ mình gọi tới, có ý làm bộ như thoải mái.

“À – mẹ, chúng con sẽ về nhà ngay, mẹ cứ yên tâm đi.” Nhưng thực sự bà xã của mình ở đâu thì cậu vẫn còn không biết. Rốt cuộc tại sao Lâm Trí lại nói dối mẹ? Tất cả là vì mẹ cậu không thích phụ nữ nửa đêm vẫn chưa về nhà, cho nên Lâm Trí không tìm thấy được Vũ Hạm cho nên không dám trở về, mà báo về nhà họ ở với nhau, như vậy Vũ Hạm sẽ không bị cha mẹ nói.

Quan Vũ Hạm ăn xong, muốn nhìn xem mấy giờ rồi, mới nhớ điện thoại đã tắt máy.

Lâm Trí lại càng không ngừng gọi điện cho cô, hi vọng cô sẽ mở máy, không được thì lại nhắn tin, như vậy khi cô mở máy sẽ nhìn thấy ngay.

“Bà xã à: bởi vì lo lắng, cho nên tức giận. Bởi vì yêu em, cho nên sợ mất đi em. Bởi vì không hiểu em, cho nên khiến em tức giận.”

Quan Vũ Hạm vừa mới mở điện thoại thì nhìn thấy tin nhắn này, trong lòng bỗng thấy cảm động, thì ra được người yêu quan tâm lại tốt như vậy.

Lâm Trí thấy tin nhắn báo: đối phương đã tiếp nhận. Lập tức gọi ngay cho Quan Vũ Hạm. Điện thoại vừa thông, lại không thấy ai nói chuyện, nghe thấy bên kia có tiếng người khóc.

“Alo? Vũ Hạm, em làm sao vậy bà xã? Ai khi dễ em sao? Mau nói cho anh biết em ở đâu đi?” Quan Vũ Hạm nghe thấy Lâm Trí quan tâm nói, trong lòng không thể chịu nổi, ô ô. bật khóc. Lâm Trí cảm thấy cuống cuống, nhất định cô đã gặp phải nguy hiểm, lúc này cậu giống con kiến bò trên chảo nóng, không biết đi nơi nào tìm.

“Bà xã, em đừng khóc, mau nói cho anh biết em ở đâu đi?” Lâm Trí cực kỳ sốt ruột.

Quan Vũ Hạm cố gắng nhịn đi nước mắt cảm động, nói cho cậu biết địa chỉ. Phụ nữ đúng là được làm bằng nước, một cái tin nhắn, một câu nói ngọt ngào, đã khiến cô khóc tắt tuổi.

“Được rồi, em đừng đi đâu nhé, ở đó chờ anh.” Lâm Trí vội cúp điện thoại, lái xe đi tới địa điểm

58. Chương 58: Ai Là Dì Cả?

Bởi vì Quan Vũ Hạm tức giận, sau đó ăn quá nhiều mực, lại còn khóc nữa, cảm xúc thay đổi quá lớn, khiến dạ dày không thể chịu nổi, cái bụng lại bắt đầu đau.

Có lẽ là dì cả của cô sắp tới, có lẽ là thức ăn trong dạ dày đang tác quái, khiến bụng càng ngày càng đau hơn. Hai tay dùng sức ấn bụng, hi vọng sẽ khá hơn chút.

Mà một màn này vừa lúc lại bị Lâm Trí nhìn thấy chạy tới.

“ Bà xã, bà xã em làm sao vậy?” Lâm Trí chạy nhanh tới.

“ Đau” Quan Vũ Hạm từ trong kẽ răng nặn ra một chữ.

“ Không được, phải đi bệnh viện thôi.” Lâm Trí nói xong liền ôm lấy Quan Vũ Hạm.

“ Không, mau về nhà.” Quan Vũ Hạm cảm thấy dì cả của mình sắp tới.

“ Không được, phải đi, đau thành như vậy mà còn mạnh miệng.” Lâm Trí nhanh chóng khởi động chiếc xe.

“ Em không sao, là dì cả tới.” Quan Vũ Hạm đành phải nói ra cho tên ngốc này.

“ Ai cơ? Dì cả nào? Sao anh không biết em có dì cả nhỉ?” Lâm Trí hỏi. Quan Vũ Hạm thất bại cái người trước mặt. Thật sự hối hận vì đã tìm người nhỏ hơn mình, cái gì cũng không hiểu được.

“ Ôi trời, chính là cái kia, mỗi tháng một lần.” Quan Vũ Hạm không thể làm gì khác hơn là đành giải thích cho chồng của mình.

“ A - - hiểu rồi.” Lâm Trí cũng hiểu ra.

“ Thì ra dì cả lợi hại như vậy!” Lâm Trí vốn có bản tính thay đổi, cho nên lúc này vẫn còn không quên hài hước một chút.

Cả ngày hôm nay Vũ Hạm luôn luôn bận rộn mệt chết đi được, sau khi lên xe cũng không còn đau bụng như vậy nữa, từ từ ngủ thiếp đi mất. Không cần phải nói, chắc chắn đi tìm Chu công mất rồi. Lâm Trí nhìn cô mệt mỏi, trên mặt còn có dấu vết đã khóc, cho nên không khỏi đau lòng, cậu lái xe ổn định, chỉ sợ đánh thức cô mất.

Đi về tới nhà, Quan Vũ Hạm còn chưa tỉnh lại, Lâm Trí nhẹ nhàng bế cô lên, đóng kỹ cửa xe. Cha mẹ đã ngủ, nên cậu lặng lẽ đi lên trên lầu, chỉ sợ đánh thức bọn họ, vì cậu cũng không muốn họ chỉ trích vợ yêu của mình.

Đi tới căn phòng của mình, cậu đặt cô lên giường, rút tay ra ngoài, thấy toàn là máu. Lúc ấy dọa cho Lâm Trí giật mình.

“ À, đây chính là dì cả tới?” Hết cách rồi, bà xã đang ngủ cho nên không thể kêu dậy, vì vậy lấy ra quần áo sạch sẽ, tự thay cho cô. Một màn này khá quen thuộc, lần đó say rượu trước khi kết hôn, cô nôn ra cả người, cho nên cậu cũng thay quần áo cho Quan Vũ Hạm, không ngờ cũng bởi vì một lần đó, cho nên cậu

mới lửa được bà xã về nhà. Lần đầu tiếp xúc, lần đầu tiên vuốt ve, cảm giác thật mềm, thật trơn thật mịn, đây chính là cảm giác lúc đó.

Lần nữa tiếp xúc, vẫn còn cảm giác ban đầu, chỉ là tăng thêm rất nhiều cảm giác tốt đẹp, vì vậy thân thể của cô cũng đã hoàn toàn thuộc về chính mình, vô số lần đã thân mật, đã chôn sâu rất sâu mầm mống của mình, đó chính là yêu. Cậu đã điên cuồng mê luyện cô gái ngủ say lúc này cỡ nào.

“ Đúng, em - - Quan Vũ Hạm chính là người phụ nữ của anh, cả đời. Anh muốn em, cả đời muốn em.” Lâm Trí quay về phía bà xã đang ngủ ngọt ngào mà cam kết. Thật đáng tiếc, những lời trân quý như vậy chỉ có thể chia sẻ cùng không khí.

A, đúng rồi, không phải mỗi lần đều phải dùng một thứ đó ngăn lại mới được sao? Nếu không khắp nơi đều là máu. Vì vậy, Lâm Trí lục tìm khắp phòng.

“ Cô gái ngọc, giấu ở đâu rồi? Chẳng lẽ không có?” Không còn cách nào đành phải xuống lầu đi cầu cứu mẹ!

Gõ cửa phòng mẹ, nhưng lại không mở nổi miệng.

“ Con trai, đã trẻ thế này, có chuyện gì vậy?” Mẹ cậu mơ mơ màng màng hỏi.

“ Uhm, mẹ cho con một gói cái kia đi.” Lâm Trí đỏ mặt nói ra.

“ Con trai, con nói cái gì vậy? Sao mẹ nghe không hiểu gì?” Mẹ cậu tỉnh táo hơn nhiều.

“ Trời ơi, ngất mất.” Lâm Trí buồn bực, cậu thật vất vả mới nói ra lời, nhưng mẹ lại không nghe hiểu,

“ Con ngất, ta còn muốn ngất hơn? Nửa đêm không chịu đi ngủ, chạy tới đây ngất cái gì.” Mẹ cậu dạy dỗ con trai.

“ Mẹ, là cái đó, chính là mỗi tháng dùng một lần đó.” Lâm Trí ấp úng nói, giống như bị vắt sữa bò, từng câu từng chữ nói ra. Ai! Thật là làm khó cho Lâm Trí rồi, đường đường một đấng mày râu mở mồm muốn bằng vệ sinh, thật là rất mất mặt!

59. Chương 59: Được Cưng Mà Hoảng

“ Con trai, con làm sao vậy? Có phải vợ con dùng không? Con bé đâu? Sao nó không tự xuống hỏi?” Mẹ cậu tức giận nói.

“ À, cô ấy tới cái kia, thân thể có chút bất tiện. Nhanh lên một chút đi mẹ?” Lâm Trí thúc giục.

“ Hừ! Thật là giỏi! Lại kêu ông xã mình đi làm chuyện như vậy.” Mẹ cậu oán trách nói. Vừa nói vừa đi lấy ra một túi.

“ Cảm ơn mẹ.” Sau đó chạy nhanh lên lầu.

“ Thằng nhóc chết tiệt” mẹ cậu cười rồi đóng kín cửa, đồng thời bắt đầu có chút ghen tị đối với con dâu. Lại dám đi sai con trai mà mình mến yêu.

Lâm Trí đi tới phòng ngủ, Quan Vũ Hạm vẫn còn ngáy ò o. Nhìn thấy vợ yêu ngủ ngon như vậy, cho nên không thể đành lòng đánh thức. Mồ hôi chảy xuống, đành tự mình phải làm vậy. Nhẹ nhàng di chuyển thân thể của cô, mặc vào áo ngủ cho cô, chỉ còn lại thứ bảo vệ cuối cùng.

“ Sợ cái gì, đó là bà xã của mình, động thủ, đi vào cũng đã vào rồi, còn xấu hổ cái gì nữa?” Lâm bầm lâu bầu nói, cứ có cảm giác mình làm chuyện xấu.

Cởi cái quần cuối cùng, ông trời....

“ Cô ngọc, bình thường không để cho cậu nhìn, hôm nay cậu muốn mở to hai mắt ra nhìn, rất đẹp mắt.” Lâm Trí thưởng thức thứ ở trước mặt, da thật trắng, hơn nữa nổi bật nơi đó chính là rùng rợn. Khiến người anh em của cậu không khỏi ngẩn ngơ.

Không tốt là có một ít chất lỏng màu đỏ đang chảy ra ngoài, Lâm Trí luống cuống tay chân ở trước mặt nó. Đúng là bình tới tướng chặn nước tới giấy hút. Toát hết cả mồ hôi.

Nhẹ nhàng giúp cô mặc xong quần áo tử tế, giúp cô đắp lên cái chăn thật mỏng, còn mình đứng dậy đi tới bàn ngồi. Vì cậu vẫn chưa buồn ngủ.

Cậu không ngờ mình sẽ yêu một người như vậy, yêu tất cả của cô, tối nay thấy nước mắt trên mặt cô, tim cậu giống như bị phỏng, rất khổ sở, thì ra đây chính là mùi vị đưa lòng. Không biết trong lòng của cô đã tiếp nhận lấy tình yêu của cậu được chưa, mỗi một lần nhìn cô đều không thấy được, mặc dù lựa chọn cùng cậu kết hôn, thế nhưng tất cả chỉ theo tự nhiên, nếu như ban đầu cô biết, giữa họ không có xảy ra quan hệ thì cô có còn kết hôn nữa không. Bất kể thế nào, lấy được cô, nhất định cô phải làm người của cậu, cả đời, ai cũng không thể có được cô, mỗi một lần nghĩ đến Quan Vũ Hạm, cậu đều không thể khống chế được mình. Trước sau như một.

Lần trước Ma Diêu và Ma Đất đến xem tình hình, phát hiện Quan Vũ Hạm rất mê người, cho nên cũng không nhẫn tâm ra tay, xem ra danh hiệu của bọn họ cũng nên sửa lại: chỉ giết đàn ông, không giết phụ nữ xinh đẹp. Thật sự là sắc đẹp trước mắt, tiền mặt cũng không thêm lấy.

Nhưng Mạnh Tuệ Nhân đã thuê bọn họ, hai người đều là báu vật, cho nên phải làm thế nào mới biến thành vật của mình. Bọn họ vẫn còn suy nghĩ một chút, đơn giản là miệng chó không mọc ra ngà voi!

Ngày thứ hai, Quan Vũ Hạm tỉnh lại, phát hiện di cĩa của mình đã tới, thế nhưng không rõ hôm qua mình đã làm những điều gì! Nhìn lại Lâm Trí không có ở đây.

“ Ôi chào - - sao dậy sớm như thế.” Vừa nhìn thời gian, má ơi, hơn chín giờ, muộn, muộn mất rồi, nhanh chóng rời giường, đưa tay nhặt lấy tờ giấy, cầm lên nhìn xem: bà xã, cẩn thận di cĩa của em nữa đấy. Yêu em. Lâm Trí.

Quan Vũ Hạm nhìn xong cảm thấy vui mừng, tất cả cũng đã trở lại như bình thường rồi.

Sau khi vệ sinh một chút, cô liền xuống lầu.

“ Mẹ, sớm như vậy.”

“ Ủ, không còn sớm.”

Quan Vũ Hạm cảm thấy hôm nay bà hơi khác thường, hình như mất hứng, rốt cuộc là bị làm sao? Không thể hiểu nổi. Lắc đầu một cái đi tới phòng bếp.

“ Vũ Hạm ăn xong tới đây một chút.”

“ Dạ, con biết rồi, mẹ.”

Quan Vũ Hạm ăn sáng xong, đi tới phòng của em chồng.

“ Ngồi đi.”

“ Vâng”

Quan Vũ Hạm cảm thấy không khí đang bị đè nén, giống như cảnh sát đang thẩm vấn trộm. Cô chưa từng thấy bà nghiêm túc như thế, giống như trời sắp sụp xuống đất vậy.

“ Mẹ, chuyện gì vậy?” Quan Vũ Hạm đánh vỡ không khí khẩn trương.

“ Vũ Hạm, con lớn hơn vài tuổi so với Lâm Trí nhà chúng ta, có một số việc con phải biết cái gì nên làm, cái gì không nên làm.”

60. Chương 60: Mua Thuốc

“Mẹ, con làm sai chuyện gì sao?” Quan Vũ Hạm thật sự không hiểu nổi, vì sao sáng sớm mà mẹ chồng đã gọi cô ra dạy bảo.

“A Trí là đàn ông, phải làm chuyện lớn, còn chuyện nhỏ trong nhà, về sau con đừng sai nó làm” Mẹ chồng nói tiếp.

Cuối cùng Quan Vũ Hạm cũng hiểu rõ, thì ra là đau lòng cho con trai, nhưng cô cũng đâu có sai cậu làm chuyện gì mà? Chẳng lẽ cái đuôi hồ ly của mẹ chồng cũng lộ ra rồi. Bận bè cô đâu nói rằng mẹ chồng đều thương con trai, không thương con dâu, lúc ấy cô còn không tin, thì ra là thật.

Nếu như Hoắc Giai biết tối ngày hôm qua đều do con trai làm hết, có khi lại xỉu tại chỗ vì tức.

Quan Vũ Hạm tự nhiên bị dạy dỗ một trận, tâm tình cực kỳ khó chịu, liền trở về phòng, nằm xuống, hết sức buồn bực.

Lâm Trí trở lại công ty, bắt tay chỉnh sửa công việc một chút, bởi vì không yên lòng với Quan Vũ Hạm, cho nên buổi trưa lại chạy trở về.

Trong lòng Quan Vũ Hạm phiền muộn, vì vậy cầm lấy ly rượu, đi đến bình rượu Lâm Trí thích uống, rót lên uống.... bởi vì uống quá nhanh, nên ho sặc sụa. tữu lượng của cô như vậy còn dám uống rượu, hơn nữa đi cả lại tới, uong1 xong bụng bắt đầu đau.

Miệng thì thỏa mãn, nhưng bụng thì thê thảm, đau đến nổi cả trán cũng toát ra mồ hôi lạnh. Hai tay dùng sức che bụng, đây là động tác phải làm mỗi lần đi cả tới. Như vậy sẽ khá hơn chút.

Lâm Trí đẩy cửa đi vào, nhìn thấy Quan Vũ Hạm nằm ở trên giường, thân thể co quắp, gấp gáp chạy tới.

“Bà xã, sao vậy? Lại bắt đầu đau sao?” Lâm Trí thấy trên trán Quan Vũ Hạm toát ra mồ hôi.

“Ừ” Quan Vũ Hạm khổ sở trả lời cậu.

Lâm Trí thấy cô khổ sở như vậy, trong lòng không khỏi khó chịu.

“Đi, đi bệnh viện nào” Nói xong muốn ôm cô đi.

“Không” Quan Vũ Hạm tránh khỏi tay cậu.

“Như vậy làm sao có thể chịu được, chắc chắn sẽ có cách” Lâm Trí thấy cô như vậy, rất đau lòng.

“Không có chuyện gì, chút nữa sẽ tốt thôi” Quan Vũ Hạm kiên trì không muốn đi.

Lâm Trí không có cách nào, vì vậy mở máy tính ra, tra tìm tài liệu liên quan, hi vọng có thể có cách ngừng đau.

“Có rồi, em chờ chút” Lâm Trí chạy xuống lầu.

Đi tới siêu thị, lấy túi nước ấm, còn có đường đỏ. Sau đó đi tới tiệm thuốc, thì ra là có thuốc có thể trị đau đi cả tới.

Nhưng mà, không tiện mở miệng, đi tới đi lui, hi vọng chính mình có thể tìm được thuốc cần, nhìn hoa cả mắt, sau đó có một nhân viên phục vụ đi tới.

“Tiên sinh, anh muốn thuốc gì? Là cái này sao?” Nhân viên phục vụ cầm lên đồ dùng vợ chồng cho Lâm Trí nhìn.

“Hả...Không phải” Lâm Trí lúng túng lắc đầu trả lời.

Nhân viên phục vụ hiểu ra.

“tiên sinh muốn cái này sao?” Nhân viên phục vụ cầm lên thuốc giảm đau hồi. Lâm Trí nhìn thấy đúng rồi, gạt đầu một cái. Lấy thuốc đi tính tiền. Tốc độ nhanh chóng.

Về đến nhà, mẹ cậu thấy con trai lo trong lo ngoài, cảm thấy không vui.

“Con trai, con đang làm gì vậy?”

“Mẹ, Vũ Hạm đau bụng, cái này có thể ngừng đau” Lâm Trí vội vàng nói.

Hoắc Giai chưa từng nhìn thấy con trai làm những việc này, cảm thấy con dâu thật là yếu ớt. Mình đau lòng cho con trai, nhưng chưa chắc con trai đã cảm kích, nhìn về mặt con trai lo lắng như vậy cũng biết. Nhưng cũng không thể mặc cho con dâu sai bảo con mình.

“A Trí, Vũ Hạm cũng quá yếu ớt rồi! Phụ nữ nào mà không có cái này, nếu như đều giống con bé, không phải là rất rối loạn sao!” Hoắc Giai e ẩm nói, không biết khi nào con trai có thể quan tâm tới mình như thế.

“Mẹ, con không thể nhìn thấy cô ấy khó chịu? Như vậy sẽ khá hơn chút!” Cầm lấy mấy thứ chuẩn bị lên lầu.

“Con trai mình lúc nào thì trở nên chịu khó như vậy, trước kia cái gì cũng không thèm quản, tuy nhiên coi như hiểu chuyện, chỉ là không có lấy lòng như vậy, đây cũng không phải là tác phong của nó?” Hoắc Giai lẩm bầm nói xong, con trai đã sớm không còn thấy bóng.

61. Chương 61: Mộng Đẹp Trở Thành Sự Thật

Lâm Trí đẩy cửa đi vào, đặt nước đường đổ lên trên bàn, sau đó trở về bên giường. Nhẹ nhàng vén áo của Quan Vũ Hạm lên. “Đừng đụng vào em.” Quan Vũ Hạm nổi giận nói. Cô cho là Lâm Trí muốn... Ngay sau đó một luồng nhiệt độ ấm áp truyền vào cơ thể. Trong lòng cũng ấm dần lên. Theo đó chính là giọt lệ rơi xuống.

“Thế nào rồi em?” Lâm Trí không hiểu. Quan Vũ Hạm cũng không thể nói cho cậu biết bởi vì một cái túi cườm nóng mà cảm động phát khóc.

“Đừng khóc, chút nữa sẽ tốt lên, mau uống nước đường đồ này.” Lâm Trí dịu dàng nói. Quan Vũ Hạm vẫn không nói câu nào, ngoan ngoãn ngồi dậy, hóa ra tên ngốc cũng biết thương người, loại cảm giác này thật tốt, trong lòng ngọt ngào như nước đường đồ. Chẳng lẽ đây chính là yêu sao?

Trong lòng Quan Vũ Hạm rất cảm động, nhưng cô cũng không có biểu hiện ra ngoài, chỉ là nghe theo, như vậy Lâm Trí cũng đã vui vẻ. Cô đã có thể nghe lời cậu như vậy, bình thường lạnh lùng, coi như không có, bây giờ cũng không quan trọng, bởi vì cô thật đáng yêu.

“Nghỉ ngơi một chút đi, nếu còn đau quá mới được uống thuốc đây, công ty có chuyện, anh phải đi về trước, tan việc anh sẽ trở lại.” Lâm Trí giúp cô đắp chăn, đặt xuống mặt cô một nụ hôn, sau đó đi xuống lầu.

Hoắc Giai nhìn con trai bận rộn như vậy, cảm thấy rất đau lòng, thật là tìm thêm một tiểu tử tông, cũng không thể chăm sóc chồng được! Lại còn bắt chồng phải chăm sóc lại!

“Rõ ràng lớn hơn con trai mình mấy tuổi, thế nhưng ở đây giả bộ thanh thuần.” Hoắc Giai phàn nàn nói, nhưng có con trai cũng không dám nói, bởi vì Vũ Hạm ở trong lòng Lâm Trí bao nhiêu, bà làm mẹ đều hiểu, cũng chỉ có thể kìm nén bực tức.

Thân thể Quan Vũ Hạm khỏe lên một chút, từ từ ngủ thiếp đi. Lâm Trí tan việc trở lại cũng nhìn thấy vậy.

“Con heo lười chỉ có biết ngủ.” Để cặp công văn xuống, ngồi ở trước giường. Cứ nhìn bà xã mình như vậy, rất lâu... Đôi môi cô rất hồng hào không nhịn được muốn cắn một cái, không nhịn được mị hoặc, vốn định nhẹ nhàng hôn một chút, ai ngờ vừa chạm vào thì mất khống chế, hơi thở quen thuộc, cái miệng nhỏ nhắn ngọt ngào, khiến cậu bị mê hoặc, càng ngày càng dùng sức hôn, cố gắng đưa đầu lưỡi vào tìm hiểu ngọt ngào.

“A—” Lâm Trí kêu to, thì ra Quan Vũ Hạm tưởng rằng mình nằm mơ, dùng sức cắn một cái. Bị tiếng Lâm Trí kêu lên mà tỉnh.

Lâm Trí che đôi môi bị cắn, vừa định phát giận. Bởi vì thật sự rất đau. Nhưng khi nhìn thấy Vũ Hạm ngồi dậy, lấy tay lau nước miếng bên khóe miệng.

“Âm thanh gì vậy?” Hai mắt tròn tròn.

Lâm Trí không nhịn được bật cười.

“Đồ ngốc, em lau miệng làm gì?”

“Em mới vừa rồi nằm mơ đang ăn bữa tiệc lớn, vừa muốn cắn một cái, liền tỉnh.” Hiển nhiên là rất thất vọng. Ngất mất... Lâm Trí đau đầu nhức óc, lại đem nụ hôn nóng bỏng của cậu thành thức ăn ngon.

“Có phải lại thèm ăn hay không?” Lâm Trí thân thiết hỏi.

“Ừ.”

“Đi - - Ông xã dẫn em đi ăn bữa tiệc lớn nào.”

Quan Vũ Hạm vừa nghe thấy được đi ăn, ánh mắt sáng lên, tinh thần tỉnh táo. Đứng dậy... Chạy đến nhà tắm, lấy tốc độ nhanh nhất rửa mặt xong.

“Xong rồi, đi thôi.” Ánh mắt lóe sáng hỏi Lâm Trí. Nhìn cô vợ mới vừa rửa mặt xong, sắc mặt đã tốt hơn nhiều, da thịt trắng nõn, khuôn mặt xinh xắn, hai mắt thật to tràn đầy mong đợi, thì ra là cô đáng yêu như thế, đừng thấy đã gần 30, nhưng cả người tản ra hơi thở thanh xuân. Có lẽ nên trả cho cô một lần yêu thương.

“Vui mừng như thế sao?” Lâm Trí tò mò hỏi, chẳng lẽ bởi vì muốn bữa tiệc lớn thôi sao?

“Nói nhảm, cái này gọi là mộng đẹp trở thành sự thật, hắc hắc... Đi thôi, tên ngốc.” Nói xong liền đi ra ngoài.

Tên ngốc, cậu thích, bà xã gọi cậu như vậy, cảm giác rất thân mật. Cũng rất ngọt ngào.

62. Chương 62: Làm Nũng

“Nói đi? Muốn ăn cái gì?” Lâm Trí lái xe hỏi.

“Tôi muốn ăn thịt nướng.” Quan Vũ Hạm nũng nịu nói. Đây là lần đầu tiên cô ở đây làm nũng trước mặt cậu, trước kia luôn làm nũng trước mặt cha mẹ, ở bên ngoài thì cô biểu hiện rất kiên cường, chỉ là gần đây cô lại rất muốn làm vậy trước mặt cậu.

Lâm Trí có chút hoảng sợ, bà xã của cậu chưa từng làm thế, luôn mang vẻ mặt không sao cả, nhưng cậu vẫn luôn chờ đợi, đợi cô yêu cậu. Làm nũng, cô lại đang làm nũng với cậu. Cái này có phải là cảm giác đang yêu không? Cảm giác này thật tốt, khiến cậu ngây người.

“Này - nghĩ cái gì vậy? Có phải không muốn tốn tiền hay không?” Lòng mi Quan Vũ Hạm chợt lóe hỏi Lâm Trí. Vẻ mặt khỏi phải nói là rất động lòng. Làm cho người ta ngứa ngáy trong lòng.

Lâm Trí còn chưa lấy lại tinh thần từ trong hạnh phúc, đã bị bà xã phóng 350W điện cao thế làm cho giật điện. Ai có thể chống lại được sóng điện mê người như vậy, thân thể đang lái xe không khỏi tê tê. Em trai cũng không nghe báo động đứng lên. Làm chiếc quần dới cao.

“Này - Cậu đang nghĩ linh tinh gì đấy?” Quan Vũ Hạm đưa tay nhỏ bé nhéo lên người Lâm Trí một cái.

Lâm Trí phục hồi tinh thần, cảm thấy không phải đang nhéo, mà đang gãi ngứa.

“Nhìn đi -” Lâm Trí nói,

“Cậu thần kinh à? Lái xe cũng có thể như thế.”

Thì ra là Lâm Trí đang ám hiệu cho Vũ Hạm nhìn em trai của mình, thật sự quá rõ ràng rồi, cái quần giống như mở dù.

Quan Vũ Hạm chưa từng có quan sát ông xã nhỏ của mình, mới vừa nhéo một cái, thì ra là bắp thịt của cậu rất cứng, cảm giác có chút an toàn. Nhìn nghiêng vẫn rất đẹp trai, chỉ là tuổi còn quá nhỏ.

“Ha ha...” Lâm Trí bởi vì vui vẻ mà nở nụ cười. Tiếp đó lại nói.

“Tốt - chúng ta sẽ tới nhà hàng thịt nướng tốt nhất.”

“Hoan hô -”

Quan Vũ Hạm hoan hô. Vốn tưởng rằng tìm người nhỏ tuổi sẽ không biết thương người, trong lòng vẫn thấy uất ức, không có ao ước, thế nhưng trong hai ngày nay, biểu hiện của cậu không tồi, cực kỳ đáng khen.

Lâm Trí nhìn cô vui vẻ như vậy, thường nên dẫn cô ra ngoài đi dạo một chút, nghĩ đến việc này cảm thấy mình không làm tròn bổn phận.

Quan Vũ Hạm mở miệng lớn ăn thịt nướng, thịt nướng chín thì hưng phấn kêu, cô vừa thổi vừa ăn, còn Lâm Trí vội vàng gấp thức ăn cho cô.

Hóa ra bà xã của mình tham ăn như vậy, kỳ quái, ăn nhiều như vậy, cũng không mập lên, ông trời thật là chăm sóc cô. Trước kia cũng biết cô thích ăn thịt, không ngờ thích đến mức này, cũng trách cậu bình thường ít quan tâm tới cô.

Hôm nay là ngày vui của Quan Vũ Hạm, cũng là ngày vui Lâm Trí thức tỉnh. Có lẽ là quá yêu cô, sợ cho cô quá ít.

“Này – Tên ngốc, ngăn người cái gì vậy! Mau lên – thịt sắp cháy rồi!”

“Oh”

“Em thật đúng là tham ăn.”

“Nói cái gì đó, đau lòng đấy nha?”

Quan Vũ Hạm không chút khách khí nói với Lâm Trí. Cô thật sự không thể hiểu được ông xã mình, đau lòng, nhưng vì sao, chỉ cần cậu có thể làm được cho cô, thì không bao giờ chùn bước, ai bảo cậu yêu cô.

“Tên ngốc.”

Lâm Trí cười nói, thật sự lấy bà xã để được nghe mắng.

“Này – không nên gọi anh là tên ngốc, nếu không thì không quan tâm tới em.”

Gần đây Quan Vũ Hạm dần dần tiếp nhận ông xã của mình, vì vậy, cũng ra vẻ chân thật, thích náo loạn, thích cười, thích ăn, thích khóc...

Lâm Trí cảm thấy mình mới biết hết về cô. Tất cả trước mắt khiến cậu cảm thấy chân thật, ngày trước hai người cũng hôn, cũng thân mật, nhưng luôn thiếu cái gì đó?

Thì ra yêu một người không phải chỉ có được, còn phải có tình, yêu thương nhau, lúc này mới hoàn mỹ.

Cậu còn phải tiếp tục chờ, chờ bà xã sẽ thật sự yêu cậu.

Quan Vũ Hạm ăn bữa tiệc này phải nói là có nhiều nảy sinh, mỗi ngày ở đơn vị chỉ ăn đồ công ty... ăn rất nhàm chán. Cuối cùng cũng an ủi được bao tử của mình.

Lâm Trí không ngờ một bữa cơm, bà xã mình sẽ vui vẻ như thế

63. Chương 63: Bản Điện Loạn Xạ

Ngày khi vợ chồng họ đang ngọt ngào, ở một góc vắng vẻ có một đôi mắt gian tà nhìn họ chằm chằm.

“Em ăn no chưa?”

“Ừm, no bụng rồi.”

Quan Vũ Hạm vuốt bụng nói, trên mặt toàn là thỏa mãn, cũng không có cách nào vì đồ ăn là sở thích của cô.

“Chúng ta đi đâu nữa đây?” Lâm Trí trưng cầu ý kiến bà xã.

“Đi dạo chợ đêm”

“Hả –” Lâm Trí nhức đầu nhất là việc xuyên qua đám đông. Nhưng không còn cách nào vì bà xã tràn đầy mong đợi.

“Được rồi – đi thôi.” Ai bảo anh yêu em.

“Yêu anh chết mất, ông xã gốc à.” Quan Vũ Hạm chạy lên phía trước.

Đáng thương cho Lâm Trí hôm nay không có mặc quần áo cách điện! Bị cô phóng điện nhiều lần. Nhưng dù bị điện giật, thì cũng cam tâm tình nguyện.

Hai người xuyên qua đám đông, lại chẳng biết rằng có một đôi ánh mắt gian tà vẫn luôn đi theo.

Hề là thứ Quan Vũ Hạm thích thì Lâm Trí đều mua tất.

Lâm Trí xách theo túi lớn túi nhỏ, vẻ mặt lúng túng viết đầy hạnh phúc.

Quan Vũ Hạm giống như vừa có được tự do, chạy tới chạy lui, vội vàng đến nỗi chảy đầy mồ hôi.

Từ sau khi kết hôn, đây cũng là lần đầu tiên cô ra ngoài chơi đùa như vậy!

Thân hình Lâm Trí cao lớn, đôi khi đi trước mở đường cho cô, cũng chính giờ phút này lại là một cảnh tượng rất đẹp. Người đàn ông được sinh ra giống như vì người phụ nữ, bởi vì phụ nữ rất cần lệ thuộc và an toàn.

“Oa – thơm quá đi.”

Quan Vũ Hạm đi theo mùi thơm.

“Thấy rồi” trên mặt tràn ngập hưng phấn. Thì ra là đậu phụ thúi.

Lâm Trí nhú chặt lông mày.

“Thật là thúi!”

“Ha Ha. Anh tới chỗ khác chờ em đi, sẽ tốt hơn thôi.”

“Này – em mới vừa ăn thịt nướng, vẫn còn ăn được sao?.”

“Chớ hẹp hòi như vậy, chạy xa như vậy, trong bụng đã tiêu hao mất.”

Ma lực phóng điện lại tới, hôm nay Lâm Trí mới biết cô lại lợi hại như vậy, cuối cùng thì có bao nhiêu cậu cũng không biết, thế như cô giống như một quyển sách hay, lúc nào cũng sẽ xuất hiện một trang mới lạ, vẫn tưởng cậu đã hiểu rõ cô, xem ra cậu đã nhầm rồi, cô thật sự có nhiều biết đối, giờ phút này cô lại giống như Tôn Ngộ Không phiên bản nữ.

“Đồ gốc– em muốn mình bị thúi sao, đến lúc đó xem ai còn dám đến gần.”

“Ngừng– ai cần anh lo, em thích đấy.”

“Được, được, vậy em cứ từ từ dùng, anh ra kia chờ em.”

Lâm Trí vừa nhìn thấy sắp phóng điện, nhanh chóng rời đi– bởi vì cậu cũng không muốn để cho người anh em của mình đứng lên, mà mùi vị này cũng không dễ chịu. Ngộ nhớ em trai phát uy, hậu quả cũng không lường được, pháo cỡ nhỏ cũng không phải là đồ chơi.

Quan Vũ Hạm cảm thấy tò mò, không biết tại sao hôm nay cậu lại ăn cần như vậy, thế như cảm giác được cưng chiều rất tốt.

Một người phụ nữ ăn từng ngụm từng ngụm đậu phụ thúi, cái miệng nhỏ nhắn nhét đầy, Lâm Trí thấy vậy, bất đắc dĩ đi qua một bên mua nước.

“Ăn từ từ thôi” Lâm Trí đưa nước qua.

“Ăn ngon quá, ăn một miếng chứ?” Quan Vũ Hạm cầm một miếng đưa tới. Lâm Trí ghét nhất ăn linh tinh bên ngoài, nhất là loại ăn vặt này, chỉ có cô mới thích ăn nó. Với lại nó còn có mùi khó ngửi. Nhưng Lâm Trí nhìn thấy ánh mắt mong đợi của cô, không thể đành lòng cự tuyệt, vì vậy nhận lấy, chỉ sợ ngay cả cậu cũng không hiểu nổi vì sao mình lại trở nên nghe lời như thế. Tóm lại chính vì muốn bà xã vui mừng, hết cách rồi, ai kêu cậu yêu cô.

Ăn vào trong miệng, không hề khó ăn giống như tưởng tượng, Quan Vũ Hạm nhìn cậu ăn, cũng thấy vui mừng, bởi vì cô cũng hi vọng ông xã nhỏ của mình sẽ cùng nhau hưởng thụ thức ăn ngon.

64. Chương 64: Thẹn Quá Thành Giận

“Mùi vị như thế nào? Ăn ngon chứ?” Quan Vũ Hạm ngẩng đầu nhìn Lâm Trí, vẻ mặt hình như rất tự đắc.

Quan Vũ Hạm chưa từng cẩn thận nhìn Lâm Trí như vậy, mà lúc này Lâm Trí nào đâu có biết ăn được hay không, bởi vì trong mắt chỉ có vợ yêu, gương mặt này thật đẹp, bất cứ lúc nào cũng đều mê người như vậy. Không được, em trai lại không có nề nếp nữa rồi, hôm nay thật là chịu khổ 1 ngày!

Quan Vũ Hạm thấy không trả lời, đưa tay vỗ nhẹ lên mặt Lâm Trí.

“Ngày hôm nay anh sao vậy? Mặt nóng quá đó.” Quan Vũ Hạm nhìn Lâm Trí không có phản ứng, quan tâm nói:

“Có phải phát sốt hay không?”

Quan Vũ Hạm nhón chân lên sờ trán Lâm Trí, xem có phải bị bệnh rồi hay không.

“Đủ rồi.”

Lâm Trí bị dục hỏa gây khó chịu, vì vậy thẹn quá thành giận.

Lập tức khiến đôi mắt thật to của Quan Vũ Hạm trào lên nước mắt, mới vừa rồi còn đối với mình rất tốt, bỗng nhiên trở thành núi băng, lạnh quá.

Lâm Trí nhìn thấy vẻ mặt uất ức của bà xã, thì lại mềm lòng. Cậu không muốn nhìn thấy Quan Vũ Hạm khóc, việc này so với cậu khóc còn khó chịu hơn.

“Bà xã, xin lỗi, chúng ta đi thôi.” Lâm Trí kéo Quan Vũ Hạm rời đi.

Quan Vũ Hạm bị bàn tay lôi kéo, trong lòng vẫn rất uất ức, thật là không hiểu nổi, không giải thích được, khiến cô phát điên.

Lâm Trí vẫn cứ lôi kéo cô như vậy, đi thẳng, đi thẳng, không nói câu nào.

Ngay cả đôi mắt gian tà kia cũng bị làm cho rối loạn.

“Lão đại, bọn chúng muốn rời đi, có nên đi theo hay không?” Kể theo dõi nói với người trong điện thoại.

“Không cần” đối phương cúp điện thoại.

Thật ra thì, từ khi vào phòng ăn, Lâm Trí đã phát hiện ở trong góc có 1 đôi mắt nhìn họ, mỗi lần cậu cầm cốc nước lên, cũng có thể nhìn qua phản chiếu trong cốc thấy người đang rình bọn họ, nhưng mà đối phương không có hành động, cậu cũng không có cần thiết bứt dây động rừng, cậu muốn nhìn xem ai là chủ mưu phía sau, họ định làm gì?

Trong lòng không khỏi thầm mắng : mẹ nội nó, người mà Lâm Trí cậu sợ còn chưa có ra đời đâu, cứ chờ xem, mẹ kiếp. Nhưng mà cậu sợ nhất là bà xã của mình bị thương. Cho nên....

Lâm Trí ngồi 1 mình trong thư phòng, tính toán kế hoạch của mình...

Quan Vũ Hạm phát hiện sau khi Lâm Trí trở về thì luôn ngồi im, cho nên quan tâm, tới hỏi 1 chút: “Anh không có chuyện gì chứ?”

Lâm Trí thấy vẻ mặt quan tâm của cô, trong lòng cảm thấy đau đớn, không biết gần đây bị sao, trở nên yếu ớt như thế, lúc nào cũng thấy đau lòng, có lẽ là quá quan tâm tới cô, sợ cô bị thương, sợ cô không được vui vẻ, sợ cô, tóm lại rất nhiều rất nhiều...

Bỗng nhiên ôm chặt lấy Quan Vũ Hạm, cúi đầu hôn lên tóc cô, nhẹ nhàng hít vào mùi hương của cô. Chính là mùi vị này, khiến cậu điên cuồng, khiến cậu không thể rời bỏ được.

Thấy cô có chút bận tâm, không thể hù dọa cô được. Vì vậy...

“Thật xin lỗi, bà xã, có biết vì sao vừa nãy anh lại phát giận không? Bởi vì “

Quan Vũ Hạm không chớp mắt nghe Lâm Trí nói, rất nhập tâm.

“Bởi vì, anh nghĩ muốn em nữa” Lâm Trí đưa miệng đến gần lỗ tai Quan Vũ Hạm nói. Quan Vũ Hạm biết mình bị trúng chiêu.

“Anh không đứng đắn.” Quan Vũ Hạm nở nụ cười.

Lâm Trí thấy Quan Vũ Hạm cười, cậu cũng yên tâm hơn, gương mặt lại cười nhiều hơn? Không biết tại sao mình lại trở nên thương cảm như vậy nữa, tính cách trẻ con cũng từ từ biến mất. Có lẽ đây chính là yêu? Yêu 1 người nên có trách nhiệm hơn?

Sau khi kết hôn Lâm Trí đang dần dần trưởng thành, trước mắt không còn là cậu nhóc, mà là 1 người đàn ông thành thực, có khí chất đàn ông, mạnh mẽ bảo vệ người phụ nữ của mình, giống như con báo con từ thời phát động.

“Bà xã yêu quý, rốt cuộc lúc nào thì đi cả của em trở về vậy?”

“Để làm chi?”

“Em thật độc ác khiến người ta khó chịu.” Lâm Trí cố ý giả bộ khổ sở nói.

“Anh thật hết thuốc chữa.”

“Muốn, chính là muốn, em chờ đấy, anh muốn cùng em tính lãi suất. Một lần cũng không thể thiếu.

Lâm Trí mang bộ mặt nghiêm chỉnh nói, rồi bắt đầu tính toán.

65. Chương 65: Tin Dữ Đổ Xuống

Sau đó mỗi ngày ngoài việc Lâm Trí đi làm cùng bà xã, còn thường ra ngoài trong lúc làm việc. Có lúc sau bữa cơm chiều cũng sẽ ra ngoài, làm như đặc biệt thần bí. Khiến Quan Vũ Hạm cũng thấy tò mò.

“Lâm Trí, gần đây anh rất bận hả?” Mỗi lần Quan Vũ Hạm gọi tên Lâm Trí, thì nói rõ trong lòng rất lo lắng cho cậu, cũng vì quan tâm mà thôi.

“Anh chỉ đi ra ngoài vận động một chút, trước kia anh cũng thường đi ra ngoài vận động, nhưng kể từ khi trong nhà có bà xã, nên anh mới không chịu ra cửa. Bây giờ nhìn em anh liền phát hỏa, không ra rèn luyện thì làm sao được! Mà anh cũng không thể để em trai của mình đứng nghiêm, thật sự rất khổ sở.” Lâm Trí giả bộ đáng thương nói. Cậu cũng thật có tài, vẻ mặt cực kỳ phong phú.

Quan Vũ Hạm bị trêu chọc cười ha ha.

“Này? Bà xã, được rồi chứ?”

“Cái gì được rồi chứ?”

“Anh đang nói: lúc nào thì có thể tạo đứa bé, thật là đầu gỗ, không phải bắt anh nói toẹt ra chứ.” Lâm Trí lại đùa giỡn Vũ Hạm vui vẻ.

“Ha ha.....” Cô lại nở nụ cười.

“Hai - - xong rồi, đầu em bị đập mạch à!” Lâm Trí cũng không cười đùa, mà nghiêm trang nói tiếp.

“Dừng - - em không dễ bị lừa đâu, chỉ với cái đầu của anh, em còn không biết đang nghĩ gì sao?”

“Bà xã, vậy ngược lại em nói xem, anh đang nghĩ gì nào?” Lâm Trí càng nói càng dừng cảm, giọng điệu cũng đã thay đổi.

“Trong đầu của anh, đều là tương ngọt!” Quan Vũ Hạm cũng lờ cậu dậy, hai người cùng cười lên ha ha. Cả căn phòng cũng bị bao quanh tình yêu.

Ngay khi Quan Vũ Hạm là Lâm Trí chuẩn bị tiến vào trạng thái yêu đương thì tin dữ đổ xuống nhà họ.

“A Trí, đi ra ngoài một chút.” Lâm Đông ở ngoài cửa gọi con trai. Bên trong là hai vợ chồng đang liếc mắt đưa tình.

“Vâng - - cha, con ra ngay.” Lâm Trí đứng dậy đi ra ngoài. Quan Vũ Hạm cầm áo ngủ lên chuẩn bị đi tắm một cái.

Chỉ chốc lát sau, Lâm Trí đi vào, sắc mặt rất kém.

“Thế nào?” Quan Vũ Hạm đi lên hỏi

“Em mau mặc quần áo tử tế vào, chúng ta ra ngoài một chút. Anh ở phía dưới chờ em.” Lâm Trí rời đi. Vũ Hạm cảm thấy có dự cảm xấu. Vội vã thay xong quần áo, đi theo ra ngoài.

“Lâm Trí, đã xảy ra chuyện gì? Nói cho em biết đi?”

“Em lên xe trước đi.” Lâm Trí mở cửa xe ý bảo Vũ Hạm đi lên.

Xe khởi động, trừ tài xế là chú Lý, còn có Lâm Đông ngồi phía trước, Quan Vũ Hạm và Lâm Trí ngồi phía sau. Bởi vì có cha chồng ở đây, Quan Vũ Hạm cũng không dám nói linh tinh, mặc dù cũng rất tò mò đã trễ thế này muốn đi đâu? Nhưng lại không dám hỏi, muốn dùng ánh mắt ra hiệu Lâm Trí nói cho cô biết, nhưng Lâm Trí chỉ cố tình nhìn về phía trước. Cho nên không nhận được ám hiệu.

Thật ra thì, Lâm Trí không dám nhìn cô, cậu nên nói như thế nào cho cô biết thì mới có thể giảm bớt nỗi đau cho cô.

Xe vẫn chạy, không có một ai nói chuyện, yên tĩnh đến nỗi hít thở không thông, mà Quan Vũ Hạm nhẹ nhàng đụng Lâm Trí một cái, làm ra nét mặt dò hỏi, hi vọng có thể biết được đáp án.

“Vũ Hạm” Lâm Trí gọi tên cô, nhưng không có tiếp tục nói gì. Quan Vũ Hạm liền thấy lo lắng, rốt cuộc đã xảy ra chuyện, nhất định đã xảy ra chuyện lớn.

“Cha? Chúng ta đang đi đâu vậy?” Quan Vũ Hạm vừa thấy nét mặt Lâm Trí cũng biết chuyện này có liên quan tới cô.

Lâm Đông nghe Vũ Hạm gọi cha, trong lòng cũng thấy rất đau, con trai không dám nói, chỉ có ông nên nói thôi. Mặc dù vẫn sẽ khiến cô tổn thương, thế nhưng đành phải đối mặt.

“Hạm Hạm, con... cha mẹ của con, trên đường về nhà xảy ra chút chuyện.” Lâm Đông nói ra từng câu. Trong cổ họng giống như có tảng đá chặn lại, không thể nói ra câu kế tiếp.

Quan Vũ Hạm ngơ ngác không nói câu nào, giọt nước mắt từ từ lăn xuống, Lâm Trí nhẹ nhàng ôm cô vào trong ngực.

Nước mắt cũng nhanh thấm ướt quần áo Lâm Trí, cha con Lâm Đông thấy Quan Vũ Hạm như vậy cũng rất đau lòng.

Xe dừng lại trước cửa bệnh viện, Quan Vũ Hạm mở cửa xe đi ra ngoài đầu tiên, gần như lấy tốc độ nhanh nhất chạy tới nơi đăng kí.

Tra xét mới biết cha mẹ vẫn còn ở trong phòng phẫu thuật. Liền chạy như điện về phía phòng phẫu thuật. Cô không biết mình đã tới đó như thế nào, chỉ cảm thấy trời đất đảo lộn, nhưng cô không thể gục ngã, cha mẹ cần cô, bởi vì bọn họ yêu cô, cho nên bọn họ sẽ không thể bỏ rơi con gái của mình, bàn tay Lâm Trí vẫn đỡ bả vai cô, nhưng cô muốn cha mẹ của mình bình an.

Ước chừng qua hơn một giờ, bác sĩ mới đi ra, lắc đầu một cái.

“Quá muộn, chúng tôi đã hết sức. Vào thăm một lát đi! Còn một người khác chúng tôi sẽ cố gắng.” Bác sĩ nói xong đi về phía căn phòng khác, thì ra là cha Quan Vũ Hạm ở cách vách.

Trước mặt Quan Vũ Hạm bỗng tối sầm, không chịu nổi nữa, chính mình dùng sức đánh mình vài cái, để cho bản thân giữ vững tinh thần, chạy nhanh vào phòng phẫu thuật. Lâm Trí nhìn cô như thế, bản thân cũng thấy đau lòng. Mà cậu lại không có cách nào thay thế cho cô.

Quan Vũ Hạm không để ỉn té xỉu, bởi vì ba mẹ đang đợi cô.

Té ngã ở trước giường bệnh, dùng sức nắm lấy tay mẹ.

“Mẹ - - đừng bỏ Hạm Hạm.”

Mặc dù mẹ cô rất khổ sở, thế nhưng lại vẫn đang cười.

“Mẹ, sẽ không đi, mẹ sẽ vĩnh viễn ở bên Hạm Hạm...” Nói xong đã cố hết sức, trên mặt toàn là tiếc nuối, không khỏi lo lắng về sau ai sẽ thương yêu Hạm Hạm? Ai sẽ thương nó? Bảo bối của bà...

Quan Vũ Hạm không nói lời nào, chỉ vẫn rơi lệ, cô không muốn để mẹ lo lắng cho cô, cô không muốn mẹ không yên lòng rời đi. Cô phải kiên cường, nhưng thật là khó, nước mắt vẫn không ngừng rơi...

66. Chương 66: Tận Lực.

“Hạm - - Hạm, cha con?” Quan Vũ Hạm nghe mẹ cố gắng hỏi cô. Về mặt rất đau đớn, nếu như ông xã cũng ra đi, vậy đứa bé của bọn họ..... Bà không dám nghĩ tiếp.

“Mẹ - - cha rất tốt, đã chuyển tới phòng bệnh rồi.” Quan Vũ Hạm cố gắng lấy lại sức lực thì mới nói ra được những lời này.

“Con à, nếu như, mẹ không còn ở đây, con.... con, phải, sống tốt, đồng ý với mẹ nhé?”

“Mẹ, sẽ không có chuyện gì đâu. Hạm Hạm không thể không có mẹ.....” Quan Vũ Hạm khó chịu không nói ra lời.

Cứ như vậy, hai mẹ con vẫn nắm tay, nhìn đối phương giống như muốn nhớ rõ bộ dáng đối phương, để ghi nhớ cho đến mãi mãi....

“Hạm Hạm, con và Lâm Trí đi xem cha con đi? Mẹ, ở lại với cha chồng con là được rồi.”

“Được, mẹ, con sẽ lập tức trở lại.” Quan Vũ Hạm không muốn buông ra đôi tay tràn đầy yêu thương của mẹ.

“Con yên tâm, đi xem cha con thế nào. Ở đây đã có cha rồi.” Lâm Đông nhẹ nhàng nói, chỉ sợ lớn tiếng sẽ khiến Vũ Hạm yếu ớt dao động.

Quan Vũ Hạm và Lâm Trí đi ra ngoài.

Lâm Đông đi tới trước giường, nhẹ nhàng nắm tay Lý Linh Tuệ, đôi bàn tay này đã từng thuộc về ông, nhưng bây giờ cái gì cũng không quan trọng, ông chỉ hy vọng bà có thể tiếp tục sống, đây chính là hy vọng duy nhất của ông.

Ai cũng không lên tiếng, chỉ sử dụng ánh mắt trao đổi, cho đến lúc lâu.

“Ông hãy đáp ứng tôi, phải chăm sóc cho Hạm Hạm của chúng ta?” Lý Linh Tuệ khổ sở nói.

“Bà cũng biết?”

“Đúng, ba mươi năm trước đã biết, nó là con ông.” Lâm Đông bình tĩnh hiểu ra, thì ra người phụ nữ mình yêu chưa bao giờ rời khỏi ông, là ông sai lầm rồi, ông đã từng hận, nhưng bà vẫn còn yêu ông sâu đậm.

Lâm Đông luôn luôn kiên cường cũng phải rơi nước mắt, nhẹ nhàng đưa miệng hôn lên tay Lý Linh Tuệ, cho dù có thiên ngôn vạn ngữ, cũng không thể nào nói hết.....

Chỉ là mùi trên bàn tay này, ông vẫn luôn luôn nhớ rõ.....

Quan Vũ Hạm và Lâm Trí đi tới phòng phẫu thuật khác, thấy trên người cha cắm rất nhiều ống dẫn, trong miệng còn ngậm bình dưỡng khí. Các bác sĩ vẫn đang cấp cứu.

Quan Vũ Hạm đưa tay che miệng, cô kìm nén không để mình bật khóc thành tiếng, vì cô sợ mẹ sẽ nghe thấy.

Cô cố gắng hô hấp, giống như mình đang ở trong bể nước, không có cách nào thở được. Trong ngực giống như bị một tảng đá lớn đè ép, nhịp tim như muốn dừng lại.

Lâm Trí nhẹ nhàng gọi cô, cậu nhìn thấy Quan Vũ Hạm đang cố gắng chịu đựng tất cả, còn mình lại không biết giúp cô thế nào, cảm giác mình thật vô dụng, chỉ có ở bên cạnh cô, yêu cô, thương cô.....

Bác sĩ đẩy cửa ra ngoài, vẻ mặt giống như trước, động tác cũng giống như trước. Lắc đầu một cái, Quan Vũ Hạm không muốn nhìn thấy bọn họ lắc đầu, cô chỉ muốn cha cô còn sống, còn sống.

“Bệnh nhân mất máu quá nhiều, không thể cứu chữa được.” Bác sĩ đi tới nói.

Quan Vũ Hạm giống như phát điên, níu lấy cánh tay bác sĩ.

“Không..... không được đi, hãy cứu cha tôi, tôi xin ông, tôi xin ông.....” Tất cả mọi người đều khóc, bác sĩ cũng khóc.

“Cô gái, mau đứng dậy đi, chúng tôi đã tận lực, xin bớt đau buồn!” Bác sĩ đưa tay đỡ Quan Vũ Hạm.

Cuối cùng Quan Vũ Hạm tuyệt vọng không còn chịu nổi.....

Cô chạy đến phòng phẫu thuật, quỳ rạp xuống trước mặt cha.

“Mọi người đều đi ra ngoài đi, tôi muốn ở cùng cha.” Quan Vũ Hạm kiên quyết nói, trong giọng giống như ra lệnh, không cho thương lượng. Lâm Trí và các bác sĩ đều đi ra ngoài, trong phòng chỉ còn có Quan Vũ Hạm và người cha đang ngủ say. Nhưng cha cô sẽ không bao giờ tỉnh lại nữa.

Quan Vũ Hạm từ từ giơ tay lên, sờ lên gương mặt quen thuộc.

67. Chương 67: Mất Đi Song Thân, Hạm Hạm Sắp Điên Rồi.

Khi còn bé, mỗi lần sờ mặt cha, cha luôn nắm lấy bàn tay nhỏ bé của Hạm Hạm, hôn rồi lại hôn. Quan Vũ Hạm thấy cha không còn phản ứng, nước mắt không ngừng tuôn rơi.

“Cha~”

“Ô ô ô.....”

“Cha, mở mắt nhìn Hạm Hạm đi....”

“Cha, nói chuyện với Hạm Hạm, ô ô.....”

Chạm vào khuôn mặt lạnh như băng, cô rất sợ hãi, sợ cha bị lạnh. Lâm Trí đứng bên cửa sổ lặng lẽ nhìn cô.

“Cha chắc là rất lạnh, mình phải đắp chăn cho cha.” Quan Vũ Hạm mở to mắt, trong đôi mắt này đã không còn ánh sáng, chỉ có sợ hãi cùng tuyệt vọng.

“Bà xã, dưới đất lạnh lắm, mau dậy đi.” Lâm Trí ôm lấy Quan Vũ Hạm, thân thể nhỏ nhắn đang run rẩy, sống mũi Lâm Trí cay cay, nước mắt chảy ra, cậu nhìn bà xã khổ sở như vậy, cảm giác so với bị giết còn khó chịu hơn.

Quan Vũ Hạm vô lực tựa vào Lâm Trí, bỗng cô nhớ đến mẹ đang chờ cô, cô không được đau khổ, mẹ còn cần cô trấn an. Cô đi tới trước giường cha, đắp kín chăn cho cha.

“Cha, cha ngủ đi, Hạm Hạm....” Nhìn cha nhắm chặt hai mắt, cô nói không nên lời, nghiêng đầu đi, chỉ còn nước mắt mãi tuôn rơi.

Hạm Hạm đi đến gần phòng bệnh của mẹ, hít sâu, hy vọng chính mình có thể bình tĩnh lại.

“Mẹ....” Quan Vũ Hạm gọi, tất cả nước mắt đều nén vào trong.

“Cha con sao rồi?” Mẹ đã không còn bao nhiêu hơi sức để nói.

“Cha đã không còn nguy hiểm.” Quan Vũ Hạm cực lực che giấu để mẹ không nhìn ra.

“Hiếu thuận với cha.... cho tốt.” Lý Linh Tuệ từ từ nhắm mắt lại, khoé mắt chảy ra giọt nước mắt cuối cùng.

“Mẹ!” Quan Vũ Hạm không thể khống chế được nữa, kêu lên một tiếng, khóc lớn.

Lúc này Quan Vũ Hạm cảm giác gì cũng không cảm giác được, chỉ có tuyệt vọng rồi tuyệt vọng.

Cha không còn, mẹ cũng đã đi, nhà cũng mất, tất cả đã mất hết rồi.

Trước mắt bỗng tối sầm, Quan Vũ Hạm ngã xuống đất ngất đi, ông trời không được cho cô tỉnh, để cho cô đi cùng bọn họ đi, cha mẹ mang cô đi cùng đi.

Lâm Đông vội vàng ôm lấy Quan Vũ Hạm, nén lệ trong mắt. “Linh Tuệ, em yên tâm, anh đồng ý với em, nhất định sẽ làm được.”

Lâm Trí nghe tiếng Quan Vũ Hạm khóc lớn, rất nhanh chạy tới, “Bà xã? Bà xã?”

“Con trai, ở đây có cha, cha sẽ xử lý, con mang Hạm Hạm về nhà trước, cha sợ nó không bình tĩnh được.” Chuyện như vậy, ai có thể vượt qua được, một lúc đã mất đi hai người mình yêu thương nhất.

“Được, con sẽ chăm sóc tốt cho Hạm Hạm.” Lâm Trí ôm Quan Vũ Hạm rời đi.

Quan Vũ Hạm tựa vào ngực cậu, lông mày nhíu chặt, thân thể nhỏ nhắn run lên, là do tinh thần cực kỳ kém.

Lâm Trí về đến nhà, nhẹ nhàng đặt Quan Vũ Hạm lên giường.

“Bà xã, bà xã.” Lâm Trí khẽ gọi.

Quan Vũ Hạm không mở mắt, cô không muốn nhìn thế giới này, thế giới không có người thân, nhìn người thân từng người rời xa, cô lại chỉ biết bất lực. Trong lúc mơ màng, cô vẫn gọi mẹ không ngừng.

Lâm Trí nhìn bà xã tự giam mình trong khổ sở, lòng mình cũng rất đau.

“Anh đến bệnh viện đi.” Quan Vũ Hạm chợt mở miệng.

“Vậy còn cha?”

“Anh đi đi.” Quan Vũ Hạm kiên trì.

“Được.” Lâm Trí sợ một lần nữa kích thích cô, lập tức đồng ý, đứng dậy đi ra ngoài, đi tới lầu dưới, nhờ mẹ mình chăm sóc Quan Vũ Hạm, bắt đầu dĩ bỏ đi.

Mẹ Lâm đi vào phòng Quan Vũ Hạm, thấy cô nhắm mắt, cho là cô đang ngủ, vì vậy đi xuống lầu, chuẩn bị cháo cho cô để gia tăng thể lực.

Ông xã ngốc nghếch rất điên cuồng-Hi Vũ Yên

Chương 68: Tự sát

Quan Vũ Hạm đứng dậy đi ra ngoài, mẹ Lâm Trí đang nấu cháo, hoàn toàn không chú ý tới cô. Ra khỏi nhà, Quan Vũ Hạm lại không kiềm chế được nước mắt, gắng gượng đi về phía trước, không có cha mẹ yêu thương, cô có thể làm gì, hiện tại chỉ muốn nghe tiếng hai người cũng là điều không tưởng.

Đi tới bờ sông Thanh Phong, dừng lại. Ánh trăng chiếu lên vóc người gầy nhỏ của Hạm Hạm.

Hạm Hạm cúi đầu nhìn mặt nước, trăng thật là sáng.

“Mẹ, cha, chờ con...” Bên bờ sông một bóng đen nhảy xuống.

Quan Vũ Hạm biết bơi, nhưng sau khi nhảy xuống nước, cô cũng không cử động, mặc cho chính mình chìm xuống. Nước lạnh, nhưng lòng cô còn lạnh hơn, cô muốn đi tìm cha mẹ, bọn họ nhất định đang đợi cô. Lúc trước đã đồng ý với mẹ sống cho tốt nhưng Hạm Hạm hiện tại không làm được, cô rất khổ sở, chết chắc là loại giải thoát tốt nhất.

Đúng lúc cô đang cảm thấy hít thở không thông, một đôi tay túm lấy cô, Quan Vũ Hạm nghĩ là cha tới đón cô, khóe miệng mỉm cười, cả nhà bọn họ rốt cuộc có thể đoàn viên rồi, cô lại có thể làm nũng với cha rồi.

Người đàn ông túm lấy cô, dùng sức bơi lên. Quan Vũ Hạm nhắm mắt không nhúc nhích.

Anh ta lôi Quan Vũ Hạm lên bờ, không chút do dự cởi áo ngoài của cô ra, sau đó bắt đầu hô hấp nhân tạo.

Ý trời, tất cả đều là ý trời.

Người này chính là Quan Hùng Phách, anh ta cố gắng cấp cứu cho Vũ Hạm, lúc này đưa đến bệnh viện chỉ sợ đã chậm. Thì ra Quan Hùng Phách vẫn phái người âm thầm bảo vệ Quan Vũ Hạm, bởi vì anh hi vọng

cô được bình an, khi Quan Vũ Hạm đau khổ rời khỏi nhà, thủ hạ đã cảm thấy không tốt nên đã gọi điện cho Quan Hùng Phách, may mắn chạy đến kịp thời, nếu không sẽ xảy ra bi kịch. Thấy Quan Vũ Hạm ho sặc sụa, anh mới yên tâm.

Tại sao cô gái này lại phải gánh chịu bao nhiêu đau khổ mà lại, cái này chẳng lẽ là số mệnh?

Quan Hùng Phách nhìn Quan Vũ Hạm nghĩ trong lòng: có lẽ kiếp trước bọn họ là vợ chồng, nếu không sao càng nhìn cô càng thấy quen, tất cả những đụng chạm da thịt đều rất quen thuộc. Cô gái trước mắt giống như là bà xã của mình, giờ phút này người đàn ông đã từng phóng đảng, lòng dạ độc ác này không hiểu sao trở nên có chút dịu dàng. Quan Hùng Phách cài lại nút áo cho Quan Vũ Hạm, lưu luyến nhìn mỗi tấc da thịt vừa rồi.

Thủ hạ bên cạnh nghĩ thầm: Lão đại có vấn đề thật rồi! Từ khi nào thì ánh mắt lại dịu dàng như vậy!

“Vào trong xe, lấy áo khoác về đây.” Quan Hùng Phách ra lệnh cho thuộc hạ, đồng thời cầm điện thoại di động lên, “120 phải không? Bờ sông Thanh Phong có một cô gái nhảy sông tự vẫn, tới đây nhanh.”

Quan Hùng Phách cúp máy, đem áo của mình đắp lên người Quan Vũ Hạm, xe cứu thương đến rất nhanh. Quả nhiên xe cấp cứu đến, Quan Hùng Phách đứng dậy rời đi. Y tá mang Quan Vũ Hạm đặt vào trong xe cấp cứu, lái đi, Quan Hùng Phách từ trong chỗ tối đi ra, ngoài nhớ nhung cũng chỉ có nhớ nhung.

Xe cấp cứu đi tới bệnh viện, vừa lúc đụng phải cha con Lâm Đông đi ra ngoài, hai người họ đã thu xếp xong cho cha mẹ Quan Vũ Hạm, chỉ chờ tổ chức đám tang.

“Tránh ra, tránh ra.” Xe cấp cứu dừng lại, y tá mở cửa xela hét, cha con Lâm Đông tránh qua một bên, cho đến khi thấy Quan Vũ Hạm mang bình dưỡng khí thì đều sững sờ.

“Hạm Hạm...” Lâm Đông nhào tới.

“Tránh ra.” Y tá đẩy xe với tốc độ rất nhanh.

Lâm Trí chạy theo gọi, “Bà xã, bà xã...” Quan Vũ Hạm được đưa vào phòng cấp cứu, Lâm Trí kéo tài xế hỏi, “Nói cho tôi biết vừa xảy ra chuyện gì?”

“Mới vừa rồi có người gọi điện nói có người nhảy sông tự vẫn.” Tài xế mặt không chút thay đổi nói, việc không liên quan đến mình thì vắt chân ngồi xem.

68. Chương 68: Tự Sát

Quan Vũ Hạm đứng dậy đi ra ngoài, mẹ Lâm Trí đang nấu cháo, hoàn toàn không chú ý tới cô. Ra khỏi nhà, Quan Vũ Hạm lại không kiềm chế được nước mắt, gắng gượng đi về phía trước, không có cha mẹ yêu thương, cô có thể làm gì, hiện tại chỉ muốn nghe tiếng hai người cùng là điều không tưởng.

Đi tới bờ sông Thanh Phong, dừng lại. Ánh trăng chiếu lên vóc người gầy nhỏ của Hạm Hạm.

Hạm Hạm cúi đầu nhìn mặt nước, trăng thật là sáng.

“Mẹ, cha, chờ con...” Bền bờ sông một bóng đen nhảy xuống.

Quan Vũ Hạm biết bơi, nhưng sau khi nhảy xuống nước, cô cũng không cử động, mặc cho chính mình chìm xuống. Nước lạnh, nhưng lòng cô còn lạnh hơn, cô muốn đi tìm cha mẹ, bọn họ nhất định đang đợi cô. Lúc trước đã đồng ý với mẹ sống cho tốt nhưng Hạm Hạm hiện tại không làm được, cô rất khổ sở, chết chắc là loại giải thoát tốt nhất.

Đúng lúc cô đang cảm thấy hít thở không thông, một đôi tay túm lấy cô, Quan Vũ Hạm nghĩ là cha tới đón cô, khóe miệng mỉm cười, cả nhà bọn họ rốt cuộc có thể đoàn viên rồi, cô lại có thể làm nũng với cha rồi.

Người đàn ông túm lấy cô, dùng sức bơi lên. Quan Vũ Hạm nhắm mắt không nhúc nhích.

Anh ta lôi Quan Vũ Hạm lên bờ, không chút do dự cởi áo ngoài của cô ra, sau đó bắt đầu hô hấp nhân tạo.

Ý trời, tất cả đều là ý trời.

Người này chính là Quan Hùng Phách, anh ta cố gắng cấp cứu cho Vũ Hạm, lúc này đưa đến bệnh viện chỉ sợ đã chậm. Thì ra Quan Hùng Phách vẫn phái người âm thầm bảo vệ Quan Vũ Hạm, bởi vì anh hi vọng cô được bình an, khi Quan Vũ Hạm đau khổ rời khỏi nhà, thủ hạ đã cảm thấy không tốt nên đã gọi điện cho Quan Hùng Phách, may mắn chạy đến kịp thời, nếu không sẽ xảy ra bi kịch. Thấy Quan Vũ Hạm ho sặc sụa, anh mới yên tâm.

Tại sao cô gái này lại phải gánh chịu bao nhiêu đau khổ mà lại, cái này chẳng lẽ là số mệnh?

Quan Hùng Phách nhìn Quan Vũ Hạm nghĩ trong lòng: có lẽ kiếp trước bọn họ là vợ chồng, nếu không sao càng nhìn cô càng thấy quen, tất cả những đụng chạm da thịt đều rất quen thuộc. Cô gái trước mắt giống như là bà xã của mình, giờ phút này người đàn ông đã từng phóng đảng, lòng dạ độc ác này không hiểu sao trở nên có chút dịu dàng. Quan Hùng Phách cài lại nút áo cho Quan Vũ Hạm, lưu luyến nhìn mỗi tấc da thịt vừa rồi.

Thủ hạ bên cạnh nghĩ thầm: Lão đại có vấn đề thật rồi! Từ khi nào thì ánh mắt lại dịu dàng như vậy!

“Vào trong xe, lấy áo khoác về đây.” Quan Hùng Phách ra lệnh cho thuộc hạ, đồng thời cầm điện thoại di động lên, “120 phải không? Bờ sông Thanh Phong có một cô gái nhảy sông tự vẫn, tới đây nhanh.”

Quan Hùng Phách cúp máy, đem áo của mình đắp lên người Quan Vũ Hạm, xe cứu thương đến rất nhanh. Quả nhiên xe cấp cứu đến, Quan Hùng Phách đứng dậy rời đi. Y tá mang Quan Vũ Hạm đặt vào trong xe cấp cứu, lái đi, Quan Hùng Phách từ trong chỗ tối đi ra, ngoài nhớ nhung cũng chỉ có nhớ nhung.

Xe cấp cứu đi tới bệnh viện, vừa lúc đụng phải cha con Lâm Đông đi ra ngoài, hai người họ đã thu xếp xong cho cha mẹ Quan Vũ Hạm, chỉ chờ tổ chức đám tang.

“Tránh ra, tránh ra.” Xe cấp cứu dừng lại, y tá mở cửa xela hét, cha con Lâm Đông tránh qua một bên, cho đến khi thấy Quan Vũ Hạm mang bình dưỡng khí thì đều sững sờ.

“Hạm Hạm...” Lâm Đông nhào tới.

“Tránh ra.” Y tá đẩy xe với tốc độ rất nhanh.

Lâm Trí chạy theo gọi, “Bà xã, bà xã...” Quan Vũ Hạm được đưa vào phòng cấp cứu, Lâm Trí kéo tài xế hỏi, “Nói cho tôi biết vừa xảy ra chuyện gì?”

“Mới vừa rồi có người gọi điện nói có người nhảy sông tự vẫn.” Tài xế mặt không chút thay đổi nói, việc không liên quan đến mình thì vắt chân ngồi xem.

69. Chương 69: Mạng Của Em Không Chỉ Là Của Em

Sau khi được bác sĩ chuẩn trị, Quan Vũ Hạm được ra khỏi phòng cấp cứu.

“Bà xã, tại sao?” Lâm Trí đau lòng nhìn cô.

Quan Vũ Hạm không nói câu nào, trong lòng trống rỗng, lục phủ ngũ tạng cũng như bị lấy đi hết. Cô bắt đầu rơi lệ, nhưng không phát ra tiếng nào, sau này chỉ có thể tưởng niệm, cô đã không thể cầm đôi tay ấm áp kia của mẹ, nghĩ đến đây thì nước mắt muốn dừng cũng không dừng được, sau khi rơi xuống nước cảm thấy ba kéo tay mình, vì sao cô lại ở đây? Chẳng lẽ ba không muốn cô đi cùng?

“Bà xã, anh chỉ muốn cho em biết, em còn có anh, còn có anh yêu em... Em nhất định phải tin anh, chuyện như thế này không được xảy ra nữa, mạng của em không chỉ là của em, bắt đầu từ hôm nay cái mạng này là của Lâm Trí anh, chừng nào anh còn sống, anh sẽ không để em chết.” Lâm Trí đau khổ nói ra những lời trong lòng mình. Cho dù tổn thương cô, nhưng cậu vẫn muốn nói, cô là của cậu, hẳn không thể không có cô.

Quan Vũ Hạm không nói lời nào, thân thể cuộn tròn, lặng lẽ rơi lệ.

Ba ngày sau, cha mẹ Quan Vũ Hạm được chôn cất ở nơi tốt nhất, đều là do Lâm Đông an bài, hai vợ chồng chôn cùng nhau. Không cần sinh cùng ngày cùng tháng cùng năm, chỉ cần chết cùng ngày cùng tháng cùng năm, vì sao lại có câu này, Quan Vũ Hạm thật hận, thật là ác độc.

Trước bia mộ.

Quan Vũ Hạm mặc quần áo màu đen, đeo kính râm đứng trước mộ, môi mím chặt, một thân màu đen làm nổi bật làn da tái nhợt của cô. Lòng của cô đau như bị dao cứa, nước mắt không ngừng rơi, thì ra khoảng cách xa nhất trên đời là sống và chết, chớp mắt cha mẹ đã trở thành người không cùng thế giới với mình. Loại đau khổ tê tâm liệt phế này làm cho cô khóc không ra tiếng.

Những chuyện kia, những người đó, không ngừng rời xa, không ngừng bị quên lãng, trong một không gian mênh mông vô hạn, vừa tốt đẹp, vừa lạnh lẽo, vừa thê lương, ưu thương nối tiếp, người người không cùng một phương thức mà cáo biệt.

Trong mắt Lâm Trí đau lòng, đã ba ngày nay Quan Vũ Hạm không nói một câu nào, khuôn mặt xinh đẹp vì đau lòng mà trở nên thê lương. Bây giờ cô cần nhất chính là thời gian, cậu muốn dùng thời gian yêu cô, thương cô, cưng chiều cô. Hiện tại cậu không thể làm gì, chỉ có thể chờ đợi, kiên nhẫn chờ đợi, chờ bà xã thoát ra khỏi đau khổ, cậu sẽ nghênh đón cô trở về.

Ba tháng sau.

“Bà xã.” Lâm Trí vừa tan làm, ba chân bốn cẳng chạy lên lầu.

Quan Vũ Hạm từ ban công chạy ra, trong tay còn đang cầm bình tưới nước, “Về rồi à.”

“Nhắm mắt lại.”

Quan Vũ Hạm ngoan ngoãn nhắm mắt lại, Lâm Trí từ phía sau lấy ra một bó hoa, đưa đến trước mặt Quan Vũ Hạm.

“Mở mắt ra đi.”

Thật ra Lâm Trí vừa vào cửa, Quan Vũ Hạm đã ngửi thấy mùi hoa thơm, thấy Lâm Trí vẻ mặt vui mừng, không đành lòng làm cậu mất hứng, nên giả bộ rất vui.

Lâm Trí nói được là làm được. Kể từ khi cha mẹ Quan Vũ Hạm qua đời, cậu càng yêu thương Quan Vũ Hạm gấp bội. Quan Vũ Hạm cũng hiểu, từ từ tiếp nhận thực tế, dù sao người chết không thể sống lại, cha mẹ ở trên thiên đường chắc cũng hi vọng cô hạnh phúc.

Quan Vũ Hạm cũng đã thông suốt, Lâm Trí cũng yên tâm, cả nhà đều yêu thương người đã mất đi song thân là cô.

Cuộc sống cũng trở lại như cũ.

70. Chương 70: Muốn Cùng Hạm Hạm Nói Yêu Thương.

Lâm Trí quyết tâm nói yêu với bà xã, họ chưa yêu mà kết hôn, cảm thấy ủy khuất cho cô, cho nên cậu muốn một lần nữa theo đuổi bà xã của mình.

Yêu chiều đối đãi của Lâm Trí đều ở trong lòng Quan Vũ Hạm, nghĩ lại liền cảm động, không nhịn được nước mắt rơi xuống.

Lâm Trí nhìn vợ yêu rơi lệ, ngay lập tức luống cuống, “Bà xã sao vậy?”

“Người ta cảm động không được sao?” Quan Vũ Hạm dí dỏm nói, Lâm Trí bỗng bị nước mắt làm cho hết hồn, bà xã nói một câu, hần liền bình tĩnh trở lại.

Thật ra Quan Vũ Hạm vẫn cố gắng kiên cường, cô không muốn làm cho người thân duy nhất bên cạnh khổ sở. Hơn một tháng, cô vẫn vì cha mẹ giữ đạo hiếu, ngay cả Lâm Trí cũng cùng cô giữ đạo hiếu. Kể từ khi cha mẹ qua đời, Lâm Trí chưa bao giờ đòi hỏi quá đáng Hạm Hạm, hần không đành lòng, nhìn bà xã mắt đầm lệ làm hần đau lòng.

Nhưng hôm nay cô lại cười, ba tháng nay, đây là lần đầu tiên cười. Mặc dù rất miễn cưỡng nhưng cô đã hiểu ra, người sống thì phải sống cho tốt, cuộc sống có nhiều điều không như ý, không thể tự giận mình, phải kiên cường đối mặt với tất cả, vì người thân.

Lâm Trí cứ nhìn chăm chăm Quan Vũ Hạm như vậy, khuôn mặt cô đã bớt ưu thương, đôi mắt đã tràn ngập ánh sáng, bởi vì vừa rồi cảm động, trên mặt còn một giọt nước mắt, như lê hoa đài vũ, đôi môi đỏ mọng hồng nhuận.

Quan Vũ Hạm thấy Lâm Trí nhìn mình như thế, cô cười như có như không, khóe miệng mang theo một tia u oán, áo trắng không thể che giấu thân hình xinh đẹp. Lúc này có một tia nắng chiếu vào trong phòng, chiếu sáng khuôn mặt Quan Vũ Hạm, hình như là đang nhẹ nhàng vuốt ve.

Lâm Trí liền chìm vào trầm luân, thân thể có bản năng khát vọng. Đôi mắt nâu sẫm với ánh mắt trong suốt, cứ như vậy nhìn Quan Vũ Hạm không rời.

Hắn chậm chậm hôn lên môi cô, thật mềm, thật lâu, không đành lòng rời đi.

“Không, em không thử được.” Quan Vũ Hạm dùng sức đẩy Lâm Trí.

“Đứa ngốc.” Lâm Trí cười nói, thì ra lão bà không biết hôn!

“Anh... khỏe mẽ.” Quan Vũ Hạm vì mới hôn xong, mặt còn đỏ hơn trước.

Quan Vũ Hạm nghĩ thâm, thì ra mình cũng kích động như thế, vừa rồi tim cô như nhảy lên, thật may đã ngừng lại. Ngượng ngùng nhớ lại, mặt càng nóng.

Quan Vũ Hạm không có lực phản kháng, cũng không muốn phản kháng, tất cả đều tự nhiên, thuận lợi công thành chiếm đất, nhất cử bất lại.

Trời đất vĩnh viễn không tách rời, lúc này hai người cũng không muốn rời xa đối phương.

71. Chương 71: Bảo Bối.

Trời ạ, một đêm kia Lâm Trí điên rồi, năm lần.

Biết rõ cô sẽ đau nhưng hắn vẫn vác súng ra trận, hắn không quản được tiểu đệ của hắn, tiểu đệ muốn làm việc, hắn không bình ổn lại tiểu đệ còn chưa tính, lại còn cùng tiểu đệ nháo lên, vì vậy, một đêm kia bọn họ cũng điên rồi. Quan Vũ Hạm ngoan ngoan ngoan ngoan bị giáo dục, cho đến chín giờ sáng vẫn không dậy nổi, bởi vì vận động quá dữ dội nên thất lực bị đau.

Lâm Trí vừa mở mắt ra đã nói một chữ, “Cực cực.”

“Cực cực nào?”

“Ở đây.” Lâm Trí chỉ chỉ phía dưới.

“Ở đâu?” Quan Vũ Hạm không hiểu, rốt cuộc là nơi nào?

“Trúng của cực cực!” Lâm Trí rống to. Quan Vũ Hạm lập tức đi bưng bít cái miệng của hắn lại, nếu như bố mẹ chồng nghe được thì xấu hổ đến mức nào.

Thật ra thì, tiếng vẫn truyền xuống đến tầng dưới.

Cả nhà ăn xong, Quan Vũ Hạm trở về phòng, Lâm Đông đến công ty, chỉ còn lại Lâm Trí cùng mẹ hắn.

“Con trai, không có chuyện gì chứ?”

“Chuyện gì?” Lâm Trí không hiểu.

“Bảo bối của con không bị sao chứ?”

“Ha ha.... Mẹ được lắm.” Lâm Trí cười to.

“Tiểu tử thôi, cười cái gì? Con phải yêu quý thân thể.”

“Mẹ nha, mẹ nghe lén bọn con nói chuyện?”

“Hừ ai đi nghe lén? Tiếng con lớn như vậy, hàng xóm cũng có thể nghe được.”

“Thật không? Chà chà, về sau phải cẩn thận.” Lâm Trí cố ý giả vờ nghiêm túc.

“Thật không có chuyện gì?”

“Mẹ nói gì vậy, nhiệm vụ của con khó khăn, mẹ không phải muốn ôm cháu à nha?”

“Tiểu tử thôi, mẹ nằm mơ cũng muốn. Con phải làm cho tốt.”

“Vâng, con nhất định hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ vinh quang này.” Lâm Trí đứng dậy, nói xong cười ha ha chạy lên lầu.

Lâm Trí trở về phòng, thấy Quan Vũ Hạm nằm trên bàn.

“Bà xã sao vậy?”

“Mệt quá.”

Một câu mệt quá, Lâm Trí cũng thương tiếc cho vợ yêu, chỉ là không biểu hiện ra.

“Bà xã, em nhất định phải rèn luyện thật nhiều. Sau này còn phải làm nhiều, không cho phép em lười biếng.” Lâm Trí được voi đòi tiên nói, cũng không nhịn được cười.

“Thôi đi, mệt chết được.” Quan Vũ Hạm không đồng ý trả lời.

Lâm Trí thấy bà xã như vậy thì trêu đùa, lại có phản ứng, liền đi tới bên cạnh Quan Vũ Hạm, cầm tay cô, nói, “Sờ anh đi.”

“Anh.....” Quan Vũ Hạm đụng phải một vật cứng cứng, em trai của anh đúng là không biết xấu hổ, mặt cô thoáng đỏ ửng, thật là quần bách.

“Nói cho anh biết, không được, được voi đòi tiên. Bản cô nương không muốn phục vụ.” Quan Vũ Hạm nói xong liền đứng dậy chạy trốn, không ngờ Lâm Trí nói thì chậm nhưng động tác rất nhanh, từ phía sau ôm lấy cô.

“Muốn chạy?”

“A!” Quan Vũ Hạm không ngờ bị bắt, sợ đến nỗi hét to một tiếng.

Lâm Trí không chút khách khí dùng em trai của mình chia vào người cô, “Không được nhúc nhích.”

Quan Vũ Hạm cảm thấy hạ thân bị một cây gậy chia vào, khuôn mặt không thể đỏ hơn được nữa, “Em..... em đầu hàng.” Quan Vũ Hạm nhận thấy tình huống nguy hiểm, con gái thông minh không thể chịu thiệt, vì vậy làm bộ khuất phục.

“Đầu hàng? Đã muộn.” Lâm Trí không an phận bắt đầu sờ ngực, giống như xâm lược, chỗ nào cũng không buông tha.

“Hảo hán tha mạng.” Quan Vũ Hạm cầu xin tha thứ, thân thể cô thật sự không chịu nổi.

“Được, chỉ là anh tha em một lần, em phải trả anh hai lần.” Lâm Trí giơ hai ngón tay, cảnh cáo bà xã.

“Anh..... cho vay lãi suất cao à? Thật đen tối.” Quan Vũ Hạm cười một tiếng nói, chọc cho Lâm Trí cười sang sảng.

72. Chương 72: Tất Cả Đầu Là Duyên Phận.

Gần đây Ma Điều cùng Ma Đát không có động tĩnh gì, thì ra là thủ hạ của Quan Hùng Phách phát hiện bọn chúng theo dõi Quan Vũ Hạm, vì vậy báo cho lão đại, kể từ khi Quan Vũ Hạm bị bắt cóc lúc trước, Quan Hùng Phách vẫn phái người bí mật bảo vệ Quan Vũ Hạm.

Quan Hùng Phách cho người mang Ma Điều cùng Ma Đát mời vào phòng làm việc của mình.

Không khí trong phòng làm việc cực kỳ căng thẳng, Quan Hùng Phách ngậm điếu xì gà, nhả ra khói nồng nặc, đây vẫn là động tác của anh khi hút thuốc.

“Anh Hùng, hôm nay gọi chúng tôi đến có chuyện gì?” Ma Đất cẩn thận hỏi, mặc dù hắn ta ít gặp Quan Hùng Phách nhưng vẫn nghe nói, bên ngoài vẫn hay đồn rằng lòng dạ người này độc ác, vì vậy hắn ta vẫn nên cẩn thận.

“Mấy người vừa mới nhận một vụ mới hả?” Quan Hùng Phách lạnh lùng hỏi.

“À, đúng, nhận một vụ, nhưng chưa làm.” Ma Đất nói thật, khi hắn ta ở trong địa bàn của anh Hùng thì còn kha khá hơn chút, nếu không có kiếm thể nào cũng không đủ.

“Bọn mày biết Quan Vũ Hạm?”

“Anh Hùng, chính là người này.”

“Hừ, thật là to gan.” Quan Hùng Phách giận dữ.

“Anh đừng tức giận, em không biết đã làm sai chuyện gì? Xin hãy nói cho em biết.” Ma Đất sợ đến nỗi đầu đầy mồ hôi.

“Quan Vũ Hạm là em gái Quan Hùng Phách tao, bọn mày ăn gan hùm mật gấu, dám động vào em gái tao, chán sống rồi à!” Quan Hùng Phách hét lớn.

“A? Cô ấy là em gái của anh Hùng sao? Em không biết, nếu biết cho bọn em ba lá gan bọn em cũng không dám!” Ma Đất run rẩy, thiếu chút nữa tè ra quần. Không ngờ người gặp người sợ, quỷ gặp quỷ tránh cũng sẽ có lúc chột vật như vậy.

“Ai bảo bọn mày làm vậy?” Quan Hùng Phách lại hỏi.

“Là một người phụ nữ. Bọn em có quy tắc không hỏi tên khách hàng, chuyện này là thật!” Ma Điều cùng Ma Đất gật đầu lia lịa, không dám nói bừa.

“Bọn mày nhớ kĩ, cách xa em gái tao một chút. Nếu không bọn mày sẽ không được chết toàn thân. Cút cho ta.” Quan Hùng Phách đe dọa.

“Dạ dạ, chúng em biến, chúng em cút ngay.” Hai người bị sợ chạy ra ngoài.

Là cô ta, nhất định là cô ta! Quan Hùng Phách đã đoán được ai muốn hại Quan Vũ Hạm. Sau này chắc chắn sẽ gặp lại người phụ nữ ác độc này, không biết còn định làm ra chuyện gì nữa đây?

Lâm Trí dạo này như mới bước vào tình yêu cuồng nhiệt, mỗi ngày đều có tinh lực dồi dào, tâm tình cực tốt, chỉ là cực khổ cho Quan Vũ Hạm mỗi ngày không nói là phải thực hiện nghĩa vụ của bà xã, Lâm Trí còn muốn Quan Vũ Hạm chủ động, nếu thất bại sẽ phải đền gấp đôi. Quan Vũ Hạm khổ không thể tả, nhưng cũng thích thú.

Hai người giống như một đôi tình nhân mới yêu nhau, chỉ là có chút không giống, bọn họ còn phải thực hiện công việc tạo người.

Thời gian trôi qua thật nhanh, cha mẹ Quan Vũ Hạm đã qua đời được nửa năm, nhưng ở cùng Lâm Trí, được Lâm Trí yêu thương, cô không còn thấy cô đơn nữa.

Hạnh phúc luôn làm người ta lưu luyến.

Trải qua nửa năm này Lâm Trí cũng hiểu rõ Quan Hùng Phách hơn, biết người này không có ác ý với bà xã, dần dần tiếp xúc với anh ta, thì ra người này cũng không xấu xa như trong truyền thuyết. Thật ra thì Quan Hùng Phách chỉ khoan hậu đối với một mình cậu mà thôi, chứ người bên ngoài vẫn còn sợ hãi. Sở dĩ Quan Hùng Phách đối đãi đặc biệt với Lâm Trí như vậy, không hoàn toàn là vì Quan Vũ Hạm, mà là Lâm Trí rất giống anh ta hồi còn trẻ.

Cái gì cũng nói rồi, tất cả đều là duyên phận.

73. Chương 73: Đại Kết Cục.

Quan Vũ Hạm cùng Lâm Trí đến thăm mộ cha mẹ, thấy trước bia không những có hoa mà còn có một ít quà tặng.

“A? Đây là của ai nhỉ?” Lâm Trí nhìn thấy bên cạnh bia mộ có một điều thuốc còn mới, chắc người chưa đi bao xa nên đã đuổi theo, quả nhiên nhìn thấy hai người đang đi xuống núi.

“Đứng lại!” Lâm Trí hô to, Quan Vũ Hạm cũng chạy tới.

“Bóng lưng rất quen.” Quan Vũ Hạm lẩm bẩm, lại nhớ ra, “A! Vinh Hi, Vinh Hi đợi chút!” Quan Vũ Hạm đuổi theo.

Thì ra là Hàn Vinh Hi đến thăm mộ, anh ta nghe Quan Vũ Hạm gọi liền dừng bước, chào hỏi: “Vũ Hạm, không ngờ lại gặp em ở chỗ này.”

“Vinh Hi, anh về từ lúc nào vậy? Sao không nói cho em?” Quan Vũ Hạm nhìn thấy anh ta cũng rất vui mừng.

“Hôm qua vừa về, cùng một người bạn về thăm nhà.”

“Bạn? Bạn gái à?” Quan Vũ Hạm vui vẻ hỏi, bạn cũ cuối cùng cũng tìm được hạnh phúc của mình.

“Ha ha.....” Hàn Vinh Hi không biết nói gì.

“Nha, còn xấu hổ?”

“Hôm nay cô ấy với anh cùng đi, ở đây này.” Hàn Vinh Hi giơ tay chỉ chỉ.

“Bóng lưng rất quen.” Lần này đến lượt Lâm Trí nói.

“A!” Lâm Trí cùng Quan Vũ Hạm cùng hô.

“Thuý Nha, lại đây.” Hàn Vinh Hi gọi, thật là tạo hoá trêu người, không ngờ hai người có lúc cũng đi chung con đường.

Thì ra lần trước Mạnh Tuệ Nhân thấy Ma Điều cùng Ma Đất bị chinh, cho nên cao chạy xa bay, khi đến Mỹ, ai ngờ gặp Hàn Vinh Hi mở quán ăn, hai người đều là người thất bại trong tình yêu, vì vậy dễ dàng đến với nhau. Hàn Vinh Hi lập tức bị Mạnh Tuệ Nhân hấp dẫn, hai người đang trong thời kỳ bùng cháy, lần này về nước cũng đang chuẩn bị kết hôn.

Mạnh Tuệ Nhân chào Quan Vũ Hạm, có thể thấy được cô ta đã thay đổi không ít, quần áo cũng không loe loét như trước, ánh mắt cũng khác trước rất nhiều, từ xảo quyết trở nên thanh thuần.

Ma lực của tình yêu thật vĩ đại, nó có thể làm người trở nên xấu xí, cũng có thể thay đổi người ta đến mức thần kỳ.

“Bọn anh trở về chuẩn bị kết hôn.” Hàn Vinh Hi vui vẻ nói.

“Thật sao? Tốt quá.” Quan Vũ Hạm vui vẻ nói.

“Mặc dù có chút vội vàng, nhưng anh đã làm ba rồi, đứa bé đợi không kịp.” Hàn Vinh Hi sờ bụng Mạnh Tuệ Nhân nói, vẻ mặt thật hạnh phúc.

“A! Tốt , tốt quá.” Quan Vũ Hạm không ngờ đến.

“Chúc mừng anh song hỉ lâm môn.” Lâm Trí chúc mừng.

“Cảm ơn.”

Tất cả đều tìm thấy hạnh phúc của chính mình, mọi thứ đã hoàn hảo.

Về sau Quan Hùng Phách biết được, trái tim lơ lửng cũng đã để xuống, yên tâm rồi đi, thì ra Quan Hùng Phách muốn để Lâm Trí thay mình tiếp quản cơ nghiệp, anh ta vẫn mong tìm được người nối nghiệp, trong biển người tìm được Lâm Trí, không chút do dự gì giao lại cho Lâm Trí.

Lâm Trí bí mật tiếp quản thế lực của Quan Hùng Phách, người trong nhà không biết, ban ngày cậu đi làm, buổi tối ra ngoài, người trong nhà hỏi, cậu nói học lớp Taekwondo, nhưng cậu thật sự đến lớp Taekwondo báo danh, hơn nữa còn rất yêu thích.

Ban đầu thủ hạ của Quan Hùng Phách cũng không phục theo, nhưng sau khi biết Lâm Trí lợi hại, cuối cùng cũng hiểu vì sao lão đại chấp tay phó thác bọn họ cho Lâm Trí, thật ra cậu có năng lực, cho nên mọi người cũng ngoan ngoãn, không dám trêu chọc lão đại nhỏ tuổi này.

Lâm Trí vừa mới tỉnh ngủ, thì nghe thấy từ trong nhà vệ sinh truyền đến tiếng nôn mửa, vội vàng đứng dậy.

“Bà xã sao vậy?” Lâm Trí quan tâm hỏi.

“Không sao.”

“Có cần phải tới bệnh viện không?”

“Đứa ngốc.”

Lâm Trí nghe bà xã gọi, rốt cuộc là có chuyện gì?

Quan Vũ Hạm cầm lấy tay cậu đặt lên bụng mình, “Sờ đi.”

“Đợi đã, em nói là em mang thai?” Lâm Trí không thể tin được.

“Anh thật ngốc.”

“Hay quá!” Lâm Trí hoan hô, “Anh đã nói rồi, mỗi ngày anh đều chăm em tốt như vậy, còn tưởng mình làm chưa tốt, hoá ra là đứa nhỏ muốn đùa giỡn cha nó. Ha ha, anh làm cha rồi!”

Lâm Trí quả thật vui vẻ, bố mẹ chồng cũng cao hứng, cười đến nỗi không khép miệng được.

Một năm sau, thể lực Lâm Trí trong hắc bang đã vững chắc.

“Lại đây nào bảo bối, cho cha hôn một cái.”

“A Trí anh xem, Đồng Đồng cũng muốn rồi, mau đến ôm nó đi.”

Thì ra Quan Vũ Hạm mang thai đôi, còn là long phượng thai. Hai đứa nhỏ này phải gọi là đáng yêu, chúng đã kế thừa hết ưu điểm của cha mẹ.

Chỉ thấy Lâm Trí chân trái ngồi một đứa, đùi phải ngồi một đứa, thật là ghen tị chết người khác.

Toàn văn hoàn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ong-xa-ngoc-nghech-rat-dien-cuong>